

Н. К. МУРОДХЎЖАЕВ, Т. К. ХУДОЙҚУЛОВ,
М. Д. ЖЎРАЕВ

ОНКОЛОГИЯ

*Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта
махсус таълим вазирлиги тиббиёт
институтлари талабалари учун
дарслик сифатида руҳсат этган*

ТОШКЕНТ
АБУ АЛИ ИБН СИНО НОМИДАГИ
ТИББИЁТ НАШРИЁТИ
2002

Тақризчилар: І Тошкент Давлат тиббиёт институти онкология курси мудири, тиббиёт фанлари доктори, профессор *Н. Э. Отаконова*, Самарқанд Давлат тиббиёт институти онкология курси мудири, тиббиёт фанлари доктори, профессор *Ш. Р. Ҳасанов*.

Муродхўжаев Наримон Қодирович ва бошқ.
M89 Онкология: Тиббиёт институтлари талабалари учун дарслик (Н. Қ. Муродхўжаев, Т. Қ. Худойқулов, М. Д. Жўраев. — Т.: Абу Али ибн Сино номидаги тиббиёт нашр., 2002.—264 б
1. 1,2 Муаллифдош.

Ўзбекистон Республикаси Мустақилликка эришгандан сўнг тиббиёт институтлари талабалари учун онкология бўйича ўзбек тилида дарслик яратиш зарурати туғилди. Китобда Ўзбекистонда хавфли ўсмалар тарқалишининг ўлкага хос хусусиятлари, мамлакатимиз олимларининг жаҳонда энг кўп тарқалган хавфли ўсмаларни ташхис қилиш, даволаш ва профилактикаси соҳасидаги арзигулик хизматлари ёритилган.

Хавфли ўсма қасалликларининг мураккаб экологияси муаммоси дарсликда жаҳон фанининг молекуляр биология, генетика ва иммунология соҳасидаги сўнгги ютуқларига асосланаб содда ва равон тилда баён этилган.

Дарслик Республика Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги дастурига мувофик ёзилган. Тиббиёт институтлари талабаларига мўлжалланган, ундан бирламчи ихтисослаштириш курслари тингловчилари ва врачлар ҳам фойдаланишлари мумкин.

ББК 55.6я73

ISBN 5—638—02225—2

© Н. Қ. Муродхўжаев,
Т. Қ. Худойқулов,
М. Д. Жўраев.
2002.

СҮЗ БОШИ

Хавфли ўсмалар (саратон, рак) кенг тарқалган касалликлардан бири бўлиб, Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилоти (ЖССТ) берган маълумотларга кўра, сўнгги йилларда дунёда ҳар йили 9 миллионга яқин одам саратон билан касалланади ва улардан 6 миллионга яқини дунёдан кўз юмади. Бу рақамлар секин-аста ўсиб бормоқда. Хавфли ўсмалар муаммосини ечиш соғлиқни сақлаш ташкилоти ходимларининг марказий масалалардан бири бўлиб қолмоқда.

Одатда онкологик касаллиги бор беморлар биринчи бўлиб онкологга эмас, балки бошқа соҳа шифокорларига мурожаат этадилар. Хавфли ўсмаларнинг бошланғич белгиларини билиш даражаси, уни ўз вақтида аниқлай олиш ва беморни тезда мутахассисларга юборилиши кўпинча bemornining taqdirini xal qiladi.

Ўзбекистон Республикаси мустақилликка эришгандан кейин кадрлар тайёрлаш давлат дастури тузилиб, тибиёт соҳасида умумий амалиёт шифокори тайёрлашга ўтилганини туфайли ушбу дарсликни яратишга зарурият туғилди. Ушбу дарслик давлат тилида ёзилган биринчи дарслик бўлиб, унда хавфли ўсмаларнинг келиб чиқиш омиллари, нормал хужайранинг ўсма хужайрасига айланиш механизmlari, ташхисоти, даволаш, олдини олиш қоидаларининг энг янги маълумотлари мужассамлашган.

Дарслик Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта маҳсус таълим ва Соғлиқни сақлаш вазирлиги томонидан тасдиқланган дастур асосида ёзилди. У умумий ва маҳсус қисмлардан иборат бўлиб, умумий қисмida хавфли ўсмалар этиологияси, патогенези, таснифи, эпидемиологияси, профилактикаси, ташхис қўйиш ва даволаш асослари, деонтология масалалари ва онкологик ёрдамни ташкил қилиш муфассал баён этилган. Хусусий онкология қисмida дунёда ва Ўзбекистонда кенг тарқалган хавфли ўсмалар тўғрисидаги маълумотлар келтирилган.

Дарсликни ёзишда рус, инглиз ва ўзбек тилларида нашр қилинган онкологияга доир турли адабиётлар, қўлланмалар ҳамда кўп йиллик клиник тажриба асосида тўпланган материаллардан фойдаланилди. Дарслик биринчи марта нашр этилаётганлиги сабабли унда баъзи хато ва камчиликлар учраши мумкин. Муаллифлар ушбу дарслик тўғрисидаги фикр ва мулоҳазаларни, тилак-истакларни миннатдорчилик билан қабул қиласидилар.

УМУМИЙ ҚИСМ

I БОБ

ОНКОЛОГИЯ ҲАҚИДА ТУШУНЧА, УНИНГ ТАРИХИ ВА ЗАМОНАВИЙ ТИББИЁТДА ТУТГАН ЎРНИ

Онкология — хавфли ўсмалар (саратон, рак) муаммолари, унинг тарихи, келиб чиқиш омиллари, нормал ҳужайранинг ўсма ҳужайрага айланиш механизmlарини аниқлаш, даволаш ва олдини олиш каби барча тармоқларни ўрганувчи фандир. Маълумки, бутун жонзот (ўсимликлар, ҳайвонлар, одамзод) тарихимиз давомида хавфли ўсмалар билан хасталаниб келган. Палеонтологик ва археологик текширишлар орқали динозаврлар (бундан 65 млн. йил илгари), ибтидоий одамлар — австралопитеклар (тахминан 1 млн. йил илгари) ва қадимий мисрликларнинг (5 минг йил илгари) суюкларида ўсма касаллигининг аломатлари топилган. Хавфли ўсма ҳақидаги тарихдаги биринчи ахборот (эрамиздан 2500 йиллар аввал) Миср папирусида көлтирилган. Унда шифокор ва кохин Имготеп сут бези раки ва унинг асоратлари олдини олиш тўғрисида ҳайрон қоларли даражада фикр билдирилган. Эрамиздан аввалги XII асрда Хитойда рак касаллиги «ай» номи билан ҳаммага маълум бўлган. Ҳиндларнинг муқаддас китоби ҳисобланган «Аюр-Веда»да ўсмаларнинг таърифи көлтирилган. Бунда улар хавфли ва хавфсиз турларга бўлинган, ўсмаларни олиб ташлаш ёки унга таркибида маргимуш бор суртмалар суртиш керак, деган кўрсатмалар берилган.

Онкологиянинг ривожланишига Гиппократ (Жолиниус, эрамиздан аввалги IV—V асрлар), Ибн Сино (XI аср), Р. Вирхов (1863), М.А. Новинский (1877 й.) ва Н.Н. Петров (1910 й.) лар катта ҳисса қўшганлар. Машҳур грек шифокори Гиппократнинг тиббиёт, шу жумладан онкологияни ривожлантиришдаги хизмати катта. У фақат «саратон» ва «саркома» терминларини фанга киритиб қолмай, балки уни даволашнинг асосий қоидаларини яратган. Ундан шифокорлар ҳозиргача фойдаланиб келмоқдалар. Гиппократ хавфли ўсмаларнинг келиб чиқишида ташқи омиллар катта аҳамиятга эгалигига эътибор берган, бунда у bemорга унинг руҳий ва тана сифатларини мужассамлаш-

тирган ҳолда ҳар бирига алоҳида ёндошиш кераклигини айтган. Унинг: «Фақатгина шифокорнинг ўзи ишга керакли бўлган барча нарсаларни қўллашигина эмас, балки bemor ҳам, унинг атрофидаги барча ташқи ҳолат ҳам шифокор фаолиятига катта ёрдам бериши керак», деган сўзлари ҳозирда жуда долзарб масаладир.

X—XI асрларда Ўрта Осиё, унинг йирик шаҳарлари бўлган Бухоро, Гурганч ва Самарқанд фан ва маданият маркази бўлиб қолган. У ерда машҳур олимлар, шоирлардан ал-Фаробий, Рудакий, ал-Бухорий, Фирдавсий, Беруний, ал-Хоразмий, ал-Фарғоний ва шулар қаторида жуда кўп художўй, қонун, фалсафа, архитектурани яхши билган одамлар ва шифокорлар яшаганлар. Карвон йўллари уларни узоқ мамлакатлар — Ҳиндистон, Хитой, Византия, Рим ва Греция билан боғлаб келган. Шаҳарларда мактаблар, шифохоналар, китоб бозорлари ва бой китоб омборлари бўлган. У ерда Гераклит, Аристотел, Платон, Гиппократ ва Гален асарлари ва таржималарининг асл нусхалари сақланган. Маълумки, Европа қадимги Греция ва Римликларнинг бой илмий мероси, шу жумладан тиббиёт ва онкология бўйича маълумотлар билан Ўрта Осиё олимларининг асарлари орқали танишишган. Бунда жуда катта вазифани Хоразмдаги Маъмун Академияси бажарган, бу ерда йирик олимлардан Ибн Синонинг ижоди гуллаб яшнаган. Хоразмда унинг йирик «Тиб қонунлари» номли асари яратилган, унда нафақат Гиппократ, Гален, Абу Бакр-ар-Розий, Ҳиндистон ва Хитой олимлари, балки олимнинг шахсий бой экспериментал ва клиник тажрибаси, жумладан ўсмаларнинг келиб чиқиши, белгилари, уларни аниқлай олиш ва даволаш усуллари акс эттирилган. Тинимсиз меҳнат эвазига ёзилган бу асар ўша вақтда илм-фаннинг асосий тили ҳисобланган лотин тилига ўтирилган ва барча Европа мамлакатларида юз минглаб шифокорларга б аср давомида асосий қўлланма бўлиб келган. «Тиб қонунлари» жаҳон тиббиёт илми ва амалиётининг, шунингдек онкологиянинг ривожланишига катта ҳисса қўшганлигига ҳеч шубҳа йўқ.

Беш жилдли «Тиб қонунлари»нинг деярли барча жилдida хавфли ўсма ҳақида фикр билдирилган. Касалликнинг номига келсак, Ибн Сино шундай деб ёзади: «Шишнинг «қисқичбақа» (арабча саратон) деб аталиши уни қисқичбақа сингари аъзога ўлжага ёпишгандай ёпишиши ёки унинг шаклига ва рангига, яъни юмалоқ ва атрофига қис-

қичбақа оёқларига ўхшаш тармоқлар чиқарғанлиги туфайлидир. (VI китоб, 256-бет). Ибн Сино ўсмага одамнинг тўртта асосий суюқлиги мутаносиблиги бузилиши деб қараган бўлсада (албатта бу ҳозирги замон илм-фани учун жуда содда фикр), лекин уларнинг биринчи сабаби ташқи муҳит: ҳаво, сув, қуёш нури ва озиқланишнинг бузилиши, деб ҳисоблаган (10 асрдан қейингина онкоэпидемиологик изланишлар натижасида бу тасдиқланган). Китобда ҳар бир одам мижозининг касалланишдаги аҳамияти қайд этилган, ўсмалар таснифи, анамнез ва пальпациянинг аҳамияти ҳақида кўплаб бебаҳо фикрлар айтилган. Хавфли ўсмаларни Ибн Сино «совуқ» ва «қаттиқ» ўсмалар турига киритади, бунда у уларнинг асосий белгиси оғриқнинг йўқлиги, деб ҳисобладайди. Унинг таърифлашича, агар аъзо ёки тўқима қўл билан текширилганда унга «қаттиқлик» сезилса, бу «ўсма борлигининг энг зўр исботидан биридир, агар у аъзога чуқур ўсиб кирган бўлса, у ҳолда тезда озиб кетиш ва кўзларнинг ичига тушиб кетиши» кузатилади (I китоб, 237-бет).

Ўсмаларнинг метастазланиши жуда тўғри аниқланади: «Қадимгилардан бирининг таърифлашича, шифокор сараторон билан заарларнинг аёлнинг кўкрагини олиб ташлабди, лекин у унинг иккинчи кўкрагига ўтиб кетибди. Мен шуни айтаман: «Балки иккинчи кўкракда сараторон билан заарланиш бошланган бўлса керак ва биринчисини олиб ташлаш бу ҳолатга тўғри келиб қолгандир ёки касаллик материянинг силжиши натижасида келиб чиққан». Кейинчалик у шундай деб ёzáди: «Кўпинча материя ички ўсмалар пайтида бир аъзодан иккинчисига ўтади» (IV китоб, 266-бет). Ибн Сино талабчан олим ва малакали клиницист сифатида шунга аҳамият берадики, «сараторон ҳосил бўлгандан сўнг биринчи пайларда кўринмас ҳолатда бўлади... Кўпинча уни билиб олиш жуда қийин, лекин кейинчалик унинг белгилари аниқ бўлиб қолади» (IV китоб, 265-бет).

Албатта, бу ерда олим ўсманинг ривожланиши, унинг клиникагача бўлган даври ва ундан кейинги босқичлари, яъни замонавайи клиник онкология ҳақида тўғри гапираётганига шубҳа йўқ. Олимнинг ҳозирги замон қарашларига мос келадиган фикрларидан бири, радикал хирургик операция сараторнинг бошлангич пайтида ёрдам бериши, касаллик ўтиб кетган ҳолда у бефойда, деган фикрларидир. «Агар ракни нима биландир йўқ қилиш мумкин бўлса,

у ҳам уни асосигача қаттиқ усул билан олиб ташлашдир, ўсмани ўраб турувчи тўқималар кесиб олинади, баъзида кесиб олингандан кейин у яна қуидирилади ҳам...». «Шундай ҳоллар ҳам бўладики, бошланувчи ракдан баъзи пайтда тузалиш мумкин, лекин ўтиб кетган ҳолларда бу мумкин эмас» (IV китоб, 265—266-бетлар).

«Тиб қонунлари» нинг кўп асрлик аҳамияти фақатгина ундаги билимларнинг кенглиги эмас, балки касалликларнинг, шулар қаторида хавфли ўスマларнинг келиб чиқиши, ташхисоти ва даволаш йўлларининг аниқ кўрсатилганлигидадир.

Р. Вирховнинг хужайра патологияси назарияси тиббиёт тарихида кескин бурилиш ясади. Унинг онкологияни ривожлантиришда ҳам аҳамияти катта. Ўсма хужайраси биологияси ва тузилишини, унинг атроф-муҳит билан боғлиқлигини, турли ташқи ва ички омилларнинг таъсири ва уларнинг хужайрага кўрсатадиган асоратларини ўрганиш онкологиядаги кейинги деярли барча ишларнинг асосий маъноси бўлиб қолди. Р. Вирховнинг тўқималарда хавфли ўсма пайдо бўлишида физикавий ва кимёвий омилларнинг аҳамияти ҳақидаги гипотезаси узоқ йиллар давомида уларнинг олдини олишдаги амалий қўлланма бўлиб келди.

Экспериментал онкологиянинг асосчиси М. Я. Новинский ҳисобланади. У дунёда биринчи бўлиб ҳайвонларга хавфли ўスマларни кўчириб ўтказиш мумкинлигини кўрсатди. Бу кейинчалик кўчириб ўтказилган ўスマларнинг экспериментал штаммларини ҳосил қилиш учун қулай бўлди.

Н. Н. Петровнинг назарий ва амалий онкологияга қўшган ҳиссаси жуда катта. Унда экспериментаторлик, клиницистлик, педагоглик ва онкологик хизмат ташкилотчиси каби қобилиятлар мужассамлашган эди. Унинг «Ўスマлар ҳақида умумий таълимот» (1910) монографияси онкология тарихида шифокор онкологларнинг биринчи иш китоби бўлиб қолди ва рак касаллиги ҳақидаги билимларнинг кенг тарқалишига сабаб бўлди.

Н. Н. Петров онкология институти (Ленинград, 1938), биринчи онкология кафедрасининг (Ленинград, 1930) ташкилотчисидир. Унинг таҳрири остида онкологияга оид қатор китоблар чоп этилган (1934, 1947, 1954). У ҳозирги кунда кенг тарқалган хавфли ўスマлар полиэтиологиясини назарий жиҳатдан исботлаб берган.

Ҳозирги кунда онкология тиббиётнинг алоҳида бўлими ҳисобланиб, алоҳида шифокорлар хизмат кўрсатишади.

Онкология ўсма трансформациясини молекуляр, хужайравий, түқима, организм поғоналарида ўрганишда фаннинг деярли барча соҳа вакиллари қатнашиши билан ажралиб туради.

Онкологиянинг асосига фақат касалликнинг жойлашибиши (масалан, офтальмологик, гинекологик ва бошқ.) ёки даволаш усули (хирургик, терапевтик) эмас, балки муммовий принцип қўйилган.

Онкология ўзининг маҳсус терминологиясига, ташхиси ва касаллик босқичларига, даволаш схемалари ва уларнинг самарадорлигини баҳолаш усулларига эга. Ўсмага таъриф берилганда асосан 2 та термин: биринчиси, ўсманинг бирор нарсага ўхшашлигини билдирувчи масалан, қисқичбақага (грекча — «карцинос»), балиқ гўштига (грекча — «саркос»), унинг рангига (грекча — «меланос»), унинг қайси тўқимага даҳлдорлигига (грекча — «эпителиос, ос-теос, липос, хондрос» ва бошқ.) ҳамда иккинчиси (грекчи «ома» ўсма) термини билан ифодаланади. Натижада — карцинома, саркома, меланома, эпителиома, липома ва бошқа терминалар ҳосил бўлади.

Баъзи ўсмалар уларни аниқлаган олимлар номи билан (масалан, Педжет, Вилмас, Ходжкин ўсмалари ва бошқа) аталади. Тўқимага алоқадорлиги бўлмаганлари (десмоид, саркоид ва бошқа.) ёки бутунлай бошқа этиологик қоидага асосланган (лейкоз, ретикулез, лимфогранулематоз ва бошқ.) кўринишда намоён бўлади.

Дунёдаги кўпгина малакатларда онкология илмий-техшириш институтлари, даволаш-ташхисот марказлари, онкологлар жамияти ёки ассоциацияси ташкил қилинган. Халқаро онкологлар бирлашмалари тузилган бўлиб, булар Халқаро ракка қарши Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилотининг онкология бўлими ва ракни ўрганиш бўйича халқаро агентлигидир.

II БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ЭПИДЕМИОЛОГИЯСИ

Хавфли ўсмалар эпидемиологияси — онкологиянинг бўлими ҳисобланиб, у ижтимоий-иқтисодий (касб, турмуш даражаси, уй-жой шароитлари ва бошқалар), иқлимий-географик (иқлим, тупроқ таркиби, сув ва ҳаво, инсоляция даражаси, табиий радиоактивлик ва ҳоказо) ва

этник омилларнинг (турмуш тарзи, миллий-ананавий ов-қатланишнинг ўзига хослиги, урф-одат кўникумлари, жинсий ҳаёт ва ҳоказо) ўスマЛАР билан касалланиш ва ўлишга боғлиқлигини ўрганади.

ЎスマЛАР ЭПИДЕМИОЛОГИЯСИ ДЕСКРИПТИВ ВА АНАЛИТИК ЙЎЛ билан ўрганилади. Дескриптив эпидемиология ёки бошқача айтганда онкологик статистика, интенсив ва стандартланган кўрсаткичлар ёрдамида турли давлат ва территориялар аҳолисининг ҳар хил ўスマЛАР билан касалланиш ва ўлиш ҳолатлари, шунингдек динамикаси тўғрисида ахборот беради. Булар онкологик хизматлар ҳолатини ва ривожланиш тенденциясини, ракка қарши кураш (проф-кўрикларда фаол равишда аниқлаш, диспансеризация сифати, ташхисотнинг замонавийлиги, даволаш сифати, беморлар умрининг узоқлиги) самарасини баҳолашга имкон беради.

ОНКОЛОГИК КАСАЛЛANIШNING дунё бўйича статистикаси шуни кўрсатадики, 90-йилларда ҳар йили жаҳонда рак билан 9 млн. одам касалланган бўлиб, улардан 6 млнга яқини ҳаётдан кўз юмади. Унинг энг кўп учрайдиган тури меъда, ўпка, сут бези, йўғон ичак ва бачадон бўйни раки ҳисобланади.

Эркаклар орасида ракнинг энг юқори кўрсаткичи (ҳар 100 минг аҳолига) Италияда 344,3, Францияда 316,1 ва АҚШда 303,3 га; аёлларда эса — Бразилияда 283,4 АҚШ да 257,3 ва Данияда 242,3 га тенг эканлиги аниқланган. Мамлакатимизда 1970—1990 йиллар ичida хавфли ўсма билан касалланиш шаҳарликлар орасида қишлоқдагиларга нисбатан кўп учраган. Меъда, қизилўнгач, пастки лаб ва бачадон бўйни раки кўрсаткичларининг камайиши яқъол кўзга ташланган, аммо тўғри ичак, сут бези, ўпка, ҳиқилдоқ, тери, шунингдек, лимфа безлари ва қон яратувчи тўқималар раки билан касалланганлар сони ортиб борган.

Хавфли ўスマЛАРДАН ўлиш кўрсаткичи иқтисодий ривожланган давлатларда сўнгги 20 йил ичida эркакларда 55% га, аёлларда 40% га ошган.

Дескриптив эпидемиология натижалари, статистик жадваллар, касалланиш ва ўлим динамикаси кўрсаткичлари, атласлар ва регионлар бўйлаб тарқалиш карталаридан ракка қарши кураш тадбирларини режалаштиришда фойдаланиш мумкин.

Аналитик эпидемиология дескриптив эпидемиологиянинг турли мамлакатлар аҳолисининг онкологик касал-

ликлар билан касалланиш ва ундан ўлиш кўрсаткичлари, унинг жинс ва ёшга қараб ўзгариш сабаларини ўрганади ҳамда бунда турли хил ташқи ва ички омилларнинг аҳамиятини баҳолайди, бошқача айтганда, аналитик эпидемиологиянинг асосий вазифаси хавфли ўスマларнинг келиб чиқиши сабабларини ўрганишдан иборат.

Аналитик эпидемиология усуллари ёрдамида «нос» чекиш билан оғиз бўшлиғи раки, тамаки чекиш билан ўпка ўсмаси ўртасида боғлиқлик борлиги айниқса касбга боғлиқ рак касаллклари, шунингдек, янги географик ва уйжой шароитларининг, онкокасаллклар кўрсаткичига тъсири ҳам ўрганилди.

Аналитик эпидемиология усуллари: математик моделлаштириш, «ҳодиса-текширув» кўринишидаги назоратли ретроспектив тадқиқотлар, когорт кўринишидаги проспектив тадқиқотлар хавфли ўスマларнинг келиб чиқишида у ёки бу омилларнинг аҳамияти ҳақидаги исталған гипотезани текширишга имконият яратади.

Дунёдаги бир қанча мамлакатлар аҳолисининг хавфли ўスマлар билан касалланиши ва ундан ўлиш ҳоллари 1-жадвалда кўрсатилган.

I-жадвал.

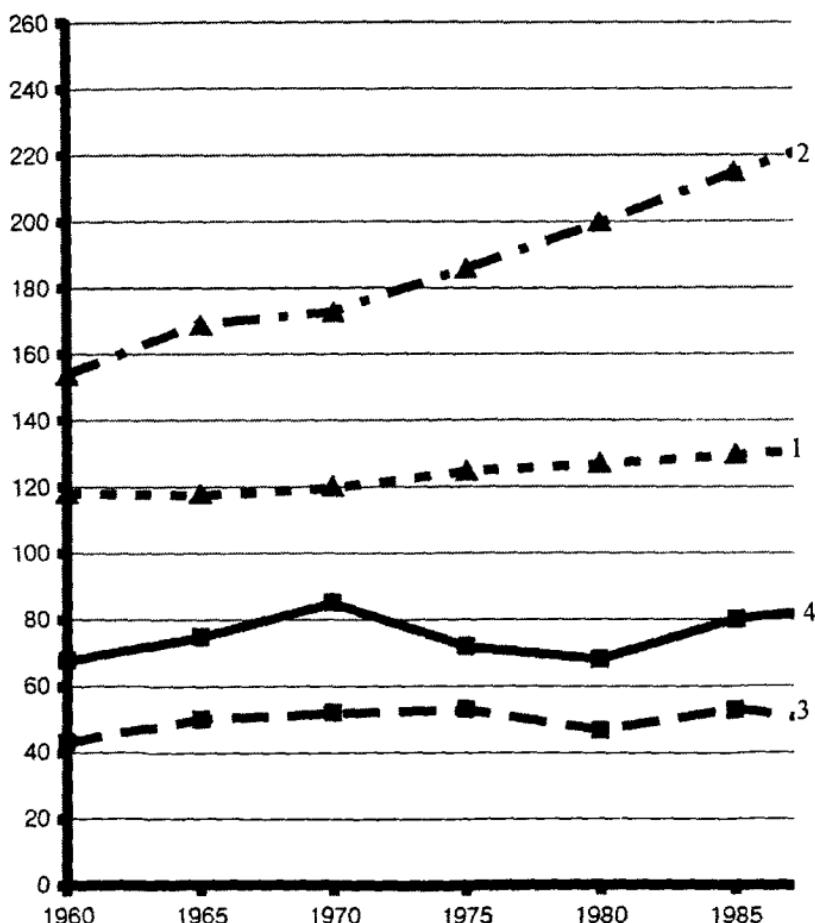
Дунё бўйича хавфли ўスマлар билан касалланиш ва ундан ўлиш кўрсаткичлари (1992—1995- йиллар)

Мамлакатлар	Касалланишнинг стандартланган кўрсаткичи (дунё стандарти)		Ўлишнинг стандартланган кўрсаткичи (дунё стандарти)	
	Эркаклар	Аёллар	Эркаклар	Аёллар
АҚШ	330,4	277,0	166,8	111,4
Швеция	256,0	235,1	129,0	98,1
Россия	274,3	166,6	224,0	100,1
Япония	366,5	156,1	150,2	76,7
Хитой	228,8	147,5	154,1	87,3
Қозоғистон	283,5	168,8	242,2	113,0
Ўзбекистон	140,2	109,9	105,1	69,0

Келтирилган рақамларга кўра, Ўзбекистонда хавфли ўスマлар билан касалланиш кўрсаткичи Япония ва АҚШга нисбатан 2,5 марта, Россия ва Қозоғистонга нисбатан 1,5—2,0 марта кам. Хавфли ўスマлардан ўлиш кўрсаткичи

АҚШга нисбатан 1,6 марта, Россия ва Қозоғистонга нисбатан эркакларда — 2,3 марта, аёлларда эса 1,4 марта кам (35 йил давомида).

Ўзбекистонда рак эпидемиологиясини ўрганиш шуни кўрсатадики, 1970 йилларгача касалланиш ва ўлим кўрсаткичининг секин-аста ўсиб бориши, ундан кейин эса бу кўрсаткичларнинг деярли бирдек туриши кузатилган. Лекин шу йиллар мобайнида собық иттифоқ (1990 йилдан Россия) бўйича касалланиш ва ўлим кўрсаткичлари тўхтовсиз ўсиб борган. Шу нарса аниқландики, Республика бўйича ўスマлар билан кўпроқ шаҳар аҳолиси, аёллардан кўра эркаклар, ёшлардан кўра қариялар кўпроқ касалланаар экан (1-расм).

1-расм.

- 1-Ўзбекистонда касалланиш кўрсаткичи;
- 2-собық иттифоқда касалланиш кўрсаткичи;
- 3-Ўзбекистонда ўлим кўрсаткичи;
- 4-собық иттифоқда ўлим кўрсаткичи;

Онкокасалликлар билан этник омиллар орасида маълум боғлиқлик борлиги аниқланган. Масалан, маҳаллий халқнинг ерли бўлмаган аҳолига нисбатан касалланиш кўрсаткичи паст, шаҳардаги ерли эркаклар орасида қишлоқ маҳаллий аҳолисига нисбатан қизилўнгач ва тери раки камроқ, ҳалқум ва ўпка раки эса кўпроқ учрайди, шаҳарлик аёлларда қишлоқ аёлларига нисбатан сут бези, ўпка ва бачадон бўйни раки кўпроқ, ҳалқум ва тери раклари эса камроқ учрар экан.

Шу кунгача бўлган давр мобайнида онкологик касалликлар структурасида бирмунча ўзгаришлар содир бўлди. Агар кўп йиллар давомида эркаклар орасида қизилўнгач раки, аёллар орасида эса бачадон бўйни раки биринчи ўринда туриб келган бўлса, 1990 йидан бошлаб эркаклар орасида меъда раки, аёллар орасида эса сут бези раки биринчи ўринга чиқди. ЎスマЛАРНИНГ территориал тарқалиши бир хил эмаслиги аниқланди: қизилўнгач раки кўпроқ Қорақалпоғистонда ва Андижон вилоятида, тил ости, лимфа ва қон тўқималари раки Бухоро вилоятида, ўпка ва сут бези раки Тошкент шаҳри ва Тошкент вилоятида, бачадон раки Фарғона вилоятида учрайди.

2-жадвалда Ўзбекистоннинг айрим шаҳарлари ва вилоятларида 1998 йилдаги онкологик кўрсаткичлар келтирилган. Профилактик кўрикдан ўтказиш чоғида Андижон, Бухоро ва Наманган вилоятларида рак ҳаммадан юқори ва Тошкентда ҳаммадан паст кўрсаткичга эга эканлиги аниқланган.

Энг юқори онкокасалликлар кўрсаткичи Тошкент шаҳрида, энг пасти Қашқадарё вилоятида, ракдан ўлишнинг энг юқори даражаси Тошкент шаҳрида, энг пасти эса Қашқадарё вилоятида эканлиги ҳам аниқланди.

Хавфли ўスマЛАРНИ даволашнинг асосий усули бўлган жарроҳлик Ўзбекистонда, айниқса Жиззах ва Самарқанд вилоятларида етарлича кўлланилмайди (17,4% беморларда). Энг самарали комплекс даволаш усули кўпинча Тошкент, Андижон ва Навоий вилоятларида, камроқ Сирдарё вилояти ва Қорақалпоғистон республикасида кўлланилади.

Беш йиллик яшовчанлик кўрсаткичи Бухоро ва Тошкент вилоятларида энг яхши бўлса, Тошкент шаҳри ва Наманган вилоятларида қониқарсиздир.

Ўзбекистон республикаси вилюялтаридағы онкологик хизматтнинг асosий күрсаткичлари, 1998 йил.

№	Вилюялтар	Профилактикалық күришлар да аниқланышы, %	Ахоли-нинг хар 100 минг	Ахоли-нинг хар 100 минг	Бир йиллик ўлим күрсаткичи, %	Даволаш усуллари, % да			Даволанган-тарда 5 ва-ундан күтірк ійдің яша-ғанлар соны, %
						Хирургик	Нур-терапия	Кимә-терапия	
1. Ташкент ш.	10,8	100,0	94,5	23,4	16,9	21,9	8,5	52,7	36,1
2. Андижон	33,9	73,8	36,8	19,8	15,3	13,8	8,6	62,3	44,4
3. Бухоро	44,2	66,8	33,7	23,6	12,2	18,4	23,9	45,5	47,1
4. Жиззах	28,3	52,8	26,1	24,0	3,6	6,8	33,4	56,1	38,6
5. Кашкадарё	32,7	47,9	22,1	20,1	12,5	6,8	24,3	56,5	45,3
6. Наманган	40,3	70,7	28,3	18,7	15,1	14,2	22,4	48,4	36,6
7. Навои	27,4	82,2	32,8	21,3	13,5	9,3	18,9	58,3	44,2
8. Самарқанд	39,4	54,6	31,2	27,9	9,7	24,7	12,6	52,7	47,1
9. Сурхондаё	36,1	56,2	23,8	20,1	15,2	26,4	14,3	44,0	45,8
10. Сирдарё	35,7	55,3	44,3	20,3	18,2	33,8	32,1	16,0	44,4
11. Тошкент вилюти	24,1	73,2	45,3	21,7	19,1	8,9	2,1	70,0	53,7
12. Фарғона	62,7	87,1	31,2	15,9	31,5	10,3	15,5	42,7	40,4
13. Хоразм	29,2	55,0	29,8	19,1	14,7	17,3	24,1	44,0	45,8
14. Коракалпоғистон республикаси	21,3	65,0	47,1	21,7	13,3	36,6	16,8	33,3	46,6
Ўзбекистон бүйнча жамн	34,6	68,7	38,2	21,1	17,1	15,9	15,9	50,7	44,1

III БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ЭТИОЛОГИЯСИ

Ўсмалар этиологияси — бу нормал ҳужайранинг ўсма ҳужайрага айланиш сабабларини ўрганувчи таълимот бўлиб, ҳозирги вақтда рак ҳужайраси организмга ташқаридан тушмайди, балки канцероген (рак чакиравчи) омиллар таъсирида нормал ҳужайралардан пайдо бўлиши аниқланган.

Бу омилларнинг кўпчилиги (80—85%) атроф-муҳитдан келиб чиқсан ҳолда одам организмига таъсир этади (эззоген таъсирот) ва фақат 15—20% и одамнинг ички муҳитидан келиб чиқади (эндоген таъсирот).

Рак муаммисининг мураккаблиги уни келтириб чиқарувчи сабабларнинг кўплиги (полиэтиологиклиги) дандир. Рак шу жиҳати билан инфекцион касалликлардан тубдан фарқ қиласди, чунки уларнинг сабаби аниқланган, бемор организмидан ажратиб олинган ва яхши текширилган. Ҳозирда ҳамма аниқланган канцероген омилларни 4 та асосий гурӯҳга ажратиш мумкин: кимёвий, физикавий, биологик ва эндоген омиллар.

Кимёвий омиллар. Эпидемиологик ва экспериментал маълумотлар асосида ракни ўрганиш бўйича Халқаро Агентлиги томонидан 1982 йилда канцероген омилларнинг куйидаги рўйхати таклиф қилинган.

Канцероген моддалар рўйхати

Маргимуш ва унинг бирикмалари	Бензидин
Асбест	Бериллий ва унинг бирикмалари
Бензол	Перорал контрацептивлар
Бензипирен	Никел ва унинг баъзи бирикмалари
Хром ва унинг баъзи бир бирикмалари	Метилтестостерон
Диэтилстильбестрол	Фенацетин
Сарколизин	Орто-толуидин
Коракуя, қатрон, минерал ёғлар	Актиномицин Д
Винилхлорид	Адриамицин
Хлорамбуцил	Кадмий ва унинг бирикмалари
Циклофосфамид	Левомицетин
Кимёвий даволаш учун препаратлар (прокарбазин, винкристин ва преднизолон)	Нитрозомочевина
Эстрогенларнинг қондаги моддалар билан бирикмалари	Хлороформ
Тери, резина ва пойафзал саноати	Циспластин
Ёғочсозлик ва мебел саноатлари	Формальдегид
	Баъзи гербицидлар
	Прогестерон
	Тиофосфамид
	Баъзи бўёклар

Бу рўйхат жуда зарур, чунки янги эпидемиологик ва экспериментал изланишлар натижалари асосида янги канцероген моддалар рўйхатга киритилиши мумкин. Жадвалда фақат ҳайвонларда яхшилаб текширилган кимёвий канцероген моддалар келтирилган. Дунёда 5 миллионга яқин кимёвий модда бўлиб, улардан атиги 8 мингга яқинининг канцероген фаоллиги ўрганилган. Кимё саноати ва янги бирикмалар синтези ривожланган сари кимёвий канцероген моддалар рўйхати кенгайиши кутилмоқда.

Ҳозирги кунда инсон деярли ҳар куни кўплаб канцероген моддалар таъсирига учрайди, улар тери, бронх-ўпка ва ҳазм системаси шиллиқ пардаси билан алоқага киришиб қонга сўрилиши ва аъзоларга таъсир қилиши мумкин. Тиббиёт фанининг аниқлашича, доимий таъсирот инсон организми учун бефарқ эмас. XVIII асрнинг охирида инглиз шифокори Потт биринчи бўлиб узоқ вақт давомида терига қоракуя таъсир этганда ўша жойда пайдо бўлган тери ракини таърифлаб берган.

Кейинчалик қўён терисига узоқ вақт давомида тошкўмир қатрони ишқаланиши натижасида ўсма пайдо бўлиши исботланган. Тезда ундан соғ ҳолдаги бир нечта модда ажратиб олинганда улардан канцерогенлик жиҳатидан бензипрен 3,4 (БП) фаол эканлиги маълум бўлган. Кейинги изланишлар шуни кўрсатадики, бензипрен атрофмуҳитда кенг тарқалган бўлиб, асосан барча органик ёқил-филарнинг тўлиқ ёнмаган маҳсулоти экан. У саноат корхоналари, иссиқлик энергетика станцияларининг тутунли чиқиндиларида, ҳаво, сув ва ер транспортининг ишлатиб бўлинган газларида етарлича аниқланиши мумкин. Алоҳида хавфни шаҳар кўчаларини тўлдириб юборган юк ташувчи ва енгил автомобиллардан ажралиб чиқувчи газлардаги, шунингдек сигарет тутунидаги бензипрен туғдиради (3-жадвал).

3 - жадвал

Жаҳоннинг турли шаҳарлари ҳавосидаги БП таркиби

Шаҳар	БП миқдори, нг/м ³
Варшава	20,3
Берлин	16,2
Париж	400,0
Мадрид	6,0

Шаҳар	БП миқдори, нг/м ³
Рим	83,0
Стокгольм	14,0
Сан-Франциско	3,9
Бомбей	430,0
Техрон	3,3
Тошкент	4,3
Самарқанд	4,1
Андижон	2,7
Фарғона	5,0
Нукус	2,2
Бухоро	3,8
Чирчиқ	5,3
Олмалиқ	8,0

Изоҳ. Ҳавода БП нинг руҳсат этилган миқдори — 1нг/м³

Жадвалдаги маълумотлардан кўриниб турибдики, дунёнинг барча йирик шаҳарлари ҳавосидаги БП миқдори жуда юқори экан (масалан, Бомбей ва Парижда). Ўзбекистоннинг барча шаҳарлари ҳавосида БП миқдори нисбатан камлиги диққатга сазовор. Ҳайвонларда ўтказилган бир қатор тажрибалардан шу нарса аниқландикси, БП ўпка, меъда ва сийдик пуфаги ракини келтириб чиқарувчи асосий омиллардан бири экан.

Баъзи доривор моддалар, гормонлар, ўсмага қарши препаратлар ва айрим контрацептивларнинг канцерогенлик хусусияти борлиги ўта эҳтиёткорликка чақиради. Бу моддаларни назоратсиз қабул қилиш айниқса ёш аёлларда оғир оқибатларга, аниқроғи ҳавфли ўсмалар пайдо бўлишига олиб келиши мумкин. Бу эса ўз навбатида туғилажак болаларга трансплацентрар йўл орқали ўтиши исботланган.

Хозирги кунда шу нарса аниқландикси, меъда-ичак йўлларидағи баъзи кучли канцероген нитрозо-бирикмалар овқат билан тушувчи нитрат, нитрит ва аминлардан эндоген йўл билан синтезланиши мумкин экан. Таомнинг зарарланиш манбай турли пестицидлар, буёқлар, мине-

рал ва органик ўғитлар ва бошқалар ҳисобланади. Меъда-ичак йўлларида синтезланган нитрозобирикмалар қонга сўрилгандан кейин турли аъзоларда хавфли ўсмаларни чақиришга қодир. Шунинг учун сабзавот, полиз экинлари, ҳовузлардаги нитратларнинг ўртача миқдори ва онкокасаллик кўрсаткичларини солиштириш маълум қизиқиш уйғотади (4-жадвал). Сабзавот, полиз экинлари ва ҳовузларда нитратлар миқдори кам бўлган туманларда онкокасалликлар кўрсаткичи ҳам паст.

4 - жадвал

Сабзавотлар, полиз экинлари ва ҳовузлардаги нитратларнинг миқдори ва онкокасалланиш кўрсаткичи

Туманлар	Нитратлар (мг/кг)				
	Картошкада	Карамда	Помидорда	Полизда	Ҳовузда
Онкокасаллик кам даражада	50,0	45,0	140,0	80,0	4,0
Онкокасаллик кўп даражада	200,0	150,0	250,0	260,0	10,0

Баъзан моддар алмашинуви бузилиши натижасида триптофан ва тирозиннинг канцерогенлик хусусиятини намоён қилувчи метаболитлар ҳосил бўлиши аниқланган. Бундай эндоген канцерогенлар ички аъзоларда хавфли ўсмалар пайдо қилиши мумкин. Тадқиқотлар шуни кўрсатадики, хафли ўсмалардан ўлган беморлар аъзо ва тўқималаридан олинган экстрактлар тажриба ҳайвонларида ўсмани келтириб чақириши мумкин экан.

Онкологик касалликлар келиб чиқишига кўпинча кимёвий омиллар сабаб бўлади. Бу айниқса тамаки, нос чекиши, алкоголи ичимликларни суистеъмол қилиш одати бўлган шахслар орасида кўп учрайди. Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилотининг эксперталари сигарета чекиш ва ўпка раки ўртасида боғлиқлик борлигини кўрсатадилар. Бунда ракнинг ривожланиш даражаси чекилган сигаретлар сони ёки уни алкоголь билан бирга истеъмол қилинишига боғлиқ экан. Масалан, бир кунда 2 пачка ва ундан ортиқ сигарета чеккан шахсларда ўпка раки чекмайдиганларга нисбатан 24 марта кўп учрайди. Чекиш аёллар ва ёшларга катталарга нисбатан кўпроқ зарар етказади. Тамаки тутунининг одамга таъсирини асосан ундаги канцероген модда — бензипрен билан боғлайдилар, чунки у ўпкадан ташқари

пастки лаб, оғиз бўшлиғи, ҳиқилдоқ, қизилўнгач, меъда ва сийдик пуфаги ракини ҳам келтириб чиқаради.

Марказий Осиё ахолиси орасида оғиз бўшлиғи ракига асосан нос чекиш, яъни уни тил тагига ташлаш сабаб бўлади. Нос таркибига майда тамаки, дараҳт қули, пахта ёки кунжут мойи, бўр ва оҳак киради. Оҳак миқдори қанчалик юқори бўлса, носнинг канцерогенлик хусусияти шунча кучли бўлар экан. Узоқ муддат нос чекувчи шахсларда оғиз бўшлиғи шиллиқ қаватида аввал ёриқлар, оқиш доғлар (лей-коплакиялар), сўнгра эса папиллома ва хавфли ўсмалар ҳосил бўлади. Ҳиндистон, Индонезия, Бирма, Сингапур ва бошқа қатор давлатларда бетел (алоҳида ўсимлик), сўндирилган оҳак, баъзида тамаки ва дориворлар аралашмасини тил тигига қўйиш одати бор. Бу аралашмалар қўйиладиган жойда анча йиллардан сўнг хавфли ўсма пайдо бўлади. Эпидемиологик маълумотларнинг кўрсатишича, алкоголли ичимликларни кўп миқдорда истеъмол қилиш оғиз бўшлиғи, қизилўнгач, меъда, жигар ва ўпка (айниқса чекиш билан биргаликда) ракига олиб келади.

Кимёвий канцерогенезнинг (нормал ҳужайранинг рак ҳужайрага айланиш жараёни) замонавий концепцияси бўйича биринчи навбатда узоқ давом этувчи латент даври борлиги, канцерогенларнинг биотрансформацияси, электрофил метаболитлар пайдо бўлиши эркин радикал реакцияларнинг кучайиши ва уларнинг ҳужайралар ичидаги муҳим жараёнларга таъсир қилишдан иборат. Натижада ушбу ҳужайраларда бетўхтов бўлинниш юзага келиб, улар организмнинг гомеостатик назоратидан секин-аста чиқа бошлайдилар.

Физикавий омиллар. Уларга турли хилдаги ионловчи нурлар (рентген ва гамма нурлари, атомнинг элементар заррачалари, нейтронлар, альфа ва бета заррачалар) қўёшнинг ультрабинафша нурлари, шунингдек, тўқималарнинг механик ва термик жароҳатлари киради.

Рентген нурларининг канцерогенлик хусусияти 1902 йилда ҳимоя қўлқописиз ишлаган рентгенологнинг кафтида тери раки пайдо бўлиши билан тасдиқланган. Кейинчалик матбуотда суюк силига интенсив рентген нурлари билан даво қилингандан сўнг ва радий, мезоторий ва торотраст моддалар ичишга буюрилгандан кейин ҳосил бўлган суюк саркомаси ҳақидаги маълумот чоп этилди. Радиоактив моддаларга бой бўлган рудаларни қазувчи баъзи шахтёрларда ўпка раки ривожланган. Япониянинг Хиро-

сима ва Нагасаки шаҳарларига атом бомбаси ёғдирилиши натижасида нафақат минглаб одамлар ҳалок бўлди, балки нурланганлар лейкоз, қалқонсимон без, ўпка ва сут бези раки билан оммавий касалландилар.

Инсонга ионловчи радиациянинг хавфи камайиши ўрнига атом индустрисининг ривожланиши ва нурланган шахслар сонининг кўпайиб бориши ҳисобига у ошиб боряпти (5-жадвал).

5 - жадвал

Ионловчи радиация таъсирида пайдо бўлган ўсмалар

Нур манбаи	Нурланиш хиллари	Ҳосил бўлган ўсмалар
Ядро қуроллари	Хиросима ва Нагасаки шаҳарларининг атом бомбасидан шикастланиши	Лейкемия, сут бези, ўпка, қалқонсимон без, қизилўнгач, меъда, ичак, буйрак, тухумдон, сийдик пуфаги раклари
Диагностика усуллари:		
Ангиография ва билиграфия учун торотраст (1951 й гача)	Организмнинг альфа заррачаларидан ички нурланиши	Жигар раки, суяк саркомаси
Рентген нурлари	Ҳомиладор аёлларни ренттеноскопия қилишда ҳомиланинг нурланиши Ўпка силида бир неча марта флюороскопия қилиш	Лейкемия Сут бези раки
Даволаш мақсадида:		
Рентген нурлари	Анкилозловчи спондилитта нур билан даво қилиш	Лейкемия, тўғри ичак, буйрак раклари
Гамма нурлари	Бачадон бўйни ракига нур билан даво қилиш	

Ҳайвонлардаги тажрибаларда аниқ кўрсатилишича, ионловчи радиация деярли ҳамма аъзо ва тўқималарда ўсмалар чақириши мумкин экан. Ионловчи радиациянинг таъсир механизми кўпгина тадқиқотчиларнинг фикрича, ҳужайранинг суюқ компонентларининг интенсив иони-

зациялашиши ва унда эркин-радикал реакцияларнинг кескин кучайиши билан боғлиқ экан. Натижада нурланган ҳужайра микромуҳитнинг коррекцияловчи сигналларига жавоб бермагани ҳолда, тұхтосиз бўлина бошлади.

Деярли худди шундай механизм қуёш ультрабинафша нурларининг биологик таъсири натижасида пайдо бўлади. Узоқ вақт ва мунтазам инсоляцияга дуч келувчи шахсларда тери раки кўпроқ учраши кузатилади. Шуни айтиш керакки, тери ракининг пайдо бўлиши терининг пигментация даражасига боғлиқ экан. Пигментация қанчалик кам бўлса, рак шунчалик кўп учрайди.

Клиник онкологлар механик ва термик жароҳатлар (урилиш, синиш, ўқдан яраланиш ва қуиши) натижасида ҳам баъзи вақтларда хавфли ўスマлар пайдо бўлишини аниқлаганлар.

Ўзбекистонда танчадан қуиши жойида тери раки пайдо бўлган беморлар кузатилган. Ҳиндистоннинг тоғли туманларида (Химолайда) танани истиш мақсадида маҳаллий аҳоли кийими тагида қизиб турган кўмирли кўзача — «канкри»ни олиб юради. Бу эса кўпинча қорин терисининг қуишига сабаб бўлади. Натижада шу қуишидан қолган чандиқлар ўрнида кўпинча тери раки ривожланади. Баъзи беморлар сут бези, кўл-оёқ, тери ўスマларини урилиш, эзилиш ва узоқ вақт давом этган яраланишлар билан боғлайдилар. Жароҳат ўрнида хавфли ўスマларнинг пайдо бўлишини қуидагича тушунтириш мумкин: жароҳат ҳужайраларни узоқ муддатли пролиферацияга олиб келади, шунингдек қуиши, чандиқ ва айниқса, сурункали яллиғланиш ўчоқларида канцероген моддаларнинг тўпланиши (деполаниши) кузатилади, буларнинг биргаликдаги таъсири ҳужайраларнинг назоратсиз—интенсив бўлинишига олиб келади.

Биологик омиллар. Кадим замонларда кўпгина олимлар хавфли ўスマларга одам организмига кириб олган тирик маҳлуклар (дарё қисқибашаси, замбуруғсимон гижжа, содда ҳайвонлар ва ҳоказолар сабабчи бўлади, деб ҳисоблаганлар. Лекин тажрибалар бу фикрларни бирин-кетин рад қилди. 1910 йилда П. Раус ўсма фильтратини (ҳеч қандай ҳужайраси йўқ) инъекция қилиш йўли билан касалланган товуқдан соғлом товуққа саркомани ўтказа олди. Кейинчалик ҳайвонлар (товуқ, куён, сичқон, ит ва ҳоказолар) саркомани кўзғатувчиси бўлиб, оддий ёруғлик микроскопида кўринмайдиган вируслар эканлиги фанда аниқланди.

Хозирги кунда саратоннинг вирус назарияси ўсмалар этиологиясининг энг ривожланган аспектидир.

Вируслар табиатда кенг тарқалган бўлиб, уларнинг ҳаммаси ҳам канцерогенлик хусусиятига эга эмас. Ўсма чақириувчи вируслар щартли равишда 2 гурухга бўлинади: 1-гурух — РНК (рибонуклеин кислота) ли вируслар. Булар хавфли ўсмаларнинг табиий қўзғатувчиларидир. Уларга ҳужайра билан алоқа қилиш учун махсус шароит керак эмас. 2-гурух — ДНК (дезоксирибонуклеин кислота)ли вируслар. Улар нормал ҳужайрани ўсма ҳужайрага фақат лаборатория шароитида ва уларнинг табиий ташувчилари («эгалари») бўлмаган ҳайвонларда айлантира олади. Инфекцион вирусларнинг онкоген вируслардан фарқи шундаки, улар зааралаган ҳужайрани ўлимга олиб келмайди. 6-жадвалда хавфли ўсмаларнинг пайдо бўлишида озмикўпми бўлсада аҳамияти борлиги исботланган вируслар келтирилган.

6 - жадвал .

Одамдаги ўсма вирусларининг таснифи

Вирус гуруҳлари	Вируснинг номи	Чақирилган ўсманинг номи
ДНК-эгали вируслар	Паповавирус (папилломатозли)	Тери ва шиллик қават папилломаси, вульва ва қин саратони
	Герпес-вирусли Эштейн-Барр вируси	Беркитт хавфли лимфомаси, бурун-томоқ раки
	Оддий герпес вирусининг 2-тури	Бачадон бўйни раки (?)
РНК-эгали вируслар	Чечак вируси Онкорнавируслар Петровируслар	Контагиоз модлюск Сут бези саратони (?) Саркомалар (?) Т-ҳужайрали лейкемия

Вируснинг канцероген таъсири бу нормал ҳужайрага кириб ўзининг генетик материалини ҳужайра ядроси ичидаги ДНК билан бириктириш ва унга ҳўжайинлик қилишдир. Вирус ва ҳужайра генетик материалининг бундай физикавий интеграцияси ҳужайраларни янги хусусият — тўхтовсиз бўлинишга олиб келади.

Эндоген омиллар. Уларни ирсий ва ирсий бўлмаган гуруҳларга ажратиш мумкин.

I. Ирсий омиллар:

- а) Саратон ҳосил қилувчи геннинг наслдан-наслга ўтиши (ретинобластома, нефробластома, нейробластома).
- б) Саратонга мойилликни оширувчи геннинг наслдан-наслга ўтиши (пигментли ксеродермия, ичакнинг оиласиий полипози, иммунитет танқислиги, сут бези, тухумдон, ўпка, меъда, ўткир лейкемия ва меланома саратонларига мойиллик).

II. Ирсий бўлмаган омиллар:

- а) Кимёвий канцерогенларнинг эндоген синтезланиши. Юқорида айтиб ўтилганидек, баъзи моддалар алмашинувининг бузилиши (масалан, триптофан ва тирозин аминокислоталарининг) канцероген фаолликка эга бўлган метаболитлар пайдо бўлишига олиб келади. Булар эндоген канцерогенлар дейилади ва ички аъзоларда хавфли ўスマлар ривожланишига сабабчи бўлиши мумкин.

- б) Нейроэндокрин системанинг нотўғри ишлаши натижасида келиб чиқсан гормонал гомеостазнинг бузилиши ўスマлар ривожланишининг иккинчи сабабчиси бўлиши мумкин. Масалан, айрим ҳолатларда организмда эстрогенлар миқдорининг кўпайиб кетиши сут бези ва эндометрийда, тиреотропиннинг кўпайиши қалқонсимон безда, гонадотропиннинг кўпайиши тухумдонда ўスマлар пайдо бўлишига олиб келиши мумкин.

Юқорида келтирилган канцероген омилларнинг аҳоли орасида онкологик касалликлар пайдо бўлишидаги ўрни қуидагича:

Кўпгина мутахассисларнинг чуқур текширув натижаларида кўра 70—80% хавфли ўсма кимёвий омиллар таъсирида, 15—20% —эндоген омиллар, 1дан 10% гача — радиацион ва атиги 1% гача — биологик омиллар таъсирида юзага келар экан.

IV БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ПАТОГЕНЕЗИ

Хавфли ўスマларни келтириб чиқарувчи асосий сабабларни ўрганиш жараёнида қизиқ ҳодисага дуч келинган: этиологик омиллар (кимёвий моддалар, ҳар хил нурлар ёки вируслар) деярли бир-бирига ўхшамайди, лекин организм ҳужайраларига таъсир этганда бир хил натижага —

хужайранинг бошқарувсиз, чекланмаган бўлинишига ва кўпайишига олиб келади.

Бундан бир тахмин туғилади: айтилган омилларнинг ҳаммаси хужайранинг бўлинишини ва кўпайишини бошқарувчи ва назорат қилувчи қандайдир қисмига, аъзосига таъсир қилиб, унинг ишини бузади.

Бугунги кунда ҳаммага маълумки, ҳар бир хужайранинг ривожланиш ва фаолият кўрсатиш (шу жумладан бўлиниши ва кўпайиши) ҳақидаги дастур (программа) ана шу хужайралар ядроидаги ДНК (дезоксирибонуклеин кислота) структурасида мавжуд.

Бу дастурда ДНКни ҳосил қилувчи нуклеотидларнинг кетма-кетлиги ўзига хос.

Одам ДНК молекуласида тахминан 100 мингга яқин махсус бўлаклар — генлар бор. Ҳар бир ген 2,5 — 5 мингта нуклеотиддан тузилган. Битта ген бир турдаги оқсил синтезини бошқаради ва шу оқсил орқали ҳар хил тўқималар, шу жумладан ҳавфли ўсма таркибидаги хужайралар фаолиятида иштирок этади. Генлардан икки гуруҳи — онкогенлар ва антионкогенлар (масалан, p53) нормал хужайранинг бўлинишини, кўпайишини (пролиферациясини) ва дифференцияланишини тўғридан-тўғри назорат қилади.

Молекуляр погонадаги канцерогенез. Кимёвий ва физикавий канцероген омиллар ДНК га биринчи навбатда эркин-радикал реакцияларни кучайтириш орқали таъсир этади. Улар нуклеотидлар орасидаги боғларни узади, бу эса ўз навбатида тасодифий ҳолатларга олиб келиши мумкин: битта нуклеотиддаги асос бошқа нуклеотиддаги асос билан ўрин алмашиши ёки улар ўрнига уларга ўхшашибиладар жойлашиши мумкин.

ДНК даги бундай ўзгаришлар нуктали мутациялар дейилади, улар заарланган ген фаолиятининг кучайиши ёки пасайишида, баъзида эса фаолиятнинг йўқолишида намоён бўлади. Агар мутация бирданига онкогенлар ва p53 генларда содир бўлса, бу онкоген фаолиятининг кескин кучайишига (экспрессияга) олиб келади. Биологик табиатли канцероген омиллар — онкоген вируслар хужайра ичига кириб олиб, ўзининг генларини ДНК га қўшадилар ва онкоген каби фаолият кўрсата бошлайдилар. Шундай қилиб, хужайрага канцероген омилларнинг таъсири ягона натижага билан, яъни хужайрадаги онкогенларнинг фоллашуви билан якунланади.

Одамдаги турли ҳавфли ўсмаларда ҳозиргача 20 дан ортиқ онкоген аниқланган, булардан 4 таси (с- тус, с-

fos, с-Ha-ras, с-Ki-ras) күпчилик ўсмаларда аниқланган. Онкогенлар ичиде «ras» оиласидаги онкогенлар күпроқ ўрганилган (7-жадвал).

7-жадвал.

Одам ўсма ҳужайраларидаги «ras» оиласига мансуб онкогенлар

Онкоген-нинг номи	Хромосомада жойлашиши	Уларда учрайдиган ўсмалар
C-Ha-ras-1	11- хромосоманинг калта елкаси	Қовуқ ва сут бези саратони, меланома, саркома
C-Ki-ras-2	12- хромосома	Үпка, йүтөн ичак, меъда ости бези ва ўт пухфаги саратони
C-N-ras	1- хромосома	Нейробластома, лейкозлар, саркома

Юқорида айтиб ўтилган канцероген омиллар таъсири натижасида юзага келган нүқтали мутациялар нормал ДНК ни мутант ДНК га айлантиради (2- расм). Аммо мутант ДНК нинг фаолияти фақатгина ҳужайралардаги ДНК нинг репарация (тикланиш) механизми бузилганда намоён бўлади.

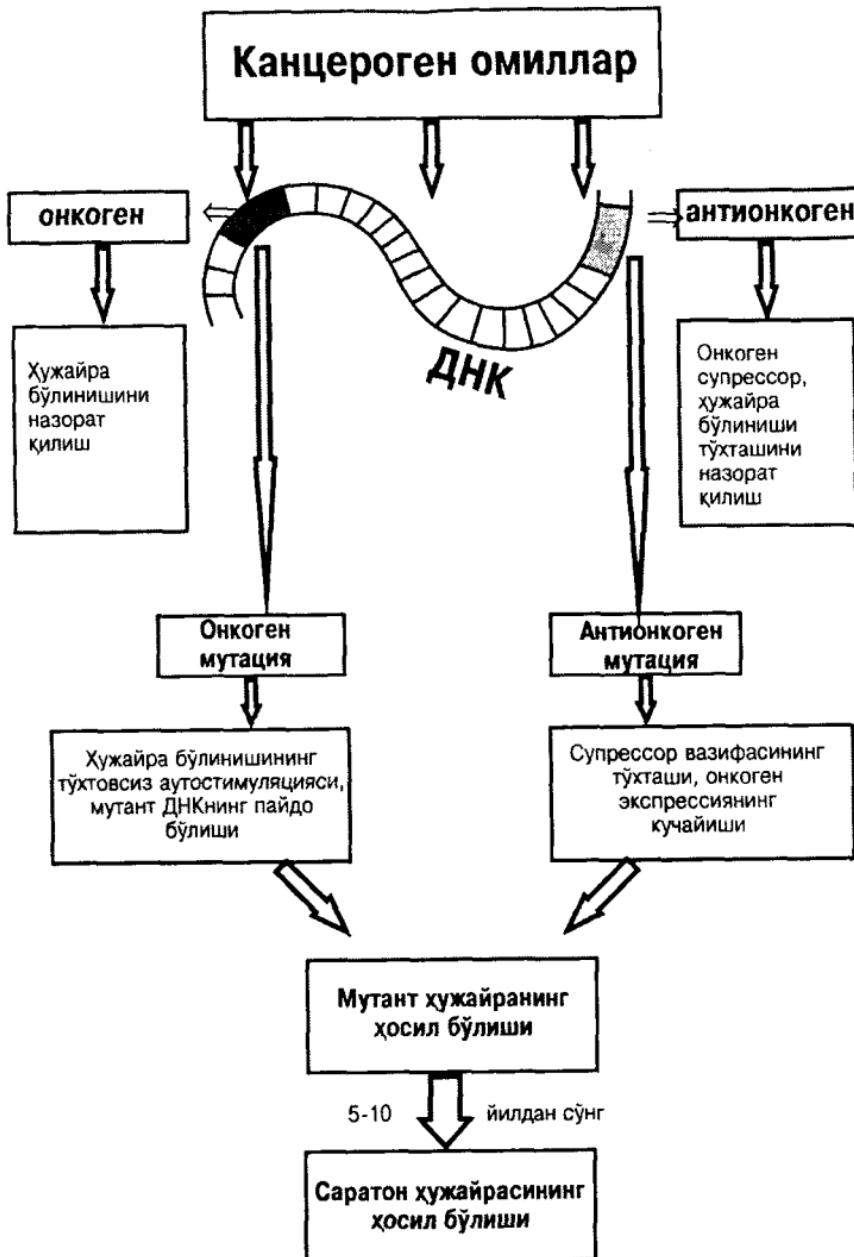
ДНК даги генетик информациянинг инсон тарихида сақланиб қолиши ташқи ва ички муҳит таъсирида кўплаб ҳосил бўлувчи мутацион асоратини репарациянинг маҳсус ферментлари ДНК мутациясини йўқотиш орқали амалга ошади. Шикастланган ДНК репарацияси 3 хил ферментнинг биргаликдаги таъсири натижасида содир бўлади. Эндонуклеаза нуксонли нуклеотидни ажратиб олади. ДНК полимераза керакли нуклеотидни ўрнига қўяди. ДНК лигаза эса уни қўшни нуклеотидга улайди, бу билан ДНК нинг бирламчи ҳолати тикланади.

Шундай қилиб, канцероген омилнинг молекуляр поғонада амалга ошиши 2 хил омилга:

1. Канцероген омилнинг ДНК га салбий таъсирига.
2. ДНК нинг репарация системаси ҳолатига боғлиқ.

Агар канцероген омил ДНК га таъсир этгандан сўнг ДНКнинг репарация системаси «ишлаб кетмаса», онкогеннинг фаол экспрессияси (фаолияти) бошланади ва онкооқсилларнинг ишланиб чиқиши кескин кўпаяди.

Ҳужайра погонасидаги канцерогенез. Онкооқсилларнинг кўпайиши ҳужайрада бир қатор жараёнлар содир бўлишига олиб келади. Тўқима ўсиш омилларига жуда ўхшашлиги туфайли онкооқсиллар бу ҳужайранинг ўсишини кучайтира бошлайди, натижада ҳужайранинг экзоген ўсиш

2-расм. Саратон патогенези гипотезаларидан бири.

омиллари билан боғлиқлиги йўқолиб, унинг бўлиниши автоном бўлиб қолади. Онкооқсилларнинг ҳужайра мембранныси ва ички компонентлари ўзаро боғланиб, биргаликда ҳаракат қилиб кўпаяётган ҳужайраларнинг дифференцилланишини тўхтатади, рецепторларни модификация қилиб (ўзгартириб) ҳужайраларнинг тўғриловчи (бошқарувчи) таъсирларга сезувчанлигини йўқотади, юза антигенлар спектрини ўзгартиради ва оқибатда нормал ҳужайра мутант ҳужайрага айланиб қолади.

Атрофдаги бошқа юз минглаб қўшни ҳужайралардан фарқ қилувчи биринчи мутант ҳужайра пайдо бўлиши билан унинг узоқ давом этувчи эволюцияси бошланади. Мутант ҳужайранинг нормал ва ўсма ҳужайрага ўхшаб тўхтовсиз автоном бўлиниши унинг авлодини (клонини) кўпайтиради, лекин атрофдаги тўқималарга салбий таъсир қилмайди. Мутант ҳужайрада унинг дифференциялинишини қатъий тўхтатувчи ва уларнинг тўхтовсиз бўлинишини тезлаштирувчи генлар (*mus, fos*) иши фаоллашади. Тезда кўпаювчи бундай ёт ҳужайралар клони атрофдаги ҳужайраларга озиқ моддаларни етказишда ракобатчи бўлиб қолади, натижада ўша жойда ретикуло-эпителиал ҳужайраларнинг жавоб реакцияси чақирилади.

Нормал организмда ҳам мутант ҳужайраларнинг пайдо бўлиши кам учрайдиган хол эмаслиги аниқланган. Бунда бўлинаётган ҳар миллион ҳужайра ичидаги битта мутант ҳужайра пайдо бўлади. Айниқса, ҳужайралар мутацияси қопловчи тўқималарда — тери, меъда-ичак, нафас ва сийдик-таносил йўллари эпителийсида тез-тез содир бўлади. Бу бир томондан қопловчи эпителийнинг доимо бўлиниши ва пролиферацияси билан, иккинчи томондан эса ҳар дақиқада унинг кўплаб ташқи муҳит омиллари, жумладан канцероген омиллар таъсирига дуч келиши билан тушунирилади. Қопловчи эпителийнинг камбиал қаватидаги бўлинаётган ҳужайраларга канцероген омиллар таъсир этиши натижасида бу ерда мутант ҳужайраларнинг сони бир неча марта ошади (бўлинаётган ҳужайраларнинг ҳар бир миллиони орасида мингдан кўпроқ мутантлар пайдо бўлади). Нормал ҳужайралардан бир оз бўлсада иммунологик жиҳатдан фарқ қилувчи ҳужайралар авлоди (популяцияси) нинг бундай тез кўпайиши организмда иммун система реакциясини чақиради (ўсмага қарши носпецифик ва специфик иммунитет реакциялари).

Хозирги пайтда носпецифик резистент реакцияларга алоҳида аҳамият бериляпти, чунки бу система иммунологик ёт ҳужайраларни (шу жумладан мутант ва ўсма ҳужайраларни) таниб, уларни йўқ қилишда муҳим ўрин тутади. Бундай ҳимояда асосан фаоллашган макрофаглар, табиий киллерлар, нейтрофиллар ва гуморал омиллар (табиий антитаналар, интерферонлар, интерлейкинлар) қатнашадилар.

Ўзига хос иммунологик ҳимоя Т-ва В-лимфоцитлар фаоллиги натижасида амалга ошади. Макрофаглар мутант ҳужайра антигенларини қамраб олиб, уларни Т-лимфоцитларга тўғри цитоплазматик боғлар орқали узатади. Т-лимфоцитларнинг антиген билан бундай алоқаси уларнинг пролиферациясини кучайтиради ва нишон ҳужайраларни деструкцияловчи (бузувчи) иммунокомпетент ҳужайраларга айланишини тезлаштиради. Т-хужайралар ўз навбатида иммунологик сигнални В-хужайрага узатади, сўнгра улар антитаначаларни ишлаб чиқарувчи плазма ҳужайраларига айланади. Иккала ҳимоя системасининг биргаликдаги бундай ҳужуми кўпинча мутант ҳужайранинг нобуд бўлиши билан тугайди.

Бир хил экологик муҳитда яшашига қарамасдан йилига ҳар юз минг аҳолининг 16—17 мингтаси Республика бўйича ўртача хавфли ўスマлар билан касалланади. Қолган 99 мингдан ортиғи эса канцерогенлар таъсирига дуч келади. Уларнинг онкологик касалликлардан сақланиб қолишини носпецифик ва специфик иммун системалар самарали фаолияти билан боғлаш мумкин. Афсуски, баъзи мутант ҳужайралар нисбатан чидамлироқ бўлиб, тирик қолади ва ўзининг клонини (авлодини) ҳосил қилишда давом этади.

Шундай қилиб, узоқ давом этган иммун система ва мутант ҳужайралар ўртасидаги бундай тўхтовсиз кураш натижасида мутантлар ҳимояланиб қолмай, фақатгина атрофдаги ҳужайраларга тажовуз қилиш хусусиятига эга бўлган мутант ҳужайралар кўпайишига сабаб бўлади. Мана шу жойда трансформацияланган ҳужайра эволюциясида янги босқич, яъни мутант ҳужайранинг ўсма ҳужайрага айланиш босқичи бошланади. Ривожланишнинг бошланиш босқичида ўсма ҳужайра нормал ҳужайрага ўхшаш бўлади, кейинчалик эса «gas» (неопластик трансформация генлари) оиласидаги генларнинг доимий экспрессияси на-тижасида ҳужайранинг ўсма фенотипи шаклланади (кўпин-

ча эмбрионал хусусиятга эга янги ҳужайралар ҳосил қилиш учун керак бўлган структуравий оқсиллар синтезининг кўпайиши; махсус функцияларни бажариш учун керакли специфик оқсили—ферментлар синтезининг камайиши; мембраннынг контакт тормозланиш хусусияти сусайиши, инвазияга мойилликнинг ошиши; глюкоза истеъмолининг кучайиши, нормал ҳужайралардан фарқ қилувчи антигенларнинг пайдо бўлиши).

Шундай қилиб, маҳаллий ва умумий носпецифик ва специфик иммун реакциялар қуидагиларнинг бири билан яқун топади:

1) Ўсма куртагининг бутунлай ҳалок бўлиши.

2) Ўсма прогрессияси (авж олиши).

Ўсма прогрессияси деб кетма-кет борадиган сифатли ўзгаришлар серияси ва ўсма ҳужайралар миқдорининг тўхтовсиз ўсиб боришига айтилади.

Ўсма куртагининг миқдорий ўсиши (кинетикаси). Ўсманинг ўзига хос белгиси ҳужайраларнинг тўхтовсиз бўлинишидир. Бунда ҳар бир ҳужайра иккита ҳужайрани ҳосил қиласи, булар эса тўртта ҳужайрани, улар эса ўз навбатида саккизта ҳужайрани ҳосил қиласи ва шу тариқа давом этади. Бу эса ўсманинг ўсишига, унинг ўлчами ва оғирлиги катталашишига олиб келади. Лекин баъзи вақтда бу жараён секинлашиши ёки вақтинча тўхтаб туриши мумкин. Бунга қон билан таъминланишнинг бузилиши, некроз ривожланиши ва бошқалар сабаб бўлади.

Ўсма ўсиши кинетикасини ўрганиш бирламчи ҳужайрадан то кўз ва қўл билан аниқланадиган ўсма тугунинг ўсиш тезлиги ва унинг ёши, яъни унинг клиникагача бўлган даври (бунда ўсма кўзга ташланмайди ва аниқ клиник белгилар намоён бўлмайди) ва клиник даври (белгилари яққол намоён бўлади) ҳақидаги муҳим ахборотни беради.

Маълумки, биринчи ягона ўсма ҳужайрасининг диаметри 10 микрон бўлиб, 30 марта иккilanгандан кейинги сони 1 миллиардга, оғирлиги 1 граммга, диаметри 1 см га етади.

Ички аъзоларнинг бирламчи ўсмаси кинетикасини ўрганиш амалий жиҳатдан мумкин эмас, шунинг учун хавфли ўсмаларнинг миқдорий параметрлари ҳақидаги энг кўп маълумот ўпка метастазларидан, шунингдек ўпка, суяқ ва сут бези ва терининг бирламчи ўсмаларидан тўпланган. Ўсманинг миқдорий ўсишини ўрганишнинг жуда қулай

усули — уларнинг ҳажми ёки диаметрининг иккиланиш вақтини ўлчашдан иборат. 8- жадвалда ҳар хил жинс ва ёшдаги беморларда баъзи бирламчи ва метастаз берган ўスマлар ҳажмининг илмий адабиётларда келтирилган иккиланиш вақти ҳақидаги маълумотлар кўрсатилган.

8- жадвал.

Ўスマлар ҳажмининг иккиланиш вақти

Ўスマнинг тури	Касаллар сони	Ўртача иккиланиш вақти (кунлар)
Ўпканинг бирламчи раки:		
— аденоқарцинома	8	118
— яssi ҳужайрали	13	70
— дифференциаллашмаган	13	93
Жаъми	34	88
Турли хил ўスマларниң ўпка метастазлари:		
— яssi ҳужайрали рак	21	46
— мояқ раки	10	48
— йўғон ичак раки	10	109
— суяқ ва юмшоқ тўқима саркомалари	23	42
— сут бези раки	29	82
— аденоқарцинома	13	102
— бошқа ўスマлар	12	58
Жаъми	118	65
Ўпка метастазларининг ёши (ойлар)		
0-29	12	37
30-59	53	68
60-89	53	70
Йўғон ичакнинг бирламчи аденоқарциномаси	19	620

Бу маълумотлар таҳлил қилинганда бирламчи ўスマлар ва метастазларниң иккиланиш вақти уларнинг гистологик тузилиши ва беморнинг ёши билан боғлиқ эканлиги аниқланган. Масалан, ўпка аденоқарциномаси дифференциялашмаган ва яssi ҳужайрали ракка нисбатан 30-50% секин ўсади, ўпка метастазлари ҳажмининг иккиланиши эса бирламчи ўスマларга нисбатан тезроқ боради.

Ўスマнинг ўсиши ёшга қараб секинлашиши, йўғон ва тўғри ичакнинг бирламчи раки (аденоқарцинома) ҳам суст ўсиши кузатилган.

Регионар метастазларнинг сони ва ўлим кўрсаткичи билан бирламчи ўсма ўлчамлари ўртасида боғлиқлик борлиги аниқланган (9-жадвал).

9-жадвал.

Сут бези ўсмаси диаметрининг регионар метастазлар сонига ва беморлар ўлимига алоқаси

Ўсманинг диаметри (см)	Беморларнинг умумий сони	Кўлтиқ лимфа безларида метастази бор bemорлар		Радикал даволашдан кейин 5 йил мобайнида ўлган bemорлар	
		сони	%	сони	%
1	63	7	11	6	9
1-2	151	60	40	43	28
2-3	190	99	52	72	38
3-4	136	102	75	70	51
4-5	75	56	74	47	65
5-6	37	29	78	30	81
6-7	24	21	87	19	79
7-10	30	25	83	24	80

Берилган маълумотлардан кўриниб турибдики, ўсманинг диаметри 1 см бўлган пайтда регионар лимфа тугунларидаги метастазлар 11% bemорда кузатилса, диаметри 6-7 см бўлган пайтда 87% ни ташкил қиласи, яъни 8 марта кўп учрайди.

Радикал операциядан кейинги bemорлар ўлими ўсманинг ўлчамига даҳдор. Масалан, ўсманинг диаметри 1 см бўлса, операциядан кейинги 5 йил давомида 9% bemор ўлар экан, диаметри 5-6 см бўлса, бу кўрсаткич 81% ни ташкил этади.

Ўсма куртагининг сифат жиҳатидан ўзгариши. Ўсма ўсиши жараёнида унинг ҳужайрасида структуравий ва функционал ўзгаришлар содир бўлади. Улар секин-аста органолептик, гистологик тузилишнинг йўқолишига, фермент ва антигенларнинг соддалашишига, гетерогенликнинг ошишига, ўсманинг гормонларга, иммуностимуляторларга, кимёвий дориларга ва нурларга реакцияси ўзгаришига, баъзида эса уларга нисбатан таъсиранликнинг йўқолишига олиб келади.

Шундай қилиб, ўсма ўсиши жараёнида фақатгина ҳажми эмас, балки унинг структураси ва функциялари ҳам ўзгаради. Бунинг натижасида ўсманинг автономлиги кучайди ва у мустақил ҳамда ўзини-ўзи бошқара оладиган клонга (авлодга) айланади ва организмнинг қолган хужайра ва тўқималари билан мураккаб алоқага киришади.

Организм поғонасидаги канцерогенез. Бу ўсманинг организм билан ўзаро боғлиқлиги ва унга таъсири ҳақида маълумот беради. Ўсма ва организм орасидаги муносабат хали охиригача ўрганилмаган бўлсада, уларни 2 турга бўлиш мумкин:

1. Организмнинг ўсмага реакцияси.
2. Ўсманинг организмга таъсири.

1. Организмнинг ўсмага бўлган реакцияси ўсманинг антигенлари, алмашинув ва парчаланиш маҳсулотлари орқали чақирилади.

Дастлаб ўсма авлодига қарши маҳаллий носпецифик табиий чидамлилик (резистентлик) системаси кураш бошлайди. Бу системанинг эфектор хужайралари — макрофаглар, табиий киллерлар, гистиоцитлар ўсма хужайралари билан бевосита алоқага киришиб, уларни эритади (лизислайди), бунда клиник кузатишларнинг кўрсатишича, ўсманинг бу хужайралар билан инфильтрацияси қанчалик кўп бўлса, касаликдан тузалиш шунчалик осонлашади. Макрофаглар фагоцитозланган ўсма антигенларини Т- ва В- лимфоцитларга узатади, уларнинг фаоллашувидан организмнинг саратонга қарши умумий иммун реакцияси бошланади. Сенсибилизацияланган Т-лимфоцитлар ўсма хужайралари билан бирикиб, уларни нобуд қиласди ва шу билан бирга В-лимфоцитларнинг кўпайишини, моноклонал антитаналар ишланиб чиқишини тезлатади. Кейинчалик ўсма хужайралари авлодининг тақдири ҳар хил бўлиши мумкин: агар организмнинг ҳимоя кучи устунлик қиласа, саратон бутунлай нобуд бўлади, агар кучлар teng бўлса, ўсма қисман нобуд бўлади, унда озроқ микдордаги хужайра «латент» ҳолда сақланиши (масалан, «cancer in situ») ёки у ривожланиб метастаз бериши мумкин.

2. Ўсманинг организмга таъсири икки кўринишда намоён бўлади: ўсма хужайранинг организм кучларига қарши турли хил ҳимоя чоралари ва ўсма авлоди (популяцияси)нинг организмга қарши агрессив ҳаракати. Ўсма хужайраларининг носпецифик ва специфик иммунитетдан

ҳимояланиш усулларидан бири тромболастиннинг кўплаб ишлаб чиқарилишидир. Бу фибриногеннинг фибринга айланишини келтириб чиқаради, фибрин иплари эса ўсма хужайраларини парда каби ўраб олади ва макрофаглар, лимфоцитлар ва антитаналардан сақлайди.

Ўсма хужайраларининг кўп миллионли авлоди катта миқдорда эркин ўсма антигенларини ажратади, буларнинг ўзи ёки специфик антитаналар билан биргаликда иммун лимфоцитлар юзасини қоплайди ва уларнинг цитолитик ҳаракатини тұхтатади. Тезда ўсиб бораётган ўсма хужайраларидан глюкозага очлик сезилади ва у уни шундай кўп истеъмол қылады, натижада бу жигар ва скелет мушакларидаги гликоген зақираси (глюкоза деполари) қуришига, глюконеогенезнинг кучайишига ва гипогликемия ҳолатига олиб келади.

Глюконеогенез — бу глюкозанинг углеводсиз (пируват ва аланин) бирикмалардан асосан жигарда ва буйракнинг пўстлоқ қаватида ҳосил бўлишидир. Гипогликемия ҳолати ривожланишига жавобан буйрак усти безининг пўстлоқ қисмида гиперфункция, яъни глюокортикоидларнинг кўплаб ажралиши содир бўлади. Глюокортикоидлар лимфа тўқималарида (талоқ, айрисимон без, лимфа тугунлари) инволютив ўзгаришларни келтириб чиқаради. Бу ўз навбатида иммуногенезни сусайтиради ва иммунодепресияга олиб келади. Бирламчи ўчоқда тўхтовсиз бўлинаётган ўсма хужайралари тўпланган сайин, уларнинг асосий тугунидан ажралиши ва лимфа томирлари бошланадиган хужайралараро ва тўқималараро оралиқларга кириб бориши (инвазия) жараёни бетўхтов ошиб боради.

Аниқланишича, кўплаб ўсма хужайраларининг асосий миграцияси лимфа томирлари орқали содир бўлар экан. Бунда улар албатта лимфа тугунчаларига тушади. Лимфа тугунчаларда ўсма хужайралари антигенларига жавобан гиперплазия бошланади, бунда макрофаглар, плазмоцитлар, йирик лимфа хужайралари, Т- ва В-лимфоцитларнинг миқдори кескин ошиб боради. Бу эса лимфа тугунчаларига тушган ўсма хужайраларининг нобуд бўлишига олиб келади ва узоқ вақт (ойлар, баъзида йиллар) давомида уларнинг организмга тарқалишига (диссеминацияга) тўсқинлик қиласи.

Кўпинча ўсма хужайраларининг лимфа тугунларининг механик ва иммунологик тўсиқларидан ўтиб, катта қон айланиш доирасига тушиб олиши (лимфоген метастазлашиш) кузатилади.

Баъзи ўсмалар қон томир деворларидан ўтиш хусусиятига эга бўладилар (гематоген метастазланиш). Ўсма хужайралари томирларнинг базал мембранныни парчаловчи ферментлар — металлопротеиназаларни ишлаб чиқаради ва ана шу лизис зоналари орқали қон оқимига кириб боради. Қонда айланувчи ўсма хужайралари ўзининг тромбопластин фаоллиги туфайли микротромблар ҳосил қиласди ва улар ёрдамида бирор аъзо капиллярлари деворига ёпишиб олади. Фибринли парда билан ҳимояланган ўсма хужайралари кўпайиб, иккиламчи ўсма—метастазни ҳосил қиласди.

Ўсма жараённининг кейинчалик прогрессияси кўпинча ички аъзоларда метастазлар ҳосил бўлишига, иммунодепрессия кучайишига, ўсма хужайраларининг доимо нобуд бўлиши туфайли (50% дан кўпроқ) интоксикацияланиши (заҳарланиш)ига, кучли қахексия ривожланишига ва натижада ўлимга олиб келади.

V БОБ

ЎСМАЛАР ТАСНИФИ

Одам организмидаги турли гистолик тузилишга, ўсиш ва тарқалиш тезлигига ва мураккаб клиник белгиларга эга бўлган 200 дан ортиқ ўсмалар пайдо бўлиши мумкин. Барча ўсма касалликларини ягона бир тасниф (классификация)га сифдириш осон эмас. Шунинг учун ўсмаларни ҳаёт учун хавфлилиги, жойлашиши, ташқи кўриниши, инвазия ва ўсиш хусусияти, метастазланиш йўллари бўйича турли гурухларга бўлишга ҳаракат қилинади.

Клиника амалиётида беморда аниқланган ўсманинг хавфли ёки хавфли эмаслиги энг муҳим масала ҳисобланади ва биринчи навбатда ечилади.

Хавфсиз ўсмалар секин ўсиши, атроф тўқималардан чегараланганилиги, метастазланмаслиги, беморнинг умумий аҳволини бузмаслиги ва ўлимга олиб келмаслиги каби белгилари билан фарқ қиласди.

Хавфли ўсмалар эса тез ўсиши, атроф тўқималарга ўсиб кириши, метастазланиши, беморнинг умумий аҳволини оғирлаштириши ва ўлимга олиб келиши (агарда ўз вақтида аниқланмаса ва самарали даволанмаса) билан хавфлидир.

Баъзан ҳам хавфли, ҳам хавфсиз ўсма хусусиятига эга бўлган тузилмалар учрайди (масалан, базалиома, десмоид, карциноид, дерматофиброма ва баъзи липомалар).

10-жадвалда хавфли ва хавфсиз ўсмаларнинг асосий турлари, уларнинг қайси тўқимадан келиб чиққанлиги (гистогенези) келтирилган.

10- жадвал

Ўсмаларнинг асосий турини гистогенез бўйича таснифлаш (Б. Е. Петерсон, 1980)

Хавфсиз	Хавфли
I. Эпителнал ўсмалар	
1. Папиллома-ясси эпителийдан ҳосил бўлган ўсма	1. Ясси хужайрали (эпидермоид) мугузланган ва мугузланмаган саратон
2. Аденома—безли эпителийдан ҳосил бўлган ўсма	2. Аденокарцинома (безли саратон)
3. Фиброаденома	3. Дифференциялашмаган саратон
4. Папилломатоз ва аденоатоз полиплар	
II. Бириктирувчи тўқима ўсмалари	
1. Фиброма	1. Фибросаркома
2. Миксома	2. Миксосаркома
3. Липома	3. Липосаркома
4. Хондрома	4. Хондросаркома
5. Остеома	5. Остеосаркома
6. Лейомиома	6. Лейомиосаркома
7. Рабдомиома	7. Рабдомиосаркома
	8. Юинг саркомаси
III. Эндотелий ва мезотелий ўсмалари (қон ва лимфа томирлари, синовиал ва сероз парда)	
1. Гемангиома	1. Гемангииосаркома
2. Лимфангиома	2. Лимфангиосаркома
3. Синовиома	3. Синовиал саркома
4. Мезотелиома	4. Диффуз мезотелиома
IV. Нерв системаси ўсмалари	
1. Нейрофиброма	1. Нейрофиброзаркома
2. Невринома	2. Хавфли невринома

Хавфсиз	Хавфли
3. Ганглионеврома	3. Ганглионейробластома
4. Олигодендроглиома	4. Симпатогониома
5. Астроцитома	5. Астробластома
6. Менингеома	6. Медуллобластома
7. Эпендиома	7. Мультишаклли глиобластома 8. Эпендимобластома 9. Менингеал саркома

V. АПУД система ўсмалари

(организмда тарқалган нейроэндокрин ҳужайралар системаси)

1. Эндокрин безлар аденомаси
(гипофиз, эпифиз, меъда ости
бези, қалқонсимон без,
простата бези)	1. Гормонал фаол карционид
2. Гормонал фаол бўлмаган
карциноид	2. Феохромобластома
3. Феохромоцитома	3. Ўпканинг майда ҳужайрали
саратони
4. Параганглиома	4. Меланома
5. Тимома	

VI. Эмбрионал қолдиқлардан ҳосил бўлган ўсмалар

1. Тератома	1. Тератобластома
2. Дермоид киста	2. Нефробластома

VII. Трофобластик ўсмалар

1. Елбўғоз	1. Хорионэпителиома

**VIII. Гемопоэтик тўқимадан ҳосил бўлган ўсмалар
(гемобластозлар)**

1. Лейкозлар (ўткир ва
сурункали)
2. Гематосаркомалар (лимфо-
саркома, ретикулосаркома,
лимфогранулематоз ва бошқа
хавфли лимфомалар

IX. Аралан ўсмалар

Бир неча турдаги тўқималардан ҳосил бўлади

Хавфли ўсмаларга даво қилишни режалаشتариш ва унинг оқибатини аниқлашда уларнинг ўсиш шакли (экзофит, эндофит ва аралаш) катта аҳамиятга эга. Экзофит шакли ўсманинг оқибати бошқа ўсмаларга нисбатан яхшироқ тугайди.

Жаҳон онкологларининг тажрибаси шуни кўрсатадики, даволаш усулини танлашда ва унинг оқибатини баҳолашда ўсма жараёнининг босқичи мухим аҳамиятга эга. Умумий қилиб олганда, ўсмаларнинг 4 босқичли таснифи қўйидагича кўринишга эга:

I босқич	— 3 см дан кичик, туғилган тўқимадан ташқарига чиқмаган, метастазсиз ўсма.
II босқич	— 3 см дан 5 см гача ёки бундан кичикроқ, лекин қўшни тўқимага ўсиб кирган ёки 1—2 та силжийдиган регионар метастазли ўсма.
III босқич	— 5 см дан катта, заарланган аъзодан ташқарига ўсиб чиқсан, якка регионар метастазли ёки ундан кичикроқ ва заарланган аъзодан ташқарига ўсиб чиқмаган, лекин кўп сонли, силжийдиган регионар метастазли ўсма.
IV босқич	— турли ўлчамли, лекин қўшни аъзолар ичига ўсиб кирган ёки олис метастазли ўсма.

Хавфли ўсмаларни IV босқичда дарҳол аниқлаш мумкин, бироқ бошқа босқичларда бундай эмас. Чунки айрим ўсмаларни ҳақиқий чегараси тагидаги тўқима ўсишини, шунингдек регионар метастазлари миқдорини аниқлаш мурракаб масала.

Қатор ўсмалар учун (суяқ саркомаси, меъда ости бези ва бош мия ўсмалари) босқичлар таснифи ишлаб чиқилмаган.

Ўсмаларнинг 4 босқичли таснифи қатор камчиликларга эга, шунинг учун 1958 йилдан бошлаб ўсмаларнинг TNM системаси бўйича ҳалқаро таснифи секин-аста кириб келмоқда. Ҳозирги пайтда TNM ситетаси барча мамлакатларда ишлатилади, у ўсмаларнинг тарқалиш даражасини баҳолаш ва даволаш натижаларини солишишиш учун жуда кулаги.

TNM системаси бўйича ўсмалар таснифи уларнинг 3-параметрларини баҳолашга асосланган:

«T» (tumor — лотинча ўсма сўзининг биринчи ҳарфи) — ўсманинг ўлчами.

«N» (nodulus — лимфа тугуни) — регионар лимфа түгунчаларида метастазлар бор ёки йўқлиги.

«M» (metastasis — метастаз) — олис метастазларнинг бор ёки йўқлиги.

Ҳар битта параметрга унинг миқдорини кўрсатадиган рақам қўшилади.

TNM таснифининг асосий қоидалари

1. Барча ҳолларда ташхиснинг гистолик тасдиғи бўлиши керак; агар у бўлмаса, бундай ўсма бу системадан ташқарида кузатилади.

2. Ҳар бир ўсма учун 2 та тасниф қўлланилади:

а) клиник—операциягача (TNM),

б) операциядан кейинги, патогистологик (р. TNM) — жарроҳлик операцияси натижалари ёки операцион препаратни таҳдил қилиш бўйича.

3. Системанинг ўрнатилган миқдорий параметрлари кейинчалик ўзгартирилмайди.

A. TNMning клиник таснифи (даволашдан олдин аниқланади).

"T" — бирламчи ўсма:

T_{is}	— инвазиясиз карцинома (carcinoma in situ);
T_0	— бирламчи ўсма аниқланмаган;
T_1, T_2, T_3, T_4	— бирламчи ўсманинг ўлчами;
T_x	— бирламчи ўсма ўлчамини баҳолашнинг имконияти йўқ.

"N" —регионар лимфа тугунчалари:

N_0	— лимфа тугунчаларининг метастазланиш белгилари йўқ;
N_1, N_2, N_3	— регионар лимфа тугунчаларининг метастазланиш даражаси сезилади;
N_x	— лимфа тугунчаларида метастаз борлигини аниқлашнинг имконияти йўқ.

"M" —олис метастазлари:

M_0	— олис метастаз белгилари йўқ.;
M_1	— олис метастазлар бор;
M_x	— олис метастазлар бор ёки йўқлигини аниқлашнинг имконияти йўқ.

Б. Операциядан кейинги патогистологик тасниф

Ўсма ҳужайраларининг дифференцияланиш даражаси ($«J»_{1, 2, 3, x}$), лимфа томирлари ($«L»_{0, 1, 2, x}$) ва веналари ($«V»_{0, 1, 2, x}$) инвазияси, аниқлаш ахборотининг ишончлилиги ($«C»_1$ — ягона клиник текширув ўтказилган, $«C»_2$ — маҳсус диагностик усуллар қўлланилган $«C»_3$ — аниқлаш учун жарроҳлик усули қўлланилган, $«C»_4$ — радикал операция натижалари операцион препаратни ўрганиш бўйича маълумотлар, $«C»_5$ — аутопсия натижалари) ҳақидаги тўлдирувчи морфологик маълумотлар киритилади.

TNM системаси бўйича берилган ўсмалар таснифи фақатгина 29-хавфли ўсмага тегишли бўлса лимфогранулематоз ва хавфли лимфомалар учун уни ишлатиб бўлмасада, босқичли таснифга нисбатан афзалроқдир.

VI БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАРНИ АНИҚЛАШНИНГ УМУМИЙ ҚОИДЛАРИ

Касалликни ўз вақтида самарали даволаш тиббиётнинг муҳим вазифаларидан биридир. Бу онкологияда ҳам муҳим аҳамиятга эга, чунки хавфли ўсмаларни даволаш натижалари касалликни ўз вақтида тўғри аниқлашга боғлиқ. Хавфли ўсмаларни даволаш самадорлигини баҳолаш мезони (критерийси) умумқабул қилинган беш йил яшаш кўрсаткичи, яъни даволангандан сўнг 5 ёки ундан ортиқ йил яшаган bemорлар сони билан ўлчанади. Ўсма қанчалик эрта аниқланса, бу кўрсатгич шунча юқори бўлади (11-жадвал).

11 - жадвал.

Ўсманинг тури, босқичи ва даволашдан кейин 5 йил ва ундан кўпроқ яшаганлар сони

Ўсманинг тури	Ўсма жараёнининг босқичлари	Даволангандан 5 йил ўтгач тирик юрганлар сони (%)
Тери саратони	I	90-100
	II	80-90
	III	40-50
Лаб саратони	I	90
	II	80
	III	50-70

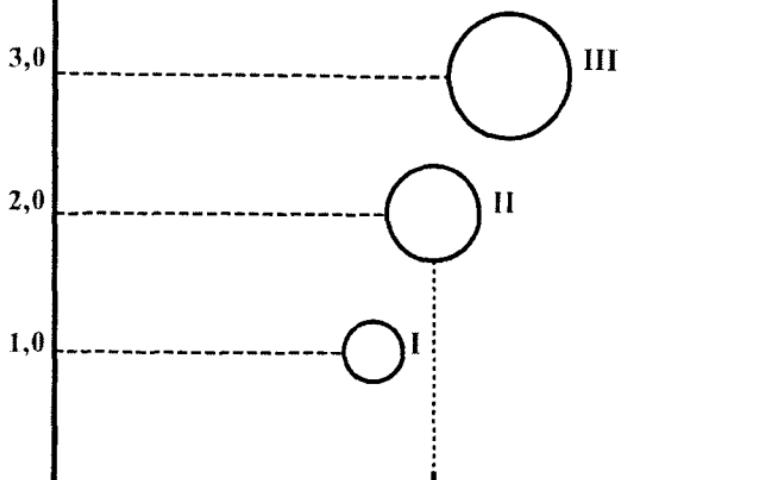
Ўсманинг тури	Ўсма жараёнининг босқичлари	Даволангандан 5 йил ўттач тирик юрганлар сони (%)
Ҳиқилдоқ саратони	I	90
	II	80
	III	50-60
Сут бези саратони	I	83-93
	II	62-79
	III	43-60
Үпка саратони	I	60-70
	II	30-40
	III	10-15
Меъда саратони	I	90-100
	II	70-75
	III	20-25
Бачадон бўйни саратони	I	83-97
	II	70-75
	III	30-44
Тухумдон саратони	I	50-70
	II	42-52
	III	13

Келтирилган маълумотларга кўра, кўпчилик рак турлари бошланғич, яъни I босқичида — 90% ва ундан ортиқ беморни бу дарддан халос қилиш мумкин экан.

Ўсманинг II босқичида аниқланиши яшовчанлик кўрсаткичининг кескин пасайишига олиб келади (50—80% га, ўсманинг турига қараб). Ўсма ривожланишининг III босқичида даволангандан сўнг 5 ёки ундан ортиқ йил давомида 40—50% бемор яшаб кетади, баъзи рак турларида (қизилўнгач, үпка, тухумдон ва ҳоказо), ундан камроқ — 10—15%. Демак, хавфли ўсмаларни бошланғич пайтида аниқлаш, кўпчилик беморларнинг бутунлай тузалиб кетишига кафолат беради.

Йирик онколог олимларнинг тажрибаларига кўра, Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилоти қуйидаги шиорни овоза қилди: «Ракнинг эрта ташхиси ҳаётни сақладайди». Зрасмда ўсманинг ўлчамлари ва уни замонавий ташхис усуллари билан аниқлаш эҳтимоли орасидаги боғлиқлик ҳақидаги маълумот берилган. Вертикал ўқ бўйлаб ўсманинг диаметри, горизонтал ўқ бўйлаб эса — ўсманинг ёши кўрсатилган. 1 см ли ўсма бронх-ўпка, меъда-ичак ва сийдик-таносил йўлларида бўлса, уни фиброзэндоскопия ва

Ўсманинг
ўлчами,
см.

Ўсманинг яширин даври
(3-8 йил)

Ўсманинг юзага чиқиш
даври (агар у даволанмаган
бўлса, 1-2 йил).

3-расм. Хавфли ўсманинг ўлчамлари ва уни эрта аниқлаш имкониятлари.
I — йўпка меъда-ичак, сийдик йўллари эндоскопияси, ички аъзолар-

нинг компьютер томографияси.

II — юмшоқ тўқималар ва сут безини пайпаслаш усули.

III — ички аъзоларнинг радионуклид сцинтиграфияси, ўпка, меъда,
йўғон ичакни рентгенологик текшириш.

компьютер томография усуллари билан аниқлаш мумкин.
Пальпация йўли билан сут бези ва юмшоқ тўқималарнинг
диаметри тахминин 2 см келадиган ўсмаларини аниқ то-
пиш мумкин.

Радионуклид сцинтиграфия ва рентгенография усул-
лари диаметри 2—3 см ли ўсмаларни кўрсата олади.

Махсус ҳисобларга кўра, ўсма 1 см гача яширин бел-
гиларсиз ривожланади (3—8 йил ичида), ўсма аниқлан-
гандан сўнг унинг клиник давомийлиги одатда 1—2 йил-
дан (даволанмаган ҳолларда) ошмайди.

Клиника амалиётида ўсма ўсиш жараёнининг эрта бос-
қичини I босқич деб ҳисоблаш қабул қилинган, бунда ўсма
аъзонинг фақатгина шиллиқ пардасини зарарлайди, ўсма-
нинг ўлчами эса 3 см дан кичик бўлади ва сезиларли ме-
тастазлари бўлмайди.

Афсуски, онколог-шифокорлар ракнинг I босқичида-
ги bemорлар билан кам иш олиб борадилар. Чунки кўпги-

на беморлар касалликнинг асосий белгилари намоён бўлганида, яъни касалликнинг III—IV босқичларида шифокорга мурожаат этадилар. Бу пайтда радикал даволаш имкониятлари жуда кам бўлиб қолади. Бундан шундай хulosса чиқадики, назарий ва амалий онкологиянинг бош вазифаси хавфли ўсманни яширин белгисиз даврида, яъни беморнинг ўзи ўсма борлигини билмайдиган вақтда аниқлаш усувларини ишлаб чиқишидир.

Ҳозирги пайтда соғлиқни сақлаш учун муҳим бўлган бу масалани ечишнинг ягона самарали усули 35 ёшдан ошган ҳар бир аёлни ва 40 ёшдан ошган ҳар бир эркакни саратонни аниқладиган энг замонавий усувларни қўлланган ҳолда мажбурий даврий профилактик текширувдан ўтказиш (ўпканинг йирик кадри флюорографияси, қизилўнгач ва меъда эндоскопияси, ректоскопия, эхомаммография ҳамда бачадон бўйнидан олинган суртма ва ҳар бир ўсма биопсиясини цитологик текшириш ва бошқалар).

Саратонни белгисиз даврида аниқлашдек муҳим вазифани қон намуналарида ўсма маркерларини излаш орқали бажариш мумкин. Бу усул биринчи навбатда ўсмага гумон қилинган, ички аъзоларида сурункали касали бор, ўтмишда касбга оид зарарли таъсирлари бўлган шахсларда ишлатилиши керак. Айтилган усул оддий бўлишига қарамасдан, уни амалда бажариш бир қатор комплекс ташкилий чоралар билан боғлиқ (тиббиёт муассасаларини керакли ускуналар билан жиҳозлаш, барча тегишли, айниқса ишламайдиган аҳолини профилактик текширувларга келишини уюштириш ва бошқалар). Ҳозирги вақтда поликлиникаларда ҳар йили ўтказиладиган профилактик кўрикларда онкологик bemorlarning atigi 20—25% и аниқланади.

Дунёдаги кўпгина мамлакатларда онкологик касалликларни ўз вақтида аниқлашнинг қониқарсиз ҳолати қайд этилади. Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилоти маълумотларига кўра (1984), биринчи бор аниқланган онкологик bemorlar ичida atigi $\frac{1}{3}$, қисми радикал даволанишга мойилдир, қолганлари норадикал терапия қабул қиласидилар (асосан, симптоматик), бу ўсма тарқалиб кетганда қўлланилади. Хавфли ўсмалар ўз вақтида аниқланмаганлигининг асосий сабаблари қуйидагилар ҳисобланади:

1. Ўсманинг ички аъзоларда белгисиз III—IV босқичларгача ўсиши.

2. Поликлиника ва касалхонадаги шифокорларнинг саратоннинг эрта аломатларини яхши билмасликлари.

3. Клиник белгилари аниқ бўлган bemorlarning тўлиқ текширилмаганлиги.

4. Беморларнинг керакли текширувдан бош тортиши (ирригоскопия, бронхоскопия, гастроскопия, биопсия ва ҳоказо).

Тиббиёт, жумладан онкологик муассасаларнинг амалий ишларига сўнгги йиллар ичida секин-аста янги диагностика техникаси ва текширув усуллари тадбиқ этилмоқда, улар орқали хавфли ўсмаларни ўз вақтида аниқлаш дараҷаси кенгаяди. Лекин бундай техникавий қулийликлар bemорлар билан суҳбатлашиш, унинг барча шикоятларини эшлитиш, анамnez йифиш ва bemорни пальпация қилиш (алоҳида регионар лимфа тугунчаларини) каби усулларни четлаш дегани эмас. 12-жадвалда хавфли ўсмалар пайтида кўпинча учрайдиган шикоятлар, анамnez ва кўрик маълумотлари келтирилган.

12-жадвал.

Саратонда кузатиладиган шикоятлар ва кўрик маълумотлари

Шикоятлар	Анамnez	Кўрик
<p>Тез чарчаш, атрофга қизиқишнинг йўқолиши, иш қобилиятидининг пасайиши, иштаҳа ва умумий ахволнинг ёмонлашиши.</p> <p>Кутилмаганда кўнгил айниши ёки кусиш, овқатни қийналиб ютиш, балғам, најас, сийдик, қин ажралмаларида қон пайдо бўлиши.</p>	<p>Умумий ахволнинг кундан-кунга ёмонлашиши, касбга оид ва оиласда заарли таъсирларнинг мавжудлиги, тамаки, нос чекиш, алкоголли ичимликлар ичиш, аччиқ ва иссиқ таомларни кўп истеъмол қилиш, янги мева-сабзавотларни эса кам истеъмол қилиш, тез-тез тувиш ва аборт қилдириш, сабабсиз озиш.</p>	<p>Кўпинча тери рангининг оқариши ва қуриши, саргайиши, юз, кўкрак қафаси, қорин асимметрияси, аъзо ва оёқ-қўлларнинг деформацияланishi, катталашиши, терида, шиллиқ қаватларда, юмшоқ тўқималарда, бўйин ва қўлтиқ ости, чов соҳасида қаттиқ тузилмаларнинг пайдо бўлиши.</p>

Шуни қайд этиш лозимки, бундай симптомлар бошқа кўпгина ўсма бўлмаган касалликларда ҳам учраши мумкин. Шунинг учун ўсма диагнозини қўйишида бир қатор маҳсус текширув усулларини қўллаш керак. Онкологик диагностиканинг алоҳидалиги щундан иборатки, бунда инструментал ва лаборатория текширув усуллари биргаликда қўлланади ва албатта морфологик (гистологик ёки цитологик) усуллар орқали хавфли ўсма борлигини тас-

диқлаш керак бўлади. Онкологиянинг бу аксиомаси 13-жадвалда яхши тасвиirlаб берилган. Жадвалда берилишича, хавфли ўсмаларнинг туридан қаты назар унинг ташхисини морфологик жиҳатдан тасдиқлаш учун комплекс усуллардан ташқари биопсия ҳам ўтказилади. Ҳар бир диагностик усулнинг аҳамияти турлича. Рентгенология усули энг қадимги усул бўлиб, ўсманни аниқлашда доимо қўлланилади. Радионуклид усул тери, лимфа тугунлари, ўпка, суюк ва буйракни текширишда қулай. Фиброзэндоскопик асбоблар амалий онкологияга жадал кириб келиб, барча бўшлиқли аъзолардаги ўсмаларни текширишда катта ёрдам бермоқда. Паренхиматоз аъзо ўсмаларининг замонавий диагностикасини ультратовуш (сонография) усулisisиз тасаввур этиш қийин. Сўнгги пайтларда онкологияда ўсма маркерларини аниқлаш, компьютер ва магнит-резонанс томографияларни ташхис қўйиш учун қўллаш миқёси тезлик билан кенгаймоқда.

13 - жадвал.

Хавфли ўсмаси бор беморларни текширишнинг асосий усуллари

Ўсманинг тури	Умумий усуллар	Махсус усуллар
Тери саратони (ва меланома)	<ol style="list-style-type: none"> Ўсманни кўрикдан ўтказиш ва пайпаслаш Регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш Ўпка рентгено-графияси 	<ol style="list-style-type: none"> Ўсма юзасидан из ва суртма олиш Радиофосфор-32 контакт радиометрияси Ўсма ва унинг тагидаги тўқималар сонографияси Сийдикдаги меланинни аниқлаш Эксцизион биопсия
Ўпка саратони	<ol style="list-style-type: none"> Регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш Балғамни цитологик текшириш Кўкрак бўшлиғи аъзолари рентгеноскопияси ва рентгенографияси 	<ol style="list-style-type: none"> Ўсманинг биопсияли фибробронхоскопияси Плевра бўшлиғи ва ўпка периферик ўсмасини пункция қилиш Рентген ва компьютер томографиялар

Ўсманинг тури	Умумий усуллар	Махсус усуллар
Қизилўнгач саратони	<ol style="list-style-type: none"> Регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш Қизилўнгачни рентгенологик текшириш 	<ol style="list-style-type: none"> Ўпканинг радионуклид сцинтиграфияси Ангиопульмонография Медиастиноскопия Ўсма биопсияси, ташхис торактомияси Ўсма ва бифуркация лимфа тугунчаларини фиброззофагоскопия орқали биопсия қилиш
Меъда саратони	<ol style="list-style-type: none"> Қорин бўшлиғи аъзоларини пайпаслаш Нажасда кўринмас қонни аниқлаш Меъданни рентгенологик текшириш 	<ol style="list-style-type: none"> Оралиқ аъзоларнинг компьютер томографияси Биопсияли фиброгастроскопия Жигар ва ўт йўллари сонографияси Жигарнинг артерио ва венографияси Компьютер томографияси
Бачадон бўйни ва танаси саратони	<ol style="list-style-type: none"> Ташқи жинсий аъзоларни кўрикдан ўтказиш Регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш Махсус ойналар ёрдамида бачадон бўйнини кўрикдан ўтказиш Бимануал текширув Бачадон бўйни суртмасини ва бачадон бўшлиғи аспирациясини цитологик текшириш 	<ol style="list-style-type: none"> Кольпоскопия Шиллер синови Рентген ёки радионуклид лимфографиялар Метросальпингография Цистоскопия Ректоскопия Тос артериографияси

Үсма тури	Умумий усуллар	Махсус усуллар
Тухумдон саратони	<ol style="list-style-type: none"> 1. Қоринни күрікдан ўтказиш ва пальпациялаш 2. Бимануал текширув 3. Лапароскопия 4. Биопсияли ташхис, лапаротомия 	<ol style="list-style-type: none"> 8. Хорионгонадотропин ва термостабил ишқорий фосфатазани аниқлаш 9. Ўсманинг эксцизион биопсияси
Буйрак саратони	<ol style="list-style-type: none"> 1. Буйрак пальпацияси 2. Экскретор урография 3. Цистоскопия 4. Сийдикни текшириш 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ультратовуш текшируви 2. Қин орқа девори пункцияси ва цитологик текширув 3. Қорин бўшлиғи пункцияси ва цитологик текширув 1. Ультратовуш текшируви 2. Компьютер томография 3. Рентгенография ва радионуклид сцинтиграфия 4. Ангиография 5. Тос ва қориннинг орқа бўшлиғи лапароскопияси 6. Буйрак ўсмасининг функцион биопсияси
Сийдик пуфаги саратони	<ol style="list-style-type: none"> 1. Қовуқ устини пайпаслаб кўриш 2. Цистоскопия 3. Сийдикни атипик хужайралар борйўқлигига текшириш 4. Экскретор урография 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Цистоскопия 2. Контраст цистография 3. Лимфография (рентген ёки радионуклид) 4. Эндовезикал биопсия
Простата бези саратони	<ol style="list-style-type: none"> 1. Тўғри ичак орқали бармоқ билан текшириш 2. Цистоскопия 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ультратовуш текшируви 2. Пункцион биопсия

Үсманинг тури	Умумий усууллар	Махсус усууллар
Суяк саркомаси	3. Эксекретор урография 4. Умуртқа погонаси, тос ва болдири суяклари рентгенографияси 5. Қон фосфатазаларини текшириш 1. Заарланган жой ва регионар лимфа тутунчаларини күріктан үтказиш ва пайпаслаб күриш 2. Заарланган қисм рентгенографияси 3. Қондаги умумий оқсил, кальций, фосфор ва ишқорий фосфатазаны текшириш 4. Ўпка рентгенографияси	3. Скелетнинг радионуклид сцинтиграфияси 4. Простата бези махсус антигенини аниқлаш 1. Суякнинг трепано биопсияси 2. Скелетнинг радионуклид сцинтиграфияси 3. Сидикни Бен-Джонс оқсилига текшириш
Меъда ости бези саратони	1. Қорин бўшлиғидаги аъзоларни пайпаслаб күриш 2. Меъда-ичак йўлларини рентгенологик текшириш 3. Қон ва сидикни диястазага текшириш	1. Без сонографияси 2. Компьютер томография 3. Радионуклид сцинтиграфия 4. Артериография 5. Ретроград фибропанкреотография 6. Лапаротомия ва ўсманни биопсия қилиш
Йўғон ва тўғри ичак саратони	1. Қорин бўшлиғи аъзоларини пайпаслаб күриш 2. Нажасни қўринмас қонга текшириш	1. Фиброколоноскопия ва ўсманни биопсия қилиш 2. Ретроград контрастрентгенологик текшириш

Ўсманинг тури	Умумий усуllар	Махсус усуllар
Сут бези саратони	3. Тўғри ичакни бармоқ билан текшириш 4. Меъда-ичак йўлларини рентгенологик текшириш 5. Ректороманоскопия 1. Сут безини кўрикдан ўтказиш ва пайпаслаб кўриш 2. Регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаб кўриш 3. Гинекологик текширув 4. Гормонал турини аниқлаш 5. Кўкрак бўшлиги аъзолари рентгенографияси	3. Лапароскопия 4. Рак-эмбрионал антигенни bemor қонида аниқлаш 1. Рентгеномаммография 2. Сономаммография 3. Оралиқ аъзолар томографияси 4. Скелетнинг радионуклид сцинтиграфияси 5. Ўсманинг трепанобиопсияси 6. Секторал резекция 7. Ўсма маркерини қонда аниқлаш

VII БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАРНИ ДАВОЛАШНИНГ УМУМИЙ ҚИДАЛАРИ

Қадимги вақтлардан бери инсонлар саратондан даволаниш усуllарини излаб келганлар. Турли хилдаги ўсимликлар ва ҳайвон табиатли моддалар, оддий минераллар ва қимматбаҳо тошлар, қизиган темир ва ўткир пичноқ кабилар қўлланиб кўрилган, бироқ ҳанузгача хавфли ўсмаларнинг барча туридан тўла халос бўлиш муаммоси ҳанузгача ечilmай қоляпти. Охирги ўн йилликлар мобайнинда онкология соҳасида кўпгина ютуқларга эришилганлигига қарамай, онкологик bemorларнинг фақатгина 50% ини сақлаб қолиш мумкин бўляпти. Бунинг асосий сабаблари биринчидан, ўсма жараёнининг биологик хусусиятлари

(бирламчи ўчоқда ўсма ҳужайраларининг тўхтовсиз ўсиши, миллионлаб лимфа ва қон айланиш системаси бўйлаб барча аъзоларга тезда тарқалиши ва ҳар бир ўсма ҳужайрасининг автоном ҳаёт кечириши, шунингдек янги ўсма тугунини ҳосил қилиши) бўлса, иккинчидан ўсманинг яширин даврида, яъни ундаги ҳужайралар миқдори ҳали 1 млрд (1 г) дан кам бўлганида аниқловчи ишончли воситаларнинг етарли эмаслигидир. Шу сабабли онколог-шифокорнинг клиника амалиётида, маҳаллий тарқалган ёки умумий тарқалган касаллик билан иш олиб боришига тўғри келади. Саратонга даво қилиш тарихини таҳлил қилиш шуни кўрсатадики, аввало ҳамма ерда ўсмага қарши кураш маҳаллий таъсир этадиган усуслардан бошланган, кейинчалик унга умумий таъсир этиш йўллари топилган. Аниқ даволаш усуслари руйхатига қўйидагилар киради:

Маҳаллий таъсир

1. Хирургик даволаш
2. Криодеструкция
3. Нур терапияси
4. Маҳаллий гипертермия

Умумий таъсир

1. Кимётерапия
2. Гормонал терапия
3. Иммун терапия
4. Умумий гипертермия

Келтирилган ҳар бир умумий ва маҳаллий даволаш усуслари ўзининг кўлами, меъёри, афзаллиги ва камчилигига, кўрсатма ва қарши кўрсатмасига, шунингдек ўзининг потенциал эҳтимолий асоратларига эга. Бундан терапевтик эҳтиёжлар, кўнгилсиз асоратлар бемор ҳаётига хавф туғдирувчи даволаш усуслари, шунингдек ўсма гистиоструктураси ва дифференцияланиш даражаси ҳақидаги аниқ ахборотни ҳисобга олган ҳолда юқорида кўрсатилган усуслар асосида ҳар бир bemorni даволаш режасини тузиш кераклиги келиб чиқади.

ЖАРРОҲЛИК УСУЛИДА ДАВОЛАШ

Онкологиядаги жарроҳлик операцияларининг умумий жарроҳликдан фарқи аблстика ва антиблестикага қатъий амал қилишdir.

Аблстика деганда ўсма билан заарлаган аъзо ёки унинг бир қисми, ҳужайралари тарқалувчи регионар лимфа тугунчалари ва қўшни соғлом тўқималарни қисман олиб, ягона блок қилиб ташлаш тушунилади. Бунда уларнинг ташқи чегараси фасциал, плеврал ва қорин пардалари, шунингдек ёф тўқимасининг қалин қатламлари бўлиб ҳисобланади.

Антибластика --бу ўсманинг яшашга қодир хужайралари тарқалиши ва қолиб кетишининг олдини оловчи чоралар комплексидир (ўсма билан заарланган аъзо ёки тўқимани олиб ташлашдан олдин магистрал томирларни боғлаш, тўқималарни кесиш ва гемостаз учун электро- ва лазер ускуналарини ишлатиш, ўсма хужайралари ва эмболлар билан тўлган томирларни қоагуляциялаш; операция давомида қўлларни тез-тез ювиш, қисқич, салфетка ва шарчаларни бир маротаба ишлатиш). Абластика ва антибластика принципларини қўллашда электрокоагуляция ва лазер техникасининг роли муҳимдир.

Сўнгги йилларда диаметри 3–5 мм ли ўсма тугунчаларини аниқловчи техник қулайликлар пайдо бўлди (меъдичак йўллари, бронх-ўтика системаси ва сийдик-таносил йўлларини фиброзэндоскопия қилишда). Шу сабабли онкологларнинг фикрини кичик ўсма тугунчаларини кўдириш учун мўлжалланган электротермик ва лазер аппаратлари яна ўзига жалб этди.

Онкология муассасалари фиброзэндоскопия, электр жарроҳлик ва лазер техникаси билан тўла таъминланганда интенсив ривожланади.

Ҳозирги пайтда онкология клиникаларида турли хилдаги жарроҳлик операциялари олиб борилмоқда. Жарроҳлик йўли билан даволашнинг асосий турлари тўғрисидаги қисқача маълумот 14-жадвалда келтирилган. Жарроҳлик операциялари радикал (ўсма ва унинг метастазларини тўлиқ олиб ташлаш), паллиатив (бирламчи ўсмани кесиб ташлаш, аммо олиш мумкин бўлмаган метастазларини қолдириш, стеноз ҳосил бўлганда айлана анастомозлар қўйиш, симптоматик (офир симтомуларни бартараф этиш), аъзони сақлаб қолувчи, типик, қўшма ва кенгайтирилган бўлиши мумкин.

14 - жадвал.

Хирургик даволашнинг асосий турлари

Операциянинг асосий турлари	Операциянинг тури	Сперациянинг ҳажми
Радикал (узоқ метастазлар бўлмагандан)	Типик	Ўсма билан заарланган аъзо ва унинг асосий қисмини регионар лимфа тугунчалари билан бирга ягона ҳолда олиб ташлаш
	Қўшма	Икки ёки бир неча заарланган аъзони регионар лимфа тугунлари билан бирга тўлиқ олиб ташлаш ёки резекция қилиш

Операциянинг асосий турлари	Операциянинг тури	Операциянинг ҳажми
	Кенгайтирилган	(масалан, меъданни олиб ташлаш ва меъда ости бези танасини резекция қилиш)
		Типик операциянинг ҳажми қўшимча равишда III—IV тартибли лимфа коллекторини олиб ташлаш (масалан, оралиқ соҳа лимфа тугунчаларини пневмоэктомияга қўшиб олиб ташлаш, мастэктомияда тўш орқа лимфа тугунчаларини қўшимча олиб ташлаш)
Паллиатив (узоқ метастазлар бўлса)	Типик	Бирламчи ўсманни (операцияга мойил бўлмаган метастазларни қолдирган ҳолда) олиб ташлаш, айланма гастроэнтероанастома
	Қўшма	Иккита ўсма билан заарланган аъзони (операцияга мойил бўлмаган метастазларни қолдирган ҳолда) олиб ташлаш.
Симптоматик (узоқ метастазлар кўп бўлса)		Гастростомия, ёюностомия, трахеостомия, эпицистомия, колостомия ва бошқалар
Аъзони сақлаб қолувчи (фақат T_{is} , $T_1N_0M_0$)		Заарланган аъзо қисмини регионар лимфа тугунчалари билан олиб ташлаш ва кейинчалик радикал дастур асосида нур ёки кимётерапия ўтказиш

Жарроҳлик усулида даволашнинг у ёки бу тури ва ҳажми ўсма жараёнининг босқичига, ўсиш шаклига, аъзода жойлашишига, гистоструктурасига, унинг дифференцияланиш даражасига, шунингдек беморнинг умумий аҳволига боғлиқ. Ўсма жараёнининг босқичи жарроҳлик операциясининг тури ва ҳажмини танлаш ёки операциядан бош тортишнинг асосий мезонидир. Экзофит ўсмаларга жарроҳлик усулида даво қилиш эндофит ўсма (инфилтратив) шаклига қараганда анча самарали натижада беради.

Йирик экзофит ўсманинг гумонли резектабеллик даврида қўшма жарроҳлик аралашуви мақсадга мувофиқдир, инфильтратив ўсиш даврида эса операциядан бош тортиб, даволашнинг бошқа турларига ўтиш лозим. Ўсманинг аъзода жойлашиши операциянинг тури ва ҳажмини танлашга таъсир кўрсатади (15-жадвал). Турли гистиострук-

турали дифференциялашмаган ўсмаларни жарроҳлик усулида даволаш кам самара беради ва, аксинча, ўсмаларнинг дифференциялашуви қанчалик юқори бўлса, оператив аралашувларнинг натижалари шунчалик узоқ ва яхши бўлади.

Беморнинг умумий аҳволи ва жарроҳлик усулида даволашга кўрсатма орасида кескин боғлиқлик мавжуд. Кўпинча

15 - жадвал.

Ўсманинг аъзода жойлашишига қараб даволашнинг ҳажми

Аъзо	Аъзода жойлашиши	Операциянинг ҳажми
Қизилўнгач	Юқориги бўлим	Оператив даволаш жуда хавфли. Нур терапияси афзалроқ
	Ўрта бўлим	Қизилўнгач экстирпацияси, ингичка ичак ёки меъда билан пластика қилиш
	Пастки бўлим	Қизилўнгачнинг пастки бўлими ва кардийнинг плевра орқали резекцияси ва қизилўнгач-меъда анастомозини қўйиш
Меъда	Юқоридаги учдан бир қисми	Меъданинг учдан икки қисмининг проксимал резекцияси
	Ўрта учдан бир қисми	Меъданинг субтотал резекцияси
	Пастки учдан бир қисми	Меъданинг учдан икки қисми дистал резекцияси
Тўғри ичак	Юқори ампуляр бўлим	Тўғри ичакнинг қорин ичи резекцияси
	Ўрта ампуляр бўлим	Тўғри ичакнинг қорин-анал резекцияси
	Пастки ампуляр бўлим	Тўғри ичак экстирпацияси
Сут бези	Ички квадрантлар	Кенгайтирилган радикал мастэктомия
	Ташқи квадрантлар	Радикал мастэктомия
Бачадон	Бачадон бўйни	Бачадоннинг ортиқлари билан биргаликдаги кенгайтирилган экстирпацияси
	Бачадон танаси	Бачадоннинг ортиқлари билан биргаликдаги экстирпацияси

умумий ҳолатни ҳал қылувчи кексалик, қарилик даври, йўлдош касалликлар (гипертония, юрак ва мия ишемияси ва ҳоказо) бемор учун операциянинг хавфини оширади. Бироқ, ўлим билан тугаши аниқ бўлган касаллик пайтида ана шу жарроҳлик аралашуви кўпинча bemор ҳаётини сақлаб қолишга имкон беради.

Меъда саратони бор bemорларнинг деярли кўпчилиги онкологик ва жарроҳлик стационарларига жараённинг III босқичидагина тушадилар (саратон меъданинг барча деворларига ўсиб кириб, қўшни аъзолар ва регионар лимфа тугунчаларини заарлаганда). Ҳатто ана шу босқичда ҳам радикал операция кўпчилик bemорларни ўсмадан халос қилиши мумкин (16-жадвал). Жадвалда берилишича, 5 йиллик омон қолиш бўйича баҳолангандага даволашнинг узоқ натижалари операциянинг тури, ўсманинг ўсиш шакли, аъзода жойлашиши ва ўсманинг дифференциалланиш даражасига боғлиқлиги аниқ кўриниб турибди.

16 - жадвал.

Меъда ракининг III босқичидаги bemорларнинг радикал операциядан сўнг 5 ва ундан кўп йил яшаганлиги ҳақида маълумот (% да)*

Резекция турлари:		
	Проксимал резекция	24,2±2,9
	Дистал субтотал резекция	43,0±3,3
	Типик резекция	46,9±3,9
	Қўшма резекция	8,4±3,8
Ўсманинг ўсиш шакли:		
	Экзофит	41,8±4,3
	Эндофит	30,8±6,4
	Аралаш	28,6±7,6
Аъзода жойлашиши:		
	Юқоридаги учдан бир қисми	24,4±7,4
	Ўрта қисми	19,2±6,6
	Пастки қисми	41,8±4,2
Ўсманинг дифференциалланиш даражаси:		
	Юқори даражা	55,1±3,5
	Паст даражা	21,7±3,1

* Ўзбекистон Онкология илмий маркази материалларига кўра

2. ЎСМА КРИОДЕСТРУКЦИЯСИ

Криодеструкция (грекча) — «криос» — совуқ, «деструкция» — бузилиш маъносини билдиради. Сўнгги йилларда онкология муассасалари амалиётида криодеструкция усули қўлланиб келинмоқда — бу ўсманинг тўғридан тўғри жойлашган ерига -196°C суюқ азот сачратиш ёки аппликация қилиш йўли билан музлатилиб, кейинчалик эригани сайин жойдаги ўсма ҳужайраларининг оммавий ўлишига олиб келадиган усул. Бу усулдан асосан унчалик катта бўлмаган ташқаридан жойлашган ўсмаларни даволаща кенг фойдаланилади (тери, кўринарли шиллиқ қаватлар). Тери ўсмаларининг (яssi ҳужайрали саратон, базалиома) криодеструкция усули ёрдамида даволаш натижалари 17-жадвалда келтирилган.

17-жадвал.

Тери хавфли ўсмалари криодеструкциясининг узоқ натижалари*

Беморлар сони	Ўсмалар гистио-структураси	Ўсманинг жойлашиши	Беморлар сони	1-сеансдан сўнг рецидив	Рецидивсиз 5 ваундан ортиқ йил яшаганлар сони				
105	Яssi ҳужайрали рак (I-II босқичи)	Бош ва бўйин	Абс. сони	%	Абс. сони	%	Абс. сони	%	
			85	80,9	12	14,1	83	97,6	
210	Базалиома (I-II босқичи)	Чакка қисми, бурун, қовоқ	Тана ва оёқ-қўл	20	19,1	2	10	20	100
			Якка ўчоқлар	160	76,2	7	4,4	158	98,7
			Кўплаб ўчоқлар	50	29,8	10	20	44	88,0

* Ўзбекистон Онкология илмий маркази материалларига кўра

Юқоридаги клиник маълумотлардан қўриниб турибидики, тана ва оёқ-қўл терисининг яssi ҳужайрали саратонини криоген усул ёрдамида тўлиқ даволаш мумкин экан. Бош ва бўйин териси саратони криодеструкциядан сўнг 97,6% bemорларда бутунлай йўқ бўлиб кетади. Криодеструкция тери базалиомаси якка ҳолда бўлса, 98,7%ини,

кўплаб ўчоқлар бўлса, атиги 88,0% ини даволайди. Хавфли ўсмаларни криодеструкция йўли билан даволашнинг афзаллиги шундаки, у фақат юқори даволаш самарасига эга бўлиб қолмай, балки арzon ва барча поликлиникаларда қўллаш мумкин бўлган усулдир.

Тери ва кўзга кўринарли шиллиқ қаватлардаги хавфли ўсмаларни криоген усуlda даволаш тажрибаси уни онкологиянинг бошқа бўлимларида, масалан, нейроонкология, онкогинекология, абдоминал, торакал онкологияда қўллашга асос бўлди.

Аниқланишича, барча хавфли ўсмалар криодеструкцияси иммуносупрессияни келтириб чиқармайди, абластик операция заруратини туғдиради, гемостатик самараси бор. Криодеструкцияни жигарнинг бирламчи саратони ва ундаги якка метастазлар, меъда ости бези, сийдик пуфаги, бачадон бўйни, тухумдон ўсмаси ва бошқаларда қўллаш мумкин. Ундан кўкрак ва қорин бўшлиғи аъзолари ўсмаларининг норезектабеллиги пайтида қўшимча интраоперацион даволаш мақсадида фойдаланиш bemорга сезиларли даражада ёрдам беради.

3. НУР ТЕРАПИЯСИ

Нур терапия жарроҳлик операцияси каби ўсмага маҳаллий таъсири этиш усули бўлиб ҳисобланади. Нур терапияси ионловчи радиация ёрдамидаги асосий даволаш усулларидан бири бўлиб, ўртача 70% онкологик bemорларда қўлланилади. Ионловчи нурнинг ўсмага терапевтик таъсири қуидагича:

1. Радиация ўсма ҳужайраларининг биологик ўлимига сабаб бўлади.

2. Нормал ва ўсма тўқималарининг турли радио (нур) сезигрлигини оширади.

Радиациянинг биологик самараси, унинг энергиясини ютиш физиковий жараёндан бошланади, бу ионлар (зарядланган атом ва молекулалар) ҳосил бўлишига олиб келади. Бу эса қатор кимёвий реакцияларни келтириб чиқарди, бунда эркин радикаллар ва водород пероксид бирикмалари ҳосил бўлади, уларнинг фаоллиги кислород иштирокида кучаяди. Эркин радикалларнинг ўсма ҳужайралари ДНК-сига таъсири унинг битта ёки иккита занжирни узилишига сабаб бўлади. Бу эса ҳужайранинг ўлимига олиб келади (интерфазали — нурлангандан сўнгги биринчи соатларда катта дозаларда ёки юқори радиосезигрлик-

да ёки митотик ўлимда, нурлангандан кейинги бир ёки бир неча циклик бўлинишлардан сўнг содир бўлади). ДНК занжирларидан бир ёки иккитасининг радиациянинг тўғридан-тўғри таъсири пайтида узилиши фақатгина 20—30% ўсма хужайраларининг ўлимига олиб келади. Хужайраларнинг асосий (70—80%) қисми эркин радикаллар ва водород пероксид таъсири натижасида нобуд бўлади.

Ўスマларни нур терапияси жараёнида микроскопик текшириш шуни кўрсатадики, биринчи навбатда хужайраларнинг бўлиниши секинлашади, доза оширилганда хужайранинг бўлиниши тўлиқ тўхтайди. Патологик митозлар миқдори ортиб боради, хромосомалар аберацияси ва ген мутациялари ҳосил бўлади, ядролар катталашиб, деформацияланади, капиллярларга бой бўлган грануляцион тўқиманинг ўсиб бориши кузатилади, бу ўсмани алоҳида оролчаларга бўлиб ташлайди, майда томирларнинг облитерацияси (беркилиши) ривожланади, бу эса ўсмада қон айланишининг бузилишига ва унинг дистрофиясига олиб келади. Бундан шу нарса маълум бўладики, ионловчи нурларнинг нисбатан катта бўлмаган дозасининг ўзи (1—2 Гр) кўпгина ўсма хужайраларининг ярмидан кўпини нобуд қиласи, лекин тирик қолган хужайралар миқдорини 1—2% гача камайтириш учун 10 маротаба кўпроқ доза бериш керак бўлади. Ана шу охирги хужайраларни йўқотиш муаммоси онкологияда энг мураккаб ва ечилиши қийин бўлган масала ҳисобланади (албатта гап ички аъзо ўスマлари устида кетаяпти). Омон қолган ўсма хужайралари кам бўлсада нур терапия натижаси уларга бевосита боғлиқ, чунки бу хужайраларнинг ҳар бири янги клонлар (авлод) ҳосил қилиб, рецидив ўсмага ёки метастаз тугунига айланиши мумкин. Саратон хужайраларининг омон қолиш (яъни, радиорезистентлиги) сабаблари қуидагилар ҳисобланади:

1. Нурдан сўнгги репарацион жараённинг юқори даражаси.

2. Ўсма хужайрасини митотик циклнинг радиорезистентлик босқичида нурлантириши.

3. Хужайранинг гипоксик ҳолати.

1. Ўсма хужайраси бошқа нормал хужайралар каби атроф-муҳитнинг турли омиллари томонидан юзага келган шикастланишларни тузатадиган репарацияловчи мураккаб ва бақувват система билан таъминланган. Юқорида айтиб ўтилганидек, ионловчи нур ўсма хужайраси ДНК-

сининг бир ёки икки занжири узилишига олиб келади. Уларнинг тикланишини 3 та фермент таъминлайди: 1. Эндонуклеаза — занжирнинг заарланган учларини узади, ДНК-полимераза — узилган жойга керакли нуклеотидни улади ва ДНК-лигаза — охиргисини қўшни нуклеотидлар билан улади. Шундай қилиб, ДНКнинг бирламчи ҳолати ва ҳужайраларнинг тўла фаолияти тикланади.

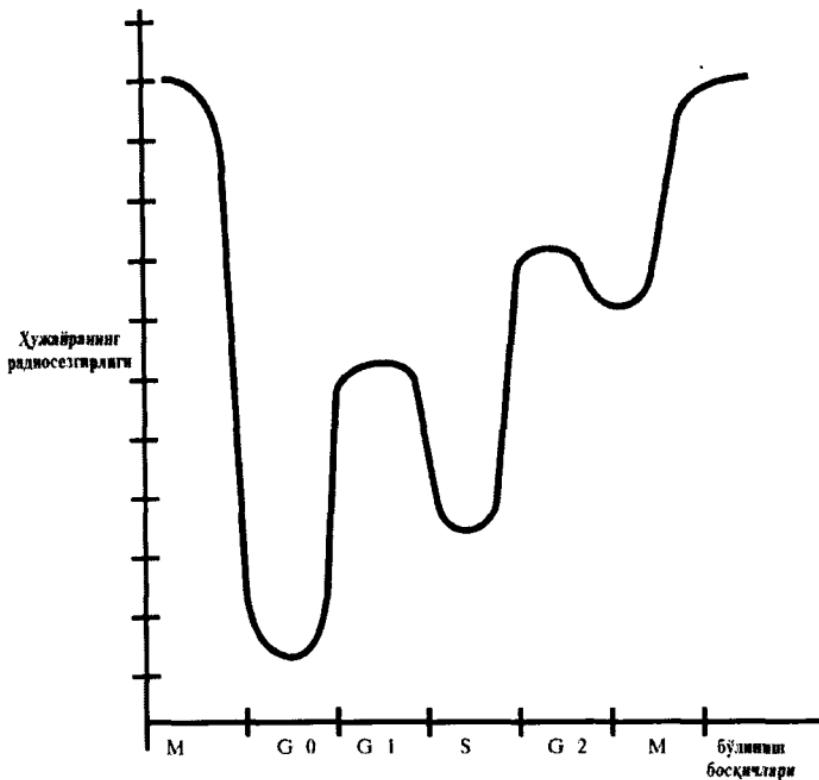
Репарациянинг фермент системаси етишмовчилигида нурланишдан сўнгти заарланиш қайтмас хусусиятга эга бўлиб қолади. Бу кўпинча ҳужайранинг нобуд бўлишига олиб келади. Демак, нур терапиясининг самараси фақат-гина радиациянинг дозасида эмас, балки нурлангандан сўнгти репарация даражасига ҳам боғлиқдир.

Шу нарса аниқланганки, нормал ҳужайрада нурдан сўнгти репарациянинг тезлиги ва ҳажми ўсма ҳужайрага қараганда юқори ва тўла бўлади, бу нормал ҳужайранинг нур терапия таъсиридан кейин тезроқ тикланишини таъминлайди.

2. Ҳужайра митотик бўлинишнинг маълум босқичлари-дан ўтаётган пайтида унинг радиацияга сезгирилиги ўзгариб туради. (4-расм). Ҳужайранинг энг юқори нур сезгирилиги митоз (M) босқичида кузатилади, тинчлик (G_0) босқичида сезгирилик кескин пасаяди ва секин-аста пресинтетик (G_1) босқичга кўтарилади, кейин ДНКнинг синтез босқичи (S) бошида пасаяди, унинг охирида кўтарилади, G_2 босқичида эса бирмунча пасаяди ва митозда яна кескин кўта-рилади.

Ҳужайра циклининг турли босқичларида нур сезгирилиги фарқи юқори даражага этиб боради. Масалан, митоз босқичида ҳужайрани заарлантириш учун 1 Гр атрофидаги доза етарли, тинчлик (G_0) босқичида эса — 10 Гр ортиқча ҳисобланади.

3. Кўпгина радиобиологик тадқиқотларда кўрсатилишича, ўсма ҳужайрасининг нурдан заарланиш даражаси ундаги кислород миқдорига боғлиқ; кислороднинг ортиб бориши нурлантириш таъсирини кучайтиради, камайиши эса, аксинча, сурайтиради («кислородли эффект»). Маълумки, ўсма тугунидаги қон томирларга яқин жойлашган ҳужайралар кислороднинг юқори концентрациясига эга, узоқдаги ҳужайралар эса кислород билан кам таъминланган (гипоксия ҳолати). Нур терапияси ўтказилиши пайтида биринчи навбатда кислородга бой ўсма ҳужайралари нобуд бўлади, гипоксияли, кислороди кам ҳужайралар эса омон қолади.

4- расм. Ўсма ҳужайрасининг бўлиниши ва бўлинишнинг турли босқичларida нур сезгирилиги.

Ўсманинг ҳажми қанчалик кичик бўлса, унда гипоксияли ҳужайралар фракцияси шунча кам бўлади ва аксинча. Шунинг учун кичик ўсмалар нур терапияда катта ўсмаларга нисбатан осонроқ нобуд бўлади. Клиника амалиётида нур терапия режалаштирилаётганда ўсманинг нурга сезгирилигини аниқлашда унинг морфологик тузилишига аҳамият берилади (18-жадвал).

18- жадвал.

Хавфли ўсмаларнинг нур сезгирилиги таснифи

Юқори нур сезгири ўсмалар	Үртача нур сезгири ўсмалар	Паст нур сезгири ўсмалар
Лимфосаркома Лимфогранулематоз Юинг саркомаси Тухум семиномаси Мияча медуллобластомаси	Сут бези саратони Бачадон танаси аденокарциномаси Тухумдан ўсмалари Яssi ҳужайрали саратонлар:	1. Бириткирувчи тўқима саркомалари: —остеосаркома —хондросаркома —фибросаркома —липосаркома

Юқори нур сезгир ўсмалар	Үртата нур сезгир ўсмалар	Паст нур сезгир ўсмалар
<p>Ретикулосаркома Анапластик сар- тонлар:</p> <ul style="list-style-type: none"> —бурун-томуқ —ўпка —қалқонсимон без 	<ul style="list-style-type: none"> —тери —офиз бўшлиғи —ҳалқум —ҳиқилдок —бронхлар —қизилўнгач —бачадон бўйни 	<p>—аралаш турдаги саркомалар</p> <p>2. Ҳазм системаси аде- нокарциномаси:</p> <ul style="list-style-type: none"> —меъда —йўғон ичак —тўғри ичак <p>3. Буйрак, жигар ва меъда ости бези ўс- малари</p>

Шу нарса эътиборлики, лимфа тўқимасидан келиб чиқ-
кан саркомалар биритиувчи тўқималардан чиқсан ўсма-
ларга нисбатан ионловчи радиацияга таъсиранроқ экан.
Кам дифференциаллашган саратон юқори радиосезгир-
ликка эга бўлса, ҳазм йўли аденокарциномаларининг сез-
гирилиги эса паст бўлади.

Келтирилган ўсмаларнинг нур сезгирлиги даражаси
деярли нисбийдир ва нур терапиясида қўлланиладиган
дозаларгагина мос келади. Агар юқори дозалар ишлатил-
са, ўсмани йўқ қилиш мумкин бўлади, аммо бу ўсма ат-
рофидаги нормал тўқималар ва организмга катта зиён ет-
казиши мумкин. Шу сабабли амалиётда бундай дозалар
ишлатилмайди. Бир қатор нормал тўқималар ва аъзолар
учун нурларнинг ўртата толерант дозалари 19-жадвалда
келтирилган (толерант доза — бу ўсма атрофидаги нормал
тўқималарга зарар етказмайдиган радиация дозаси).

19-жадвал.

Нормал тўқима ва аъзолар учун толерант дозалар

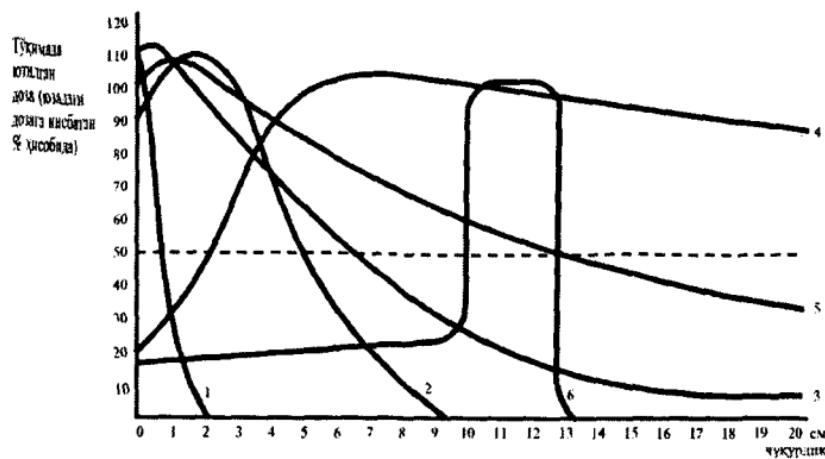
Тўқима ёки аъзо	Доза (Гр)	Тўқима ёки аъзо	Доза (Гр)
Тери	50	Бош мия	50
Тери ости тўқимаси	45	Орқа мия	35
Меъда	35	Узунчоқ мия	30
Ингичка ичак	40	Юрак	50
Йўғон ичак	50	Ўпка	30
Тўғри ичак	60	Жигар	35
Буйрак	40	Кўз гавҳари	5

Шу сабабли нур терапиясининг асосий мақсади ўсмага максимал зиён келтириш ва бунда атрофдаги нормал ҳужайраларга минимал таъсири этиш ҳисобланади. Бунга ўсма ва нормал ҳужайралар орасидаги радиосезгирик юқори бўлсагина эришилади (бу радиотерапевтик интервал деб аталади). Бундай интервалнинг мавжудлиги нур терапиянинг асоси бўлиб ҳисобланади ва у қанчалик катта бўлса, ўсманинг максимал бузилиши ўнча юқори бўлади ва атрофдаги нормал тўқималарнинг ҳаёт фаолияти сақланиши таъминланади.

Экспериментал ва клиник онкологияда радиотерапевтик оралиқни кенгайтиришга катта аҳамият берилади. Радиотерапевтик оралиқни кенгайтириш ўсма радиосезгиригини оширувчи ва атрофдаги нормал тўқималарга нур таъсирини камайтирувчи усуулларни қўллаш орқали амалга оширилади. Ўсма сезгиригини ошириш учун кислород миқдорини ошириш, кимёвий моддалардан фойдаланиш, сунъий гипергликемия ҳосил қилиш ва ўсмани ҳароратини ошириш керак бўлади. Нормал ҳужайраларга нур таъсирини камайтириш учун эса регионар ва умумий гипоксия ҳосил қилиш, кимёвий моддалар ишлатиш ва нур терапияси технологиясини оптималлаштириш зарур.

Ўсма ҳужайрасининг нурдан шикастланиши ёки нобуд бўлиши *ютилган* нур дозаси (миқдори) га бевосита боғлиқ бўлади. Бу доза биринчи навбатда нур энергиясидан келиб чиқади. 5-расмда аъзо тўқималарида ютилган нур энергияларининг тақсимланиши келтирилган.

Аниқ кўриниб турибдики, 60 кВ ва 200 кВ (киловольт) энергияли рентген нурлари учун тери, шиллик пардаларнинг биринчи миллиметрларида максимал ютилиши ва чуқурлик сари дозанинг тезда пасайиши хосдир (10 см чуқурликка бу нурларнинг фақат 10% и етиб боради). Шунинг учун 60 кВ энергияли рентген нурларини тери ўсламиари учун қўллаш, 200 кВ энергияли нурни эса 4—5 см дан кўп бўлмаган чуқурликдаги ўсмалар учун қўллаш мақсадга мувофиқдир. Радиоактив кобальт — 60 гамма нурлари (энергияси 1,17 МэВ — миллион электронвольт) тери юзасидан 3—5 мм чуқурликда максимал ютилади (тери ости клетчаткасида), кейин доза пасайтирилиб, 10 см чуқурликка нурларнинг 50% и етиб боради. Шу сабабли бундай нурларни чуқурлиги 10 см дан кўп бўлмаган ўсма-

1. Рентген нурлари — 60 кв
2. Рентген нурлари — 200 кв
3. Кобальт-60 гамма-нурлари — 1,17 Мэв
4. Бетатроннинг тормоз нурлари — 25 Мэв
5. Тезлатилган электронлар — 30 Мэв
6. Тезлатилган протонлар — 160 Мэв

5- расм. Турли энергияли ютилган нур дозаларининг түқималарда тақсимланиши

ларни нурлаш учун қўллаш қулайроқ. Назарий жиҳатдан ички аъзо ўсмалари нур терапияси учун электрон ва протон тезлатувчилар энг қулайдир. Масалан, 120—160 Мэв ли протонлар организмда 10—15 см чуқурликдаги ўсмаларга етиб бориши мумкин, бунда нормал түқималарда ўスマгача ва ўсмадан сўнг энергия ютилиши содир бўлмайди. Нур терапияси қўлланиладиган нурларнинг асосий турлари ва ускуналари 20-жадвалда келтирилган.

Ривожланган мамлакатларда сўнгги йилларда хавфли ўсмаларни нур терапияси билан даволашда асосан электрон ва протон тезлатичлар ишлатилиди. (6-расм). Нур терапияси оптималь технологиясининг муҳим қоидаларидан бири ўсмани бутунлай нобуд қилиш учун керакли дозани фракциялаш, яъни уни бир мартаада бермасдан 3—30 қисмга ва 1—3 курсга бўлиб беришdir.

Майда (кунига нурлантириш дозаси 2,0 Гр), ўрта (бир мартаалик дозаси 3—5 Гр) ва йирик фракциялаш (бир мартаалик дозаси 8—12 Гр) нормал хужайраларни ўсма хужайраларга нисбатан тезроқ тикланишини таъминлайди. Шу мақсадда нурлантириш курслари қўлланилади.

Нур терапиясида қўлланиладиган асосий нурлар ва аппаратлар тuri

Рентген нурлари	Гамма нурлар, бета-заррачалар	Зарядланган заррачалар ва юқори энергияли нурлар
<p>1. Яқин фокусли рентгенотерапия:</p> <ul style="list-style-type: none"> — РУМ-7 — ТФХ-60 — ТУР-60 <p>2. Дистанцион рентгенотерапия:</p> <ul style="list-style-type: none"> — РУМ-11 — РУМ-13 — РУМ-17 	<p>1. Дистанцион гамматерапия:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) статик нурлантириш <ul style="list-style-type: none"> — "Луч" (Со-60) — "Агат-С" (Со-60) b) Ҳаракатли нурлантириш: <ul style="list-style-type: none"> — "Агат-Р" (Со-60) — "Рокус" (Со-60) <p>2. Бўшлиқ ичи нуртерапияси:</p> <ul style="list-style-type: none"> — "Агат-В" (Со-60) — Селектрон (Cs-137, Ir-192) <p>3. Аппликацион терапия:</p> <ul style="list-style-type: none"> — гамма-аппликаторлар (Со-60) Cs-137, Ir-192) — бета аппликаторлар (Sr-90, Р-32) <p>4. Тўқима ичи терапияси (игналар, зўлдирчалар):</p> <ul style="list-style-type: none"> — гамма-терапия (Со-60, Cs-137, Ir-192) — бета терапия (Au-198, Sr-90) 	<p>1. Электрон тезлатувчилар: — бетатрон (электронлар ва тормоз нурлари) — чизиқли тезлатувчилар (электронлар ва тормоз нурлари)</p> <p>2. Протон тезлатувчилар</p> <p>3. Альфа заррачалар, оғир ионларни тезлатувчи синхрофазотрон</p>

Курснинг биринчи ярмида таъсирчан бўлган ўсма хужайраларининг кўпи атиги 30 Гр дозадан «девитализация» (оғир шикастланади) ланади. Сўнгра З ҳафталик танаффус пайтида атрофдаги нормал тўқималар тикланади, ўсма кичиклашади, унинг реоксигенацияси кучаяди, ўсманинг қон билан таъминланиши яхшиланади (томирларнинг эзилиши камайгани сабабли) ва бу билан қолган ўсма хужайраларнинг нур сезигрлиги ошади.

Замонавий онкология клиникасида нур терапияси мустақил усул сифатида қуйидаги мақсадларда қўлланила-

6-расм.
Чизиқты тезлатгич.

ди: радикал — ўсма ҳұжайраларини бирламчи үчоқда ва метастазларда тұла йүқ қилиш), паллиатив — ўсманинг ўсиши ва тарқалишини вақтінча тұхтатиш ва симптоматик — кучли оғриқлар, оралиқ аязолар ва орқа мия компрессиясини бартараф этиш учун. Зарур пайтда бирданига дистанцион ва бўшлиқ ичра нурлантириш (кўшма нур терапияси), нурли ва жарроҳлик усулида даволаш (комбиницион даволаш), нурли, жарроҳлик ва кимётерапия усулида даволаш (комплекс даволаш) усуллари қўлланилади. Нур терапиясининг саратоннинг айрим турларини мустақил даволаш самараси қўйидагича: лаб саратонида — 98,7%, бачадон бўйни — 94,4, ҳиқилдоқ—90,4%, тил — 78,7% ва ўпка саратонида —10,0% беморлар даволашдан кейин 5 ва ундан кўпроқ йил яшайдилар.

4. ХАВФЛИ ЎСМАЛАР КИМЁТЕРАПИЯСИ

Бу онкологияда энг муҳим даволаш усулларидан бири бўлиб, хавфли ўсмаларга қарши турли кимёвий моддаларни ишлатишга асосланган. Замонавий кимётерапиянинг тарихи 1946 йилдан бошланади. Бунда биринчи бор кучли заҳарловчи модда — азот иприти лимфогранулематозни

даволаш учун қўлланилган. Қадимдан инсонлар саратонни турли хилдаги моддалар билан даволашга уриниб кўрганлар. Улар ўсимлик, ҳайвон маҳсулотлари, минераллар ва ҳоказолар бўлган. Уларни танлаш эмпирик, яъни ҳеч бир илмий асоссиз бўлган.

Сўнгти ўн йилликлар мобайнида саратоннинг молекуляр биологияси ҳақидаги билимлар, экспериментал онкология ҳамда кимёвий фан ютуқлари базасида дунёning машҳур фармацевтик компаниялари ва фирмалари орқали клиник онкологияга ўнлаб ўсмага қарши препаратлар кириб келди. Энг кўп ишлатиладиган кимёвий препаратлар ҳақидаги қисқача маълумот 21-жадвалда келтирилган.

21 - жадвал .

Онкологияда энг кўп ишлатиладиган кимёвий препаратлар

Препаратнинг номи	Асосий таъсир механизми	Кўрсатма
<i>Алкилловчи препаратлар</i>		
Сарколизин (мерфалан)	Ўсма ҳужайранинг бўлиниши барча босқичларга таъсир этади. Беморга турли йўллар орқали юборилади.	Ретикулосаркома, лимфосаркома, миелома, Юинг саркомаси, мяжук семино-маси, тухумдон саратонида.
Тифосфамид (ТСПА)	Бемор организмida фаол шаклга ўтади. Барча йўллар билан юборилади.	Сут бези ва тухумдон саратони, мезотелиома, ретинобластома, лимфогранулематозда.
Хлорбутин (хлорамбутил, лейкеран)	Ҳужайра бўлинишининг барча босқичига таъсир этади; ичишга буюрилади.	Хавфли лимфомалар, лимфогранулематоз, тухумдон саратонида.
Имидазол-карбоксамид (ДТИК)	Организмда фаоллашади. Алкилловчи агент ҳамда анти-метаболит ҳисобланади. Фақат вена орқали юборилади.	Лимфогранулематоз, меланома, юмшоқ тўқима саркомаси, нейробластомада.
Ифосфамид (холоксан)	Организмда фаоллашади. Вена орқали юборилади.	Тухумдон, мяжук, сут бези ва ўпканинг майдо ҳужайрали саратонида.

Препаратнинг номи	Асосий таъсир механизми	Кўрсатма
Циклофосфан (цитоксан, эндоксан)	Организмда фаоллашади. Ичиш, мушак ва вена орқали юбориш мумкин.	Лимфогранулематоз, хавфли лимфомалар, ўпка, бачадон бўйни саратони, мояк семиномаси, суяк ва юмшоқ тўқима саркомалари, Вилмс ва миелома ўсмаларида.
<i>Антиметаболитлар</i>		
Метотрексат (аминоптирин)	Хусусияти: ҳужайра бўлинишининг фақат S - босқичида фаол. Барча йўллар орқали юборилади.	Ўпка, бош-бўйин, сут бези, бачадон бўйни саратонлари, хорионэпителиома, суяк ва юмшоқ тўқималар саркомаси, медуллобластомада.
Меркаптопурин (пуринетол)	Хусусияти: ҳужайра бўлинишининг фақат S - босқичида фаол. Ичишга буюрилади.	Лимфосаркомалар, хорионэпителиомада.
Фторурацил (флюороурацил)	Хусусияти: организмда фаоллашади, гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади, барча йўллар орқали юборилади.	Сут бези, тухумдон, меъда, йўғон ва тўғри ичак, жигар, меъда ости саратонида.
Фторафур (футрафул)	Хусусияти: фторурацилнинг ташувчиси бўлиб ҳисобланади, гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади. Барча йўллар орқали юборилади.	Сут бези, меъда, йўғон ва тўғри ичак саратони, мия ўсмаларида.
<i>Антибиотиклар</i>		
Адриамицин (доксорубицин)	Хусусияти: фақат вена орқали юборилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтмайди.	Сут бези, ўпка, тухумдон саратони, юмшоқ тўқима ва остеоген саркомалар, қовуқ, Вилмс ўмаси, лимфогранулематоз, лимфосаркомалар ва қалқонсимон без саратонида.

Препаратнинг номи	Асосий таъсир механизми	Кўрсатма
Блеомицин (блеоцин)	Хусусияти: барча йўллар орқали юборилади, ичишдан ташқари.	Бош ва бўйин, тери, қизил-ўнгач, бачадон бўйни, тухум ва жинсий олат саратони, хавфли лимфомалар, лимфогранулематозда.
Дактиномицин (актиномицин, космеген)	Хусусияти: вена орқали юборилади.	Бачадон хорионэпителиомаси, Юинг ва лимфа саркомалари, Вилмс ўсмаси, эмбрионал рабдомиосаркома, юмшоқ тўқима саркомаси, мояк саратони, меланомада.
Карминомицин (карубицин)	Хусусияти: вена орқали юборилади.	Юмшоқ тўқима саркомалари, сут бези саратони, бачадон саркомаси, Вилмс ўсмаси, болалар нейробластомасида.
Митомицин-С (мутамицин)	Хусусияти: вена ва қовуқ ичига юборилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтмайди.	Меъда, ичак, меъда ости бези, қовуқ саратонида.
Фармарубцин (эпирубицин)	Хусусияти: фақат вена орқали юборилади.	Сут бези, тухумдон, ўпка, меъда ости бези саратони, хавфли лимфомаларда.

Фитопрепаратлар

Вепезид (VP-16, этопозид)	Мандрагора экстрактидан тайёрланган ярим сунъий препарат. Венага ёки ичишга буюрилади. G ₂ босқичида ҳужайралар бўлинини тўхтатади.	Ўпканинг майда ҳужайрали саратони, лимфосаркомалар, мояк ўсмаларида.
Винбластин (розевин, вельба)	Пушти бўригул ўсимлиги алкалоиди. Ҳужайра бўлинини метафазада тўхтатади. Венага юборилади.	Лимфогранулематоз, лимфосаркомалар, нейробластомалар, меланома, бурун-томуқ, ўпка, сут бези, буйрак, қовуқ, уретра саратонларида.
Винкристин (онковин)	Пушти бўригул ўсимлиги алкалоиди.	Лимфогранулематоз, лимфосаркомалар, сут бези

Препаратнинг номи	Асосий таъсир механизми	Кўрсатма
Тенипозид (VM-26, вумон)	Винblastиндан ментил гуруҳи ўрнига СНО гуруҳи борлиги билан фарқ қиласи. Венага ва бўшлиқларга юборилади.	саратони, юмшоқ тўқималар саркомаси, Вилмс ўсмаси, Юинг саркомаси, меланомада.
Колхамин (омаин)	Эпидофиллотоксиндан олинган ярим сунъий модда. Хужайра бўлинишини G ₂ босқичда тўхтатади. Барча йўллар орқали юборилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади.	Бош мия ўсмалари, лимфосаркома, қовуқ ва тухумдон саратонида.
Таксол (паклитаксел)	Ўсимликдан ажратиб олинган алкалоид. Хужайра бўлинишини митоз босқичида тўхтатади.	Тери саратонида малҳам шаклида.
Гидроксимочевина	Препарат ДНК синтезини пасайтиради ва хужайралар бўлинишини синхронлайди. Ичишга буюрилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади.	Ўпканинг майда ҳужайралари саратони, меланома, баҷадон, хорионэпителиома, бош, бўйин ва мия ўсмаларида.
Кармустин (BCNU)	ДНК молекуласини узиб, унинг репарацийасини пасайтиради. Венага юборилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади.	Бош мия глиобластомаси, йўғон ичак, меъда ости бези саратони, меланома, лимфогранулематоз, миелома касаллиги.
Ломустин (CCNU, белустин)	Кармустинга яқин, лекин ундан хлорэтил гуруҳи ўрнида	BCNU ишлатиладиган хавфли ўсмалар

Препаратнинг номи	Асосий таъсир механизми	Кўрсатма
	циклогексил гуруҳи бўлиши билан фарқ қиласиди. Ичишга буюрилади. Гематоэнцефалик тўсиқдан ўтади.	»
	<i>Платина асосли унумлари</i>	
Цисплатин (платинол)	ДНК, РНК ва оқсилларнинг асосан нуклеофил гуруҳига таъсир этади. Барча йўллар орқали юборилади (ичишдан ташқари).	Мояк хавфли ўスマлари, тухумдан саратони, бош ва бўйин ўスマлари, қовуқ саратонида.
Карбоплатин (параплатин)	Алкилловчи хусусиятга эга бўлиб, ДНК, РНК ва оқсилларнинг нуклеофил гуруҳига таъсир этади. Вена ва артерия орқали юборилади.	Мояк ва тухумдоннинг герминоген ўスマлари, меланома, бош-бўйин саратони, остеоген саркомаси, ўпка, бачадон бўйни саратони, медуллобластомада.

Юқорида келтирилган маълумотларга қараганда, саратонга қарши препаратларнинг алкилловчи таъсири бор, антиметаболитлар, антибиотиклар, ўсимлик табиатли, мочевина ва платина асосли унумлари бор.

Алкилловчи препаратлар — буларнинг ҳаммаси алкил гуруҳи (CH_2) ёрдамида нуклеин кислота билан осон реакцияга киришади, натижада ДНК ва оқсил молекуласида узилишлар, шунингдек, молекулалараро ва молекулалар ичра уланишлар юзага келиб, ўсма ҳужайраси нобуд бўлади. Улар ҳужайра бўлинишининг барча босқичларида фаоллашади.

Антиметаболитлар — бу препаратлар ўсма ҳужайралари учун ҳаётий зарур бўлган моддаларнинг антагонистлари ёки аналоглари, шунинг учун уларнинг организмга юборилиши ҳужайрадаги нормал биокимёвий жараёнларни блоклайди ва унинг ўлимига олиб келади.

Ўスマга қарши антибиотиклар — булар замбуруғларнинг ҳаётий маҳсулотлари бўлиб, рибонуклеин кислота синте-

зи бузилиши ёки ДНКнинг якка ҳолда узилишига сабаб бўлади. Ҳужайра циклининг барча босқичларида деярли фаол.

Ўсимликдан тайёрланган препаратлар — таъсир этиш механизмига кўра бир хил эмас: бири постсинтетик босқичда фаол бўлса, иккинчиси митоз босқичида фаолdir.

Мочевинадан тайёрланган препаратлар — таъсир механизми бўйича турлича: бири фақат «S» босқичида фаол бўлса, иккинчиси ўсма ҳужайралари репарациясини тормозлайди.

Платинадан тайёрланган препаратлар — деярли барчasi ДНК, РНК ва оқсиllарнинг нуклеофил гуруҳига таъсир этади.

Ўスマлар кимётерапиясидан тўпланган клиник онкологиядаги катта тажриба унинг самарадорлиги қуйидаги асосий омилларга боғлиқ эканлигини кўрсатади:

1. Ўсманинг кимёсезгиrlигига.
2. Доза ва препарат юборилиш маромига.
3. Беморнинг умумий ҳолатига.

1. Ўсма «кимёсезгиrlиги» тушунчаси бу ерда расмий қабул қилинган «радиосезгиrlик» терминига аналог сифатида қўлланилади. Бунда ўсма ҳужайраларининг кимёвий препаратлардан заарланиш даражаси тушунилади. Ўсманинг кимёсезгиrlиги унинг гистиоструктураси, ҳужайралар етуклиги, ўсиш даражаси, ҳужайранинг босқичларига боғлиқ.

Маълумки, битта ўсманинг ҳар хил морфологиясига кимётерапия турлича таъсир этади, ёшроқ ва тез ўсуви ўスマлар юқори дифференциялашган ва секин ўсуви ўスマларга нисбатан кўпроқ заарланади. Ўсманинг ўлчами қанчалик кичик бўлса (ўсма ҳужайралари сони қанчалик кам бўлса), кимётерапия самараси шунчалик юқори бўлади.

Шу нарса аниқки, ўсма ҳужайраси ўзининг бўлинининг турли босқичларида бир хил препаратга ҳар хил таъсирчанликка эга, шунингдек, маълум кимётерапевтик моддаларнинг ҳар бири ҳужайра циклининг асосан у ёки бу босқичида таъсир этади. Масалан, антиметаболитлар ўсма ҳужайрасига «S» босқичида фаол таъсир қўрсатади (ДНК ва гистонлар синтези даврида), ўсимликдан тайёрланган препаратлар асосан «M» босқичида (ҳужайра бўлинишининг митоз даврида) таъсир этади, алкилловчи

препаратлар эса циклнинг деярли барча босқичларида таъсир этади.

2. Кимёвий препаратларнинг дозаси ва юборилиш маҳроми хавфли ўсмаларни даволашнинг муҳим омилидир. Ҳар бир ўсмага қарши модда онколог-шифокор кўригидан олдин тажриба ҳайвонларида ҳар томонлама синааб қўрилади. Ана шу изланишлар жараёнида препаратнинг бир маротаба ва умумий дозалари, юборилишнинг оптималь йўллари ва тартиби аниқланади. Препарат дозасининг бемор оғирлигининг ҳар бир килограммига ёки тана юзасининг ҳар бир квадрат метрига миллиграммда бўлиниши умумқабул қилинган. Оптималь дозага амал қилиш кимётерапиянинг муҳим аспектларидан бири бўлиб ҳисобланади. Кичик доза қеракли терапевтик самара бермайди, катта доза эса одатда оғир оқибатларни келтириб чиқаради.

Кимётерапиянинг бошқа муҳим аспекти — даволаш даврида ўсма тугунида препаратнинг қеракли миқдорини (концентрациясини) таъминлашдир. Бу — дорининг юборилиши оптималь ритмни танлаб олиш йўли орқали амалга ошади — яъни, юборилиш сони, улар орасидаги интервал, биринчи курснинг давомийлиги ва кимётерапиянинг қайта курсларини ўтказиш муддатларини аниқлашдир.

3. Беморнинг умумий ҳолати кимётерапия режасини аниқловчи муҳим омилдир. Ҳаётий муҳим аъзо ва системалар фаолиятининг чуқур бузилишлари пайтида кимётерапия уччалик катта бўлмаган ўсмаларда ҳам кўзланган мақсадни бермайди, чунки у умумий аҳволнинг ёмонлашувига ва ўлимнинг тезлушувига олиб келиши мумкин. Аммо юқори таъсирчан ўсмаларда уларнинг ўлчамлари катта ва умумий аҳволнинг оғирлигига қарамасдан, айниқса, нафас ва сийдик ажратиш йўллари сиқилишида кимётерапия усулидан фойдаланиш керак. Кимётерапия жараёнида қон яратиш системаси, ҳужайравий ва гуморал иммунитет даражаси, ўсма кинетикаси доимо назорат этиб турилади. Бу даволаш самарасини объектив баҳолайди.

Даволаш самарасини аниқловчи айтиб ўтилган З асосий омилдан ташқари, ўсмага қарши препаратни bemorрга юбориш йўллари ва кимётерапияни бошқа даволаш усуллари билан (жарроҳлик операциялари, нур терапия) биргаликда ўтказилиши муҳим аҳамиятга эга. Препарат юборилишининг системали, регионар ва локал (маҳаллий) турлари фарқланади.

Системали кимётерапия — бу ўсмаларнинг диссеминация (кенг тарқалиши) пайтида умумий таъсир қўрсатиш мақсадида дориларни қон айланиш доирасига барча йўллар билан юборилишидир.

Локал кимётерапия — бу кимёвий препаратни малҳам ёки суюқлик қўринишида тўғридан-тўғри ўсмага суртиш, уни бўшлиқларга юбориш (плеврага, қорин бўшлиғига, пуфак ичига ва ҳоказо) ёки тўғри ўсма ичига (интрамурал) юбориш демакдир.

Кимёвий препаратларнинг 3—4 тасини биргаликда қабул қилиниши (*поликимётерапия*) кўпинча дорини якка қабул қилиш (*монокимётерапия*) дан кўра яхши даволовчи самара беради. Поликимётерапияда ишлатиладиган препаратлар бир-биридан ҳужайранинг бўлиниш босқичлари, структураси, алмашинув жараёнига таъсир қилиши билан фарқланиши керак.

Бу ўсмаларни комплекс даволаш усули жарроҳлик операциясигача (бунда у неоадъювант деб аталади), интраоперацион ва ундан кейин, шунингдек, нур терапиясигача, даво ўтказиц пайтида ва ундан сўнг қўлланилиши мумкин.

Поликимётерапиянинг яна бир тури адъювант (кўшимча) кимётерапия усулидир. Бу ўсмани даволашнинг локал усуллари (оператив аралашув, нур билан даволаш, криодеструкция, лазер терапияси)дан сўнг кўзга қўринмас, субклиник микрометастазларни енгиш учун қўлланилади. Кўпинча бу профилактик кимётерапия деб ҳам аталади.

Ҳозирги пайтда кимёвий препаратларни клиникада қўллашнинг узоқ йиллик тажриба асосидаги уларга ўсмаларнинг сезигирлигига қараб таснифи (классификацияси) тузилган (22-жадвал).

Келтирилган маълумотларга кўра, ягона кимёвий модда билан даволанадиган ўсмалар рўйхати жуда қисқа. Кўпгина мутахассисларнинг баҳолашларига кўра, замонавий кимёвий препаратларнинг ўзи хавфли ўсмалар билан қасалланган bemорларнинг 10% ининг тузалишини ва 30% ининг давомий ремиссиясини (ўсма белгилари йўқолишини) таъминлайди. Шунга қарамай, кимётерапия ўсмаларни перспектив даволаш усули бўлиб ҳисобланади. Дунёда ўсмага қарши янги препаратларни яратиш ишлари олиб бориляпти, йил сайин кўплаб табиий ва сунъий бирикмалар тажрибадан ўтказилиб, онкология амалиётида кенг қўлланилаяпти.

Кимётерапияга сезгир ўсмалар таснифи

Кимётерапия ёрдамида бутунлай тузалиб кетиши мүмкін	Кимётерапия узоқ ремиссия беради, ҳаётни узайтиради	Ўсма регрессияси 20–40% беморда күзатилади, баъзида ҳаётни узайтиради	Кимётерапияга сезгирлиги кам (даво самарааси вақтингча)
Бачадон хорионэпителиомаси. Моякнинг хавфли ўсмалари. Лимфогранулематоз.	Юинг саркомаси. Сут бези саратони. Тухумдан саратони. Ўлканинг майда ҳужайрали саратони. Бачадон танаси саратони. Лимфосаркома.	Меъда, йўғон ва тўғри ичак саратони. Меланома. Бош ва бўйин саратони. Ҳиқилдоқ саратони. Қалқонсимон без саратони. Қовуқ саратони. Юмшоқ тўқима саркомаси. Остеоген саркома.	Ўпка саратони. Қизилўнгач саратони. Жигар саратони. Буйрак саратони. Бачадон саратони. Қин саратони.

5. ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ГОРМОНАЛ ТЕРАПИЯСИ

Ўсмалар гормонал терапияси (ёки эндокрин терапия) нинг назарий асоси гормонларнинг ҳужайра бўлиниши ва генлар фаоллигини бошқаришдан иборат.

Аниқланишича, тухумдан гормони — эстрадиол сут бези эпителий ҳужайраларининг бўлинишини, гипофиз гормони — соматотропин (ўсиш гормони) эса мушак ҳамда тогай ҳужайраларининг метаболизми ва ўсишини тезлаштиради.

Кўпгина мамлакатлардаги айрим клиник кузатишларнинг кўрсатишича, гормон терапия метастазлар ўсишини тўхтатиши ёки сут бези саратонининг ўтиб кетган турида беморларнинг $\frac{2}{3}$, қисмида регрессия чақириши мумкин. Яхши натижалар эндометрий, тухумдан, қалқонсимон без ва простата бези саратонларида аниқланган.

Хозирги пайтда гормонал (ёки эндокрин) терапия кўпинча гормонларга боғлиқ бўлган ўсмаларда, яъни нормал шароитда эндоген гормонлар орқали назорат қилинадиган тўқималардан чиқсан ўсмаларда (сут бези, про-

стата бези, эндометрий саратони) қўлланиляпти. Гормонлар таъсирига қалқонсимон без, тухумдоннинг хавфли ўсмалари ва жуда кам даражада ҳиқилдоқ саратони ва меланома сезгир ҳисобланади.

Гормонларнинг ўсмага қарши таъсир механизми ҳали охиригача ўрганилмаган, лекин сўнгги пайтларда цитоплазматик рецепторларнинг ўсма ҳужайраларига гормонал таъсири аниқланган. Эстрогенорецепторлар ва прогестеронрецепторлар янада катта аҳамиятга эга. Масалан, шу рецепторлардан бирига эга бўлган 50—60% га яқин ўсмалар гормонал терапия пайтида регрессияга учрайди, эга бўлмаганлари эса — фақат 10% ни ташкил қиласди. Ўсмада ҳам эстрогенлар, ҳам прогестеронларга сезгирлик бўлса, ремиссия миқдори 75% га етади.

Гормонал терапиянинг 2 асосий усули мавжуд:

1. Гормон препаратларини юқори дозаларда ишлатиш (шулар қаторида қарама-қарши жинсда).

2. Гормон ишлаб чиқарувчи аъзоларни (тухум, тухумдон, буйрак усти бези, гипофиз, қалқонсимон без) жарроҳлик йўли билан олиб ташлаш, уларга нур таъсир эттириш ёки сунъий медикаментлар қўллаш орқали гормонлар ҳосил бўлишини камайтириш.

Саратон гормонал терапияси учун қўлланиладиган препаратлар рўйхати 23-жадвалда келтирилган.

23 - жадвал.

Хавфли ўсмалар гормонал терапиясида қўлланиладиган препаратлар

Препаратлар номи	Таъсир механизми	Кўрсатма
1. Эстрогенлар —аёллар жинсий гормонлари		
Диэтилбестрол, эстрадиол, синестрол, эстрадурин, фосфестрол (ханван).	Андрогенга қарши таъсир кўрсатади ва эстрогенизация са-мараси кучли.	Простатанинг диссеминацияланган саратони, чуқур менопаузада аёллар сут бези саратони метастазлари, эркак сут безининг диссеминациялашган саратони.
2. Антиэстрогенлар		
Тамоксифен (нolvадекс, зитазониум, тамофин).	Эстроген рецепторларини ҳамда бошқа ўсма ҳужайраларининг гормонал рецепторларини боғлайди.	Табиий ва сунъий менопаузада аёллар ва эркаклар сут бези, тухумдон, буйрак, бачадон танаси саратонлари, меланома.

Препаратлар номи	Таъсир механизми	Кўрсатма
Торамифен	Таъсир механизми - худди тамаксифен каби.	Менопаузадаги аёллар сут бези саратони.
Аминоглютетимид (ориметен).	Холестриннинг эстрогенларга айланишида қатнашувчи ферментларни ишдан чиқаради ва глюококортикоидлар ҳосил бўлишини камайтиради.	Табиий ва сунъий менопаузада аёллар сут бези, буйрак усти бези, буйрак пўстлоғи саратони.

3. Андрогенлар —эркаклар жинсий гормонлари

Тестостерон-пропионат, медостерон-тестенат, фтороксиместрон, тестолактон, тетрастерон, нандролен.	Эстрогенлар синтезини пасайтирувчи гипофизар гонадотропинлар ишланиб чиқишини оширади. Тўғри антиэстроген хусусиятига эга.	Ҳайзли аёллар сут бези, тухумдон, буйрак саратонлари, миелома касаллиги.
---	--	--

4. Антиандрогенлар

Флютамид (флуцином, андрокур),	Простата бези ҳужайраларида ДНК синтезини пасайтиради	Простата бези саратони.
--------------------------------	---	-------------------------

5. Прогестинлар—аёлларнинг сунъий жинсий гормонлари

Оксипрогестерон-капронат (17-ОПК), медроксипрогестерон ацетат (МРА, пропвера, депопропвера, фармутал) депостат, мегестрол (мегаце).	Гипофизар гонадотропинлар ишланиб чиқишини пасайтиради, бу билан эстрогенлар синтезини сусайтиради.	Бачадон танаси саратони, бачадон саркомаси, сут бези, буйрак саратони.
---	---	--

6. Кортикоидлар

Кортизон (преднизолон, преднизон, дексаметазон, гидрокортизон ва бошқалар).	Ўсма ҳужайраларининг оқсили рецепторлари билан боғланиб, лимфа ҳужайраларининг митотик фаоллигини, буйрак усти бези фаолиятини пасайтиради.	Лимфомалар, лимфогранулематоз, хавфли тимома, сут бези, буйрак саратони, меланома. Дексаметазон бош миянинг бирламчи ва метастатик ўсмаларида ва мия ички босимини пасайтириш учун қўлланилади.
---	---	---

Препаратлар номи	Таъсир механизми	Кўрсатма
7. Гипофиз гонадотроп—рилизинг гормонининг сунъий аналоглари		
Бусерелин (супрефакт), леупролид, лупрон, депот, золадекс	Мояк ва тухумдан фаолиятининг тўлиқ бузилишига олиб ке- лади.	Простата, ҳайзли аёллар сут бези, эркаклар сут бези саратонларини дис- семинация босқичи- дагина қўлланилади.

Булар ичida клиник қизиқиш уйғотадигани тамокси-фен, аминоглютетимид, мегестрол (мегаце) ва гипофизнинг гонадотроп—рилизинг—гормонининг сунъий аналог гуруҳлари ҳисобланади.

Тамоксифен — асосий антиэстроген, дунёнинг барча мамлакатларида кенг қўлланилади. Йиллаб қўлланилиши мумкин, бунда деярли ҳеч қандай асорат қолмайди.

Аминоглютетимид — эстроген ҳосил бўладиган барча манбаларни боғлайди ва шу билан ўсма ўсишини секинлаштиради.

Мегестрол (мегаце) — онкологик касалликларнинг оғир аломатлари (иштаҳа йўқолиши, озиб кетиш, озиқланишнинг бузилиши) га қарши таъсир этувчи ва уни бартараф қўлувчи хусусияти бўлган препарат. Ана шу симптомларни йўқотиши орқали препарат бир пайтнинг ўзида бачадон танаси ва сут безининг хавфли ўスマларига қарши таъсир этади.

Гипофизнинг гонадотроп-рилизинг гормонининг сунъий аналоглари — мояк ва тухумдан фаолиятининг тўлиқ бузилишига олиб келади. Натижада уларни хирургик йўл билан олиб ташлаш ёки нур билан даволашга ўрин қолмайди.

6. ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ИММУН ТЕРАПИЯСИ

Охирги йилларда хавфли ўスマларни даволашда иммун терапияга катта аҳамият берилмоқда. Бу усул ўсма жараёнига қарши курашда физиологик иммун системаларни қўллашга асосланган. Бундай янги даволаш усулининг ютуқлари хали аъло даражада эмас. Чунки ўсманинг организм иммун ҳимояси билан боғлиқлиги ҳозирча етарли ўрга-

нилмаган. Шунга қарамай, клиник иммун терапиянинг асосий йўналишлари 24-жадвалда келтирилганидек белгиланган. Иммунтерапия усулининг таснифи bemor организмига таъсир этишнинг ўзига хослигига қараб ташкил этилган.

24 - жадвал.

Клиник иммун терапия усуллари

Иммун терапиянинг тури	Юбориладиган материал	Кутиладиган натижа
1.Фаол носпецифик.	Вакциналар (БЦЖ, кўййутал, эдид. паротит, бактериал препаратлар), левамизол, фитогемаглютинин, интерферон, интерлейкинлар.	Иммун системанинг ўсмаларга қарши курашибини кучайтириш.
2.Фаол специфик.	Беморнинг нур билан ўлдирилган ўсма хужайралари, ўсма хужайраларидан олинган экстрактлар.	Ўсмага қарши маҳсус иммун ҳужайраларнинг пролиферацияси.
3.Пассив специфик.	Хавфли ўсмалардан тузалган ёки узоқ ремиссиядаги bemорлар зардоби.	Ўсмага қарши антитачаларнинг цитолитик самараси.
4.Мослашган носпецифик.	Соғлом донорларнинг лимбоцитлари ёки суяк кўмиги.	Донор хужайралари ҳисобига bemорда иммунокомпетент хужайраларнинг кўпайиши.
5.Мослашган специфик.	Ремиссиядаги ёки ўхаш ўсмадан тузалган bemорлардан олинган хужайралар.	Донор иммунокомпетент хужайралари билан bemордаги ўсманни бартараф қилиш.

Клиник онкология бактериал табиатли турли вакцина ва препаратларни қўллаш бўйича кўпгина тажрибалар тўплаган, лекин якуний терапевтик натижалар кутилгандагидан анча паст бўлиб чиқмоқда. Ҳалигача аутологик ўсма хужайралари, иммунокомпетент хужайралар ҳамда ўхаш ўсмалардан тузалган bemорларнинг зардобини юбориш усули кенг қўлланилмаяпти. Бунинг сабабларидан бири баъзи bemорларда ана шу усул қўлла-

нилганда иммун кучлар кўпайиши ўрнига иммунодепрессияга ва ўсма ўсишининг кучайишига олиб келган. Сўнгги йилларда онкология клиникасида биотехнология ва ген-инженериясининг интенсив ривожланиши туфайли лимфокинлар, монокинлар ва моноклонал антитаначалар қўлланилмоқда.

Лимфокинлар — антигенлар билан алоқага киришганда «Т» ва «В»-лимбоцитлар томонидан ишланиб чиқадиган моддалар (макрофаглар миграциясини пасайтириш омили; Т-супрессорларни фаолловчи омил; хужайраларнинг ўсиш омили — интерлейкин -2; гамма-интерферон ва ҳоказо.

Лимфокинлар иммун ҳимояни фаолловчи восита сифатида тавсия қилинган, бу биргаликда қўлланилганда яхши самара беради.

Монокинлар — моноцит ва макрофаглар томонидан ишланиб чиқувчи моддалар (цитотоксиклик, фагоцитоз, хемотаксис, комплемент синтез ва колонияни рағбатлантирувчи омил). Шулардан энг самарали бўлгани рекомбинантли одам гранулоцити — макрофагал колонияни рағбатлантирувчи омилдир («лейкомакс» номи билан чиқарилади), у гранулоцитлар ва моноцитлар пролиферациясини кучайтириш ҳамда кимётерапиядан сўнг суюк кўмигини тиклаш учун қўлланади.

Моноклонал антитаначалар — улар ўзларига қарши бўлган хужайраларни (антигенларни) танлаб олиш ва фақат ўшалар билан қўшилиш хусусиятига эга. Шу сабабли улардан онкология амалиётида 2 йўналишда фойдаланиш мумкин:

1. Даволаш воситаси сифатида — ўсма ўсишини ва прогрессиясини тўхтатиш мақсадида.

2. Ўтказувчи (ташувчи) сифатида — ўсмага радионуклиидлар ёки токсинлар етказиб бериш мақсадида.

Кейинги йўналиш жуда самаралидир. Ўсмага қарши препараторларнинг янги синфини — иммунотоксингларни ҳосил қилиш учун жадал илмий изланишлар олиб бориляпти. Иммунотоксинглар — бу ўсимлик ёки ҳайвон токсинлари ва моноклонал антитаначалар конъюгатлари (бирикмаси) (масалан, АҚШ да рицин асосидаги иммунотоксин саратонини даволаш учун ишлатилмоқда). Интерлейкинлар билан қўшма культивация қилиб фаол-

лаштирилган бемор лимфоцитларини (периферик қондан ёки ўсманинг ўзидан олинган) даволаш учун қўллаш са-марали натижалар бермоқда.

ХУЛОСА

7-бобда келтирилган маълумотлар хавфли ўсмаларни даволаш усуллари ва уларни даволаш имкониятлари бир хил эмаслиги ҳақида гувоҳлик беради. Шу сабабли онко-логия амалиётида қўйидаги усуллар анчадан буён қўлла-нилиб келинмоқда.

а) *Комбинацияли* даволаш: таъсири ҳар хил бўлган икки усулни бирга қўллаш (масалан, жарроҳлик операцияси ва нур терапияси).

б) *Қўшма* даволаш: таъсири бир хил бўлган икки усулни қўллаш (масалан, дистанцион ва бўшлиқ ичи гаммате-рапияси):

в) *Комплекс* даволаш: у ёки бу кетма-кетликда 3 ёки 4 та турли таъсир усулларини ўсмага қарши қўллаш (масалан, оперция олдидан нур терапияси+операция+кимёте-рапия).

Хавфли ўсмаларни даволаш усулларининг кўплиги ва уларнинг бир-биридан таъсири жиҳатидан фарқланиши клиника шароитида ҳар бир bemorga мос келадиган даво-лаш режасини тузишни қийинлаштиради. Шунинг учун масаланинг хирург-онколог, нуртерапевт, кимётерапевт, кейинги вақтларда иммунотерапевт иштирокида конси-лиум ўтказиб ҳал қилиниши мақсадга мувофиқ.

VIII БОБ

ХАВФЛИ ЎСМАЛАРГА ҚАРШИ КУРАШНИ ТАШКИЛ ЭТИШ ҚОИДАЛАРИ

А. ОНКОЛОГИК ХИЗМАТ.

Хавфли ўсмаларга қарши кураш деярли барча мам-лакатларда соғлиқни сақлашнинг асосий масалаларидан бири бўлиб ҳисобланади. Ўзбекистон республикасида са-ратонга қарши кураш давлат томонидан маҳсус онко-логик хизмат орқали амалга оширилади. Хизматни Рес-публика Соғлиқни сақлаш вазирлиги бошқаради. У ҳоки-

мият соғлиқни сақлаш бошқармалари (бўлимлари) орқали вилоят ва шаҳар онкология диспансерлари ва поликлиникаларидаги онкология кабинетлари ишини назорат қилади.

Онкологик диспансер — онкологик хизматнинг асосий таркибий қисми бўлиб, мустақил муассаса ҳисобланади. У орқали вилоят (шаҳар) аҳолисига онкология соҳасида стационар ва поликлиника ёрдами, онкология масаласи бўйича вилоят (шаҳар) даволаш-профилактика муассасаларига ташкилий-методик бошқарув, онкология бўйича ўрта тиббиёт ходимларининг малакасини ошириш ишлари амалга оширилади. Онкодиспансер ҳар йили вилоят (шаҳар) ларда саратоннинг олдини олиш тадбирларининг комплекс режасини ишлаб чиқади, хавфли ўсмаларнинг кечикиб қилинган ташхисларини тахлил қилади, хавфли ўсмаси бор беморларни аниқлаш учун мўлжалланган профилактик кўриклар ўтказилишини назорат қилади, уларнинг самарадорлигини аниқлайди, вилоят (шаҳар)даги онкологик беморлар сонини аниқ ва тўла ҳисобга олиб, уларни диспансер орқали кузатади, аҳоли орасида саратонга қарши санитария-оқартуви тарғиботини олиб боради.

Ўзбекистон республикасида 1 та республика (Қорақалпоғистон), 12 та вилоят (Андижон, Наманган, Фарғона, Тошкент, Сирдарё, Жиззах, Самарқанд, Бухоро, Навои, Қашқадарё, Сурхондарё, Хоразм), 4 та шаҳар (Тошкент, Чирчиқ, Ангрен ва Қўқон) онкология диспансерлари фаолият кўрсатмоқда (жами 17 та онкодиспансер бўлиб, уларда 1765 та ўрин бор (1999 й. гача).

Онкология кабинетлари республиканинг барча марказий туман поликлиникаларидан ташкил қилинган. Онкокабинетнинг асосий вазифаси — умумий даволаш тармоқлари томонидан саратонга қарши тадбирларни ўтказишни таъминлаш, онкологик беморларни ҳисобга олиш ва диспансер кузатувини ўтказиш, беморларни амбулаторияда текшириш ва уларни ўз вақтида даволанишини амалга ошириш. Онкокабинет шифокори туман онкологи сифатида туманда онкологик ёрдамга жавобгар ҳисобланаб, қўйидагиларни амалга оширади:

— хавфли ва хавфсиз ўсма, шунингдек, ўсма олди камсалликлар бўйича мурожаат этган беморларни бирламчи ва консультатив қабул қилиш;

— беморларни керакли онкодиспансерга маҳсус даволаниш учун юбориш;

— туман терриориясида яшовчи хавфли ўсмаси бор беморларни «Амбулатор беморларнинг тиббий картаси» (N025—У шакл) бўйича ҳисобга олиш ва ҳар бир янги касал тўғрисида онкодиспансерга «Ҳаётида биринчи марта саратон ёки бошқа хавфли ўсма ташхиси қўйилган бемор ҳақида хабарнома» (N090—У шакл) юборилишини кузатиш;

— хавфли ўсма ва рак олди касалликларининг облигат тури бўлган беморларнинг диспансеризациясини амалга ошириш, «Диспансер кузатувининг назорат картаси» (N 030—У шакл) да кўриклар ва стационарда даволанишда бўлган муддатларни қайд этиш;

— уйда патронажга муҳтож бўлган онкокасалларга доимий равишда тиббий ёрдам кўрсатиш;

— амбулатория кимё-ва гормонал терапиясини ўтказиш;

— санитария-оқартуви ишларини амалга ошириш.

Сўнгги йилларда поликлиника ва аёллар консультацияларида аёллар репродуктив системаси ўсмаларини эрта аниқлашни яхшилаш мақсадида кўрик кабинетлари ташкил этилган. Онкологик хизмат ва даволаш-профилактика тармоқларини боғловчи онкологик ва кўрик кабинетларининг биргалиқдаги ишлари онкологик ёрдамни тубдан яхшилаш мақсадидаги ишларида катта имкониятлар очмоқда.

Б. ҲИСОБ ВА ҲИСОБОТ

Ҳар бир онкологик беморни касаллиги биринчи марта қаерда аниқланганлигидан қатъи назар (поликлиникада, аёллар консультациясида, касалхонада, институт клиникасида ва ҳоказо), мажбурий ҳисобга олиш қоидаси 1945 йилдан бери амалга ошириб келинмоқда. Шунга кўра, ҳар бир шифокор «Ҳаётида биринчи марта рак ёки бошқа хавфли ўсма ташхиси қўйилган бемор ҳақида хабарнома» (N 090-У шакл)ни тўлдиришга мажбур ва 3 кунлик мухлат ичига уни беморнинг турар жойидаги онкологик диспансерга юбориши шарт. Бу хабарномалар онкодиспансерда беморларни диспансер ҳисобига олиш (N 030-У шаклни тўлди-

риш орқали), шунингдек рак ва бошқа хавфли ўсмалар ҳақида йиллик ҳисоботни (N7) тузиш учун зарур бўлади.

Ҳисобга олишни қулайлаштириш мақсадида хавфли ўсма ва ўсма олди касалликлари бўлган bemорлар 4 та клиник гуруҳга ажратилади (буни касаллик босқичлари билан алмаштириб юбормаслик керак):

I гуруҳ «а» — онкологик касалликларга шубҳа туғди-рувчи bemорлар;

I гуруҳ «о» — ўсма олди касалликлари бўлган bemорлар;

II гуруҳ — хавфли ўсмаси бор, махсус даволаниш, шунингдек, радикал даволаниши зарур бўлган bemорлар;

III гуруҳ — хавфли ўсмадан даволанган деярли соғлом одамлар;

IV гуруҳ — хавфли ўсманинг кечки босқичидаги, фақат симптоматик даволанишга тегишли bemорлар.

Bеморларнинг охирги гуруҳи — барча мамлакатлар, жумладан, Ўзбекистон республикаси онкологарининг оғир муаммоси бўлиб ҳисобланади. Бир йиллик ўлим даражаси хали ҳам юқори. Республигадаги йирик даволаш муассасаларининг маълумотларига кўра ҳар йили онкологик bemорлар умумий сонининг камида 40% и кечки босқичларида аниқланмоқда, уларни ракдан тўла тузатиб юбориш жуда кам ҳоллардагина учрайди. Шундай bemор аниқланган ҳолда «Хавфли ўсманинг кечикиб кетган босқичидаги bemорларни аниқлаш ҳолатлари учун протокол» (N—027-У шакл) тўлдирилади, бу даволаш-диагностика муассасалари шифокорларининг клиник конференцияларида касалликнинг кечикиб кетиш сабабларини аниқлаш ва аниқ чоралар қабул қилишда муҳокамага қўйилади.

Касалликнинг кечикиб кетиш сабабларини З турга бўлиш мумкин:

1) тиббиёт ходимининг айби билан (тўла ва адэкват бўлмаган текширув ўтказилиши);

2) bemорнинг айби билан (касаллик белгиларини тўла айта олмаслик, шундай касаллиги борлигига ишонмаслик ва ёрдам учун табибларга, экстрасенсларга мурожаат этиши ва ҳоказо).

3) касаллик айби билан (касаллик белгилари аниқ эмаслиги, кўпгина касалликларга хос бўлган белгиларнинг

мавжудлиги, компенсациялашган ҳолатнинг узоқ давом этиши).

Ҳар бир ана шу сабабларга тегишли чоралар режалашибтирилади. Масалан, тиббиёт ходимларининг айби исботланган бўлса — ана шу муассасада беморларнинг текширув системасини қайта кўриб чиқиш ва яхшилаш, шунингдек, саратонни эрта аниқлаш бўйича ўқитиш ишларини ташкил этиш лозим бўлади.

Беморнинг айби билан касалликнинг кечиктирилиши барча оммавий ахборот воситалари (маҳаллий, вилоят ва республика матбуоти, телевидение орқали) касалликнинг эрта белгилари, ўз-ўзини текшириш, ўсмаларни ўз вақтида даволаш мумкинлиги ва бошқаларни тушунириш, тарғибот қилиш йўли билан камайтириш мумкин бўлади.

Касалликнинг яширин ва аниқ бўлмаган ҳолатларида эса бу муаммони 40 ёшдан ошган ҳар бир одамни мажбурий йиллик тиббий профилактика кўрикларидан ўтказилгандагина ечиш мумкин бўлади. Бунда ультратовуш, эндоскопия, иммунологик ва морфологик усусларни кўллаш орқали (ўсмага шубҳа бўлганда) ўтказилса мақсадга мувофиқ бўлади.

Ўзбекистонда барча онкодиспансерларнинг (вилоят ва шаҳар) ҳисобот ахборотлари (7-шакл) ҳар йили Республика онкология илмий марказига етказилади, у ерда аниқ текширилгач, таҳлил қилинади ва йиғма статистик маълумот кўринишида таббиёт вазирилигига топширилади.

В. ИЛМИЙ-ТЕКШИРИШ ИНСТИТУТЛАРИ, ОЛИЙ ЎҚУВ ЮРТЛАРИ ВА ЖАМОАТ ТАШКИЛОТЛАРИНИНГ САРАТОНГА ҚАРШИ КУРАШДАГИ ЎРНИ

Хавфли ўсмаларга қарши курашда Ўзбекистон онкология илмий маркази фаол иштирок этади, бунда у республика онкология муаммоси бўйича ягона бош муассаса сифатида ҳамма онкологик диспансерларга ва кафедраларга доимий илмий-методик, даволаш-диагностика ва консультатив ёрдам кўрсатади. Шунингдек, у асосий фундаментал илмий тадқиқотлар ўтказиш, юқори малакали мутахассислар, онколог ва радиологлар — тиббиёт фанлари докторлари ва номзодларини тайёрлаш маркази ва врачонкологлар ҳамда радиологларнинг ўсмаларни турли хил

замонавий усуллар билан аниқлаш ва даволаш усуллари бўйича малака оширишда доимо қатнашади.

Ўзбекистон онкология илмий маркази ҳар йили барча онкологик диспансерлардан ҳисоботлар қабул қиласди, йиғма статистик маълумотлар тайёрлайди, Соғлиқни сақлаш вазирлигининг онкологик хизматни ривожлантиришда, онкологик диспансерлар ва кабинетлар фаолиятини яхшилашда, уларнинг ускуна ва кадрлар тайёрлаш перспектив режаларини тузишда ва тарқатишда тўғридан-тўғри иштирок этади.

Республиканинг барча тиббиёт институтларида онкология кафедралари (курслари) ташкил қилинган, уларнинг асосий вазифаси ҳар бир битирувчини хавфли ўсмаларни аниқлаш, даволаш ва айниқса, профилактикасининг асосий маълумотлари билан таништириш ҳисобланади.

Онкология кафедраларининг республика, вилоят ва туманларда хавфли ўсмаларга қарши кураш режаларини амалга оширишдаги ҳиссаси йил сайин ўсиб бормоқда. Онкология хизматининг кадрлар тайёрлашда ва уларнинг малакасини ошириш Тошкент шифокорлар малакасини ошириш институти (ватанимизда биринчи бўлиб ташкил қилинган) онкология кафедрасининг роли катта.

Саратонга қарши курашда Республика ракка қарши кураш жамияти маълум ўрин тутмоқда. Онкология муаммоларини ечишда Ўзбекистон Фанлар Академияси олимлари илмий изланишларининг аҳамиятги катта. Онколог-олимларнинг халқаро ҳамкорлиги ва илмий боғланишлари Жаҳон Соғлиқни сақлаш ташкилоти, Халқаро ракка қарши иттифоқ ва рак бўйича Халқаро агентлик орқали амалга ошади.

Дунёда саратоннинг алоҳида кўринишларини ўрганадиган Халқаро марказлар ҳамда касалланишларни, ўлимни ҳисобга олувчи маҳсус канцер-регистрлар зўр бериб изланишлар олиб бормоқдалар. Онкология соҳасидаги ишларнинг натижалари ҳар 4 йилда бир марта ракка қарши Халқаро конгрессларда муҳокама қилинади.

Республикада онкология бўйича илмий изланишлар илм ва фан бўйича Давлат қўмитаси дастурiga асосланиб тузилади. Дастурнинг асосий мақсади Ўзбекистонда учрайдиган хавфли ўсмаларни аниқлаш, даволаш ва унинг олдини олиш усулларини ишлаб чиқишидир. Дастурнинг тарқалишида Ўзбекистон онкология илмий маркази илмий-

текшириш лабораториялари, тиббиёт ва малака ошириш институтларининг онкология кафедралари ва курслари қатнашадилар. Онкология бўйича илмий мавзулар умумий миқдорининг 30%ини фундаментал тадқиқотлар ташкил қиласди. Улар орасида онкологик касалликларнинг шаклланишидаги этник омилларнинг роли, хавфли ўсма пайдо бўлиши ва ривожланишида иммун-генетик йўлларни излаш ва янги кимёвий препаратлар ишлаб чиқариш каби мавзулар мавжуд. Қолган илмий ишлар амалий аҳамиятга эга. Бу ўсмаларга комбинацияланган ва комплекс усулда даво қилишни ҳамма ерда тарғиб қилиш, ракнинг асосий турларига даво қилиш натижаларини ўрганиш, республика ёки вилоят миқёсида кўпинча учрайдиган ўсмалар башоратини ишлаб чиқишидир. Хавфли ўсмалар муаммоси бўйича илмий изланишларнинг натижалари халқаро ва республика матбуотида эълон қилинади, Халқаро конгресс ва симпозиумларда ўрганилади.

Ўзбекистонда онкология мутахассислигига ихтисослаштирилган кенгаш ишлайди. У ерда бутун Марказий Осиё мамлакатлари онкологлари докторлик ва номзодлик диссертацияларини ҳимоя қилишлари мумкин. Сўнгги 3 йил ичидаги онкология мутахассислиги бўйича 9 та докторлик ва 16 та номзодлик диссертациялари ҳимоя қилинди.

Г. ХАВФЛИ ЎСМАЛАР ПРОФИЛАКТИКАСИ

Онкологик касалликлар профилактикасининг назарий асоси бўлиб 3 та ахборот манбаи хизмат қиласди.

Биринчиси — 80—85% хавфли ўсманинг ташқи муҳит омиллари орқали чақирилиши (асосан, кимёвий моддалар билан) ҳақидаги эпидемиологик маълумотлар.

Иккинчиси — канцероген омиллар ва ўсмалар орасида тўғридан-тўғри боғлиқлик борлигини кўрсатувчи экспериментал маълумотлар.

Учинчиси — баъзи касб билан боғлиқ саратон турларининг канцероген омиллар билан боғлиқлиги ишчиларнинг контакти бартараф этилгандан ёки чеклангандан сўнг кескин камайганлиги, шунингдек ўтмишда сурункали касаллиги бўлган шахсларда саратоннинг кўпроқ учраши ҳақидаги клиник маълумотлар. Бундай далилий материал хавфли ўсмалар профилактикаси бўйича амалий чоралар кўришда пойдевор бўлиб хизмат қиласди. Профилактиканинг асосий мақсади одам организмига канцероген омиллар таъ-

сирини йўқотиш (камайтириш) йўли билан саратоннинг олдини олиш.

1. Давлат миқёсида — инсон яшайдиган муҳитда кимёвий моддалар ва ионловчи радиацияни меъёрлаштириш (гигиеник регламентлаш) бўйича қонун ва қарорлар чиқариш.

2. Индивидуал поғонада — шахсий гигиена ва соғлом ҳаёт тарзи қоидаларига амал қилиш, чекищ, «нос», алкоголли ичимликлар ва овқатни суистеъмол қилишдан воз кечиш, ўсма олди касалликларини даволаш.

Ҳозирги пайтда кўпроқ учрайдиган ўスマлар учун алоҳида профилактика чоралари маълум.

Ўнка ва ҳиқилдоқ ракининг асосий профилактик чоралари: бу корхоналар, ер ва ҳаво транспортининг тутунли чиқиндилари билан атмосферанинг ифлосланишига йўл қўймаслик, чекиши ва ичкиликбозликдан воз кечиш, бронх-ўпка системасининг сурункали касалликларини даволашдан иборат.

Қизилўнгач, меъда ва йўғон ичак ракининг олдини олиш чоралари: кўп, жуда аччиқ, ёғли, қовурилган овқат ейишдан, алкоголли ичимликларни суистеъмол қилишдан сақланиш, енгил, канцероген моддалари йўқ овқат ейиш, янги сабзавотлар, қўкатларни доимо истеъмол қилиб туриш, сурункали касалликларни (айниқса, эзофагит, гастрит, каллёз яра, полипоз, спастик колит) даволатиш лозим.

Сут бези ва тухумдон ракининг профилактикаси: бу касаллик асосан түргмаган аёлларда, тез-тез аборт қилдирадиган, болани қўкрак сути билан эмизишдан воз кечган аёлларда, тухумдон эндокрин фаолияти бузилганларда, жинсий гормонлар, сигарет, алкоголли ичимликларни ҳаддан ташқари кўп истеъмол қилувчиларда учраши кузатилган.

Бачадон бўйни раки профилактикасининг асосий омили — жинсий ҳаёт гигиенасига амал қилиш, тувиш даврида рўй берган ёриқлар, эрозиялар, лейкоплакия ва эндоцервицитларни тезда даволатиш ҳисобланади.

Тери ва лаб ракининг рационал профилактика чоралари — бу узоқ давом этувчи инсолициядан ҳимояланиш, шахсий ва ишлаб чиқариш гигиенасига риоя қилиш, рак олди касалликлари — хейлит, Боузн касаллиги, пигментли ксеродерма, тез ўсуви хол ва тез битмайдиган яра, айниқса жароҳат ва куйишдан кейинги чандиқларни даволатишдир.

Айтиб ўтилган профилактика чораларига амал қилиш келажакда онкологик касалликларнинг олдини олишга ёрдам беради. Агар шаҳар ва қишлоқ аҳолисининг онкокасалликлари даражасидаги фарқнинг сабаби тўла ўрганиб олинса, профилактика чораларини кенгайтириш мумкин бўлади. Маълумки, қатор хавфли ўсмалар қишлоқларда шаҳардагига нисбатан 2–3 марта кам учрайди, бошқалари эса шаҳарларда қишлоқдагига нисбатан камроқ. Онкокасалланишнинг пастлиги сабабларини аниқлаш ва уларни профилактика мақсадида қўллаш келажак масаласидир.

Д. ОНКОЛОГИК БЕМОРЛАРНИНГ РЕАБИЛИТАЦИЯ ВА МЕҲНАТ ЭКСПЕРТИЗАСИ

Онкологларнинг bemорларни даволашдаги сўнгги йиллар мобайнидаги муваффақиятлари (уларнинг 50% ини хавфли ўсмалардан тўла даволаниши) онкологлар олдига янги муаммо — реабилитация, яъни bemорларни фаол ҳаётга тезда қайтарувчи комплекс масалаларни қўйди. Бу биринчи навбатда хавфли ўсманинг I ва II босқичидаги bemорларга тегишли. Чунки уларни жарроҳлик усулида (меъда, ўпка, йўғон ичак, сут бези, тухумдон раки ва бошқалар), нур терапия (тери, ҳиқилдоқ, бачадон бўйни раки ва бошқалар), кимётерапия (лимфогранулематоз, хорионэпителиомада, ўпканинг майда ҳужайрали раки ва бошқалар) усулида ёки комплекс даволаш бутунлай ўлимдан сақлаб қолиши мумкин.

Радикал операцияларнинг «офир» турида, нур ва кимётерапиянинг «агрессив» шаклларида организмда муҳим фаолият юритувчи) репродуктив, қон яратиш, ҳазм қилиш, ажратиш, гапириш, юриш аъзоларининг чуқур бузилишини инобатга олиб реабилитация чораларини режалаштириш мақсадга мувофик.

Шифокор bemорни даволашга тайёрлаш жараённида унинг психологиясини бундай даволашга тайёрлаб бормофи лозим. Даволаш пайтида эса унинг кам асорат беришига ва максимал равищда реабилитация чораларига имкон бермофи керак. Клиник тажриба шуни кўрсатадики, қачонки реабилитация даволашгача бошланса, даволаш даврида ва узоқ вақт даволашдан сўнг ўтказилса, унинг натижалари яхши бўлади. Масалан, юқори ва пастки жағрезекция қилингандан сўнг мураккаб протезлаш учун операциядан олдин бу жойлар рентгенография қилинади, протезнинг макети тайёрланади, операция вақтида у кий-

газиб кўрилади ва ундан кейинги даврда эса доимий протез тайёрланади. Шундагина протезлашнинг юқори сифати таъминланади.

Бошқа бир мисол. Кимётерапиянинг замонавий схемаси кўпинча қон яратишнинг бузилиши, иштаҳанинг ёмонлашуви, кўнгил айниши, қайт қилиш, соч тўкилиши билан бирга кечади.

Шифокор даволашни бошлагунга қадар айтиб ўтилган асоратлар эҳтимоли борилиги, уларнинг сабаблари, даво самараси билан боғлиқлиги, асоратлар пайдо бўлганда эса уни бартараф этиши ва бузилган функцияларни қайта тиклаш, яъни реабилитация қилиш учун барча керакли чораларнинг қўлланилиши ҳақида ахборот берishi лозим.

Реабилитацияни қўйидаги асосий турларга ажратиш мумкин:

Психологик

Жисмоний

Мехнат

Психологик реабилитациянинг мақсади — беморнинг кайфиятини кўтариш, рақдан тўла даволана олишига умид уйғотиш, унинг яна нормал оиласиб ҳаётга, севимли ишига ва қизиқишлирага қайтиши мумкинлигига ишонтира олишдир. Бундай мураккаб, лекин осон этишувчан реабилитация турининг муваффақияти беморнинг касаллиги даврида ва соғийиб кетганидан сўнг учрашадиган барча шахсларга боғлиқ. Булар даволовчи шифокор, ҳамшира, санитарка, диагностика, клиника кабинети ва лаборатория ходимлари, яқин қариндошлар, дўстлар, ҳамкорлар ва ҳатто қўшнилар бўлиши мумкин.

Асосий ролни, албаттa даволовчи шифокор ўйнайди. Таҳхис қўйишидан олдин беморни тўла соғайиб кетишига ишонтириш, унинг атрофидагилардан эса беморни доимо қўллаб-қувватлаб туришиларига эришиши лозим. Шундагина психологик реабилитациянинг натижалари самарали бўлади.

Жисмоний реабилитациянинг бош мақсади — касаллик пайтида ва даволаниш вақтида йўқотилган ёки кескин чегараланган аъзо ва системалар фаолиятини тиклаш, шунингдек, жарроҳлик аралашувидан сўнгги жисмоний этишмовчиликларни бартараф этишдир. Замонавий тиббиёт бу борада кўпгина усул ва маблағларга эга: қон яратилишининг тикланиши, қон ёки аутологик суяқ кўмигини қўйиш, медикаментоз (лейкоген, феррум-лек ва бо-

шқа.) ва физикавий қон яратиш стимуляторлари (талоқ ва сүяк күмігига ультратовуш ёрдамида таъсир этиш, лазер нурини ишлатиш) орқали амалга оширилади. Нутқ ғаолиятининг тикланиши эса логопедик машғулотлар ўтказиш, ҳиқилдоқ протезларини қўллаш орқали таъминланади. Операциялардан кейинги этишмовчиликлар ҳар хил турдаги ва мураккабликдаги протезларни тутиш ёки маҳсус операциялар орқали — олиб ташланган кўкракни бемор тўқимаси ҳисобига ёки силикон протез имплантацияси ҳисобига хирургик тикланиши, қўл ва оёқлар, юқори ва пастки жағлар, бурун, кўз протезлари ва ҳоказолар ҳисобига амалга ошади.

Меҳнат реабилитациясининг асосий мақсади — беморни фаол меҳнатга қайташ ҳисобланади. Бунга қўл-оёқ ҳаракатини тўла ёки қисман тиклаш, протез бўлганда уни ишга ўргатиш ёки керак бўлганда касбни ўзгартириш каби чоралар орқали эришиш мумкин. Беморнинг меҳнатга лойиқлиги масаласи шифокорлар меҳнат эксперт комиссияси (ШМЭК) томонидан ҳал қилинади. ШМЭК нинг асосий мақсади — ишга лаёқатлилик даражасини аниқлашдан иборат.

Ишга лаёқатлиликни баҳолаш мезони қуйидагилар ҳисобланади: ўсманинг жойлашиши, гистологияси, босқичи, даволаш тури (хирургик, нурли, доривор ўсимликлар ёрдамида, комплекс) ва унинг асоратлари (рефлюксэзофагит, анастомознинг яллигланиши ва торайиши (нурли яра, нурли пульмонит ва проктит), даволангандан сўнгги умрнинг давомийлиги, bemorning касби (масалан, педагогларда ҳиқилдоқ экстирпацияси ёки тилнинг тўла резекциясидан кейин, жисмоний меҳнат кишиларида эса оёқ-қўл ампутацияси, пульмонэктомиядан сўнг ишга лаёқатлиликнинг йўқолиши), мураккаб қўшимча касалликларнинг бўлиши (диабет, юрак ишемияси), bemorning ёши, умумий аҳволи, кайфияти. Экспертиза асосида онкологик bemорлар ногирон ёки вақтинча ишга нолойиқ деб ҳисобланадилар. Кейинги ҳолатда ШМЭК хulosаси асосида турар жойдаги поликлиника враchlari bemorga касаллик варақасини 2—3 ойга чўзиб берадилар. Ногирон деб топилганда у 3 гуруҳдан бирига киритилиши мумкин:

І гуруҳ ногиронлиги — меҳнат қилишга яроқли бўлмаган ва бошқаларнинг ёрдамисиз яшаб кетолмайдиган bemорларга берилади. Булар асосан ўсма жараёнининг ўтиб кетган IV босқичидаги bemорлар, касаллик ёки даволаш-

нинг оғир асоратлари (масалан, иккала оёғи түмтоқ, тұла күр) бўлган bemорлар ҳисобланади.

II гуруҳ ногиронлиги — тұла доимий ёки узоқ вақт ишга нолойиқ, лекин четдан ёрдамга муҳтож бўлмаган bemорларга берилади (яқындаги меъда, тұғри ичак экстирпацияси, пульмонэктомия, болдир экзартикуляциясидан кейин).

III гуруҳ ногиронлиги — меҳнатга лойиқлиги паст бўлиб қолган, лекин тегишли имтиёзлар берилган ҳолда (камайтирилган иш нормаси, қисқартирилган иш вақти, касбий зарари йўқ иш, касбни ўзгартирганда ишлаши мумкин бўлган bemорларга берилади.

I гуруҳ ногиронлиги 2 йил муддатта тайинланади, II ва III гуруҳлар — 1 йилга, ундан сўнг bemорлар қайта текширувдан ўтадилар, бунинг натижасида улар соғлигининг ҳолатига қараб бир гуруҳдан бошқасига ўтказилишлари мумкин. Аниқланишича, 70% га яқин онкологик bemорлар ШМЭК га мурожаат этмасдан ёки меҳнатга нолойиқлиги ҳақида холосаси бўлса ҳам ўз ишларини давом эттирмоқдалар. Булар орасида ракдан тұла даволанган, аммо жуда узоқ вақтгача ногиронлигини сақлаб қолган bemорлар ҳам кам эмас.

Илгари ногиронликнинг умумий структурасида «онкологик» ногиронлик 23,1% ни ташкил этар эди. Ногиронлик даврида bemорлар онкологлар назаридан четда қолмайдилар. Доимий диспансер кузатувлари, қувватловчи терапия ва санаторий-курортда даволанишлар ишга нолойиқлик даражасининг пасайишига ёки ишга лойиқликнинг тикланишига ва bemорларнинг яшаш даражаси яхшиланишига олиб келади.

E. ОНКОЛОГИК ДЕОНТОЛОГИЯ

Бу онкологиядаги тиббиёт этикаси бўлиб, шифокорлар ва барча тиббиёт ходимларининг онкологик bemорга, унинг қариндошларига ва ўртоқларига бўлган муносабати, шунингдек онкологик бўлим жамоаси ўзаро алоқасининг шакл ва таркибидир. Деонтология муаммосига бағишиланган кўпгина асарлар бўлиб, унга театр ва кино санъати асарлари, газета ва журналларда чоп этилган кўпгина мақолаларни мисол келтириш мумкин. Бундан — деонтология муаммосини қисқача баён этиш, асосийсини танлаш ва энг муҳим аспектларни ажратиб олиш ниҳоятда қийинлигини тушуниш мумкин. Минглаб хавфли ўсмаси

бор беморларни кузатиш ва мулоқот тажрибаси асосида онкологик деонтологиянинг 3 асосий аспектини ажратиш мумкин.

1. Шифокорнинг онкологик беморга бўлган муносабати.
2. Шифокорнинг беморнинг қариндошлари ва ўртоқларига бўлган муносабати.
3. Клиника бўлим ходимларининг бир-бирига бўлган муносабати.

Биринчи аспект – онкологияда энг муҳими бўлиб, деярли бемор келажагини ҳал қиласди. Шифокорнинг беморга бўлган муносабати унинг маданияти, қалби ва маҳсус билим даражаси билан ифодаланади. Деонтологияда ахлоқий-этик, ҳуқуқий ва ўзни тутиш қоидалари кам эмас, улар Гиппократ қасамида ҳам келтирилган, унга шифокорларнинг кўпгина авлоди вафо қилганлар. Шундай қоидалардан бири – «Сенга қандай муносабатда бўлишларини истасанг, беморга шундай муносабатда бўл», – деган энг содда, осон қўлланиладиган қоида онкология клиникасида жуда қўл келади. Хаёлан бемор ҳолатига тушиш ҳар бир тиббиёт ходими учун бемор билан бўлган мулоқотни тўғри танлашга ёрдам беради. Беморнинг шифокор-онколог билан биринчи учрашуви туман поликлиникасида содир бўлади. Бу бемор учун шифокор томонидан қўнгилли ва диққат-эътиборли муносабатда ўтиши керак. Бунда беморда шифокорга ишонч ва унга ёрдам беришларига қатъий кўнишка ҳосил бўлиши лозим. Беморнинг ўз касали тўғрисидаги сўзларини охиригача эшишиб, умумий кўрикдан ўтказиб, уни турли лаборатория текширувлари ва асбоблар ёрдамида текширишларга юбориш онкологнинг доимий одати бўлиши лозим. Шифокорнинг беморни онкология муассасаларига маслаҳатта ёки стационар даволанишга юбориши тўғрисидаги қарори, бемор ҳаёти учун хавф тугдериши ва кўпинча жиддий психик депрессияга олиб келиши мумкин. Бунда шифокорнинг беморга – унинг онкологик муассасаларга юборилиши унда рак борлигини исботлаш учун эмас, балки, бу профилактика мақсадида қилинаётганлиги ҳақидаги сўзлари жуда муҳимдир. Беморнинг онколог билан иккинчи учрашуви онкология диспансери ёки институтнинг консультатив поликлиникасида содир бўлади. Муассасалар номининг ўзигина беморда келажагига нисбатан умидсизлик уйғотади, чунки аҳолининг кўп қисми ракни тузатиб бўлмайдиган касаллик, деб ҳисоблайди.

Беморнинг бундай психологик ҳолати врач-онколог томонидан унинг шикоятларини дикқат билан эшиши, bemorni синчиклаб кўриб чиқиш, барча таҳлиллар, инструментал хулосалар, рентгенограмма ва бошқаларни дикқат билан кузатиши талаб этади. «Рак» ташхиси тасдиқланганда, bemorga онкология муассасасида стационар даволаниши мақсадга мувофиқ эканлигини тушунтириш осон масала эмас. Шифокорлар сирига амал қилиш, аниқ ташхисни bemorga очиқасига айтиш мумкин эмаслиги кўпинча онколог-шифокорни оғир аҳволга солиб қўяди. Ундан чиқиш йўли — чуқур ўйланган ва мантиқан асосланган дезинформацияни қўллашдир. Беморга (унда қайси аъзо заарарланганига қараб) «қизилўнгач, меъда, йўғон ичак, сийдик пуфагида яра борлиги ёки полип, ҳиқилдоқ папилломаси, ўпка, жигар, тухумдон кистаси, бачадон бўйни эрозияси аниқлангани, булар хавфсиз тузилма эканлиги, лекин уларга тезда даво қилинмаса, улар қийин даволанувчи касалликка айланиб кетиши мумкинлиги тушунтирилади. Шунинг учун стационардагина ҳақиқий ташхис қўйилиши, у ерда мураккаб текширувлар ўтказишнинг иложи борлиги тушунтирилади.

Ниҳоят, bemor ҳаётидаги муҳим босқич — унинг клиникада онколог-шифокор билан учрашувиdir. Bu икки бир-бирига яқин кишининг мулоқотига айланиши керак, булардан бири фожиага учраган, иккинчиси эса бор кучи билан унга ёрдам беришни хоҳлайдиган ва уни бажара оладиган кишидир. Шу билан бирга клиника бўлимининг кўп ўринли палаталарида bemorlar интенсив мулоқотда бўлишларини, бир-бирларига ўз касалликлари ҳақида гапиришлари, қўшниларнинг операция натижалари учун қайфуришлари ва баъзан касалларнинг ракдан ўлишини кўришларини шифокор назарда тутиши лозим. Буларнинг барчаси бўлимда ўзига хос психологик шароитни яратади ва шифокор олдига ҳар куни bemorларда соғайиб кетишлирига ишончни сақлаб қолиш, bemorларга нур ва кимё терапияси усуслари ва уларнинг салбий таъсирлари ҳақида тўғри маълумот бериш каби мураккаб масалани қўяди.

Хавфли ўсманинг бошланғич босқичларида хирургик, нур ва кимётерапия усулида даволашлар яхши натижга бериши маълум. Bu шифокор кайфиятини яхшилайди, ўз навбатида у bemorni қўллаб-қувватлаб туради (агар унга ҳақиқий ташхис айтилмаса). Ўсма радикал йўл билан олиб ташланган бўлса bemor ҳақиқатни айтишни илтимос қил-

ган тақдирда ҳам, у мард одамман, ўз ташхисимни биламан деб айтган бўлса ҳам, даволовчи шифокор радикал даволанишдан олдин айтилган ташхистга қатъий амал қилиши керак. У илмий- оммабоп (баъзида маҳсус) адабиётларни ўқиб чиққан баъзи bemорларнинг саволларига жавоб беришда битмас-тугалмас сабрга эга бўлмоғи лозим.

Оғир ташвишни шифокор ўсмаси ҳар томонга тарқаб кетган IV босқичли bemорлар тӯшаги олдида бошдан кечиради. Шифокорнинг бурчи ҳар куни, ойлаб, йиллаб шундай bemорлар билан учрашиб туриш, bemорларни дардан бутунлай фориг бўлишига ишонтириш, сабр ва тоқат билан адекват терапия (паллиатив операциялар, нур терпиясининг анальгетик усуллари, кимётерапиянинг маҳсус схема асосида ва симптоматик даволашнинг қатор арсенали) ўтказишни талаб этади.

IV босқичли bemорларнинг ҳар бирига алоҳида муносабатда бўлиши лозим. Замонавий онкологиянинг барча имкониятларидан фойдаланиб — хорионэпителиома, нейробластома, семинома, лимфогранулематоз ва бошқаларга даво қилинганда, bemорларнинг согайиб кетиши, хавфли лимфомаларда, сут безининг тарқалган ракида узоқремиссиялар бўлиши, қизилўнгач, тўғри ичак ва бошқа ракларда умрнинг узайиши кузатилган.

Онкология деонтологиясининг иккинчи аспекти — даволовчи шифокорнинг bemорнинг қариндошлари, ҳамкаслари, дўстлари ва бошлиқлар билан муносабатидир.

Bемор атрофидагиларни деонтологик нуқтаи-назардан 2 гуруҳга ажратиш мумкин: биринчиси — bemорнинг отонаси, рафиқаси (эри), улғайган болалари, aka-сингиллари, иккинчиси — қолган қариндош-уруғ, дўст биродарлари ва бошқалар.

Биринчи гуруҳ кишиларига ташхисни айтиш пайтида уларга ҳамдардлик билдириш, кўз-ёшларини bemорга кўрсатмасликлари ҳақида огоҳлантирилгандан сўнг шифокор бор ҳақиқатни уларга айтиши керак. Бунда у замонавий онкологиянинг даволаш имкониятлари ҳақида сўзлаб бериши, клиникада bemорни хавфли ўсмадан халос этишга (I ва II босқичларда) ёки унинг умрини узайтиришга ва дардини енгиллаштиришга (кечикирилган босқичда) ишонч борлиги тўғрисида айтиши лозим. Энг муҳими, қариндошлар кейинчалик шифокорнинг қўлидан келган барча имкониятларни ишлатганлигини ўз кўзлашри билан ташхисни айтиши керак.

Иккинчи гуруҳ (беморнинг ҳамкаслари, дўстлари ва бошқа) кишилар bemorning ташхисидан огоҳ бўлмасликлари керак. Улар касаллик ҳақида фақат bemor билганларни билишлари лозим. Агар улар bemorning даволаниши учун чин дилдан ёрдам бериш хоҳишини билдирулар, бунда даволовчи шифокор бу таклифдан бош тортмаслиги керак ва ёрдам турини аниқлаш учун уни бўлим бошлиги ёки бош шифокорга таништириши лозим.

Онкологик деонтологиянинг учинчи аспекти — бўлим ёки клиникадаги тиббиёт ходимларининг бир-бирларига бўлган муносабатлари. Чунки бу ахлоқий-психологик муҳит ходимлар таъбини, вазифаларини бажаришини ва ниҳоят, bemorларга бўлган тиббий ёрдам сифатини белгилайди.

Онкология клиникасида тиббиётнинг асосий қоидаларига сўзсиз амал қилиниши лозим, bemorга бўлган ҳақиқий ҳурмат, унга вақтинча кулфатга учраган кишига қарагандек қараш, унинг учун клиникада кечакундуз давомида керакли шароитларни яратиб бериш ва касаллик симптомларини йўқотиши ёки камайтириши учун то bemor клиникадан чиқиб кетгунича амалий ёрдам кўрсатиш лозим бўлади. Bemorning даволанишига тиббиёт ва хўжалик ходимларининг қўрслиги ва аҳамиятсизлиги катта зарап етказади. Тиббиёт ҳамшираларининг ва санитаркаларнинг нохуш кўриниши, уларнинг палатада баланд овоз билан гапириши ва кулишлари, ўзаро келишмовчиликлари, bemorларга нисбатан ҳурматсизликлари (айниқса қарияларга), ишга кечикиб келиш, ўз бурчларига совуққонлик билан қараш, палата, манипуляция ҳамширасининг, санитаркаларнинг ишдан барвақт кетиб қолишлари — булар фақатгина меҳнат интизомини бузиб қолмай, балки bemorларга бўлган тиббий ёрдам сифатининг кескин пасайишига олиб келади. Онкология бўлимида ўрта ва кичик ходимлар bemorларга ташхиси ҳақида гапирмасликлари, уларнинг касаллик тарихи ва текширув натижалари билан танишишларига йўл қўймасликлари керак. Касалларнинг барча саволларига фақат даволовчи шифокор жавоб беринши мумкинлигини айтишлари лозим. Bemor билан бўлган барча мулоқотларда ходимлар доимо уларнинг руҳини кўтаришлари, яхши сўзлар билан соғайиб кетишларига ишонтиришлари керак.

ХУСУСИЙ ҚИСМ

IX БОБ

ТЕРИНИНГ ХАВФЛИ ЎСМАЛАРИ

I. ТЕРИ САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Саратон терининг энг кўп тарқалган хавфли ўсмаларидан бири ҳисобланади. Юқори даражада касалланиш (ҳар 100000 аҳолига 40 тадан кўпроқ) Австралия, Бразилия, Аргентина, АҚШ, Канадада кузатилади. Шимолий Европа мамлакатларида саратон касаллиги энг кам учрайди.

Ўзбекистонда тери саратони кўрсаткчи йилдан-йилга камаймоқда: 1993 йилда — 5,9, 1998 йилда — 5,2%га тенг. Меъда, қизилўнгач ва сут безининг хавфли ўсмаларидан кейинги (1998 йил маълумотига кўра) ўринни эгаллайди. Эркаклар аёлларга нисбатан 2 баробар кўп касалланадилар. Касалланиш ёшга боғлиқ ҳолда ўсиб боради. Энг кўп тери саратони 70 ёшдан ошганларда учрайди. Бу касалликдан ўлиш кўрсаткичи 0,5 га тенг (ҳар 100 минг аҳоли ҳисобига). Республиkaning айrim минтақаларида тери саратонининг тарқалиши ҳар хил (25-жадвал).

25-жадвал.

Ўзбекистонда тери саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	17,8	12,4	Самарқанд вилояти	4,7	3,6
Андижон вилояти	3,4	5,3	Сурхондарё вилояти	6,2	5,5
Бухоро вилояти	6,1	5,5	Сирдарё вилояти	4,8-	2,6
Жizzах вилояти	2,8	2,7	Тошкент вилояти	8,8	7,1
Кашқадарё вилояти	4,1	4,2	Фарғона вилояти	4,4	5,2
Навоий вилояти	5,5	7,5	Хоразм вилояти	3,9	2,1
Наманган вилояти	2,9	3,5	Қорақалпогистон республикаси	2,1	1,8

Ўзбекистон бўйича 1993 йилда—5,9; 1998 йилда—5,2% га тенг

Бу маълумотларга кўра, ҳаммадан кўп тери саратони Тошкент шаҳрида, Навоий ва Тошкент вилоятларида, энг кам Қорақалпогистон республикасида ва Хоразм вилоятида учрайди.

Касалликнинг сабаблари. Асосан 3 хил: физикавий, кимёвий омиллар ва вируслардир. Физикавий ультрабинафша нурлари тери саратонининг етакчи сабабчисидир. Ионловчи радиация, α - ва β - заррачалари, γ - ва рентген нурлари рентген-радиология ва бошқа нурлар билан боғлиқ бўлган касб эгаларида тери саратони пайдо бўлишига сабабчи бўлади.

Ўсма пайдо бўлишига узоқ давом этадиган *термик таъсир* ҳам сабабчи бўлади. Бунга Ҳиндистонда учрайдиган тери саратони — «канкри», Ўзбекистонда танчадан куйиш жойида ҳосил бўлган хавфли ўсма мисол бўла олади. *Кимёвий омилларга* тери саратонига сабаб бўладиган касбий омиллар: маргимуш, қатрон, қорамой, қора мойли бўёклар, нефт, кўмир, ёғловчи моддалар ва қоракуялар киради. Иш вақтида шахсий гигиена қоидаларига риоя қилмайдиган бундай касбдаги кишиларда хавфли ўсма пайдо бўлиши мумкин.

Вируслар натижасида келиб чиқсан ўсмалар ҳали яхши ўрганилмаган.

Ўсма олди касалликлари. Ўсма олди касалликлари 2 хил бўлади: биринчиси *облигат* касалликлар: пигментли ксеродерма ва Боузен касаллиги. Терининг облигат саратон олди касалликлари нисбатан кам учрайди, секин ривожланади, бироқ саратонга айланади. Иккинчиси *факультатив* саратон касалликлари: сурункали дерматитлар, узоқ битмайдиган жароҳат ва яралар, чандиқлар, сурункали дистрофик ва яллиғланиш жараёнлари. Бу гуруҳдан энг хавфлилари қарилар кератози, тери шоҳ пардаси касалликлари ва кератоакантома ҳисобланиб, улар 10—15% ҳолларда саратонга айланади.

Патоморфологик тузилиши. Тери саратони экзофит ва эндофит ўсиши билан ажralиб туради. Экзофит ўсмалар тери устида тугун ёки карам кўринишида ўсади. Эндофит ўсма юзадан чуқурга тарқалиб, ичкари тўқималарга кириб боради ва ярага айланади. Тери саратонининг асосий гистологик турлари: ясси ёки базал хужайралардан иборат. Улар ўзларининг биологик хусусиятлари билан бирбиридан фарқ қиласиди. Базал хужайрални саратон (базалиома) кўпинча енгил кечади: секин ўсади ва амалда метастазлар бермайди. Лекин улардан баъзилари секин ўсиб, оғриқ бермасдан терини емиради ва маҳаллий муҳим аъзолар ва қон томирларга тарқалади. Тери саратони 80% ҳолда базал хужайрални бўлади. Улар кичкина интенсив бўялади-

ган, кўп сонли митозлари бўлган, кўринишидан базал қават ҳужайраларига ўхшаш ва нозик, буралган тасмалар кўринишида бўлади.

Тери саратони 20% ҳолда ясси ҳужайрадан иборат бўлади. Ўсма атипик ҳужайралардан тузилган бўлиб, улар худди тиканга ўхшайди. Ўсма ҳужайралари эпидермисни, шу билан бирга дермани ҳам инфильтратлайди. Улар учун саратон «марваридлари»нинг ҳосил бўлиши хос бўлиб, шоҳсимон моддалар ўсма уясининг ўргасига тўпланади.

Ясси ҳужайрали тери саратони кўпинча терининг саратон олди касалликларидан кейин пайдо бўлади. Ўсма одатда якка бўлиб, тананинг исталган жойида учраши мумкин. Базалиомалардан тез инфильтратив ўсиши ва метастазалар бериши билан фарқ қиласи. Асосан лимфоген метастазлар беради. Кон томирлар орқали метастазлари жуда кам учраб, асосан суяқ ва ўпка заарланади.

Тери саратонининг таснифи: Ҳозирги кунда деярли ҳамма клиникаларда саратоннинг ўсиш ва ривожланиш босқичлари 2 усул билан ифода қилинади: халқаро TNM системаси ва босқичлари.

Тери саратонининг TNM таснифи

T_{is} —	инвазиясиз (<i>in situ</i>) саратон;
T_0 —	бирламчи ўсма аниқланмайди;
T_1 —	ўсма 2 см ёки энг катта ўлчами ундан кичикроқ, деярли юзаки ёки экзофит кўринишда;
T_2 —	ўсма 2 см дан катта, бироқ 5 см дан кичик, ўлчамига қарамасдан дермани инфильтрациялайди;
T_3 —	ўсма энг катта ўлчамда — 5 см дан каттароқ ёки ўлчамига қарамасдан дермани чукур инфильтрациялайди;
T_4 —	ўсма бошқа тузилмаларга ҳам ўтади (тоғай, мускул, суяқ);
N_0 —	регионар лимфа тугунчаларида заарланиш белгилари йўқ;
N_1 —	қўзғаладиган лимфа тугунларида метастазлар бор;
N_2 —	қарама-қарши томондаги қўзғаладиган лимфа тугунчаларида ёки ҳар икки томонда метастазлар бор;
M_0 —	узоқлашган метастазлар аниқланмайди;

M₁ – узоқлашган метастазлар бор (қарама-қарши томондаги лимфа тугунчалари ҳам ҳисобга олинади).

Тери саратонининг босқичлари

- I босқич: ўсма ёки яранинг диаметри 2 см дан кам, эпидермис ва дермага тарқалган, тери билан бемалол қўзғалади, метастазлари йўқ.
- II босқич: ўсма ёки яранинг диаметри 2 см дан ошган, тери қавати бутунлай шикастланган, лекин остики тўқималар зааралланмаган якин лимфа тугунларида битта қўзғаладиган метастаз бўлиши мумкин.
- III-а босқич: ўсма ёки яранинг диаметри 5 см дан ошган, тери қавати ва тери ости тўқималари шикастланган, аммо суяк ва тоғай зарарланмаган, метастазлар борлиги аниқ эмас. худди юқоридаги каби, аммо кўпгина қўзғаладиган метастазлар ёки битта кам қўзғаладиган метастаз бор.
- III-б босқич:
- IV-а босқич: ўсма ёки яра жуда катталашган, тери ва тери ости юмшоқ тўқималари, суяк ва тоғайлар шикастланган.
- IV-б босқич: ўсма ёки яра унча катта бўлмасада қўзғалмайдиган ёки узоқлашган метастазлар мавжуд.

Клиник манзараси. Тери саратони кўпинча терининг очиқ жойларида, 70% дан кўпроқ ҳолда эса юз терисида пайдо бўлади. Саратоннинг юз терисида энг кўп пайдо бўладиган жойлари бу пешона, бурун, кўз бурчаклари, чакка ва қулоқ супрасидир. Тана, кўл ёки оёқ терисида 5–10% ҳолда учрайди.

Тери саратони гутурт чўпи бошидек оғримайдиган тунчка пайдо бўлиши билан бошланади. Тунчка тери юзасидан озгина кўтарилган, сарикроқ ёки хира оқ рангда ва ўртача консистенцияли бўлади. Вақт ўтиши билан ўсма ўлчмлари катталашиб боради, юзаси текис ёки ғадир-будир бўлиб, четлари нотекис болишсимон бўлади. Кейинроқ марказида ботиқлик пайдо бўлиб, у тангачадек пўст билан қопланади. Пўст олиб ташланса, қон томчиси пайдо бўлади. Ўсма катталашган сари юзаси эрозияга айланади. Бундай ўсма одатда чамбараксимон шаклда бўлади, шу сабабли баъзан «дума-

локъ яра (ulcus rodeus) деб ҳам аталади. Кейинчалик ўсма чукур ярага айланиб, атрофдаги түқималарга ўсиб киради ва яқин лимфа тугунчаларига метастаз беради.

Тери саратонининг папилляр хили ҳам учрайди. У тери юзасидан юқорига кўтарилиб турган, тез қонайдиган кенг асосли тугун шаклида бўлади. Тугуннинг юзаси ғадир-будир, сўгал, гулкарам шаклида бўлади.

Тери саратонининг ташхиси сўраш ва пальпация қилиш асосида қўйилади. Лекин у цитологик ёки гистологик текширишлар йўли билан албатта тасдиqlаниши керак.

Сўраш. Беморлар сабабсиз терисида пайдо бўлган бир неча ойдан бери тузалмайдиган, оғримайдиган тугунча ёки яра борлигидан шикоят қиласилар. Улар консерватив даволанишлар натижасиз эканлигини, ўсма ёки яра секинаста катталашиб кетаётганлигини айтадилар.

Объектив текширишлар. Тери саратонининг кўпроқ учрайдиган яра шаклининг ташқи кўриниши ўзига хос хусусиятга эга: ўртаси чукур, чети болишсимон, пўст билан қопланган, оғримайди. Тери саратонида метастазларни аниқлаш учун регионар лимфа тугунчалар пайпасланади. Метастазлар билан заарланган лимфа тугунчалари катталашган, тифиз консистенцияли, қимирлайди, оғриксиз бўлади. Тери саратонини ўзига ўхшаш хасталиклар (тери сили, захм, замбуруғ касалликлари, хавфсиз ўсмалар)дан фарқлаш керак. Бунинг учун тегишли текширувлар ўтказилади. Аммо якунловчи ташхис цитологик ёки гистологик текширувдан кейин қўйилади.

Цитологик текширишга суртма нусхалари скарификациялаш йўли билан ёки ўсманни пункция қилиб олинади.

Гистологик текшириш энг ишончли ташхисот усулларидан бири ҳисобланади. Маҳаллий анестезия билан биопсия қилинади. Ўсма танада ёки қўл-оёқларда бўлиб, ўлчамлари 1 см дан ошмаса у соғлом түқималар чегарасида олиб ташланади. Юз, шунингдек тана ва қўл оёқларда жойлашган катта яралангандар ўсмалар четидан понасимон кесиб олинади, бунда ўзгармаган түқималар ҳам бўлиши зарур. Чунки соғлом тери түқималари билан қиёслаш гистологик хулоса аниқлигини оширишга имкон беради.

Даволаши. Тери саратони бор bemорларни даволашда нуртерапия, жарроҳлик усули, музлатиш, лазер нури ва кимёвий препаратлар қўлланилади. Даволаш усулини танлаш ўсманинг жойлашиши, ўсиш шакли, босқичи, ўсманинг гистологик тузилиши, шунингдек атрофдаги терининг ҳолатига боғлиқ. Ўсма бошда, айниқса, юзда жойлашган бўлса,

даволашдан кейинги косметик томонларини ҳам ҳисобга олиш зарур, лекин булар радикал даволашга бўлган талабни пасайтирмаслиги керак. Ўсманинг I-II босқичларида асосан қисқа фокусли рентгентерапия ишлатилади. Ҳар куни 3–5 Гр, жами 60–70 Гр. Бундан ташқари, ўсманинг шу босқичида лазер нури билан куйдириш ёки суюқ азот билан музлатиш усуllibарини қўллаш ҳам мумкин. Ўсманинг III босқичида комбинациялашган даволаш усули қўлланилади: дастлаб телегамматерапия тайинланади, 30–40 Гр нур дозаси берилади, кейин ўсма жарроҳлик йўли билан олиб ташланади. Ўсманинг IV босқичида тана ва қўл-оёқларда жойлашган ўсмага ҳам жарроҳлик йўли билан даво қилинади. Агар ўсма қўл ёки оёқ сүяклари, қон томир, нерв боғламларига ўсиб кирган бўлса, ампутация қилинади.

Криотерапия (яъни музлатиш) билан даволаш усули сўнгги йилларда кенг тарқалган. Музлатиш суюқ азот (-196°C) билан 3–5 минут давомида, кўпинча контакт йўли билан амалга оширилади. Бу усул айниқса ўсма ковакларда, қулоқ супраси ва бурун қанотларида жойлашганда жуда қўл келади. Музлатиш туфайли некрозга учраган тўқималарда ўсма емирилади, кейинчалик унча қўпол бўлмаган чандик ҳосил қилиб битади.

Лазер нури билан даволаш ҳам самарали усул ҳисобланади. Тери саратонида импульсив углекислотали лазерлар қўлланилади. Ўсмани некрозлантириш учун бир сеанс етарли, кейинчалик некрозга учраган жойда атрофдаги теридан кам фарқ қиласидиган нозик чандик ҳосил бўлади.

Касаллик қайталанганда даволаш жарроҳлик йўли билан амалга оширилади. Баъзан нур терапияси билан комбинация ҳам қилинади. Лимфа тугунчаларида метастазлар бўлса, жарроҳлик усули қўлланилади. Метастазларнинг жойлашишига қараб регионар метастазлар берадиган соҳаларда операция қилинади (бўйин клетчаткасини олиб ташлаш, Дюкен операцияси, қўлтиқ ости лимфааденэктомияси).

Тери саратонини даволаш кўпинча яхши натижга беради. Касалликнинг I-II босқичида даво олган беморларни 90–100% и, III босқичда даволангандарнинг 40–50% и, IV босқичдагиларнинг атиги 25–30% и 5 ва ундан кўп йил яшайди.

Касалликнинг олдини олиш. Тери саратонининг олдини олиш чоралари қуйидагилар ҳисобланади:

1) Юз ва бўйин терисини интенсив ва узоқ давом этадиган қуёш нуридан сақлаш, айниқса терисининг

ранги оқишиң ва қүёшда қораймайдыган кекса ёшдаги кишиларда;

2) Теридаги узоқ битмайдыган кератоз, яра ва бошқа саратон олди касалликларини вақтида даволатиши;

3) Таркибида канцероген модда бўлган ёғлайдыган материал ва моддалар билан ишлагандан шахсий гигиена қоидаларига қатъий амал қилиш.

II. ТЕРИ МЕЛАНОМАСИ (МЕЛАНОБЛАСТОМА)

Статистик маълумотлар: меланома жуда хавфли, терининг пигмент ҳосил қиласиган ҳужайраларидан (меланоцитлардан) ўсиб чиққан бўлиб, ҳар 100 минг аҳолига 1—2 та тўғри келади. Ўзбекистонда бу кўрсаткич — 0,6, терининг хавфли ўсмалари орасида 10% ни ташкил қилади, кўпроқ 30—50 ёшдаги эркакларда кузатилади.

Касаллик сабаблари. Касаллик асосан тугма ёки туғилгандан кейин пайдо бўлган қорамтири ёки қора холдан ўсиб чиқади. Холларнинг тури жуда кўп, шулардан қайсиси меланомага айланиши мумкинлигини олдиндан айтиш қийин. Тажриба шуни кўрсатадики, холни ўзича йўқ қилиш ҳаракатлари: йод, одеколон, кислота суртиш, иситиш ва куйдириш хавфли. Чунки бу меланома пайдо бўлишига сабаб бўлиб қолиши мумкин. Агар хол юзда бўлиб, хунук кўринишга эга бўлса ёки унинг ранги ўзгариб, ўса бошласа дарҳол мутахассис-онкологга мурожаат қилиш зарур.

Тери меланомасининг (TNM) таснифи

T ₀ —	бирламчи ўсма аниқланмаган.
T ₁ —	ўсма диаметри 2 см дан кичик, юзаки ёки экзофит кўринишда. Ўсма атрофида сателлитлар йўқ.
T ₂ —	ўсма диаметри 2 см дан катта, аммо 5 см.дан кичик ёки турлича катталикда дермага кирган.
T ₃ —	ўсма диаметри 5 см дан катта, дермага чуқур ўсиб кирган ёки 5 см атрофида сателлитлар мавжуд, ўсма ўлчамига қарамай дермани чуқур инфильтрациялаган.
N ₀ —	лимфа тугунчалари катталашмаган.
N ₁ —	ўсма томонда қўзғаладиган катталашган лимфа тугунчалари бор.
N _{1a} —	лимфа тугунчаларининг катталashiши метастаздан эмас.

N_{16} —	лимфа тугунчаларидан метастазлар бор.
N_2 —	қарама-қарши ёки икки томонда қўзғала-диган, катталашган лимфа тугунчалари бор.
N_{2a} —	лимфа тугунчаларининг катталашиши ме-тастаздан эмас.
N_{2b} —	лимфа тугунчаларидан метастазлар бор.
N_3 —	лимфа тугунчаларидан қўзғалмайдиган ме-тастазлар бор.
M_0 —	узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
M_1 —	узоқлашган метастазлар бор, жумладан, узоқдаги лимфа тугунчаларидан ёки ўсма-дан 5 см узоқроқда сателлитлар мавжуд.

Тери меланомасининг босқичлари

I босқич:	айнигарн хол ёки рангли ўсманинг ўлчами 2 см дан кам, усти текис ёки сўгалсимон, фақат тери шикастланган, остидаги тўқи-маларга ўтмаган. Регионар лимфа тугунчаларидан метастазлар йўқ.
II-а босқич:	рангли ўсманинг ўлчами 2 см дан катта, ости тўқималарга ўсиб кирган, аммо ре-гионар лимфа тугунчаларига метастаз бер-маган.
II-б босқич:	худди юқоридагидек ўсма, лекин регионар лимфа тугунчаларидан метастаз мавжуд.
III-а босқич:	ўлчами ва шакли ҳар хил рангли ўсмалар тери ости ёғ қаватига ўсиб кирган, қўзға-лиши қийинроқ, лекин метастазлари йўқ. ўлчами ва шакли ҳар хил рангли ўсма бир қанча регионар лимфа тугунчаларига ме-тастаз берган.
III-б босқич:	ўлчами ҳар хил рангли ўсма. Атрофдаги терида майдо-майдо рангли метастазлар (сателлитлар) ҳосил бўлган ёки узоқ аъзо-ларда метастазлари бор.
iV босқич:	терида майдо-майдо рангли метастазлар (сателлитлар) ҳосил бўлган ёки узоқ аъзо-ларда метастазлари бор.

Клиник манзараси ва ташхисоти. Бемор ўзидаги хол-нинг ранги ўзгариб (тўқ ёки оч рангли) усти нотекисла-шаётгани, тез ўсаётганидан шикоят қиласади. Меланомани бошқа хавфсиз ўсмалар ва безарар холлардан фарқлаш қийин эмас. Меланомага гумон қилингандан уни биопсия ёки пункция қилишга рухсат этилмайди — бу ҳаракатлар

касаллик тарқаб кетишига сабаб бўлиши мумкин. Шунинг учун меланоманинг усти яраланган бўлса, цитологик текширув ўтказилади. Кўпинча ташхисга радиоактив Р³² усулни ёрдам беради (меланома бўлса, унда фосфор йигилиши 300% га ошади). Амалиётда меланомани аниқлашда беморнинг сийдигини меланин борлигига текшириш, айниқса ўсмага рентген нури билан таъсир қилингандан кейин текшириш яхши натижага беради. Аммо охирги ташхис рангли ўсманни атрофидаги соғлом тери билан кесиб олиб, гистологик текширув ўтказилгандан кейин қўйилади.

Даволаши. Меланомани даволашда жарроҳлик, ионловчи нурлар, кимёвий моддалар ва иммунологик усуллар қўлланилади. Айтилган даволаш усулларидан қайси бирини биринчи навбатда ишлатиш меланоманинг босқичига қараб танланади. Агар рангли ўсма тез ўсаётган бўлса, амалиётда уни даволаш учун қисқа фокусли рентгенотерапия (ҳар куни — 3—5 Гр, жами 90—100 Гр), шу билан бирга яқин регионар лимфа тугунчаларини нурлатиш учун гамматерапия (ҳар куни — 2 Гр, жами — 40 Гр.) қўлланилади. Нур билан даволаш тугагандан кейин бирламчи ўсма ва метастастик лимфа тугунчалари жарроҳлик усули билан кесиб ташланади. Олдин жарроҳлик усули ишлатилса ўсма атрофидаги 5 см териси (чет элларда охирги пайтда 3 см) билан бирга, агар узоқлашган метастазлар бўлмаса регионар лимфа тугунчалари ҳам олиб ташланади. Меланома қўл ёки оёқ бармоқлари терисида ҳосил бўлса — улар ампутация (экзоартикуляция) қилинади. Меланома қисқа вақтда узоқ аъзоларга метастаз бериш хусусиятига эга. Бу ҳолда кимёвий моддалар билан даволаш ўринли. Ҳозиргача тарқаб кетган меланомада энг яхши натижани (20—25% ремиссия) дакарбазин беради, агар унга қўшимча платина бирикмалари, нитрозометилмочевина ва винкристин ишлатилса, даволаш самарадорлиги янада ошади. Сўнгги пайтларда меланомани иммунологик усул билан даволаш устида илмий изланишлар ва амалий синовлар ўтказилмоқда. Интерферонлар, интерлейкинлар, фаоллаштирилган лимфоцитлар 25—30% bemорлар аҳволини яхшилайди.

Меланомани даволаш натижалари. Сўнгги йилларда меланомага қарши курашишда онкология салмоқли тажриба ортирган. Шу нарса аниқки, bemорлар даволангандан кейин умрининг узайиши 2 нарсага боғлиқ экан: биринчиси — ўсманинг тери ичидаги қалинлиги. Агар мела-

номанинг қалинлиги 2 мм дан кам бўлса, 80%: ундан ортиқ бўлса, 20—30% бемор 5 ва ундан кўп йил яшайди. Иккинчиси — метастаз борлиги. Агар метастаз бўлмаса, 40% bemор радикал жарроҳлик ёрдамидан кейин 5 ва ундан кўп йил яшайди. Метастазлар бўлган ҳолда bemорларнинг кўпчилиги 5 йилдан кам яшайди.

Касалликнинг олдини олиш. Шу мақсадда қуйидаги чоралар қўлланилади: 1) қуёш нури тик тушадиган минтақаларда оқ терили одамлар юзларини, қўл-оёқларини офтоб нуридан сақлашлари, 2) холни қаерда жойлашганлигидан қатъи назар ҳар хил кимёвий ва физиковий таъсиротлардан ва шикастланишлардан асраллари керак.

Х БОБ

ЮМШОҚ ТЎҚИМА САРКОМАЛАРИ

Статистик маълумотлар. Юмшоқ тўқима ўсмалари ички аъзолардан бошқа мушак, пай, бириктирувчи тўқима, томир ва нервлардан пайдо бўлиб, саркомалар қаторига киради. Юмшоқ тўқима саркомалари хавфли ўсмаларнинг 1%га яқинини ташкил қиласди, эркаклар аёлларга нисбатан кўпроқ касалланади, касаллик ёшга боғлиқ эмас, 60—65% ҳолда оёқ ва кўлда учрайди.

Ўзбекистонда касаллик кўрсаткичи — 1,3% (ҳар 100 минг аҳолига). Вилоятлар орасида Фарғонада кўпроқ, Хоразмда эса камроқ кузатилади.

Касаллик сабаблари. Касалликка сабаб бўлувчи омиллар етарли даражада ўрганилмаган. Амалиётда шикастланган жойда кейинчалик ўсма пайдо бўлиши кўпроқ кузатилади (у бошланғич ҳолда ўсманинг ривожланишига туртки бўлса ажаб эмас). Хавфсиз ўсмалар ёки юмшоқ тўқиманинг бошқа касалликларидан кейин саркома камдан-кам ҳолда ривожланади.

Патоморфологик тузилиши. Юмшоқ тўқима саркомалари турли гистологик тузилишга эга. Улар орасида энг кўп учрайдигани синовиал, ангио-, фибро-, липосаркомалар ва хавфли невриномалардир. Юмшоқ тўқима саркомаларини босқичлар ва TNM системаси бўйича таснифлаш ўсманинг ўлчамлари, регионар лимфа тугунчалари ёки узоқ аъзоларга метастазлари асосида олиб борилади.

Юмшоқ тўқима саркомаларининг TNM таснифи

T ₀ —	бирламчи ўсма аниқланмайди.
T ₁ —	ўсманинг ўлчами 2 см дан кам.
T ₂ —	ўсманинг ўлчами 5 см дан ортиқ, лекин суяқ, катта қон томирлари ва нервларга тарқамаган.
T ₃ —	ўсма суяқ, катта қон томирлари ва нервларга тарқалган.
T _x —	бирламчи ўсмани аниқлаш учун маълумот кам.
N ₀ —	регионар лимфа тугунчаларида метастазлар аниқланмайди.
N ₁ —	регионар лимфа тугунчаларида метастазлар аниқланган
N _x —	регионар лимфа тугунчаларида метастаз борлигини аниқлаш учун маълумот кам.
M _x —	узоқлашган метастазларни аниқлаш учун маълумот кам.
M ₀ —	узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
M ₁ —	узоқлашган метастазлар бор.

Юмшоқ тўқима саркомаларининг босқичлари

I босқич:	ўсманинг диаметри 5 см гача, чегаралари аниқ, bemalol кўндаланг силжийди, тери ва суяклар шикастланмаган, регионар метастазлар йўқ.
II а босқич:	ўсманинг диаметри 5 см дан кўп, чегаралари аниқ, кўндаланг силжийди, тери, суяклар, қон-томир ва нервлар шикастланмаган ёки ўсма диаметри 5 см дан кичик, чегаралари ноаниқ, кўндаланг силжиши bemalol эмас, тери, суяклар, қон томирлар ва нервлар шикастланмаган, регионар метастазлари йўқ.
II б босқич:	худди II а даги аломатлар, касалланган томонда ёлғиз регионар силжийдиган метастаз бор.
III а босқич:	ўсма диаметридан қатъи назар тери яранган, суяқ емирилган, қон томирлар ва нервлар эзилган, ўсмани силжитиб бўлмайди.
III б босқич:	худди III а даги аломатлар, лекин касалланган томонда 1—2 та регионар силжийдиган метастазлар бор.

IV а босқич: ўсма диаметри катта, усти яраланган, остидаги түқималарга, қон ва нервларга ўсиб кирган, сұякларни емирган, ўсмани силжитиб бўлмайди, регионар метастазлари йўқ.

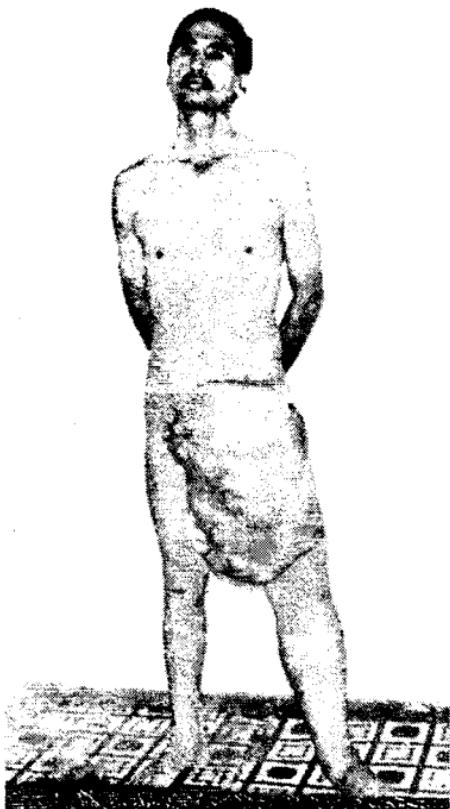
IV б босқич: худди IVa босқичдаги аломатлар, лекин узоклашган метастазлари (шу жумладан қарама-қарши лимфа тугунчалари) ҳам бор.

Клиник маизараси. Юмшоқ түқималардан чиқадиган ўсмалар ўзининг гистогенезидан қатъи назар, клиник белгилари, кечиши ва оқибати жиҳатидан бир-бирига ўхшаш. Юмшоқ түқима саркомаларининг ўзига хос белгилари оғриқсиз думалоқ ёки овал шаклдаги, ўзгармаган, тери остидаги чегаралари яхши аниқланмайдиган, маҳаллий ҳарорати ошмаган шиш пайдо бўлишидир. Кейинчалик шиш устидаги тери ялтилаб турари, веналари кўриниб қолади. Утиб кетган ҳолларда тери кўкаради ёки яра кўринишида бўлади.

Мушакларга ўсиб киргани сабабли шиш ва шикастланган қўл ёки оёқнинг қимиранлаши чегараланган бўлади. Бу ташхис кўйишда энг характерли ва муҳим белгилардан бири бўлиб хизмат қилади. Юмшоқ түқима саркомаси катта нерв томирлари га ўсиб кирса ёки уни эзиб кўйса кучли оғриқ пайдо бўлади. Беморнинг умумий аҳволи узоқ вақтгача, жараён зўрайиб кетмагунча унча ўзгармайди. 7-расм.

Камдан-кам ҳолларда ҳарорат кўтарилиши ва лейкоцитоз кузатилади.

Ташхисоти. Юмшоқ түқима хавфли ўсмалари сийрак учраши ва ало-

7-расм. Чап оёқ юмшоқ түқималари саркомаси.

матлари камлиги, клиник манзараси хавфсиз ўсма ёки ўсма бўлмаган касалликларга ўхшашлиги туфайли ташхис қўйишда хатоликлар учраб туради.

Юмшоқ тўқима саркомасини аниқлаш учун сўраб-суриштириш, физикавий ва рентгенологик текширишлар, пайпасланадиган шишни пункция ёки биопсия қилиш керак бўлади.

Сўраб-суриштириш умумий қоидаларга биноан ўтказилади. Айниқса, шиш қачон пайдо бўлганига ва ўсиш тезлигига аҳамият берилади. Агар бемор илгари лат еганлигини айтса, бу шикоятни эътиборга олиш лозим.

Объектив текширишлар аввало шиш борилгини тасдиқлаб, унинг консистенцияси, юзаси, ҳажми, шакли, тери остидаги веналар, атрофдаги тўқималарга нисбатан қимирилаши ва регионар лимфа тугунчалари борлиги аниқланади.

Киёсий ташхис хавфсиз ўсмалар ва яллиғланиш жараёнларида ўтказилади. Хавфсиз ўсмалардан юмшоқ тўқима саркомаси тез ўсиши ва қўзғалишнинг чегараланиши билан фарқланади. Сон, думба, куракка жойлашган мушаклараро хавфсиз ўсмалар жуда кам, саркомалар эса жуда кўп учрайди. Таққослаш пайтида қуйидагиларга эътибор бериш зарур: юмшоқ тўқималарнинг хавфли ва хавфсиз ўсмалари орасида бир гурух ўсмалар бор. Бу ўсмалар атрофдаги маҳаллий тўқималарга ўсиб киради, кўпинча қайталанади, камдан-кам ҳолда метастаз беради (қорин деворининг десмоиди, эмбрионал липома ва фиброма, дифференциаллашган фибросаркома, миксома ва миксOID липосаркома).

Рентгенологик текшириш. Ўсма пайдо бўлган оёқ ва қўл рентгенограммасида юмшоқ тўқималар орасида ўсма сояси, унда баъзида кальцинатлар, саркоманинг ўсиб кириши ёки босиши туфайли сувак чеккасида жойлашган деструкция кузатилади. Кўкрак қафаси рентгенографияси ўлкадаги думалоқ сояли метастазларни аниқлашга имкон беради.

Қўшимча рентгенологик текшириш усули ангиографијада юмшоқ тўқима саркомасининг ривожланган томир тури, бетартиб жойлашган томирлар ва контраст модда йиғилиши билан ифодаланади. Ўсма сон учбурчаги, ўмров ёки қўлтиқ остида жойлашган бўлса, флегмография ўтказилади. Бу жарроҳлик усулини танлашда катта аҳамиятга

эга бўлиб, ўсманинг магистрал веналарга ўсган ёки ўсма-
ганлигини кўрсатади.

Хозирги замон ноинвазив ташхисот усувлари — соно-
графия, термография, компьютер томография ва магнит-
резонанс томография ишлатилади.

Сонография (ультратовуш билан текшириш) ўсманинг
тузилиши, жойлашиши ва атрофдаги тўқималарга тарқа-
лиши тўғрисида фикр юритишга имкон беради. Техник
жиҳатдан оддий ва хавфсизлиги туфайли поликлиника
шароитда ҳам юмшоқ тўқима ўスマларини ташхис қилиш
ва даволашдан кейинги қайталанишларини аниқлашда
қўлланилади.

Термография ўсма бор жойда симметрик жойлашган
соғлом томонга нисбатан иссиқроқ соҳа борлигини пай-
кашга имкон беради.

Компьютер ва магнит-резонанс томографиялар ўスマлар-
нинг аниқ ҳажми, тарқалиши, атрофдаги тўқималар, катта
қон томирлар ва нервлар билан алоқаси, рецидив пайдо
бўлганлигини аниқлашга ёрдам беради.

Ташхис қанчалик аниқ усувлар ёрдамида қўйилмасин,
аммо охирги ташхис морфологик (цитологик ва гистоло-
гик) текширув асосида қўйилади. Аввало юмшоқ тўқима
ўスマси амбулатор ёки стационар шароитда умумий қоидаларга
биноан йўғон игна билан пункцион биопсия қилинади. Бу усул техник
жиҳатдан оддий ва юқори натижали бўлиб, ўртacha 80% беморларда узил-кесил ташхис қўйишга
ёрдам беради. Агар ўсма катта ва тери остида чуқур жой-
лашган бўлмаса, инсцизион биопсия қилинади. Ўсма соғлом
тўқималар доирасида кесиб олинади, шу билан ка-
сал даволанган ҳам бўлади. Оёқ ёки қўлдаги чуқур жой-
лашган ўスマлар жарроҳлик операсиясидан олдин биопсия
қилинади. Метастазланишнинг олдини олиш мақсадида
уларга боғлагич (жгут) қўйилади, ўスマдан понасимон
бўлак олиниб, шошилинч гистологик текширишга юбо-
рилади. Хавфли ўсма аниқланган ҳолда радикал операция
қилинади.

Давоси. Охирги икки ўн йилликда хавфли ўスマларни
даволаш стратегияси ўзгарди. Етакчи даволаш усули жар-
роҳлик бўлиб қолсада, у билан бирга нур ва кимё терапияси
ҳам қўлланилмоқда. Бу комплекс даволаш натижалари
яхшиланишига олиб келади.

Кўпгина онкология клиникаларида агар юмшоқ тўқима
ўスマсининг саркомалиги аниқланган бўлса, даволаш

гамматерпиядан бошланади (ҳафтасига 2 марта 4—5 Гр дан, жами 40—50 Гр). Сўнгра тезда операция қилинади. Фақат ўсманинг ўзини олиб ташлаш кўпол хато ҳисобланади. Ўсма магистрал томирларга, катта нерв ўзакларига ёки сүякка ўсган, бир неча тежамли сақлаб қоладиган операциялардан кейин қайталаган бўлса, бундай ҳолларда қўл ёки оёқ ампутация қилинади. Ўсмані даволаш кечиккан бўлса, ўсма жараёни емирилиш ва қон кетиши ёки чидаб бўлмайдиган оғриқ билан кечса, ундан ҳолларда паллиатив мақсадларда ампутация қилинади.

Кейинги йилларда юмшоқ тўқима саркомасида кимётерапия усули кенг қўлланилмоқда. Операциядан кейин адъювант кимётерапия рецидив ва метастазлар бериш хавфини камайтиради. Энг кўп натижа берадиган усул поликимётерапия усулидир. Унинг замонавий таркибида адриабластин, метатрексат ва циклосфан киради. Бундай даволаш бир йилда 3 маротаба қўлланилади. Бундан ташқари, карминомицин, митомицин, цисплатин ҳамда шу препаратлар комбинацияси ва бошқа кимёпрепаратлар (винクリстин, дактиномицин) ишлатилади.

Даволаш натижалари. Комплекс (радикал операция, нурлантириш ва адъювант кимётерапия) усулда даволанган bemорлар ўсмаси оёқ-қўлда жойлашган бўлса, 80—90%, танасида бўлса 50—70% ҳолда 5 ва ундан кўп йил яшайди. Олинган натижалар жарроҳлик усулига нисбатан (35—45% ҳолда) анча яхши. Юмшоқ тўқима саркомаларининг оддина олиш чоралари ишлаб чиқилмаган.

ХІ БОБ

СУЯК САРКОМАЛАРИ

Статистик маълумотлар. Хавфли ўсмалар билан касалланиш структурасида суяк саркомалари 1% дан камроқ бўлиб, кўпинча 10 дан 20 ёшгача бўлганлар орасида учрайди, аммо каттароқ ёшдагиларда ҳам учрайди, аёлларга нисбатан эркакларда кўпроқ кузатилади. Чет мамлакатларда касалланишнинг интенсив кўрсаткичи (ҳар 100.000 аҳоли орасида bemor топилиши) 1,0—3,0 ни ташкил қиласиди. Ўзбекистонда бу кўрсаткич 1998 йилда 1,9 га тўғри келган. Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилотининг маълумотларига кўра, турли минтақаларда касалланиш кўрсаткичлари бирбиридан кам фарқ қиласиди.

Касаллик сабаблари. Экспериментал ҳайвонларда сүяк саркомасини ионловчи моддалар (стронций, уран) ёрдамда ҳосил қилиш мумкин. Клиника амалиётида илгари маҳаллий нур терапияси билан даволанган баъзи беморларнинг ўша жойида ривожланиши мумкин. Нурланиш ва ўсма пайдо бўлишидаги ўртача оралиқ 10—11 йилни ташкил қиласди.

Ўсма олди касалликларига фиброз дистрофия, деформацияловчи остеоз, Педжет касаллиги, тоғай-сүякли экзостозлар киради. Бу касалликларнинг 10—15% ҳолда саркомага айланишига жароҳатлар ва физиотерапевтик муолажалар сабабчи бўлиши мумкин. Бундай беморлар ҳар иили профилактик текширувдан ўtkазилади.

Патоморфологик тузилиши. Сүяк саркомалари жуда кўп ва ҳар хил тўқималарнинг (тоғай, сүяқ, биритиувчи, қон томир, ёғ, ретикуляр ва нерв) ҳужайраларидан ўсиб чиқади. Сүяк саркомаларининг хондросаркома, остеоген саркома, хавфли остеобластокластома, миксосаркома, фибросаркома, ангиосаркома, липосаркома, ретикулосаркома ва Юинг саркомаси каби турлари мавжуд. Бу касалликларнинг 80% остеоген саркома, Юинг саркомаси ва ретикулосаркомалар ташкил қиласди.

Сүяк саркомаларининг халқаро TNM таснифи

T_x	— бирламчи ўсманни аниқлаш учун маълумот кам.
T_0	— бирламчи ўсма аниқланмайди.
T_1	— ўсма сүякнинг кортикал қаватигача тарқалган.
T_2	— ўсма сүякнинг кортикал қаватидан ўтиб тарқалган.
N_x	— регионар лимфа тугунчалар ҳолатини аниқлаш учун маълумот кам.
N_0	— регионар лимфа тугунчаларида метастаз белгилари йўқ.
N_1	— регионар лимфа тугунчаларида метастазлар аниқланган.
N_2	— қарама-қарши ёки икки томонда қўзғаладиган, катталашган лимфа тугунчалари бор;
M_x	— узоқлашган метастазларни аниқлагш учун маълумот кам.
M_0	— узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
M_1	— узоқлашган метастазлар бор .

Клиник манзараси. Суяк саркомалари асосан узун найсимон суякларда, айниқса сон ва болдир суякларининг тизза бўғими яқинида учрайди. Бошқа найсимон ҳамда скелетнинг ясси суякларида кам кузатилади. Суяк саркомаларининг умумий белгилари оғриқ ва шиш пайдо бўлишидир. Шиш тўхтовсиз катталашади, устидаги тери таранглашган бўлиб, ялтиллайди, тери остидаги веналар кенгайиб кўриниб туради. Суяк саркомалари қон томирлар орқали кўпинча ўпкага метастаз беради. Шикастланган суяк bemор ётган пайтида ҳам синиб кетиши мумкин. Беморнинг ўсма шикастлаган қўли ёки оёғи ишдан чиқади. Тана ҳарорати кўтирилиши, лейкоцитлар сони кўпайиши ва эритроцитлар чўкиш тезлиги (ЭЧТ) фақат Юинг саркомасида кузатилади.

Остеоген саркома суяк хавфли ўсмаларининг 50—60% ини ташкил қиласи. Уни остеолитик (суякни эритувчи), аралаш ва остеопластик (суяк ҳосил қилувчи) турлари кузатилади. Ўсма кўпроқ ёш эркакларда учрайди. Касаллик одатда сон суягининг дистал метафизи ёки катта болдирнинг проксимал метафизи туфайли юзага келади.

Юинг саркомаси. Ҳамма суяк хавфли ўсмаларининг 15—20% ини ташкил этади. Одатда болалик ва ўсмирилик пайтида (10 дан 25 ёшгача) ривожланади, ундан катта ёшда деярли учрамайди. Оёқ ва кўлнинг найсимон суягини ҳамда чаноқ суягини шикастлантиради. Ўсма суякларни тез емириб, юмшоқ тўқималарга ҳам ўсиб киради, кейин унинг метастазлари лимфа тугунчаларида, суяклarda ва ўпкада пайдо бўлади. Метастаз бериш жиҳатидан остеоген саркомалардан кейинги иккинчи ўринда туради.

Суяк ретикулосаркомаси. Суякнинг бошқа хавфли ўсмаларига нисбатан кам учрайди (2—5% ни ташкил қиласи). 20—40 ёшли одамларда, асосан эркакларда кузатилади. Кўпроқ оёқларнинг узун найсимон ва чаноқ суякларида пайдо бўлади. Одатда бир жойда секин ўсади, узоқ вақт — бир неча ойдан 5 йилгача метастаз бермаслиги мумкин. Метастазлар кўпроқ лимфа тугунчаларида, ясси суяклар ва ўпкада кузатилади.

Ташхисоти. Суяк саркомаларини аниқлаш ва ўхшашибутига касалликларидан ажратиш осон эмас. Суяк саркомаларига шубҳа қилинганда сўраб-суриншириш, кўриш ҳамда пайпаслаш, рентгенологик, компьютер ва магнит-резонанс томографиялар, ўсмани пункцион ёки эксцизион биопсия қилиш мумкин.

Сўраб-суриштириши вақтида оғриқ ва ўсманинг пайдо бўлган вақти, ривожланиш динамикаси, олинган жароҳатлар билан боғлиқлиги, тиббий ёрдамга мурожаат қилган вақти, илгари ўтказилган текшириш ва даволанишларнинг натижалари аниқланади.

Кўриш ва пайпаслаш. Оёқ ёки қўл деформацияси, шиш пайдо бўлган жой терисининг шишганлиги, қизариши, тери остидаги веналарнинг катталашганлигига зътибор берилади. Пайпасланадиган ўсма қаттиқ ёки қаттиқ-эластик консистенцияли, қўзғалмайдиган ва оғримайдиган бўлади.

Лаборатория текширувлари. Кўпчилик беморларда қон текширилганда эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошганлиги, лейкоцитоз ва гипохром анемия кузатилади. Биохимик текширишлар қон зардобида ишқорли фосфатаза миқдори ошганлиги, айниқса остеоген саркомаларда юқори рақамларгача кўтарилишганлигини кўрсатади.

Рентгенологик текширишлар. Суяк саркомаларига ташхис қўйишда рентгенография усули ҳал қилувчи аҳамиятга эга. Рентгенограммалар икки бир-бирига перпендикуляр бўлган проекцияларда қилинади. *Остеоген саркоманинг остеолитик тури* рентгенограмма қилинганда суякнинг метаэпифизар қисмида катта, чеккалари нотекис бўлган деструкция ўчофи кўринади. Яна бир белгиси — суяк пардаси (периост) нинг ундан ажralиб емирилиши, четлари «соябонга» ўхшаш бўлиб кўринишидир. Суяқдан ташқарига ўсиб чиққан қисми оҳаксиз. Суяқдаги метастазларда бундай рентгенологик манзара учрамайди, яллиғланиш жараёнларида бўладиган деструкция ўчоғидан секвестрларнинг йўқлиги билан ажralиб туради. Остеоген саркома бўғимнинг тоғай қисмидан ўтмайди, қўшни суяклар шикастланмайди. *Остеоген саркоманинг остеопластик турида* шикастланган жойда ортиқча суяк тўқимаси ҳосил бўлиши кузатилади. Рентгенограммада суяк структураси зичлашган бўлиб, шу ердан атрофга қаратилган «найзачалар» (спикула) кўринади. Шу билан бирга суяқда ёнма-ён остеопороз пайдо бўлади.

Юинг саркомаси учун рентгенограммада суяк канали кенгайиши, пардаси 2-3 қаватли «пиёссимон» структурасида бир қанча майда деструкция ўчоқлари, ўсма четида «соябон» пайдо бўлиши хосдир.

Ангиография. Суякнинг хавфли ўсма ангиограммаларида ўсма тўқимасининг кучайган томирланиши, томирларнинг бетартиб жойлашганлиги, контраст модданинг ўсмада тўпланганлиги кузатилади. Ҳозирги вақтда бу усул кам ишлатилади.

Радиоизотоп текширишлар радиоактив технекий препаратлари ёрдамида ўтказилади, улар ўсма тўқималарида нормал суяк тўқимасига нисбатан 5–10 баравар кўпроқ тўпланади.

Компьютер ва магнит-резонансли томографиялар суяк хавфли ўсмаларига ташхис қўйишда янги истиқболли йўналишларни очди. Улар ўсманинг суяк ичига ва атрофдаги тўқималарга тарқалиши, йўғон томир ва нервларга муносабатини билиш имконини берди. Бу эса жарроҳлик операцияси турини танлаш, кимётерапия ва нур билан даволашнинг самарадорлигини баҳолашда жуда муҳимdir.

Бутундунё онкология клиникаларининг қўп йиллик тажрибаси шуни кўрсатадики, суяк саркомаларига ташхис қўйишда аввало уни морфологик тузилишини яхшилаб ўрганиш лозим бўлади.

Цитологик ва гистологик текширишлар. Амалиётда цитологик текширишга материал суяқдан йўғон ёки трепанбиопсия қиласидаган маҳсус игналар ёрдамида олинади. Агар ўсма оёқ-қўлда бўлса, операция олдидан очиқ биопсия қилинади, ўсмадан юқорироққа жгут қўйилади, юмшоқ тўқималар кесилиб, ўсма очилади. Агар юмшоқ тўқимали компонент бўлса, ўсма четидан озгина бўлак кесиб олинади. Агар ўсма суяк ичидан ўсган бўлса, дастлаб кортикал қаватдан кичикроқ жой олиб ташланиб, кейин шикастланган жойдан бўлак олинади. Шошилинч гистологик текшириш ўтказиб кўрилади.

Ташхис морфологик текширув орқали тасдиқлангандан кейин беморни даволаш усуслари танлови ўтказилади.

Даволаш. Беморларни даволаш ҳам катта қийинчиликлар туғдиради. Сўнгги йилларда суякнинг хавфли ўсмаларини даволашда катта ютуқларга эришилди. Катта асорат қолдирадиган жарроҳлик усуслари ўрнига комплекс даволаш усуслари, яъни тежамли операциялар, кимё ва нур терапияси қўлланилмоқда. Даволашнинг узоқлашган натижалари яхшиланди. Бу эса bemорларни даволашда, ҳозирги замон кимётерапияси схемалари ва нур терапияси ишлатилиши билан боғлиқ. Остеоген саркомага икки усулда

даво қилинади: шикастланган сүяк қисмини кесиб ташлаш ёки оёқ ёки қўлни ампутация қилиш — олиб ташлаш (7-расм).

Қўшимча равишда нур терапияси ва кимётерапия ўтказилади. Сүякни резекция қилиш операциясидан олдин дастлаб артериал қон томир орқали кимёвий дори (кўпинчада адиамицин) 3 кун давомида юборилади (жами 30 мг/м²). 4-куни икки ҳафталик нур терапияси бошланади (жами 40 Гр), у тамом бўлгач 2—3 кундан кейин резекция ва металлик остеосинтез қилинади. Ампутация қилинадиган бўлса, аввало операция, кейин кимётерапия ўтказилади. Биринчи ёки иккинчи даволаш усулларидан кейин метастазларнинг олдини олиш учун кимётерапия қўлланади (адиамицин, метотрексат, цисплатин).

Юинг саркомаси ва ретикулосаркома ионловчи нурга юқори даражада сезувчандир. Бундай беморларни даволашда нур терапия (айниқса гамма ва юқори энергияли нур билан) муҳим аҳамиятга эга бўлиб, ҳозиргacha етакчи ўрин тутиб келмоқда. Кўпинча нурлантириш доирасига ўсма бор сүякнинг ҳаммаси киради. Жами 50—60 Гр доза қабул қилинади. Бундан ташқари, метастазланишнинг олдини олиш мақсадида профилактик кимётерапия 15 кун давомида ўтказилади. Адиамицин, циклофосфан, винкристин каби дорилар ишлатилади. Кейинчалик бундай даволаш усули 9 марта қайтарилади. Нур билан даволашдан кейин рецидив пайдо бўлса, кучли оғриқлар тўхтамаса ёки шикастланган сүяк синиб кетса қўл ёки оёқни ампутация усулида олиб ташлаш зарур деб ҳисобланади.

Даволаш натижалари. Остеоген саркомаларга фақат жарроҳлик усули билан даво қилишнинг узоқлашган натижалари қониқарсиз. 5 ва ундан кўп йил яшаганлар сони 7—12% га teng. Ноадъювант кимётерапия қўшилган даволашда 30,5—49% bemorlar 5 йил ва ундан кўп яшайдilar. Юинг саркомасини даволашда фақат нур терапия ишлатилганда 10% гача bemorlar 5 ва ундан кўп йил яшайдilar, нур ва кимётерапия комбинацияси қўлланса бў кўрсаткич 40,8% га etadi.

Касалликнинг олдини олиш. Фиброз дистрофия, деформацияланувчи остеоз, тофай-сүякли экзоостларни физиотерапия ва рентгенотерапия қилмасдан радикал жарроҳлик усули билан даволаш зарур.

ПАСТКИ ЛАБ САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Кўпгина чет мамлакатларда пастки лаб саратони кам учрайди. Эркаклар орасида ҳар 100 000 та аҳолига 1 та бемор тўғри келади: 1,0 тадан (Англияда) то 8,9 тагача (Венгрияда). Бу касаллик билан касалланиш йилдан-йилга камаймоқда. Қишлоқ аҳолиси орасида шаҳарликларга нисбатан пастки лаб саратони 1,5—2 баравар кўп учрайди, эркаклар аёлларга нисбатан 4 марта кўпроқ касалланишади. Ёшлилар орасида пастки лаб саратони жуда кам учрайди. Касалланиш ёшга боғлиқ равишда ўсади. Кўпинча касаллик 40—60 ёшда пайдо бўлади. Энг кўп касалланиш жанубий мамлакатлар ва қишлоқ аҳолисига тўғри келади. Пастки лаб саратонининг тарқалиши 26-жадвалда келтирилган.

26 - жадвал.

**Ўзбекистонда пастки лаб саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган bemорлар сони)**

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	1,1	0,9	Самарқанд вилояти	0,8	0,4
Андижон вилояти	0,2	0,3	Сурхондарё вилояти	1,4	1,4
Бухоро вилояти	0,2	0,4	Сирдарё вилояти	,0	0,8
Жиззах вилояти	0,7	0,8	Тошкент вилояти	1,4	1,0
Қашқадарё вилояти	0,7	0,6	Фарғона вилояти	0,8	0,7
Навоий вилояти	1,8	1,0	Хоразм вилояти	0,7	0,9
Наманган вилояти	0,6	1,0	Қорақалпоғистон республикаси	0,4	0,7

Ўзбекистон бўйича 1993 йилда—0,8; 1998—0,72%.

Касалланишнинг юқори кўрсаткичлари Сурхондарё, Тошкент, Навоий ва Наманган вилоятларида, энг паст кўрсаткич Андижон, Самарқанд ва Бухоро вилоятларида кузатилади. Ўзбекистон республикаси аҳолисининг пастки лаб саратони билан касалланиши аста-секин камайиб бормоқда.

Касаллик сабаблари. Пастки лаб саратони билан касалланиш маълум даражада генетик хусусиятларга, тери ранги ва салбий одатларга боғлиқ. Шуни айтиш керакки, Марказий Осиёга кўчиб келганлар туб аҳолига нисбатан пастки лаб саратони билан кўпроқ касалланишар экан. АҚШ-да оқ танлиларнинг қора танлиларга нисбатан касаллани-

ши анча юқори. Чекувчиларда, күп миқдорда алкоголли ичимлик ичувчиларда, нефт маҳсулотлари, күмир, тери ва тўқимачилик саноатида ишловчилар орасида кўпроқ учрайди. Қишлоқларда яшовчилар ва денгизчиларнинг кўплаб пастки лаб саратони билан касалланишига қуёшнинг ультрабинафша нури сабабчидир.

Ўсма олди касалликлари. Пастки лабнинг облигат ўсма олди касалликларига ўчоқли дискератоз ва папиллома киради. Баъзан лабда лейкоплакия, ўчоқли гиперкератоз, эрозия ва яра пайдо бўлади. Бу касалликлар узоқ вақт давом этиб, кўпинча саратонга айланади.

Патоморфологик тузилиши. Пастки лаб саратони асосан яssi ҳужайралардан тузилган бўлади. Улар мугузлашган ва мугузлашмайдиган бўлади. Биринчи тури 80—90% беморда кузатилади. Бу хил саратон секин ўсади, чуқурга кам тарқалади ва кеч метастаз беради. Иккинчи турдаги лаб саратони тезда чуқур тўқималарга ўтади, ярага айланади ва эрта метастаз беради. Пастки лаб саратони асосан лимфоген йўл билан метастаз беради. Дастреб ўзундаги жағ ости, ундан кейин эса энгак ости ва бўғиз венаси бўйлаб чуқур жойлашган лимфа тугунчаларига тарқалиши мумкин. 15—20% ҳолда жағ ости метастазлари икки томонлама бўлади.

Лаб саратонининг ҳалқаро TNM таснифи

T _{is}	— эпителий қаватнинг ўзида жойлашган, инвазиясиз.
T _x	— бирламчи ўсма борлиги номаълум.
T ₀	— бирламчи ўсма аниқланмайди.
T ₁	— ўсманинг ўлчами 2 см гача.
T ₂	— ўсманинг ўлчами 2 дан 4 см гача.
T ₃	— ўсманинг ўлчами 4 см дан катта.
T ₄	— ўсма тери, лунж, суяқ каби аъзоларга ўсиб кирган.
N _x	— регионар лимфа тугунчаларида метастаз борлиги номаълум.
N ₀	— регионар лимфа тугунчаларида метастаз белгилари йўқ.
N ₁	— касаллик бор томонда метастазланган силжийдиган лимфа тугунчалари бор.
N ₂	— қарама-қарши томонда ёки иккала томонда силжийдиган метастазланган лимфа тугунчалари бор.

- N_3 — метастазланган силжимайдиган лимфа түгунчалари бор.
- M_x — узоқлашган метастаз борлиги номаълум.
- M_0 — узоқлашган метастазлар йўқ.
- M_1 — узоқлашган метастазлар бор.

Пастки лаб саратонининг босқичлари

- I босқич: — ўсма ёки яра 1 см гача, лаб қизил жияги шиллиқ қавати ва унинг остида жойлашган лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ.
- II босқич: — ўсма ёки яранинг диаметри 2 см гача, лаб қизил жияги шиллиқ қавати ва унинг остида жойлашган, лабнинг ярмидан камроғи шикастланган, метастазларсиз (а), регионар лимфа тугунчаларида ёлғиз силжийдиган метастаз бор (б).
- III босқич: — ўсманинг диаметри 3 см гача, лабнинг ярмидан кўпроғи шикастланган, оғиз бурчагига, юз ва энгакка ўтган, ўсма лабга чуқур ўсиб кирган, метастазларсиз (а), уларга кўшимча регионар лимфа тугунчаларида сал силжийдиган метастазлар бор (б).
- IV босқич: — ўсма бутун лабни шикастлаб, энгак ва жағ суюгига ўтган, регионар лимфа тугунчаларида силжимайдиган метастазлар бор (а), ўсманинг ўлчами ҳар хил бўлиши билан бирга узоқлашган метастазлар ҳам мавжуд (б).

Клиник манзараси. Лаб саратонининг бошланғич аломатлари саратон олди қасалликлари билан белгиланади.

Папилляр шакли. Лабдаги папиллома ўзгариб, лаб жиягининг олд томонида думалоқ, чегаралари ноаниқ, оғриқсиз, юзаси мугузлашган эпителиял пўст билан қопланган қаттиқлашган жойга айланади. Кейинчалик унинг юзасида яра пайдо бўлиб, лаб ости ва атроф томонларига ўсади.

Сўгалсимон шакли. Лабдаги узоқ вақт кузатилган дискератоз юзасида кўп сонли майда ўсимталар пайдо бўлиб, улар катталашиб, бир-бирига қўшилиб кетади ва пастки лабни бутунлай шикастлаб, карам рангига ўхшаш саратонни ҳосил қиласида. Кейинчалик ўсма емирилиб, катта ярага айланади.

Яра шакли. Лабдаги узоқ вақт битмайдиган ёриқ катталашиб ярага айланади, атрофи ва ости қаттиқлашади.

Сүнгра яра пастдаги тұқымаларни емиради, оғиз бурчаги, әңгак, жағ суягиға тарқалади. Одатда лаб саратонининг ҳамма тури фақат регионар, биринчи навбатда әңгак лимфа тугунчаларига метастаз беради. Күп вақт үтгач чуқур жойлашған бүйін лимфа тугунчалари шикастланади. Ұзоқ аязларда метастаз пайдо бўлиши кам кузатилади.

Таққословчи ташхис. Лаб саратонини папиллома, ўчоқли дискератоз ва лабнинг бошқа ўсма олди касалликларидан ажратса билиш лозим. Хавфли ўсманинг алоҳида белгилариға консистенциясининг қаттиқдиги, инфильтрат ўлчамларининг катталашыши, яраланган пайтда четларининг күтарилиши, оғримаслиги, енгил қон кетиши киради. Касалликнинг яраланган турини жароҳатдан кейинги ва трофик яралардан, специфик касалликлар (сил, захм), сурункали яллигланиш жараёнларидан ажратиш осон эмас. Емирилаётган захм гуммаси тоғай юзали, текис қирғоқли, ясси тубли, сарғимтири тусда бўлиб, пайпаслагандан бир оз оғрийди. Қонни Вассерман реакциясига текшириш ижобий натижә беради. Бошқа яраланишлардан, шу қаторда сил ярасидан тифиз консистенцияси, аста-секин атрофдаги тұқымаларга ўсиши, четларининг болишиимонлиги, нотекис ғадир-будур туби ва оғриқсизлиги билан фарқ қиласади.

Ташхисоти. Пастки лаб саратони жойлашиши ва күришга қулайлиғи туфайли 95—98% беморларда эрта босқичларда аниқланади. Кам ҳолларда касалликнинг кеч аниқланиши беморларнинг шифокорға ўз вақтида мурожаат құлмаганлығы ёки у бу хасталикнинг клиник күринишини яхши билмаслиги оқибатида рўй беради. Ўз вақтида ташхис қўйиш касалликдан соғайиб кетишининг асосий омилларидан биридир. Ҳозирги вақтда пастки лаб саратонидан соғайиб кетиши учун ҳамма шароитлар мавжуд. Умумий амалиёт билан шуғулланаётган врачларнинг асосий вазифаси касалликни аниқлашдир. Пастки лаб саратонига ташхис қўйиш учун сўраб-сурештириш, объектив текшириш, ярадан суртма олиб цитологик текшириш, шубҳали жойни биопсия қилиш зарур бўлади.

Сўраб-сурештириш. Пастки лабида саратони бор беморлар лабида ўсма ёки яра борлигидан шикоят қиласадилар. Сўраб-сурештириш пайтида бемордан яра дастлаб қачон, қандай шароитда, нимадан кейин пайдо бўлгани аниқланади. Шу билан бирга беморнинг қуёш нури таъсири ёки шамолда ұзоқ вақт бўлиш-бўлмаслиги, касбий заарарлик-

лар билан боғлиқлиги, меъда-ичак касаллклари билан оғриш-оғримаслиги аниқланishi лозим.

Объектив текширишлар. Кўрик пайтида лабдаги ўсма ёки яранинг шакли, ташқи кўриниши, юзасининг ҳолати ва шикастланган жойнинг четларига эътибор берилади. Ўсма пайпасланганда унинг консистенцияси, ўлчами, яра ва инфильтратнинг узунлиги ва чуқурлиги, оғриш-оғримаслиги ва атрофдаги тўқималар билан боғлиқлиги аниқланади. Агар шикастланган жой пўст билан қопланган бўлса, эҳтиёткорлик билан олинниб, яранинг туби, чуқурлиги ва четларининг хусусиятига эътибор берилади. Жағ, энгак ости ва бўйиндаги лимфа тугунчалари пайпасланиб, уларнинг консистенцияси, қимираш-қимирламаслиги ва ўлчамлари аниқланади.

Жуда фойдали, аммо кам ишлатиладиган усул бу хейлоскопия қилишdir. Бу пастки лабдаги касалланиш ўчонни 10—15 баравар катталаштириб кўрсатадиган оптик асбоб билан текшириш усулидир. Агар хейлоскоп бўлмаса, катталаштириб кўрсатадиган лупалардан фойдаланилади. Хейлоскоп орқали кўз билан унча яхши аниқлаб бўлмайдиган ўсманинг тузилиш хусусиятларини фарқлаш мумкин, бу эса клиник текширишлар хulosаси аниқлигини оширади. Лаб саратонига охирги ташхис қўйишда энг муҳими бу морфологик текшириш усулидир. Пастки лабдаги касалланиш ўчонни муфассал кўриш ва пайпаслаш имконияти бўлсада, кўпгина беморларга ташхис қўйишда хатоликлар рўй бериб туради. Бу эса нотўғри ва хавфли даволаниш ўтказилишига сабаб бўлади. Шу сабабли даволаш ўтказишдан олдин ташхис цитологик ёки гистологик текшириш билан албатта тасдиқланиши керак.

Цитологик текшириш учун материал ҳар хил йўллар билан олинади. Агар яраланган ўсма бўлса, устидаги пўсти олинниб, қон тўхтагандан кейин ундан шиша парчасига суртма ёки қиринди олинади. Цитологик текширишлардан натижা бўлмаган пайтда биопсия қилиш мақсадга мувофиқ.

Биопсия маҳаллий анестезия билан ўтказилиб, 0,5% ли новокайн эритмаси соғлом тўқималар орқали ўсманинг остига ва инфильтратнинг четларига юборилади. Материал олиш усули касалланиш ўчонининг ўлчамига боғлиқ бўлади. Агар ўсма унчалик катта бўлмаса, бутунлай кесиб олиб ташланади. Жароҳат четларига 1—2 та чок қўйилиб,

у 5—6 кундан кейин олиб ташланади. Анча катта ўлчамларга эга ўсманинг четидан понасимон бўлак қирқиб олинади. У соғлом тўқимадан 3 мм қўшилган ҳолда олинади. Баъзи бир клиникаларда биопсиядан олдин лаб саратонига диссеминация хавфи бўлганлиги туфайли ҳар дозаси 4—5 Гр дан 2—3 сеанс яқин фокусли рентген нурлари берилади.

Даволаш. Пастки лаб саратонига одатда 2 босқичда даво қилинади. Биринчиси — бирламчи ўсма ёки ярани 3 хил усул билан даволаш. Иккинчиси — бўйиндаги регионар лимфа тугунчаларини жарроҳлик йўли билан олиб ташлашдир. Ҳозирги вақтда бирламчи ўсмани даволашда яхши косметик натижалар берадиган нур, криотерапия ва жарроҳлик усули қўлланилмоқда. Пастки лаб саратонининг I босқичида даволашнинг асосий усули бу яқин фокусли нур терапиясидир. Нурлантириш дозаси 4—5 Гр бўлиб, ҳафта сига 5 марта ўтказилади, жами дозаси 60 Гр, даволаш 2—3 ҳафта давом этади.

Криотерапия (суюқ азот билан музлатиш) пастки лаб саратонини даволашда яхши натижа беради. Усул техник жиҳатдан жуда оддий бўлиб, даволаш анестезиясиз ўтказилади. Муолажа 10—25 минут давом этади, 6—10 соатдан кейин тўқималар шиши кузатилиб, 2—3 кун давом этади, ўсма тўқимада чуқур некроз юз беради. 3—5 ҳафтадан кейин бу жой эпителизацияланиб, қизил жияк текис, эластик оч-қизил тус олади.

Косметик нуқсонларни пластик йўл билан бекитиш кераклиги туфайли жарроҳлик усули билан даволаш истисно тариқасида қўлланади. Одатда пастки лаб квадратсимон ўсма четидан 1,0—1,5 см чуқурликда тўқималар билан бирга кесилади. Пайдо бўлган нуқсон атрофдаги тўқималар билан пластика қилинади.

Кўпинча тиббий клиникаларда лаб саратонининг I босқичида регионар лимфа тугунчалари операция йўли билан олиб ташланмайди, аммо шифокор томонидан назорат қилинади. Лаб саратонининг II босқичида дастлаб ўсмага (яра) факат нур ва криотерапия усуллари билан даво қилинади. Нурлантириш яқин фокусли, дистанцион рентген-аппаратлар ёки гамма аппаратлар орқали амалга оширилади. Унинг дозалари ва криотерапия усули худди юқорида келтирилганидек. Иккинчи босқичда нур билан даволаш ўтказилгандан 2—3 ҳафта кейин Ванах операцияси ёрдамида регионар ламфа тугунчалари пайпаслаш йўли билан олиб ташланади. Лаб саратонининг III босқичида бирламчи ўсма

(яра) гамма-нурлар ёки унинг остига радиоактив игна санчиш йўли билан даволанади. 2—3 ҳафтадан кейин регионар лимфа тугунчалари олиб ташланади. Лаб саратонининг IV босқичида паллиатив нур терапияси ўтказилиб, ундан кейин катта операция — бирламчи ўсма ва пастки жаф суюги резекция қилинади. Баъзи bemорларнинг ташқи уйку томирига катетер орқали кимёвий даво препаратлари юборилади.

Даволаш натижалари. Амалда пастки лаб саратонининг I ва II босқичида 90% гача, III—IV босқичида — 50—70% гача bemорлар 5 ва ундан кўп йил яшайдилар. Қайталашилар камдан-кам учраб, одатда улар техник хатоларга (нурлантириш майдони кичкина, дозаси кам), баъзиде эса ўсманинг радиорезистентлигига боғлиқ бўлади.

Касалликнинг олдини олиш. Лаб саратонининг олдини олиш — бу биринчи навбатда ўчоқли дискератоз ва папилломаларни жарроҳлик ёки криоген усуслар билан даволаш демакдир. Чекишни ташлаш, алкоголли ичимликларни суиистеъмол қилмаслик, оғиз бўшлигини соғломлаштириш муҳим аҳамиятга эга. Очик ҳавода ишлаш билан боғлиқ бўлган касбдаги одамларга қўёш нури таъсирида кўп вақт бўлмаслик, юзни соябонли шляпа билан ҳимоя қилиш, ҳимояловчи мойлар билан пардозлаш зарур.

XIII Б О Б

ОФИЗ БЎШЛИГИ САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Оғиз бўшлиги саратонига бир гуруҳ ҳавфли ўсмалар киради. Булар тил, оғиз бўшлиги туби, лунж, қаттиқ ва юмшоқ танглай, юқори ва пастки жағнинг альвеоляр ўсимталари саратонидир. Оғиз бўшлиги ҳавфли ўсмалари ичida тил саратони 50—60%, оғиз туби саратони 20—35%, қолган 10—15% лунж, танглай, юқори ва пастки жаф альвеоляр қисми шиллиқ қавати саратонларидир. Оғиз бўшлиги саратони билан касалланиш чет мамлакатларда унча кўп эмас, ҳар 100 000 аҳолига 6—8 кишини ташкил қиласди. Энг кўп касалланиш кўрсаткичлари жанубий ва жануби-шарқий Осиёда, Францияда, Жанубий Америкада кузатилади.

Ўзбекистонда 1998 йилда оғиз бўшлиги саратони ҳар 100 000 аҳолига 2—3 кишини ташкил қиласди. Ҳамдўстлик мамлакатлари орасида оғиз бўшлиги саратонининг ўсиши

Тожикистон ва Туркманистоннинг баъзи бир вилоятларида қайд этилган. Оғиз бўшлиғи саратони эркакларда аёлларга нисбатан 5—7 марта кўп учрайди. Қасалланиш кўрсаткичи ёшга боғлиқ ҳолда ўсиб боради. Ўзбекистонда асосан тил саратони ва оғиз бўшлиғи туби саратони кузатилади.

Тил саратони пайдо бўлишига аҳоли ўртасида кенг тарқалган заарали одатлар, тиш ва протезларнинг ёмон ҳолати туфайли тез-тез такрорланиб турадиган механик жароҳатлар сабаб бўлади. Тил саратонининг келиб чиқишида чекиш муҳим омил ҳисобланади. Чекишининг заарали таъсири айниқса алкоголли ичимликларга ружу қўйган шахсларда намоён бўлади. Махсус текширишлар шуни кўрсатадики, чекмайдиганлар ва ичмайдиганлар солищтириб кўрилганда, чекадиган, лекин ичмайдиганларда касалланиш хавфи 2,5 бараварга ортади, ҳам чекувчи, ҳам ичувчиларда ўсма пайдо бўлиш эҳтимоли 15 марта ошади. Бундан ташқари, жуда аччиқ ва иссиқ овқат ейиш, қайноқ чой ичиш ҳам заарали. Республикаизда оғиз бўшлиғи тубининг саратони кўпинча «нос» чекувчиларда кузатилади. Маълумки, нос тамаки, кул, оҳак ва ўсимлик ёғи аралашмасидан тайёрланади. Нос чекувчиларда тилининг тагида узоқ вақт битмайдиган эрозия ва яралар пайдо бўлиб, саратон пайдо бўлишига олиб келади. Шундай заарали таъсир Ҳиндистонда кенг тарқалган «бетел» чайнаш натижасида ҳам келиб чиқади. Оғиз бўшлиғи туби саратонининг келиб чиқишида тишларни яхши парвариш қўлмаслик, оғиз бўшлиғида доимо бактериал инфекция бўлиши ва ўсма олди касалликлари катта аҳамиятга эга.

Саратон олди касалликлари. Оғиз бўшлиғининг саратон олди касалликларига лейкоплакия, лейкокератоз, папилломатоз ва сурункали яра, ёриқлар киради. Уларни ўз вақтида стоматолог ёрдамида даволатиш керак. Сўнгги йилларда уларни даволашда консерватив ва жарроҳлик усуслари билан бир қаторда криоген таъсир ҳам кенг қўлланилмоқда.

Патоморфологик тузилиши. Оғиз бўшлиғи хавфли ўсмаларининг деярли кўпчилиги яssi мугузлашган ҳужайрали тузилишга эга бўлади, камдан-кам ҳолларда адено-карциномалар, меланома ва саркомалар учрайди. Ўсма ўсиши жараёнида чегарадош бўлимларга ҳам ўсиб, мушак, тери, пастки ва юқори жағга ҳам тарқалади. Атрофдаги тўқималар, айниқса тил илдизини тезда инфильтрация-

лайди. Метастазлар асосан лимфоген йўл билан тарқалади. Ўсманинг жойлашишига қараб метастазлар билан бирга ҳар хил гуруҳдаги лимфа тугунчалари ҳам шикастланади. Тил ва оғиз бўшлиғи туби саратонида метастазлар пастки жағ ости ва бўйинтуруқ лимфа тугунчаларида кузатилади. Оғиз бўшлиғи саратонида узоқлашган метастазлар сийрак учрайди. Оғиз бўшлиғи саратонининг бошланган пайтдан то охиригача халқаро TNM таснифи ва босқичлари билан баён қилиниши мумкин.

Халқаро TNM таснифи

- T_{is} — инвазия олди (*in situ*) саратони.
- T_x — бирламчи ўсма борлиги номаълум.
- T_0 — бирламчи ўсма аниқланмайди.
- T_1 — ўсманинг ўлчами 2 см гача.
- T_2 — ўсманинг ўлчами 2 см дан 4 см гача.
- T_3 — ўсманинг ўлчами 4 см дан катта.
- T_4 — ўсма суяқ, мушак, тери, бўйин ва бошқаларга ўсиб кирган.
- N_x — регионар лимфа тугунчаларида метастаз борлиги номаълум.
- N_0 — регионар лимфа тугунчалари заарланмаган.
- N_1 — касал томонида силжийдиган лимфа тугунчалари бор.
- N_2 — қарама-қарши ёки икки томонда силжийдиган лимфа тугунчалари бор.
- N_3 — силжимайдиган лимфа тугунчалари бор.
- M_0 — узоқлашган метастаз борлиги номаълум.
- M_1 — узоқлашган метастазлар бор.
- M_x — узоқлашган метастазлари борлигини аниқлаш мумкин эмас.

TNM таснифини босқичлар орқали ифодалаш

I босқич	— $T_1 N_0 M_0$
II босқич	— $T_2 N_0 M_0$
III босқич	— $T_3 N_0 M_0; T_{1-3} N_1 M_0$
IV босқич	— $T_4 N_{0-1} M_0; T_{1-4} N_{2-3} M_1$

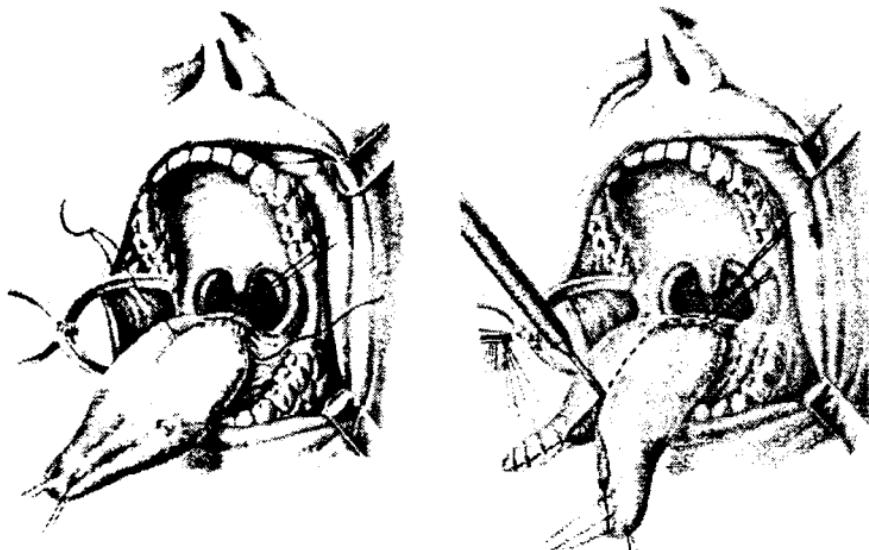
Клиник манзараси. Оғиз бўшлиғи саратони билан қасалланган беморларда касалликнинг бошланғич даврида патологик ўчоқда нохуш ҳид пайдо бўлиши мумкин. Баъзан оғриқ безовта қилиб, буни бемор ангина ёки тиш қасалларни билан боғлайди. Ўсма ўсган сари оғриқ ҳам

кучайиб, азоб берадиган даражагача етиб боради, юқори чакка соҳаси ёки қулоққа ҳам тарқалиши мумкин. Кейинчалик ўсма емирилади ва яллигланиши туфайли оғиздан қўланса ҳид келади. Оғиз бўшлиғи туби саратонида қўпинча нотекис, ғадир-будур, кулранг яра пайдо бўлади. У қаттиқ консистенцияли бўлиб, пайпаслаганда оғриқ беради. Баъзан яранинг асосида қаттиқ инфильтрат бўлиб, тўқималар ичига чуқур кириб боради, шу сабабли унинг чегараларини аниқлашнинг иложи бўлмайди. Тил саратони шиллиқ қаватни емирган, чети қаттиқ консистенцияли, кучли оғриқли, енгил қонайдиган яра, текис юзали тугунча ёки сўгалсимон ўсма шаклида бўлади.

Ташхисоти. Оғиз бўшлиғи саратонига ташхис қўйишда аввало сўраб-суриншириш, яра (ўсманни) ва регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш, ундан кейин цитологик ва гистологик текширишлар ўтказиш керак бўлади.

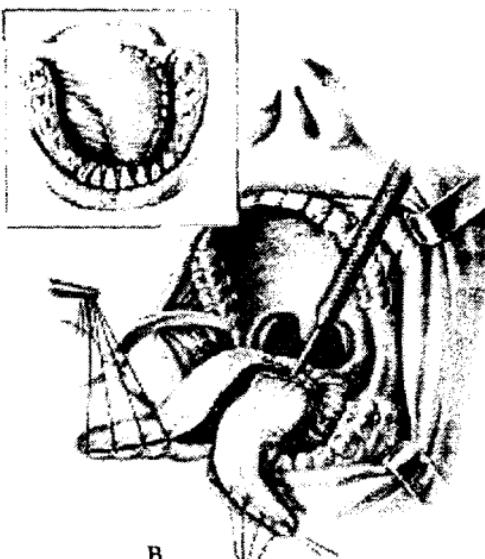
Лаборатория ва маҳсус текшириш усувлари, масалан, рентгенологик, изотоп, ультратовуш ва бошқаларнинг бирламчи оғиз бўшлиғи саратонига ташхис қўйишда аҳамияти кам, улар асосан регионар лимфа тугунчаларида ёки узоқлашган аъзолардаги метастазларни аниқлашга ёрдам беради. Кўпинча оғиз бўшлиғи саратони фақат регионар лимфа тугунчаларига метастаз беради. Узоқлашган метастазлари жуда кам учрайди. Узил-кесил ташхис цитологик ёки гистологик текшириш йўли билан қўйилади. Цитологик текшириш учун ярадан қиринди олиш ёки ўсма ва регионар лимфа тугунчалари катталашган бўлса уларни ҳам пункцион биопсия қилиш керак бўлади. Гистологик текшириш учун ўсманинг соғлом тўқима билан чегаралган жойидан намуна олинади.

Даволаш. Оғиз бўшлиғи саратонига нур терапияси, жарроҳлик, криотерапия ёки кўпроқ биргалиқдаги даволаш усули қўлланади. Жарроҳлик усули оғиз туби саратонининг фақат I босқичида қўлланилиб, ўсманинг кўриниб турган чегараси четидан 3—4 см қўшиб кесиб олинади. Бошқа босқичларда нур ва криотерапия ёрдам беради. Тил саратонида олдин нур терапия ишлатилади, 2—3 ҳафтадан кейин жарроҳлик усули билан тилнинг ярми кесиб ташланади. (8-расм а, б, в). Бундан 3—4 ҳафта ўтгач регионар лимфа тугунчалари олиб ташланади. Нур билан даволаш дистанцион гамма нурлантириш орқали амалга оширилади. Ўсма ва ўсма ости тўқималарига радиоактив игна санчиб ҳам даволаш мумкин. Сўнгги йилларда оғиз

а

б

в

8-расм. Тилнинг ярмини электр жарроҳлик усули билан кесиб олиш операцияси босқичлари.
а—кесиб олинадиган тўқималар чегараси; б—тил илдизига кеттут чокининг кўйилиши; в—тилнинг ярмини кесиб олиш.

бўшлиғи саратонининг эрта босқичларида криоген усул муваффақият билан қўлланилмоқда. Саратоннинг II ва III босқичларида комбинациялашган даволаш усули ўтказилади. Касалликнинг IV босқичида кимётерапия вақтинча ёрдам беради. Сўнгги йилларда бу усулни жарроҳлик операцияси ёки нур терапиядан олдин қўллаш ижобий натижага бермоқда. Шу мақсадда метотрексат, 5 фторурацил, цисплатин ва бошқалар қўлланилмоқда. Радикал даволашдан кейин ўтказилган кимётерпия баъзи беморларда узоқлашган натижаларнинг яхшиланишига олиб келмоқда.

Даволаши натижалари. Узоқлашган натижалар касалликнинг босқичига боғлиқ. Касалликнинг I босқичида 70—80%, II босқичида 50—70%, III босқичида 20—30%, IV босқичида 10—15% bemорлар 5 ва ундан кўп йил яшайдилар.

Касалликнинг олдини олиши. Касалликнинг олдини олишга нос ва тамаки чекишни ташлаш, спиртли ичимликлар, аччиқ, шўр ва иссиқ овқатларни кўп емаслик, оғиз бўшлиғини соғломлаштириш, кариес тишлар, лейкокератоз, папилломатоз ва сурункали касалликларни ўз вақтида даволаш киради.

XIV БОБ

ҚАЛҚОНСИМОН БЕЗ САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Қалқонсимон без саратони эндокрин система хавфли ўсмалари ичида энг кўп учрайди. Қалқонсимон без саратони хавфли ўсмаларнинг 1% ини ташкил этади, кўпинча 40—60 ёшларда учрайди. Аёллар эркакларга нисбатан 2—3 маротаба кўп касалланади (27-жадвал). Энг кўп касалланиш Полинезия ва Филиппин оролларидағи аёлларда кузатилади (ҳар 100 минг аёлда 18 та касал). Ўзбекистонда 1998 йилда касалланиш кўрсаткичи (ҳар 100 000 аҳолига) 0,6 ни ташкил қилди.

27- жадвал.

**Ўзбекистонда қалқонсимон без саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган bemорлар сони)**

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	1,0	1,1	Самарқанд вилояти	0,3	0,3
Андижон вилояти	0,4	0,5	Сурхондарё вилояти	0,4	0,5
Бухоро вилояти	0,7	0,8	Сирдарё вилояти	0,2	0,7
Жizzах вилояти	0,3	0,5	Тошкент вилояти	1,0	1,0
Қашқадарё вилояти	0,6	0,2	Фарғона вилояти	0,5	0,4
Навоий вилояти	0,6	0,4	Хоразм вилояти	0,6	0,6
Наманган вилояти	0,6	0,4	Қорақалпогистон республикаси	0,1	0,3
Ўзбекистон бўйича — 1993 йилда — 0,6; 1998 йилда — 0,6					

Республикамиз вилоятларида саратоннинг учраши ҳар хил. Тошкент шаҳрида, Тошкент ва Бухоро вилоятларида энг кўп, Қорақалпоғистон республикаси, Самарқанд ва Андижон вилоятида энг кам кузатилади. Сўнгги йилларда бу касаллик Жizzах, Сирдарё вилоятларида ва Қорақалпоғистон республикасида бир оз кўпайди, Қашқадарё, Навоий ва Наманган вилоятларида эса анча камайди.

Касаллик сабаблари. Эпидемиологик ва экспериментал текширишлар шуни кўрсатдики, қалқонсимон без саратони пайдо бўлишида гормонал бузилишлар маълум аҳамиятга эга экан. Шу нарса тасдиқландики, гипофизнинг олдинги бўлагида ишланиб чиқадиган тиреотроп гормонининг кўпайиши қалқонсимон безда пролифератив жараёнлар, улар эса ўз навбатида саратон пайдо бўлишига ёрдам берар экан. Ташқи муҳит омилларидан энг муҳими болалик вақтидағи ионловчи радиациянинг таъсири ҳисобланади. Масалан, Хиросима ва Чернобилда касаллик жуда кўп. Бошқа хатарли омилларга эндемик буқоқ киради. Буқоқ касаллиги кўп учрайдиган эндемик туманларда қалқонсимон без саратони кўп қайд қилинади.

Патоморфологик тузилиши. Қалқонсимон без саратони одатда эпителий ҳужайраларидан ўсиб чиқади ва асосан 4 та гистологик турда учрайди: фолликуляр, папилляр, медулляр ва дифференциаллашмаган саратон. Қалқонсимон без саратонида ўсманинг гистологик тузилиши маълум даражада касалликнинг клиник манзараси, кечиши ва оқибатини аниқлади. Фолликуляр ва папилляр турлари қалқонсимон без хавфли ўсмаларининг 80 % ини ташкил этади, секин ўсади, атрофдаги тўқималарга тез ўсиб кирмайди. Фолликуляр саратон кўпинча қон томирлар орқали 7–17 % беморнинг суяқ ва ўпкасига метастаз беради. Папилляр саратон асосан (40–60 % касалларда) регионар лимфа тугунларига метастаз беради. Дифференциаллашмаган шакли 10–12 % ни ташкил қиласи, жуда тез ўсади, қалқонсимон безни чукур инфильтрациялайди ва яқин атрофга тезда метастаз бериб, нохуш оқибатларга олиб келади. Медулляр ҳужайрали саратон 8–10 % касалларда учрайди. Унинг бошқа саратонлардан фарқ қилиб турувчи хусусияти — қонда унинг гормони 100 мг/л ва ундан ҳам кўпроқقا етишидир. Бу эса нормадан анча юқори ҳисобланади. Медулляр саратон секин ўсади, 40–55 % касалда регионар лимфа тугунчаларига метастаз беради. Узоқлашган аъзоларга метастаз бериш ҳоллари кам учрайди.

Қалқонсимон без саратонининг TNM таснифи

- T_x — бирламчи ўсмани аниқлаш учун маълумот кам.
- T₀ — бирламча ўсма пайпаслашда аниқланмайди.
- T₁ — ўсманинг 1 см гача қисми без ичида жойлашган.
- T₂ — ўсманинг 4 см гача қисми без ичида жойлашган.
- T₃ — ўсманинг 4 см дан катта қисми без ичида жойлашган.
- T₄ — ўсма без атрофига ўсиб кетган.
- N_x — регионар лимфа тугунчаларида метастаз борлигини аниқлаш учун маълумот кам.
- N₀ — регионар лимфа тугунчаларида метастаз белгилари йўқ.
- N₁ — регионар лимфа тугунчаларини метастазлар шикастлаган.
- N_{1a} — бирламча ўсма томонидаги бўйин лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- N_{1b} — метастазлар бўйиннинг икки томонидаги, ўртадаги ёки медиастинал лимфа тугунчаларини шикастлаган
- M_x — узоқлашган метастазларни аниқлаш учун маълумот кам.
- M₀ — узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
- M₁ — узоқлашган метастазлар бор.

Қалқонсимон без саратонининг босқичлари

- I босқич — без ичида ўртача ўлчамли ўсма бор.
- II босқич — ўсма безнинг ярмини шикастлаган, шу томондаги регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- III босқич — ўсма безнинг ярмидан кўпини шикастлаган, бўйиннинг иккала томонидаги лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- IV босқич — ўсма без атрофидаги тўқима ва аъзоларга (кекирдак, қизилўнгач, тери ва бошқа) ўсиб кирган, узоқлашган метастазлар бор.

Килинг манзараси. Бошланғич даврда қалқонсимон без саратонининг клиник манзараси унча кўзга кўринмайди. Ягона белгиси безда тугунча пайдо бўлишидир. Саратон

учун қаттиқ консистенция, нотекс шаклдаги юза тугунча пайдо бўлиши, пайпасланганда унинг оғримаслиги хосдир. Ўлчамлари кичик ва қобиқ ичида бўлганда тугун аниқланмаслиги, аммо бўйин лимфа тугунчалари катталашган бўлиши мумкин. Катта ўлчамдаги саратон кўпинча атрофдаги тўқима ва аъзоларни қисиб қўяди ёки уларга ўсиб киради. Бу клиник жиҳатдан овоз бўғилиши, ютинган вақтда оғриқ сезилиши, харсиллаш, безни қимиirlатганда чегараланганилиги билан ифодаланади.

Одатда қалқонсимон без фаолияти, тўқималар компенсатор имкониятлари катталиги туфайли саратон ўсганда бузилмайди, улар ўзларининг тиреоид гормон ишлаб чиқариш хусусиятини сақлаб қолади. Шу сабабли қалқонсимон без саратонида гипотиреоз кам кузатилади. Интоксикация белгилари (тана вазнининг камайиб кетиши, ҳолсизлик, иштаҳанинг пасайиб кетиши) ҳам қалқонсимон без саратонида кам учраб, касаллик жуда кечикиб кетганда аниқланади. Медулляр саратон учун диарея хос бўлиб, бу ўсма ишлаб чиқарадиган кальцитонин гормонига боғлиқ.

Қалқонсимон без саратони кўпинча ҳеч қандай аломатларсиз кечади ёки хавфсиз ўсмага ўхшаганилиги туфайли касалликка кечикиб ташхис қўйилади. Қалқонсимон без саратони бор беморлар жарроҳ, терапевт, эндокринолог, отоларинголог ва бошқа мутахассисларга мурожаат қиласидар, улар эса кўпинча ҳозирги замон рак ташхиси усулларини қўлламайдилар ва шу сабабли даволаш усулини танлашда хатога йўл қўядилар. Қалқонсимон без саратонини бошқа касалликлардан ажратишда қўйидаги «хавфли белгиларга» аҳамият бериш керак:

1) қалқонсимон безда учрайдиган ҳар қандай нотекис юзали ва қаттиқ консистенцияли тугун ёши 35 дан ошган кишиларда пайдо бўлса;

2) тугун тез ўssa, шакли ўзгарса, қўзғалиши чегаралangan бўлса ёки илгаридан бор тугун ёки диффуз буқоқда фадир-будирлик пайдо бўлса;

3) бўйинда оғримайдиган, катталашган лимфа тугунчалари пайдо бўлса;

4) илгари соғлом юрган одамнинг ютиниши қийинлашса, овози хириллаб, қалқонсимон без соҳасида қисишлиш ҳисси пайдо бўлса дарҳол онкологга мурожаат қилиш лозим.

Қалқонсимон без саратонини буқоқ, аденона, тиреоидитлар билан таққослаш ташхиси ўтказилиши керак. Аде-

нома ва тугунли буқоқнинг саратондан фарқи унинг думалоқ шаклли, эластик консистенцияли, текис юзали, узоқ вақт мобайнида ўлчамларининг ўзгармаслиги ёки жуда секин катталашиши, метастаз бермаслигидир. Ўткир ва унча ўткир бўлмаган тиреоидитларда қалқонсимон безнинг диффуз катталашиши, тана ҳароратининг кўтарилиши, ҳолсизлик, бош оғриши кузатилади. Без пайпасланганда оғриқли бўлиб, қонда лейкоцитоз, эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошганлиги аниқланади. Сурункали фиброз (Ридел буқоғи) ва аутоиммун (Хашимото буқоғи) тиреоидитлар безнинг ўчоқли ёки диффуз катталишиши билан ажралиб туради. Хашимото буқоғи — қаттиқ эластик консистенцияли, Ридел буқоғи эса жуда қаттиқ бўлади. Хашимото буқоғида қонда тиреоглобулинларга қарши антитаначалар титри жуда ошиб кетади.

Ташхисоти. Қалқонсимон без саратонига шубҳа қилинганда сўраб-суриштириш, пайпасланадиган тугунни пункция қилиш, ультратовуш, радиоизотоп, цитологик ва гистологик текширишлар қўлланилади. Қалқонсимон безни пункцион биопсия қилиш 55—90 % беморларда узил-кешил ташхис қўйишга ёрдам беради. Кўпгина беморларда цитологик текширишлар асосида ўсманинг гистологик тузилишини ҳам аниқлаш мумкин. Бўйиндаги катталашган лимфа тугунчаларини пункция қилиш муҳим аҳамиятга эга. Шу йўл билан қалқонсимон безнинг пайпасланмайдиган саратонларига ташхис қўйиш, лимфогрануломатоз, туберкулёз ва бошқа касалликлар бор ёки йўқлигини аниқлаш мумкин.

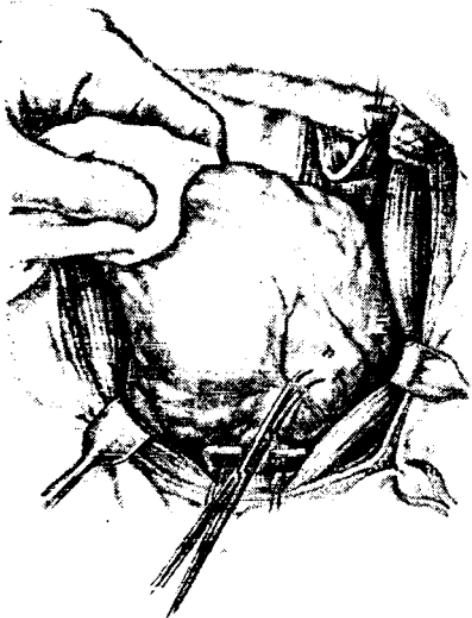
Радиоизотоп сцинтиграфия қалқонсимон без тўқимасида радиоактив йод ва бошқа моддалар тўпланишига асосланган. Саратоннинг ўзида йод кам миқдорда, аммо без тўқимасида яхши тўпланади, бу эса диаметри 1,5 см дан катта бўлган ўсмаларни аниқлашга ёрдам беради. Сцинтиграфия операциядан кейин қалқонсимон безнинг қолиб кетган қисмини ва метастазаларини аниқлашда катта аҳамиятга эга.

Кейинги йилларда ультратовуш билан қолқонсимон безни текшириш амалиётда кенг қўлланилмоқда. Унинг ёрдамида кичкина пайпасланмайдиган ўсмалар ва бўйиндаги регионар, диаметри 1 см бўлган тугунчаларни аниқлашнинг имкони бўлади. Баъзида ўсма қобиқ сиртига ўсиб чиқсанлиги ёки ўсма ўчоининг кальцификацияси аниқланади. Тугуннинг ҳажми ёки қалқонсимон без ўлчамла-

рини аниқлашда бу усул етакчи бўлиб қолмоқда. Ташхис қўйишда юқорида айтиб ўтилганлардан ташқари, пневмотиреоидография, артериография, тиреолимфография, термография ва бошқалар қўлланилади. Аммо бу усуллар сўнгги йилларда кам ишлатилмоқда. Ташхис усуллари кўплигига қарамай, қалқонсимон без саратонини эрта босқичларда аниқлаш жуда мураккаб масала бўлиб қолмоқда. Бу эса қалқонсимон бездан чиқадиган ҳамма тугуныли тузилемаларни олиб ташланганда ҳамда тугуныли буқоқ ёки бошқа касалликларда операция қилинганда беморларда шошилинч гистологик текшириш ўтказиш зарур эканлигига асос бўлмоқда. Бошқа хавфли ўсмалар каби қалқонсимон без саратонига охирги ҳақиқий ташхис фақат морфологик (цитологик ёки гистологик) текширувдан кейин кўйилади.

Даволаш. Қалқонсимон без саратонининг I—II босқичларига фақат жарроҳлик йўли билан даво қилиш мумкин. Нурлантириш, кимё ва гормонотерапия касалликнинг III—IV босқичларида ўтказилади. Қалқонсимон без саратонининг I—II босқичларида асосан 2 хил жарроҳлик усули қўлланилади: субтотал резекция ва тиреоидэктомия. Кўпинча субтотал резекция операцияси бажарилади. Бунда безнинг шикастланган бўлаги ва бўйинчаси кесиб ташланади. Тиреоидэктомия қилинганда қалқонсимон без бутунлай олиб ташланади (9-расм). Бўйин лимфа тугунчалирида метастаз бўлган беморларда у бўйин клетчаткаси билан биргаликда кесиб ташланади. Қалқонсимон без саратонининг III босқичида ҳамда унинг дифференциаллашмаган турида комбинациялашган даволаш ўтказилади. Даволаш қалқонсимон безга 30—40 Гр нур терапияси бериш билан бошланади. 2—3 ҳафтадан кейин субтотал резекция ўтказилади. Қалқонсимон безнинг иккала бўлаги шикастланган ва дифференциаллашмаган ўсма бўлса, тиреоидэктомия қилинади. Бундан кейин нур терапияси ўтказилади. Қалқонсимон без саратонининг IV босқичида суяк ва ўпкада метастазлар бўлса, олдин без бутунлай ҳамда регионар лимфа тугунчалари олиб ташланади, сўнгра эса беморга радиоактив йод берилади. Без саратонининг ҳамма босқичларида радикал операциядан кейин албатта гормонотерапия (тироксин) қўлланади.

Кимётерапия вақтингчалик натижа беради. Энг самарали препарат ҳисобланган адриамицин ўртача 30—35 %

9-расм. Қалқонсимон безнинг тиреоидэктомия операцияси.

даволаш (тиреоидэктомия, радиоактив йод, гормонотерапия) қўлланса ўпкасида кўп метастазлари бўлган беморларнинг 90,6 % и, суякларда бўлса — 48,1 % и 5 ва ундан кўп йил яшайди. Қалқонсимон без саратонининг дифференциаллашмаган турларини даволаш натижалари унча яхши эмас, кўпчилик bemорлар 1—2 йил ичидаги дунёдан кўз юмадилар.

Касалликнинг олдини олиш. Касалликни камайтириш учун буқоқ ва аденомаларни ўз вақтида даволаш, гипофизнинг тиреотроп гормони ортиқча ишланиб чиқишига қарши чоралар кўриш керак бўлади. Ёш болаларнинг қалқонсимон бези фаолиятини текширишда ва касалликларини (саратондан ташқари) даволашда ионловчи нурлар ва радиоактив йод ишлатиш мумкин эмас.

XV БОБ СУТ БЕЗИ САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Сут бези саратони аёлларда энг кўп учрайдиган хавфли ўсмадир. Дунёда бир текисда тарқалмаган: касалликнинг энг юқори интенсив кўрсат-

беморларда ремиссия беради. Ўсмага қарши бошқа препаратлар билан даволаш унча натижада бермайди, препаратлар комбинацияси ҳам даволаш натижаларини кўнгилдагидек яхшиладайди.

Даволаш натижалари. Қалқонсимон без саратони папилляр ва фолликуляр шаклининг I—II босқичларида — 90—95 %, III босқичида — 83 % bemор 5—10 йилдан кўпроқ яшайди. IV босқичида узоқлашган метастазлар бўлса (суяк ва ўпкада) ҳам комплекс

кичи (ҳар 100 000 аёл ҳисобига) Англия, Дания, АҚШ ва Болтиқбўйи мамлакатларида 30—40 %, энг кам кўрсаткичи Япония, Мексика ва Марқазий Осиёда 2—10 % ни ташкил қиласди. 25—30 ёшгача бўлган аёлларда камдан-кам учрайди, аммо ёши бундан ошганларда касаллик сони кўпайиб, 50—60 ёшда у ўз «чўққисига» етади. Касалланиш ҳамма иқтисодий ривожланган мамлакатларда йилдан-йилга ўсиб бормоқда. Ўзбекистонда сўнгги йилларда сут бези саратонининг сони аста-секин ўсиб аёлларнинг хавфли ўсмалари ичидан биринчи ўринни эгаллаган, 1998 йилда унинг интенсив кўрсаткичи 6,1 га тенг бўлди (28-жадвал).

28 - жадвал.

**Ўзбекистонда сут бези саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аҳоли ҳисобига)**

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	12,6	14,5	Самарқанд вилояти	4,4	6,4
Андижон вилояти	2,9	6,5	Сурхондарё вилояти	2,8	3,4
Бухоро вилояти	4,2	5,8	Сирдарё вилояти	4,7	6,1
Жиззах вилояти	2,4	3,3	Тошкент вилояти	9,1	8,9
Қашқадарё вилояти	2,5	3,2	Фарғона вилояти	4,9	5,3
Навоий вилояти	8,7	5,2	Хоразм вилояти	2,5	4,1
Наманган вилояти	3,7	4,3	Қорақалпоғистон Республикаси	2,3	2,9
Ўзбекистон бўйича жами - 1993 йилда -5,3; 1998 - 6,1					

Жадвалдан кўриниб турибдики, охирги 5 йилда республикамиз бўйича касалланиш кўрсаткичи ошган. Кўпчилик вилоятларда (Навоий ва Тошкент вилоятларидан ташқари) касалланиш сони ўсан.

Сабаблари. Сут бези фаолияти эндокрин система билан бевосита боғланган, буни ҳайз, ҳомиладорлик ва лактация даврларида кўриш мумкин. Ҳайвонларга кўп ва узоқ вақт мобайнида эстроген юборилса, сут бези эпителийси пролифератив жараёнларининг кучайишига, мастопатия-

нинг ва ҳатто сут бези саратонининг ривожланишига олиб келади.

Кузатишлар шуни кўрсатадики, кўпинча аёлларда тұхмандонлар фаолияти бузилиши туфайли қонда эстрогенлар миқдори ошади, сут бези эпителийси ва бириктирувчи тўқимасининг ўчоқли пролиферацияси ва атипик ҳужайралар пайдо бўлиши мумкин. Маълумки, касаллик асосан тұғмаган ёки кам туққан, кўп марта abort қилдирган, тұхмандонларнинг сурункали шамоллаш касалликлари билан оғрийдиган, ҳайз кўриш 13 ёшдан олдин бошлиниб 50 ёшдан кейин тўхтаган, боласини эмизмаган аёлларда кўпроқ кузатилади.

Ҳозирги вақтда онаси ёки опа-сингиллари сут бези ёки аёллар жинсий аъзолари хавфли ўсмалари билан оғриган аёлларда сут бези ракининг кўп учраши аниқланган. Касалланиш хавфли гипотиреоз, атеросклероз, қандли диабет билан оғриган беморларда ҳам ошади. Овқатланиш тартибининг бузилиши ҳам маълум даражада аҳамиятга эга. Вазни ошиб кетган, кўп миқдорда ёғли овқатлар, витамин А ва каротиноидлар миқдори кам бўлган озиқ-овқат маҳсулотларини истеъмол қиласидиган хотин-қизларда ҳам сут бези раки билан касалланиш эҳтимоли кўп бўлади.

Сут бези саратони олди касалликлари. Аёллар организмида содир бўладиган гормонал бузилишлар аввалига мастопатия ва фиброаденома деб номланадиган касалликлар пайдо бўлишига олиб келади. Мастопатия сут безларининг энг кўп учрайдиган касалликлари қаторига киради. Уни бошқалардан сут безлари эпителийси ва бириктирувчи тўқимасининг узоқ давом этадиган ортиқча пролиферацияси, ҳужайра элементлари дисплазияси ва гиперплазияси ажратиб туради. Мастопатия диффуз ва тугунли шаклларда учрайди.

Диффуз мастопатия одатда 35 ёшгача бўлган аёлларда ҳайз кўришдан олдин сут безларида оғриқ пайдо бўлиши билан юзага чиқади. Оғриқ айрим беморларда кучсиз, бошқаларида эса ўткир бўлиб, кўл, бўйин ёки куракларга тарқалиши мумкин. Пайпаслаганда безнинг ичидаги оғрийдиган қаттиқлик аниқланади ва шу билан бир қаторда сут безлари учидан тиниқ, оқимтир ёки оч сариқ рангдаги ажралма чиқиши кузатилади. Даволанмаган диффуз мастопатия узоқ вақтдан кейин саратонга айланиши мумкин. Диффуз мастопатияни даволаш учун аввало калий йод, камфора, витаминлар, тинчлантирувчи дорилар ва

транквилизаторлар қўлланилади. Бу даводан наф бўлмаганда ёш аёлларда андрогенлар ва антиэстрогенлар, кексайган аёлларда эстрогенлар ишлатилади.

Тугунли мастопатия. Кўпинча 30—40 ёшдаги аёлларда учрайди. Сут безида битта ёки ундан кўпроқ тугунчалар диффуз ўзгарган паренхима ичида пайдо бўлиб, бемор тик турган ҳолатида чегаралари яхши пайпасланиб, горизонтал ҳолатида ноаниқ бўлади. Агар тугунлар думалоқ, эластик консистенцияли, текис юзали, тери ва фасция билан боғланмаган бўлса, *кистоз мастопатия* деб аталади. Яна бир тури сут безлари йўли папилломаси (бошқача айтганда «қон оқиб турган сут бези») дейилади. Бу касалликда эмчак учига яқин тери остидаги сут йўллари ичида ўсма пайдо бўлиб, енгил шикастланади ва сут безидан қон аралаш суюқлик чиқиб туради ёки баъзи бир беморларда фақат сут бези учи ёки ареола босилганда пайдо бўлади.

Эркакларда ҳам сут бези касаллиги учрайди, бу гинекомастия дейилади. Унинг шаклларига хос бўлган пролифератив ўзгаришлар кузатилади. Кўкрак безининг катлашиши ва қаттиқлашиши билан кечади, унга фақат жарроҳлик йўли билан даво қилинади.

Фиброаденома — сут безининг хавфсиз ўсмаларига киради. Сут безида думалоқ, қимиirlайдиган, эластик консистенцияли, ясси юзали тузилма пайдо бўлиши билан тавсифланади. Тугунли мастопатиялар ва фиброаденома жарроҳлик усули билан даволанади. Сут бези секторал резекция қилиниб, динамик кузатув ўтказилади.

Патоморфологик тузилиши. Сут бези шартли равишда тўрт квадрантга бўлинади. Улар сут безлари учидан ўтадиган вертикал ва горизонтал чизиқлар билан чегараланган бўлади. Квадрантлар жойлашиши бўйича юқориги ички, юқориги ташқи, пастки ички ва пастки ташқи квадрантлар деб аталади. Сут бези учи остида алоҳида марказий доира бўлади. Ўсма ҳар бир бўлакда пайдо бўлиши мумкин, лекин кўп ҳолларда (50 % атрофида) ташқи юқориги квадрантда учрайди. Гистологик текширувда сут бези раки медулляр, скирр, бэзсимон, шиллиқли ва бошқа шаклларга бўлинади. Шакли қандай бўлмасин ўсма ҳужайралари сут бези паренхимасида якка ёки кўп ўчоқлар ҳосил қилиб, қон ва лимфа йўлларига тушади ва шу йўллар орқали регионар лимфа тугунчаларига ва узоқда жойлашган аъзоларга (ўдка, суяқ, жигар, тухумдан ва бош мия) метастазлар беради. Сут бези ракининг ilk белгиларидан

бошлаб узоқ аъзоларга тарқалиши клиник TNM таснифи ёки босқичлари билан ифодаланади.

Халқаро TNM таснифи

- T_{is} — фақат сут бези бўлакчасида(лобуляр) ёки сут йўлида (интрадуктал) жойлашган.
- T_0
 T_1 — бирламчи ўсма безда аниқланмайди.
- T_2 — ўсманинг ўлчами 2 см гача, устидаги тери шикастланмаган.
- T_3 — ўсманинг ўлчами 2 см дан 5 см гача, устидаги тери ботиқ, бурушган.
- T_4 — ўсманинг ўлчами ҳар хил, аммо устидаги терига ва остидан кўкрак деворига ўсиб кирган.
- N_0 — регионар лимфа тугунчаларида метастазланиш белгилари йўқ.
- N_1 — касал томондаги қўлтиқда қаттиқ, силжийдиган лимфа тугунчалари бор.
- N_2 — қўлтиқдаги лимфа тугунчалари катталашган, бир-бири билан қўшилиб кетган, силжиши чекланган.
- N_3 — бир томонлама ўмров устидаги ва пастидаги метасталанган лимфа тугунчалари бор ёки кўл шишган.
- M_0
 M_1 — узоқлашган метастазлар йўқ.
- иккинчи сут безида, қўлтиқда ва узоқда жойлашган аъзоларда метастазлар бор.

Клиник босқичлари

- I босқич — $T_{1-2}N_0M_0$
- II босқич — $T_{1-2}N_1M_0$
- III босқич — $T_{1-4}N_{2-3}M_0$
- IV босқич — $T_{1-4}N_{1-3}M_1$

Клиник манзараси. Сут бези саратонининг асосан 3 та клиник тури учрайди: тугунли, диффуз ва Педжет касаллиги.

I. *Саратонинг тугунли шаклида* етакчи ва яккаю-ягона белги сут безида оғриқсиз қаттиқликнинг пайдо бўлишидир. Бошлангич ҳолларда бошқа симптомлар бўлмаслиги мумкин. Шу сабабли кўп bemорлар ўсмани тасодиди-

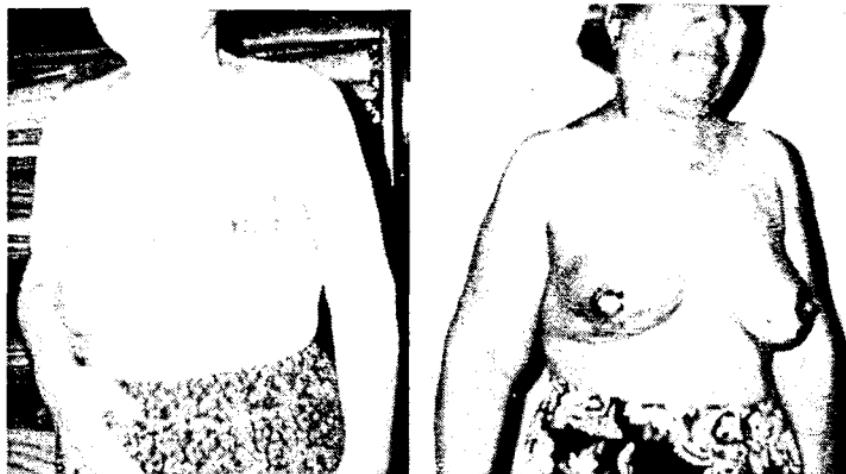
фан топадилар. Маълум вақт ўтгандан кейин пайпаслаганда тугун чегаралари яхши аниқланмайди. Агар тугун тери остида жойлашган бўлса, киндикланиш симптоми кўзга кўриниб қолади. Бунда тугун устидаги терида чўкиб, киндика ўҳшаб қолади. Баъзан тугун устидаги терида кўпгина майда чукурчалар пайдо бўлади, бу лимон пўсти симптоми дейилади. Кейинчалик терининг шикастланган жойи қизарип ярага айланади. Шу пайтда сут бези кўкрак деворига ёпишиб қолади, кўлтиқда, ўмров устида ва тагида лимфа тугунчалари катталашиб, бир-бири билан қўшилади, бемор сут безида, кўкрагида ва қўлида сезиларли оғриқ пайдо бўлганидан шикоят қиласди. Агар узоқ метастазлар ўпкада жойлашган бўлса, кучли йўтал, суяқда бўлса, кучли оғриқ, жигарда бўлса, сариқлик белгилари пайдо бўлади.

II. Сут бези саратонининг диффуз шакллари. 1. **Шиш инфильтратив шакли.** Сут безининг анча қисмига саратон хужайралари тарқалиб, майда лимфа ва қон (вена) томирларини эзиб катта, чегаралари аниқ, бир оз оғриқли ёки оғриқсиз қаттиқлик ҳосил қиласди. Тери шишган бўлиб, лимон пўстини эслатади ва қийинчилик билан букламга олинади. Шиш айниқса ареола соҳасида ва унинг атрофидаги бўлади. Саратоннинг бу шакли тез орада яқин ва узоқ метастазлар беради (10-расм, а).

2. Маститсимон шакли. Сут бези катталашган, кўкрак деворига ёпишган, териси ушлаб кўрилганда унинг ҳарорати кўтаришган бўлади. Бу хилдаги саратон тёри, унинг тагидаги тўқималарга тез ўсиб киради, енгил яраланади ва метастазлар беради.

3. Совутга ўхшаш шаклида саратон сут бези, унинг териси ва остидаги тўқималарга ўсиб кириб, кўкрак деворига ва иккинчи сут безига тарқайди. Сут бези кичрайиб, буришиб, қаттиқлашиб қолади. Бу ўзгаришлар совутни эслатади. Саратон шикастлаган тери, кўкрак бези ва унинг остидаги тўқималар бир-бири билан қўшилиб яхлит конгломератга айланади ва кам қимиirlайдиган ёки бутунлай қимиirlамайдиган бўлиб қолади. Регионар лимфа тугунчалирига кўпгина метастазлар беради.

III. Педжет саратони. Бу ўсма эмчак учидаги катта сут йўллари эпителийсидан пайдо бўлади. Аввало эмчакнинг учи қалинлашади, қизаради, текканда оғрийди, қичиыйди. Кейинчалик юзаки эррозия пайдо бўлиб, пўстлоқ билан қопланади. Ўсма безнинг ичига қараб ўсади, эмчак учи тагида қаттиқ тугун ҳосил бўлади, ўсманинг ўзи эса ярага айланади. Эмчак учи без ичкарисига чўкиб кетади, кўлтиқ-

10-расм. Сут бези саратони. а—шиш-инфилтратив шакли; б—Педжет шакли .

даги лимфа түгунчаларыда метастазлар пайдо бўлади (10-расм, б).

Ташхисоти. Сут бези саратонига шубҳа қилинганда сўраб-суриншириш, пайпаслаш, иккала сут безини ультратовуш ва маммография усуллари билан текшириш, ўсмадан олинган пунктатни цитологик текшириб кўриш ва ноаниқ ҳолларда зарур бўлганда секторал резекция қилиб гистологик текширишлар ўтказилади.

Сўраб-суриншишинг ташхис учун аҳамияти катта. Ёшлигидан жинсий аъзоларидан касалликлар бўлганлиги, ҳайз бошланиши ва тўхтаган вақти, ҳомиладорлик ва абортлар сони, болаларни кўкрак билан эмизиш, гормонал дориларнинг ишлатилишига доир ва бошқа саволлар билан саратонга сабабчи бўлган омилларни аниқлаш мумкин.

Кўриш-пайпаслаш жуда муҳим усул. Бемор вертикал турган ҳолида иккала сут безини бир-бирига солиштириб, унинг қўллари пастга туширилган ва боши орқасига эгилган ҳолатларда кўрилганда сут безларининг бир-биридан фарқи, шаклиниң ўзгарганлиги, пайдо бўлган дўмбоқлар ёки ичига ботган жойлар борлиги аниқланади. Сўнгра пайпаслаш усули билан иккила сут бези учидан бошлаб тагигача, тугун топилса, икки бармоқ орасига олиб текширилади. Тугун кафт билан кўкрак деворига босиб кўрилганда ўз қаттиқлиги ва шаклини сақлаб қолса, уни саратон дейишга асос бўлади, агар у йўқ бўлиб кетса ёки юмшоқ ҳолда қолса — бу тугунли мастопатия бўлади. Бун-

да албатта эмчак учидан суюқлик чиқиши ва регионар лимфа тугунчаларининг ҳолати ҳам аниқланади. Шундай текширишлар аёл ётган ҳолида ҳам қайтарилади.

Маммография. Бу сут безининг ички тузилмасини рентгенографик усул орқали ўрганишdir. Маммография маҳсус рентген-диагностик аппаратлар ёрдамида ҳеч қандай контраст моддаларсиз бажарилади. Флюоромаммография усули сўнгги йилларда жуда кам ишлатилмоқда. Рентген суратлари тўғри ва ён проекцияларда олинади. Одатда солиштириб кўриш учун соғлом сут бези ҳам айнан шундай проекцияларда маммография қилинади. Ёш аёлларни текшириш ҳайз кўриш оралиғида бажарилади.

Саратоннинг тугунли шаклида пайпаслаб топилган тугуннинг сояси рентген суратларида юлдузсимон бўлади, ундан эмчак учига бир хилда «ёлча» тортилади, пайпаслаш вақтида топилмаган ва ўлчами 1 см дан кам бўлган тугунчаларнинг сояси, микрокалцинатлар кўринади.

Мастопатияларда сут бези тузилмасида диффуз ва толали ўзгаришлар, уларнинг орасида эса кичкина ёруғликлар (кисталар) пайдо бўлганлигини кўриш мумкин. Маммография усули сут безини текширишда юқори даражада ташхис аҳамиятига эга эканлиги билан бирга уни канцерогенлик (безда саратон ҳосил қилиш) таъсирини ҳам эсдан чиқармаслик керак. Шунинг учун бу усулни ёшларда 1—2 марта гина ишлатиш мумкин. Асосан ёши 50 дан ошган аёлларда бу усул қўлланилиши керак.

Ультратовуш билан текшириш усули (сонография). Кейинги йилларда бу усул сут безларини текширишда кенг қўлланилмоқда. Кистали ва тугунли ўзгаришларни у яхши аниқлаб беради. Бу усул сут бези учун заарсиз бўлганлиги туфайли уни ёш беморларда қўллаш ҳам мумкин.

Бошқа маҳсус текширишлар (термография, дуктография, трансиллюминация, ксеромаммография, контраст маммография, артериография, радиоизотоп диагностика) айrim сабабларга кўра ҳозир кенг қўлланилмайди. Радиоизотоп ёрдамида текшириш асосан сужклардаги метастазни қидириш мақсадида ишлатилади. Сут безидаги ўзгаришлар барча мавжуд усуллар билан текширилганда ҳам саратон ташхиси фақат патоморфологик, цитологик ва гистологик текширишлардан кейингина кўйилади.

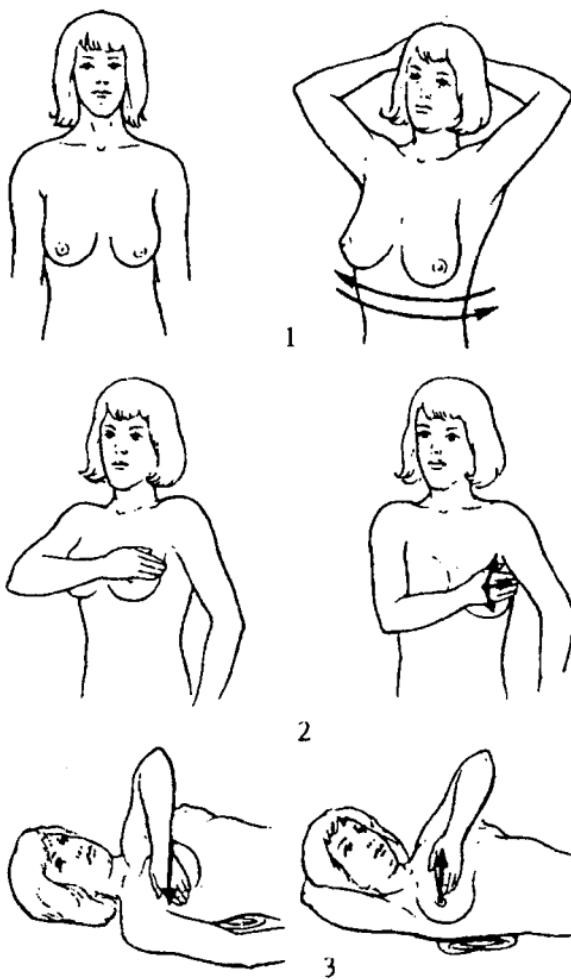
Цитологик текшириш учун сут бези терисини маҳсус игна билан тешиб тугун ёки ўзгарган жой ичидағи нарса шприцга тортиб олинади (пункцион биопсия) ва микрос-

копик таҳлил қилинади. Бунда сут безида ўзгарган (атипик) ва саратон ҳужайраларини топиш мумкин. Цитологик текшириш усули билан 80—90 % беморларда саратон ташхиси тұлық аниқланади. Аммо пункцион биопсия манфий натыжа берса, унда сут безидаги шубҳали жой секторал резекция орқали кесиб олинади ва гистологик текширишга берилади.

Секторал резекция саратон касаллигига ташхис қўйишида ҳал қилувчи усул ҳисобланади. Ундан ташқари у фиброаденома, мастопатиянинг тугуны шакли ва сут йўллари папилломаларини радикал даволаш усули бўлиб ҳам хизмат қиласи. Операция жараёни стационар ёки амбулатор шароитда 0,25 % ли новокаин эритмаси ёрдамида маҳаллий анестезия йўли билан бажарилади. Иккита ярим чўзиқ тери кесиклари билан радиал йўналишда, ўсма чегараларидан 2 см четроқдан кесилади. Кесикларнинг бири орқали катта кўкрак мускулигача чуқур кириб борилади. Ҳосил бўлган бўшлиқقا чап қўл бармоқлари киритилиб, олиб ташланадиган сектор кўтарилиди. Шундан кейин соғлом тўқималар орқали қарама-қарши томондаги кесик чуқурлаштирилиб, шикастланган сектор кесиб олинади. Техник жиҳатдан тўғри бажарилган резекцияда жароҳатнинг туви кўкрак мускулининг фасцияси бўлади. Олиб ташланган ўсма эса ҳамма томондан сут бези тўқимаси билан ўралган бўлади.

Тугунли мастопатия, фиброаденома ва саратонга шубҳаланилганда секторал резекция бир хилда, ҳеч қандай техникавий фарқсиз бажарилади. Сут бези папилломасида терини кесишда фарқ бор. Бунда косметик нуқтаи назардан ареоланинг чети бўйича ёйсимон қилиб кесиш мумкин. Тери парчалари ёғ клетчаткаси билан бир чеккага ажратилади. Ундан кейин сут безининг шикастланган сектори радиал йўналишда кесиб олинади.

Саратонни эрта аниқлашнинг икки йўли бор: булар асосан хотин-қызлар ўз-ўзларини мунтазам равишда текшириб туришлари ва албатта кўриклар ўтказилганда ҳар қандай касаллик билан амбулатор қабулига борилганда ҳам врачлар уларнинг сут безларини синчиклаб текшириб кўришлари лозим. Аёл сут безини ўзи текшириши учун белигача ечиниб ойна олдига туриши керак. Дастрлаб тик турган ҳолда қўлларини пастга тушириб кейин эса юқорига кўтариб иккала сут безини ойнада дикқат билан кузатиши, кейин ҳар бир сут безини алоҳида пайпаслаши керак (11-расм).

11-расм. Сут безини ўз-ўзича текшириш босқичлари:

- 1—кўлларни пастга туширган ва юқорига кўтарган ҳолда сут безларини кўзгу олдида кўриш;
- 2—вертикал ҳолатда сут безларини пайпаслаш; 3—горизонтал ҳолатда сут безларини пайпаслаш.

Агар сут безларида тугунчалар, қаттиқлашган жойлар топилса, эмчак учидан қон аралаш суюқлик чиқса, дарҳол онколог мутахассисга мурожаат қилиш лозим. 25–30 ёшдан ошган аёлларга ҳар ойда сут безларини ўз-ўзича текшириб кўриш тавсия қилинади.

Сут бези саратонига шубҳа қилинганда уни фиброаденома, киста (галактоцеле), сурункали мастит, мастопатиянинг тугунли шакли ва хавфсиз ўсмалардан фарқлай билиш керак. Фиброаденома, киста ва мастопатияларнинг тугунли шакли сут бези саратонидан тери симптомлари-

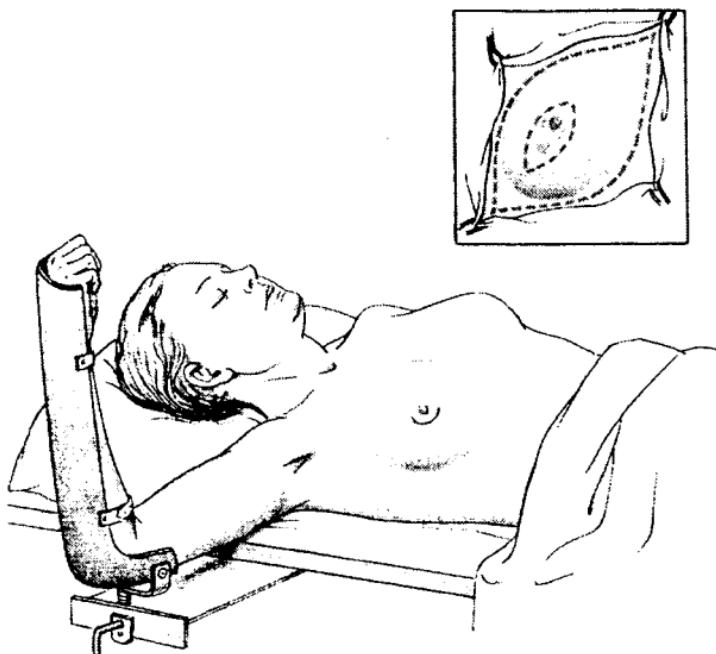
нинг йўқлиги, без учидағи ўсма атроф тўқималар билан қўшилмаганлиги ва бемалол қимирилаши ҳамда қўлтиқ остида катталашган лимфа тугунчанинг йўқлиги билан фарқ қилади. Сут безининг сурункали яллиғланиши билан саратон касаллигининг фарқи шундаки, саратоннинг аниқ чегаралари бўлади ва пайпаслаган вақтда қаттиқлик аниқланади ва лимфа тугунчалари оғримайди. Педжет касаллигининг бошланғич даврида уни эмчак учи экземаси, дерматит ва яллиғланиш туфайли пайдо бўлган эрозиялардан фарқлаш керак. Айтиб ўтилган касалликлар асосан ёш эмизикил аёлларда кўп учрайди, эмчак учи бунда емирилмайди ва ўтказиладиган даволаш ишлари яхши натижада ради.

Даволаш. Сут бези саратонига даво қилиш жуда қийин муаммо ҳисобланади. Қўлланиладиган даволаш чораларига жарроҳлик усули, нур, кимёвий ва гормонлар билан даволаш усуллари киради. Жарроҳлик усули сут бези саратонини даволашнинг асосий таркибий қисми бўлиб хизмат қилади (12-расм). Энг кўп қўлланиладиган жарроҳлик усули Холстед-Майер радикал мастэктомия операциясидир. Операция пайтида бу усул ёрдамида сут бези, катта ва кичик кўкрак мускуллари, қўлтиқ, ўмров, курак остидаги тўқима ва улардаги лимфа тугунлари яхлит олиб ташланади.

Сўнгги йилларда кўргина онкологлар саратоннинг I ва II босқичларида катта кўкрак мускулини олиб ташламаяптилар (Пэйти операцияси). Амалий тажрибалар шуни кўрсатадики, Пэйти мастэктомиясидан сўнг яхши функционал натижаларга эришилмоқда ва самарадорлиги жиҳатидан у Холстед операциясидан қолишмайди.

Сут бези саратонининг I босқичида аъзо сақлаб қолинадиган операция — секторал резекция қўлланади. Бу тежамли операциядан кейин нур терапияси қўлланилиши шарт. Нур терапияси кўпинча гамматерапия аппаратларида ўтказилади. Нурлантириш соҳасига албатта сут бези, қўлтиқ, ўмров ости, ўмров усти ва тўш соҳалари киради. Одатда бунда ҳар куни 2 Гр дан жами доза 40—60 Гр ни ташкил қиласди. Сўнгги йилларда операциядан олдин беморга ҳар куни 4—5 Гр дан 5 кун давомида жами 22—25 Гр доза берилиб ўтказиладиган операция усули ҳам ишлатилмоқда.

Гормонтерапиянинг асосий мақсади беморларда эстроген гормонининг ишлаб чиқарилишини тўхтатиш ёки миқдорини камайтиришdir. Бундай даволаш ҳайз кўра-

12-расм. Сут бези саратонидаги операциялар. Рамкада мастэктомия операцияси чизиқлари күрсатилған.

диган ёки ҳайз тұхтаганига 5 йил бўлмаган беморларда ўсмада эстроген ва прогестерон рецепторлари бўлганда овариэктомия қилиниб, кейин ҳар куни 20 мг дан тамоксифен (антиэстроген препарати) ва преднизолон (кортикостероид) 10 мг дан бериш билан бир йил давомида ўтказилади. Ҳайз тұхтаганига 5 йилдан кўп вақт ўтган бўлса, овариэктомия қилинмайди ва 1 йил тамоксифен берилади. Агар 1—2 ой ичидә ўсма регрессия бермаса, қўшимча кимётерапия қўлланилади.

Кимётерапия саратоннинг рецидиви(қайталаниши) ва метастазлар бериши олдини олиш учун қўлланилади. Кўпинча бу даволаш касалликни II ва III босқичларида операциядан кейин ишлатилади. Сут бези саратонига одатда узоқ йиллар давомида Купер режаси бўйича даво қилинади. Бу режа циклофосфан, метотрексат, 5-фторурацил, винクリстин ва преднизолондан иборат бўлиб 2 ой давом этади ва кўп марта қайтарилади. Агар кимёвий препаратлар I-IIа босқичларида радикал операциядан кейин ишлатилса бу адьювант (қўшимча) кимётерапия дейилади. Бу усулнинг кейинги натижалари ижобий бўлади.

Сўнгги йилларда қисқалиги, натижасининг яхшилиги ва нисбатан арzonлиги туфайли қуидаги 2 ҳаftалик репжалар билан даволаш кўпроқ қўлланиммоқда.

I режа:

Винкристин — 1 мг дан — ҳаftанинг 1 ва 2-кунлари

Циклофосфан — 1000 мг дан — ҳаftанинг 3-куни

Метотрексат — 30—35 мг дан — ҳаftанинг 5-куни,
Преднизолон — 20 мг дан ҳар куни.

II режа:

Винкристин — 1 мг дан — ҳаftанинг 1 ва 2-кунлари

Тиофосфамид — 40 мг дан — ҳаftанинг 3-куни,
5-фторурацил — 500—750 мг дан — ҳаftанинг
4—6-кунлари

Преднизолон — 20 мг дан ҳар куни.

Одатда кимётерапия 4—5 курсдан иборат бўлиб, ҳар бир курс 1—1,5 ой оралатиб ўтказилади.

Касалликнинг диффуз турини даволашда аввало нур, кимё ва гормон терапиялар қўлланади. Агар даволаш натижасида ўсманинг ҳажми кескин кичрайса, мастэктомия қилиниши ҳам мумкин.

Сут бези саратонининг тугуны шаклини босқичларига қараб даволаш тартиби 29-жадвалда келтирилган.

Жадвалда кўрсатилган нур терапия қайси босқичда ишлатилишидан қатъи назар ҳамма регионар лимфа түгунчалари албатта нурлантирилади. Сут бези саратонининг узоқлашган метастазларини даволаш осон иш эмас. Суядаги метастазлар кучли оғриқ бераб, уни емиради ва патологик синишга олиб келади. Шунда ҳам нур терапияси беморга яхши ёрдам беради, оғриқлар тўхтайди, синган жой битиб кетади. Бош миядаги метастазларни даволашда нур терапия ва гидреа (кимёвий препарат) биргаликда ишлатилса беморнинг аҳволи тезда яхшиланади. Ички аъзолардаги бошқа метастазларни даволаш яхши натижа бермайди.

Даволаш натижалари. Даволашнинг узоқ натижалари тўғрисидаги маълумотлар халқаро саратонга қарши курашиб жамияти, АҚШ, Москва ва Санкт-Петербург онкология институтлари томонидан чоп этилган мақолалардан олинган. Ушбу мақолаларда даволаш натижалари замонавий усуllар ишлатилганда ўсма босқичларига бе-

Сут бези саратонининг тугунили шаклига даво қилиш усуллари

TNM	Босқи-чи	Без квадранти	Даволаш тури
T _{is}	0 •	'Cain situ' ёки фақат эмчак учидা	Секторал резекция
T ₁ N ₀ M ₀	I	Латерал Медиал ёки марказда	Секторал резекция, кейин нур терапия Пэйти мастэктомияси, кейин нур терапия
T ₁₋₂ N ₀ M ₀	IIа	Латерал Медиал ёки марказда	Пэйти мастэктомияси, кейин нур терапия Радикал мастэктомия, кейин нур ва кимётерапия
T ₁₋₂ N ₁ M ₀	IIб	Латерал Медиал ёки марказда	Нур терапия, радикал мастэктомия сўнгра кимётерапия Нур терапия, кенгайтирилган мастэктомия сўнгра кимётерапия
T ₁₋₂ N ₂₋₃ M ₀	IIIа	Аҳамияти йўқ	Нур терапия, кейин радикал мастэктомия ва кимётерапия ёки олдин операция, кейин қолганлари
T ₃₋₄ N ₀₋₃ M ₀	IIIб	Аҳамияти йўқ	Нур терапия, радикал мастэктомия, кимё ва гормонтерапиялар
T ₀₋₄ N ₀₋₃ M ₁	IV	Аҳамияти йўқ	Нур, кимё- ва гормонтерапиялар

восита боғлиқ эканлиги қайд этилади. I босқичида 90—93 %, II-а босқичида 85,8—88,9 %, II-б босқичида 67,2—71,5 %, III-а босқичида — 66,7—75,0 %, III-б босқичида 39,8—46,8 % беморлар 5 ва ундан кўп йил яшайди. Турли сабаблар туфайли замонавий даво олмаган bemorларнинг ҳеч бири 5 йилгача яшамайди.

Касалликнинг олдини олиш. Бунинг чораларига тухумдоннинг сурункали касалликлари, сут безининг дисгормонал гиперплазияси, гипотиреоз, қандли диабет, жигар касалликларини даволаш киради. Янги туғилган чақалоқнинг она сути билан бокилиши ҳам мұхим аҳамиятга эга.

Семиришдан сақланиш, ҳамиша сабзавотлар, мева, витамин А ва каротинларга бой бўлган озиқ-овқатларни истеъмол қилиб туриш лозим.

XVI БОБ

ЎПКА САРАТОНИ *

Статистика маълумотлари. Иқтисодий ривожланган мамлакатларда ўпка саратони кенг тарқалган бўлиб, у билан касалланиш йилдан-йилга ўсиб бормоқда, айниқса, Франция (ҳар 100 минг аҳолига 66,6), ФРГ (62,2), Англия, АҚШ, Голландия ва Австрияда бу яққол кўзга ташланмоқда. Бу мамлакатларда ўпка саратони билан касалланиш ва ундан ўлиш кўрсаткичи хавфли ўスマлар орасида биринчи ўринни эгаллади.

Ўзбекистонда ўпка саратони билан касалланиш 1998 йилда ҳар 100 000 аҳоли сонига ҳисоблаганда 5,4 га тўғри келади. Бутун хавфли ўスマлар орасида республикада ўпка саратони билан касалланиш 5-ўринда бўлиб, ўлим кўрсаткичи ҳар 100 000 аҳоли ҳисобига 4,2 га тенг.

Республикамизда кейинги йилларда ўпка саратони билан касалланиш кўрсаткичи бироз камайди. Шу вақт ичida Тошкент шаҳрида, Бухоро, Жizzах, Наманганд, Самарқанд ва Тошкент вилоятларида касалланиш кўрсаткичи камайгани ҳолда, қолган вилоятларда бир оз кўпайди. Ўпка саратони билан касалланиш бўйича Тошкент шаҳри, Тошкент, Навоий ва Андижон вилоятлари биринчи ўринни эгаллади (30-жадвал).

Эркаклар аёлларга нисбатан 7—10 марта кўп касалланиди ва беморларнинг 80 % ини сигарета чекувчилар ташкил қиласиди. Ўпка саратонидан ўлим кўрсаткичи чекувчиларда чекмайдиганларга нисбатан 10—15 марта кўпроқдир. Касалланиш одамларнинг ёшига пропорционал равишда ўсиб боради ва 60—69 ёшда энг чўққига чиқади. Шу пайтда касалланиш 30—39 ёшдагиларга нисбатан 53 баравар кўпроқ учрайди.

Касаллик сабаблари. Ўпка саратони билан касалланишнинг асосий омиллари шаҳар ҳавосининг канцероген моддалар билан ифлосланиши ва тамаки чекишидир. Тамаки туруни таркибида жуда кўп миқдорда канцероген моддалар, полициклик ароматик углеводлар, нитроза бирикмалари, ароматик аминлар, оғир металл тузлари, радио-

Ўзбекистонда ўпка саратонининг тарқалаш даражаси (ҳар 100 минг аҳоли сонига ҳисоблагандан)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	17,5	11,4	Самарқанд вилояти	3,5	3,3
Андижон вилояти	6,6	6,9	Сурхондарё вилояти	1,9	2,5
Бухоро вилояти	5,1	4,6	Сирдарё вилояти	4,7	5,2
Жиззах вилояти	6,9	5,9	Тошкент вилояти	12,7	10,4
Қашқадарё вилояти	1,2	1,5	Фарғона вилояти	5,1	5,6
Навоий вилояти	7,9	8,2	Хоразм вилояти	2,5	2,9
Наманган вилояти	3,6	3,2	Қорақалпоғистон Республикаси	3,2	3,4

Ўзбекистон бўйича жами: 1993 йилда — 5,9; 1998 — 5,4

актив полоний ва бошқалар мавжуд. Чекищ пайтида ҳосил бўладиган канцероген моддаларга бой бўлган смола бронх эпителийларига ўтириб қолади. Узоқ вақт давом этган чекиши жараённида канцерогенлар таъсири остида бронх эпителийларининг фаолияти, тузилиши бузилади ва цилиндрик эпителийнинг кўп қаватлиликка ўтиши — метаплазияси юз беради, бу эса ўз навбатида хавфли ўсма пайдо бўлишига олиб келади. Касалланиш эҳтимоли чекиши давомийлиги ва чекиладиган сигареталар миқдорига боғлиқ. Тамаки маҳсулотлари сифатининг ҳам бу ўринда аҳамияти бор. Арzon ва фильтрсиз сигарета чекувчиларда касалланиш хавфи юқори бўлади.

Шаҳар ҳавосининг канцероген моддалар (масалан, бензпирен) билан ифлосланиши, автотранспорт воситалари, завод ва фабрикаларнинг тутунлари ҳам касаллик келиб чиқишида катта аҳамиятга эга.

Касби бўйича узоқ вақт зарарли моддалар (асбест, кўмир, радиоактив чанглар, хром ва никел) билан ишлаган кишиларда бошқаларга нисбатан ўпка саратони кўпроқ учрайди.

Ўсма олди касалликлари. Ўсма пайдо бўлишида бронх ва ўпкаларнинг бошланғич ҳолати муҳим аҳамиятга эга. Бронх адено маси, папилламатозли бронхит, ўпка паренхимаси-

даги сурункали касалликлар (масалан, сил), чандиқли ўзгаришлар ва ўчоқли пневмосклероз аста-секин ўпка саратонига айланиши мумкин.

Патоморфологик тузилиши. Ўпка саратони бронх эпителийси метаплазияга учраб, яssi шаклга айланган ҳужайралардан пайдо бўлади. Ўсма кўпроқ ўнг ўпка ва унинг юқори бўлакларида учрайди, Бosh ва сегментар бронхлардан чиқадиган хавфли ўсмалар марказий саратон, майда сегментар бронхлар ва бронхиолалардан чиқадиган ўсмалар сиртқи периферик саратон деб аталади. Ўпка саратонининг 60 % ини марказий, 40% ини сиртқи шакллари ташкил этади.

Гистологик тузилиши жиҳатидан ўпка саратони тўрт асосий турга бўлинади: яssi ҳужайрали, без ҳужайрали, майда ва катта ҳужайрали. Яssi ҳужайрали тури асосан марказий саратонда учрайди, bemорларнинг 40—50 % ини чекувчи эркаклар ташкил қиласди. Без ҳужайрали саратон 25—30 % bemорда кузатилади. Аёллар эркакларга нисбатан 4 марта кўпроқ касалланади. У бронх безлари эпителийсидан ўсиб чиқади ва кўпинча ўпканинг сиртқи саратонини ташкил қиласди. Майда ҳужайрали саратон 20—25 % bemорда учрайди, у бронхларнинг эндокрин безларидан пайдо бўлиб, асосан чекиш билан чамбарчас боғлиқ. Ўсма кўпинча ёш ва ўрта ёщдаги кишиларда учраб, эрта ва шиддатли метастазлар беради ҳамда ёмон оқибатларга олиб келади. Катта ҳужайрали саратон камроқ, ўртача 10 % bemорда ҳам марказий, ҳам сиртқи турларда учрайди. Ўпка саратони атроф тўқималарга бевосита ўсиб кириб, лимфоген ва гематоген метастазлар беради. Метастаз бериш хавфи ўсманинг гистологик тузилишига боғлиқ: кичик ҳужайрали саратон энг кўп, без ҳужайралиси камроқ, яssi ҳужайрали саратон эса янада камроқ метастаз беради. Метастазлар аввало кўкрак қафаси ичидаги бронх-ўпка, трахея-бронх ва трахея атрофидаги лимфа тутунчаларида, кейин ўмров ости ва ўмров усти, қорин бўшлиғидаги лимфа тутунчаларида пайдо бўлади. Узоқлашган метастазлар асосан гематоген йўл билан тарқалиб жигарда, бosh мияда, буйракда, суякларда ва бошқа аъзоларда энг кўп аниқланади.

Ўпка саратонининг TNM таснифи

T_x

- бирламчи ўсма рентген ва бронхоскопияларда аниқланмаган, лекин балғамда ва бронх ювиндисида ўсма ҳужайралари топилган.

- T_0 — бирламчи ўсма аниқланмаган.
- T_{is} — ўсма инвазия бермаган.
- T_1 — ўсма 3 см дан кичик, ўпка тўқималари ва висцерал плевра билан чегараланган, бош бронх заарланмаган.
- T_2 — ўсма 3 см дан катта ёки ўлчамидан қатъи назар ўпканинг висцерал плеврасига ўсиб кирган ёки ателектаз, обструктив пневмония берган, каринадан 2 см нарироқда жойлашган.
- T_3 — ўсма бевосита кўкрак деворига, диафрагмага, медиастинал плеврага, перикардга ўсиб кирган, лекин карина сақланган ёки ўпкада ателектаз, обструктив пневмония ҳосил бўлган.
- T_4 — ўсма бевосита кўкрак оралифи, юрак, катта қон томирлар, трахея, қизилўнгач, умуртқалар, каринага тарқалган ёки плевра бўшлиғида суюқлик ҳосил қилган.
- N_x — регионар лимфа тугунчаларида метастазни аниқлаш учун маълумот кам.
- N_0 — регионар лимфа тугунчаларида метастаз белгилари йўқ.
- N_1 — бронх ёки ўпка илдизи лимфа тугунчалари касаллик бор томонда заарланган, шу жумладан ўсма бевосита уларга ўсиб кирган.
- N_2 — кўкс оралигининг касаллак томонидаги ёки бифуркациядаги лимфа тугунчалари заарланган.
- N_3 — кўкс оралифи ёки ўпка илдизининг қарама-қарши томонидаги ёки ўмров усти иккала томонидаги лимфа тугунчалари заарланган.
- M_x — узоқлашган метастазларни аниқлаш учун маълумот кам.
- M_0 — узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
- M_1 — узоқлашган метастаз бор.

Ўпка саратонининг босқичлари

0 босқич $T_{is}N_oM_o$;
 I босқич $T_1^1N_o^oM_o^o$;
 II босқич $T_1^1N_o^oM_o^o$;

$T_2N_oM_o$
 $T_2N_1M_o$

III а босқич	$T_1 N_2 M_o$;	$T_2 N_1 M_o$	$T_3 N_{o-2} M_o$
III б босқич	$T_4 N_3 M_o$;	$T_{1-4} N_{1-3} M_o$	
IV босқич	$T_{1-4} N_{1-3} M_1$		

Клиник манзараси. Касалликнинг клиник манзараси ўсманинг тури, маҳаллий ва умумий белгиларига боғлиқ.

Марказий саратон. Одатда 80—90 % беморлар дастлаб қуруқ ва сийрак, кейинчалик эса қийнайдиган, тинимсиз, айниқса кечалари зўраядиган йўтал, унча кўп бўлмаган кўпиксимон ёки кўпик-йирингли балғам ташлашдан шикоят қиласидар. 40—50 % беморнинг балғамида қон кузатилади — бу ўсманинг емирилишидан дарак беради. 60—70 % беморда кўкрак қафасидаги ўсма плевра ва нервга ўсиб кирганлиги туфайли тўхтовсиз оғриқ пайдо бўлади. Баъзида тана ҳарорати кўтарилиши кузатилади. Бу заараланган бронхнинг ўсма ёки балғам билан ёпилиб қолиши натижасида ўпканинг ҳаво ўтмайдиган қисмида яллиганиш-обтурацион зотилжам пайдо бўлганлигидан дарак беради. Ҳолсизлик, тез чарчаб қолиш, харсиллаш, бемор иштаҳасининг пасайиб кетиши каби белгилар ўсма катта ўлчамларга етган пайтда пайдо бўлади.

Ўпканинг сиртқи саратони. Узоқ вақтгача унинг белгилари намоён бўлмайди. Фақат ўсма ўз ёнидаги тўқима ва аъзоларни эзганда ёки уларга ўсиб кирганда клиник белгилар — аввало кўкрак қафасида оғриқ ва харсиллаш пайдо бўлади. Оғриқ 20—50 % беморда касалланган ўпка томонда бўлиб, бу ўсманинг плевра ёки кўкрак деворига ўсиб кирганлигига боғлиқ. Харсиллаш ўртacha 50 % беморда учрайди ва унинг асосий сабабчиси катта веналар, бронх ва трахеяни ўсма томонидан эзилишидир. Кейинчалик ўсма катта бронхга ўсиб кирган вақтда йўтал, қон туфлаш кузатилади ва касалликнинг манзараси марказий саратонникига ўхшашиб бўлиб қолади. Сиртқи саратоннинг *Пенкост шаклида* ўсма ўпка чўққисидаги плеврадан ўтиб, елкадаги нерв боғлами, бўйин умуртқалари, қовурғалар ва симпатик нервга ўсиб киради. Шу сабабли беморнинг шикастланган томонида сезувчанлик ўзгаради, мускуллар атрофияси ва Горнер синдроми юзага келади.

Ўпка саратонининг атипик шакли. Айрим ҳолларда ўпка саратони мавжуд усувлар билан аниқланмасдан қолиб, кўкс оралиғидаги лимфа тугунчаларига кўплаб метастазлар беради, беморнинг юзи ва бўйни шишиб, кўкрак териси ости веналари қалинлашади, харсиллаш кузатилади.

Бу ўпка саратонининг *медиастинал шаклидир*. Баъзан ўсма кичкина ва кўринмас бўлиб, иккала ўпкага майда метастазлар беради. Бу ўпканинг *бирламчи карциноматози* деб аталади. Ўпка саратонининг ҳамма турида *паранеопластик синдромни* кузатиш мумкин. Бу саратон ҳужайраларининг кўп миқдорда ҳар хил гормонлар (адренокортикотроп, антидиуретик, паратиреоид, эстроген, серотонин) ва ўсма оқсиллари (СЭА-саратоннинг эмбрионал антигени, АФП-альфа-фетопротеин) ишлаб чиқариши билан боғлиқдир. Натижада беморларда нейро- ва миопатия, дерматозлар, артраптик ва ревматоид белгилар, гинекомастия, тромбофлебит ва бошқаларни учратиш мумкин. Бу синдром кўпроқ майда ҳужайрали ўпка саратонида кузатилади.

Ташхис қўйиш учун сўраб-суриштириш, объектив кўриш, лаборатория, рентгенологик, цитологик, бронхологик, гистологик, радионуклид ва трансторакал пункция ёрдамида текшириш усулларидан фойдаланилади.

Сўраб-суриштириш. Беморда ўпка шикоятлари бўлганда, уларнинг алоҳида хусусиятлари, касалликнинг давомлилиги ва динамикаси, илгари бошдан ўтказилган ўпка касалликлари ва даволаш усуллари натижаларини ўрганиш лозим. Беморнинг заарли одатлари, асосан, чекиш ва унинг давомлилиги, бир кунда қанча сигарета чекиши, касб ва турмуш шароитларини билиш зарур. Ташхис учун қўйидаги «хавфли аломатлар» муҳим аҳамиятга эга:

Узоқ вақт давом этадиган, азоб берадиган қуруқ ёки балғамли йўтал.

Ўпка шамоллашининг тез-тез қайталаб туриши.

Бир марта ёки бир неча марта қон туфлаш.

Кўкрак қафасида доимий кучсиз оғриқ пайдо бўлиши.

Объектив текшириш. Объектив текшириш bemорни синчиклаб кўриш, кўкрак қафаси, қорин ва лимфа тугунчаларини пайпаслаш, ўпкани перкуссия ва аускультация қилишдан иборат. Беморни кўриш пайтида юзнинг оқарган ва шишганлиги, кўкрак қафаси бир томонини нафас олганда орқада қолиши, тирноқларнинг *«соат шишиаси»*-га, бармоқларнинг эса ногора чўпига ўхшашлиги кузатилади. Одатда кўкрак қафасининг щикастланган томонида овоз тебранишининг сусайганлиги кузатилади.

Жигар ва ўмров усти лимфа тугунчалари пайпаслаб кўрилганда уларда саратон метастазларини аниқлаш мумкин. Кўкрак қафаси перкуссия қилинганда, агар ўпкада ателектаз бўлса, унинг проекциясига мувофиқ перкутор

товушнинг пасайиши кузатилади. Аускультацияда ателектаз туфайли бронхдан ҳаво ўта олмаганлиги натижасида нафас овозининг йўқлиги, зотилжамда ҳўл хириллашлар ёки фичирлаш эшитилиши мумкин.

Лаборатория текширувлари. Қон умумий тахлил қилинганда эритроцитлар чўкиш тезлигининг кучайиб кетганини, баъзида унча катта бўлмаган лейкоцитоз, касаллик жуда кечикиб аниқланганда эса гипохром камқонлик кузатилади. Ўпка саратонини аниқлашда балғамни цитологик текшириб кўриш жуда катта аҳамиятга эга. Агар балғам 1 марта текширилганда унда саратон ҳужайралари аниқланмаса, уни 5—6 кун мобайнида текшириш керак. Балғам услубий жиҳатдан тўғри олинганда 50—60 % беморда хавфли ўсма ҳужайраларини аниқлаш имконияти бўлади. Шуни унутмаслик керакки, балғамда атипик ҳужайраларнинг бўлмаслиги ўпка саратони йўқлигини билдирамайди.

Рентгенологик текшириш ўпка саратонига ташхис кўйишнинг асосий усули ҳисобланади. Бунинг учун кўкрак қафаси икки проекцияда рентгенография, рентгеноскопия, томография ва заруратга қараб бронхография қилинади (13-расм).

Марказий саратонни аниқлашда рентгенологик текширишлар тўғри ва ён проекцияларда рентгенограмма қилишдан бошланади. Касалликнинг бошланғич даврида рент-

13-расм. Чап ўпкадаги марказий ўсманинг рентгенограммада кўриниши.

ген суратларида күпинча ўсма сояси кўринмайди, лекин унинг асоратлари, биринчи навбатда ўпканинг қисман гиповентиляцияси ва ателектази аниқланади. Ўсма бронхда аста-секин ўсиб ўпкага ҳавонинг етарли ўтишига ҳалақит беради. Бу ўпка гиповентиляцияси дейилади. Агар шу ҳодиса бош бронхда бўлса, ўпканинг рентген сурати бутунлай хиралашади. Агар бу вазият бўлак ёки сегментар бронхда бўлса, ўпкада қисман ўчоқли хиралашиш пайдо бўлади. Ўсма бош бронхни бутунлай бекитган бўлса, суратда ўпканинг ҳамма қисмида қоронфилашиш кузатилади. Бўлак ёки сегментлар бронх бекилганда ателектаз ён рентгенограммаларда учбўрчак шаклда бўлиб, чўққиси ўпка илдизига қараган бўлади. Ателектазга яқин бўлган ўпка майдони компенсатор равишда кенгаяди (компенсатор эмфизема), кўкс оралиғи элементларининг сояси шикастланган томонга силжийди. Кейинчалик ўпка суратида ўсма ва ўпка илдизидаги катталашган лимфа тугунчаларининг соясини кўриш мумкин.

Сиртқи саратоннинг эрта босқичларида ўпканинг рентген суратида ўлчамлари 1,0—2,0 см бўлган ёлғиз, интенсив бўлмаган, контурлари ноаниқ сояни кўриш мумкин. Бу соялар моҳиятини аниқлаш учун дарҳол ташхиснинг кўшимча усуллари қўлланилиши керак. Анча вақт ўтгандан кейин бундай думалоқ соя катталашиб, контури нотекис, ўртаси бўшлиқли бўлиб қолади, баъзида эса ўпка илдизига қараб кетган «йўлка» ва у ерда катталашган лимфа тугунчалари кўринади.

Махсус усуллар. Рентген томография марказий саратонда тўғри ва ён проекцияларда қилинади. Эндобронхиал саратонда бронхнинг кескин торайганлиги ёки ампутацияланганлигини кўриш мумкин. Перибронхиал ўсмада бронх ичининг нотекис торайиши, ички контурининг нотекислиги ҳамда бронх атрофида ўсма сояси кўринади. Сиртқи саратон томограммада кўпинча нотекис, контурули, атрофига «йўлкалар» таратган ўчоқли соя кўринишида бўлади. Томографияда бошқа тузилмаларнинг орқасига яширинган катта бронхлар ва лимфа тугунчаларининг ҳолати, ўпкада ҳосил бўлган бўшлиқлар ва емирилган майдонларни кўриш имконияти туғилади.

Бронхография — бронхларга контраст модда юбориб текшириш усули. Бу усул билан ўсма ҳосил қилган бронх чўлтоғи ёки унинг ичи ғадир-будур торайганлигини аниқ-

лаш мумкин. Бронхография сегментар ва субсегментар бронхлар шикастланганда қўлланилади. Сўнгги йилларда жуда кам ишлатилади.

Бронхофиброскопия — бронх ичини бронхофиброскоп билан текшириш усулидир. У асосан маҳаллий анестезия остида ўтказилади. Ўпка саратони бронхоскоп орқали қаралганда фадир-будур, кўкимтири рангда, тегилганда енгил қонайдиган тўқима шаклида бўлади. Бошқа ҳолларда эса бронх концентрик торайган ва девори инфильтрациялашган бўлади. Бронхофиброскопия микроскопик текширишга материал олиш билан якунланади. Ўсма экзофит шаклда бўлса, уни биопсия қилиш қийин эмас. Ўсма перибронхиал шаклда ўсганда бронхоскоп орқали маҳсус узун игна билан бронхнинг шубҳали жойи пункция қилинади.

Трансторакал пункция кўпинча ўпканинг сиртқи саратонида рантгенологик назорат остида қилинади. Бу усул ёрдамида 83,5 % беморда сиртқи саратон борлиги морфологик тасдиқланади.

Кўшимча текширишлар. Ўпка саратонида ўпканинг ўзини ва бошқа аъзоларни батафсил ўрганиш учун компьютер томография, радионуклид сцинтиграфия, радиоиммунологик таҳдил, медиастиноскопия ва паастериал медиастинотомия усуллари қўлланилади.

Компьютер томография — ўпка паренхимаси, катта ва кичик бронхлар, қон томирлари, ўпка илдизидаги лимфа тугунчаларидағи ўзгаришлар тўғрисида жуда муҳим ахборот беради. Амалиётда рентгенологик усулдан кейин ишлатилади.

Радионуклид сцинтиграфия. Маҳсус радиоактив препараллар (галлий 67-цитрат, технеций 99-пертехнат, кобальт 57-блеомицин ва бошқалар) ишлатиш асосан ўпка саратони, унинг жигар, бош мия ва суякларга берган метастазларини аниқлашда катта ёрдам беради.

Радиоиммунологик таҳдил. Бу bemордан 2—3 мінг қон олиб унинг зардобидаги ўпка сартонида учрайдиган маркёр ва оқсилларни (СЭА, АКТГ, паратиреоид, эстроген, серотонин ва бошқалар) аниқлаш усулидир. Асосан касалликни даволаш сифатини назорат қилишда ва саратоннинг қайталанишини барвақт билишда аҳамияти жуда катта.

Медиастиноскопия ва паастернал медиастинотомия. Паратрахеал, бифуркацион лимфа тугунчалари, трахея, бош бронхлар, катта томирлар ҳолатини ўрганиш учун

құлланилади. Аммо бу иккала усул ҳам наркозли операцияни талаб қилиши туфайли амалиётда жуда кам ишлатиласы.

Қиёсий ташхис. Ўпка саратонини бошланғич даврида бошқа касалликлардан ажратиш осон эмас. Марказий саратоннинг асорати бўлган зотилжамни сурункали ўпка яллиғланишидан фарқлашда бронхоскопия ёрдам беради. Сиртқи саратондаги ўпкада бўладиган думалоқ соя жуда кўп касалликларда учрайди. Амалиётда асосан сил, хавфсиз ўсма, эхинококк-кинетасен-ва-ўчотли-зотилжамнилардан фарқлаш учун маҳсус лаборатория текширишлари, томография ва биопсия қўлланилади.

Даволаш. Сўнгги 20 йил ичидаги ўпка саратонини даволашда анча ўзгаришлар юз берди. Илгари жарроҳлик операцияси ўпка саратонининг ҳамма босқичлари ва патоморфологик турларида ягона даволаш йўли деб ҳисобланган бўлса, ҳозир оптимал даволаш тартибини танлашда ўсманинг босқичи, ўсиш шакли ва гистологик тузилиши албатта ҳисобга олинади ва кўп ҳолларда бирга қўшилган (2-усул) ёки комплекс даволаш усуllibарни (3—4-усул) қўлланилади (31-жадвал).

Жадвал маълумотлари шуни кўрсатадики, фақат ўсманинг I босқичида жарроҳлик операцияси ягона даволаш усули бўлиб хизмат қиласи (ўшандаги ҳам майдага ҳужайрали саратонда операциядан кейин кимётерапия қўлланилади). Бошқа босқичларда 2 ва ундан кўп усуllibар қўлланилади. **Лобэктомия** асосан ўсманинг ҳамма гистологик турининг I ва II босқичларида, пневмонэктомия эса ясси, безли ва катта ҳужайрали ўпка саратонининг III босқичида, қўлланилади.

Нур терапияси (гамма нурлар) операциядан олдин 2 усульда қўлланилади. 1. Ҳар куни 2 Гр дан, жами 40—45 доза бериб, 3—4 ҳафтадан кейин операция килинади. 2. Ҳар куни 4—5 Гр дан, жами 20—25 Гр доза бериб, 1—3 кундан кейин операция қилнади.

Операциядан кейин нур терапияси кўпинча ҳар куни 2 Гр дан 20—25 кун, жами 40—50 Гр доза бериладиган тартибда ишлатиласы.

Нур терапияси радикал дастурда ўтказилса, одатда бирламчи ўсма ва ҳамма регионар лимфа тугунчаларига 15 кун давомида 2 Гр дан берилиб, 3 ҳафталик танаффус қилинади. Кейин шу тартибда нур билан даволаш қайтариласы. Ҳаммаси бўлиб нур дозаси (миқдори) 60—70 Гр га

Үпкә саралоннны даволаш тартиби

Үсманинг босқичлари				
Үсманинг гистологик тури ва даволаш усули				
Босқичи	TНМ	Ясси хужайралы	Майды хужайралы	Безли ва катта хужайралы
I	T _{1,2} N ₀ M ₀	Лобэктомия. Каршиликлар бўлса радикал нур терапияси.	Лобэктомия ва кимётерапия. Каршиликлар бўлса нур ва кимётерапия.	Лобэктомия. Каршиликлар бўлса радикал нур терапияси.
II	T _{1,2} N ₁ M ₀	Лобэктомия, бронхопластика нур ва кимётерапия. Каршиликлар бўлса радикал нур ва кимётерапия.	Лобэктомия ва кимётерапия. Каршиликлар бўлса радикал нур ва кимётерапия.	Лобэктомия, нур ёки кимётерапия. Каршиликлар бўлса радикал нур ва кимётерапия.
III	T _{1,4} N _{1,3} M ₀	Нур терапияси ва пневмоэктомия, кейин кимё ва иммун терапиялар.	Радикал нур ва кимётерапия. Бальзан буларадан кейин операция ва кўшимча нур, кимё ва иммун терапиялар қилинади.	Нур терапия ва пневмоэктомия, кейин кимё ва иммун терапия. Юкори дифференцилашган ўсмаларда олдин операция (пневмоэктомия), кейин кимётерапия
IV	T _{1,4} N _{1,3} M ₁	Нур ва кимётерапия. Паллиатив ва симптоматик чоралар.	Нур ва кимётерапия. Паллиатив ва симптоматик чоралар.	Нур ва кимётерапия. Паллиатив ва симптоматик чоралар.

етказилади. Майда хужайрали саратонда нур терапияси юқорида кўрсатилган радикал дастурда ўтказилиб, қўшимча превентив (профилактика) мақсадда иккита жой, яъни ўмров усти соҳасига ҳар куни 2 Гр дан жами 30 Гр доза ва бош миянинг чап ва ўнг томонларига ҳар куни 1 Гр дан, жами 30 Гр доза берилади.

Кимётерапия учун жуда кўп препаратлар ва уларни биргаликда қўллаш усуслари таклиф қилинган. Жаҳоннинг йирик онкологик илмий марказлари тажрибаси шуни кўрсатадики, битта ягона кимёпрепарат билан даволашдан (монокимё терапиядан) кўра, қўпроқ ва ҳар томонлама таъсир қиласидаги кимёпрепаратлар ишлатилгани (поликимётерапия) афзалроқдир. Улар операциядан кейин қўлланса, фойдаси янада яхшироқ бўлади. Энг самарали натижани ҳар бири 2—3 ҳафтали 3—4 курсли поликимётерапия беради. Ҳозирги даврда республикамиз амалиётида қуйидаги кимёпрепаратлар кўпроқ ишлатилмоқда: циклэфосфан, метотрексат, 5-фторурацил, винкристин, цисплатина, этопозид, гидреа.

Иммунтерапия. Ўпка саратонини даволашда бемор лейкоцитларини (макрофаглар, моноцитлар, лимфоцитлар) ўсмага қарши турини кучайтириш учун БЦЖ вакцинаси, бактериал моддалар (левомизол, фитогемаглютинин) ишлаб кўрилган. Аммо уларнинг якуний натижалари қониқарли тугалланмаган. Ҳозирги пайтда клиникаларда лимфокайнлар (интерлейкинлар, интерферонлар), монокинлар (лейкомакс), антитаначалар (иммунотоксинлар) ўпка саратонини даволашда қўлланилмоқда. Аммо бу соҳада ҳам тажриба етарли бўлмаганилиги сабабли якуний хулосалар чиқариш имконияти йўқ.

Даволаш натижалари: Қуйидаги жадвалда ўпка саратонини ҳар хил усувлар ва дастурлар билан даволашдан кейин 5 йил ва ундан кўпроқ яшаган bemorлар сони тўғрисидаги маълумотлар кўрсатилган (32-жадвал).

Жадвалда даволаш натижалари фақат касаллик босчиchlарига нисбатан кўрсатилган. Ўсманинг гистологик тузилишига қараб таҳлил қилинганда ясси хужайрали саратонда операциядан кейин 5 йил яшаганлар сони — 34,8 %, безли саратонда — 27,5 %, дифференциялашмаган хужайрали саратонда — 17,5 %, майда хужайрали саратонда — 11 %, операция ҳамда кимётерапиядан кейин — 30,0 % ни ташкил қиласиди.

Үпка саратонини даволаш натижалари

Босқичлари	Даволашдан кейин 5 йил яшаганлар сони (%)			
	Жарроҳлик усули	Нур терапияси	Жарроҳлик ва нур терапияси	Жарроҳлик ва кимётерапия
I	61,4-70,7	22,0-33,5	-	-
II	40,0-43,5	20,0-33,3	45,0-49,2	41,0-43,0
III	18,4-20,0	6,0-6,3	28,0-35,8	15,0-20,0

Үпка саратонининг олдини олиши. Бунинг асосий йўналиши — шаҳар ва қишлоқлар ҳавосидаги үпка саратонининг етакчи сабабчиси бўлган бензпиренни йўқотиш ёки уни хавфсиз даражагача камайтиришдир. Шу мақсадда барча тутун чиқарадиган саноат корхоналари, иссиқлик ишлаб чиқариш станциялари ва автотранспорт воситаларини янги, кам тутунли технологияларга, энг яхиси, электр қуввати билан ишлатишга ўтказиш мақсадга мувоғифиқдир. Энг муҳим профилактикchorалардан бири бу чекишидан воз кечиш ҳисобланади. Чекиши ҳеч ташлай олмайдиган «ашаддий чекувчиларга» ҳеч бўлмаса сигаретанинг охиригача чекмаслик тавсия қилинади, чунки унинг охирги учдан бир қисмида канцероген моддалар энг кўп йифилади. Тамаки тутунида канцероген моддалар ва қатрон концентрациясини камайтириш ҳам муҳим chorалардан биридир. Бу тамаки маҳсулотлари тайёрлаш технологиясини яхшилаш ва маҳсус фильтрлар ишлатиш йўли билан амалга оширилади. Үпка саратонини олдини олишнинг муҳим йўлларидан яна бири үпкада учрайдиган бронхоаденома, папилломатоз бронхит ва сурункали касалликларни ўз вақтида ва самарали даволашдир. Касалланиш хавфи А витамини ва каротиноидларга бой бўлган сабзаботларни кўпроқ истеъмол қилиб, тўғри овқатланганда ҳам анча камаяди. А витамини нафас йўлларидағи эпителийнинг бутунлигини тиклашга ёрдам беради.

ҚИЗИЛҮНГАЧ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Қизилўнгач саратони энг оғир касалликлардан бири бўлиб, хавфли ўсмаларнинг таҳминан 2 % ини ташкил қиласди. Қизилўнгач саратони энг кўп учрайдиган минтақаларга (ҳар 100 минг аҳолига 25—30 киши) шимолий Эрон, Туркия, Ўрта Осиё, Жанубий Қозоғистон, Ёқутистон, Шимолий Хитой ва Мўғалистон киради. Булардан ташқари, у билан юқори даражади касалланиш (ҳар 100 минг аҳолига 10—20 киши) Жанубий Африка, Франция, Бразилия, Хиндистаннинг баъзи бир минтақалари ва АҚШнинг қора танли аҳолиси ўртасида кузатилади. Европа мамлакатларида бу ўсма кам учрайди (ҳар 100 000 аҳолига эркаклар орасида — 4,0—7,0, аёллар ўртасида эса 1,0—2,0). Касалланиш кўп бўлган минтақаларда ушбу хасталик туб ҳалқ орасида маҳаллий бўлмаган аҳолига нисбатан 5—10 баравар юқоридир. Бундай тафовутнинг бўлишига аҳолининг овқатланиш хусусиятлари ва генетик омилларнинг таъсири сабаб бўлиши мумкин. Ўзбекистонда ўтган 5 йил ичидаги қизилўнгач саратони билан касалланиш секин-аста камайиб борганилиги кузатилди (33-жадвал).

33 - жадвал

Ўзбекистон аҳолиси ичидаги қизилўнгач саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	6,9	2,2	Самарқанд вилояти	4,1	3,6
Андижон вилояти	10,7	8,1	Сурхондарё вилояти	7,4	6,2
Бухоро вилояти	4,6	2,9	Сирдарё вилояти	6,1	4,8
Жizzах вилояти	7,1	4,9	Тошкент вилояти	5,8	5,1
Қашқадарё вилояти	2,3	2,5	Фарғона вилояти	7,9	6,3
Навоий вилояти	6,4	6,7	Хоразм вилояти	5,8	4,7
Наманган вилояти	8,1	6,6	Қорақалпоғистон Республикаси	20,1	19,3

Ўзбекистон бўйича жами: 1993 — 7,3; 1998 — 5,8

Қизилўнгач саратони билан касалланишнинг энг юқори кўрсаткичи Қорақалпоғистон республикаси (19,3), Андижон (8,1) ва Навоий (6,7), энг кам кўрсаткич — Тошкент шаҳри (2,2), Қашқадарё (2,5) ва Бухоро (2,9) вилоятларида қайд қилинади. Қизилўнгач раки билан касалланиш 1998 йилдан бери онкологик касалликлар орасида Ўзбекистонда 3-ўринда туради. Касалланиш ёш улғайиши билан ўсиб боради ва 60 ёшдан ўтган кишилар ўртасида энг кўп учрайди. 30—40 ёшдагиларга нисбатан шу ўшларда қизилўнгач саратони 8—10 баравар кўпроқ кузатилади. Барча хавфли ўсмалар ичидаги касалликдан ўлиш иккичи ўринда туради.

Сабаблари. Қизилўнгач саратонининг келиб чиқишига канцероген моддалар (нитрозаминлар, бензпирен ва бошқалар) ва касалликка мойилликнинг бевосита алоқаси бор. Касаллик кўп тарқалган минтақаларда канцероген таъсир аҳоли овқатланишининг маҳаллий хусусиятларига боғланади. Жумладан, жуда иссиқ ва аччиқ овқат, қайноқ чой, майда суюкли балиқлар истеъмол қилиш, овқат таркибида сабзавот ва меваларнинг етарли бўлмаслиги ва натижада организмда витамин С, А, Е ва рибофлавиннинг етишмовчилиги сабабли хасталик юзага келади. Қизилўнгач саратони келиб чиқишида тузларга бой ҳар хил сувлар, тупроқда молибден, рух етишмовчилиги, кучли спиртли ичимликлар, тамаки, нос чекиш, марихуана қабул қилиш кабилар ҳам маълум даражада аҳамиятга эга.

Ўсма олди касалликлари. Қизилўнгач саратонининг пайдо бўлишида сурункали эзофагит, лейкоплакия, кимёвий, термик ва механик микрожароҳатлар, полиплар, ахалазия, диафрагманинг қизилўнгач тешиги чурраси, рефлюкс-эзофагитнинг аҳамияти катта.

Қизилўнгач саратони кўп учрайдиган минтақаларда (масалан, Қорақалпоғистон республикасида) профилактик эндоскопик кўрикларда 68,2 % аҳолида сурункали эзофагит, 24,2 % — лейкоплакия, 4,0 % — рефлюкс-эзофагит учраган. Бу касалликларнинг келиб чиқиш сабаблари юқорида айтилган саратон омиллари билан бир хилдир. Агар саратон олди касалликлари бор беморларнинг овқати оқсил ва витаминларга бой бўлса ёки маҳсус парҳез, витамин «С», «А» ва метилурацил билан даволанса уларда қизилўнгач саратони кам ривожланади.

Патоморфологик тузилиши. Қизилўнгач найсимон аъзо бўлиб, катта ёшли кишиларда унинг узунлиги 25—30 см

га тенг. Унинг бўйин (узунлиги 5—6 см), кўкрак (15—18 см) ва қорин (1—3 см) қисмлари бўлади. Бўйин (юқори) қисмида саратон 10—15 %, кўкрак (ўрта) қисмида 40—60 %, қорин (пастки) қисмида — 20 — 25 % ҳолларда ку-затилади. Ҳар бир қисмнинг саратон касаллиги ўзига хос клиник аломатлар, оқибатлар ва даволаш усууларига эга. Даволаш усули ҳар бир қисмдан лимфанинг ўз регионар лимфа тугунчаларига оқиб боришига боғлиқ бўлиб, бу жарроҳлик ва нур терапияси билан даволаш учун жуда муҳимдир. Қизилўнгач шиллиқ қавати эпителийсидан яssi ҳужайрали саратон ривожланади (95—97 % беморларда). Шиллиқ қаватида ва унинг остида цилиндрик эпителий-дан ташкил топган безлар учрайди. Улардан безли саратон (аденокарцинома) пайдо бўлади (3—5 % беморда). Ташки кўринишига қараб ўсманинг асосан уч тури аниқланади — экзофит, эндофит ва аралаш турлар. Экзофит ўсма тугун кўринишида қизилўнгач бўшлиғига ўсиб киради, чегаралари аниқ бўлади ва у енгил емирилади, ушлаб кўрилганда юмшоқ бўлади. Эндофит саратони аксинча қаттиқ, оқимтир тўқима бўлиб, қизилўнгач деворини айлана шаклида қамраб олади ва унинг бўшлиғини кескин торайтиради. Саратоннинг аралаш турида экзофит ва эндофит турларининг аломатлари биргаликда учрайди. Ўсманинг ривожланиши ва тарқалиши унинг қизилўнгач девори, атрофидаги тўқима ва аъзоларга қараб ўсиши билан кечади, лимфоген ва кам ҳолларда гематоген метастазлар беради. Саратон ҳужайралари қизилўнгач деворида, ўсма кўриниб турган чегаралардан кам деганда 4—5 см узоқликда аниқланади. Лимфоген метастазлар аввало умуртқа олди ва орқа кўкс оралиғи лимфатик тугунчаларида пайдо бўлади. Кўпинча касалликда Вирхов метастазлари (чап ўмровнинг медиал қисми устидаги мускуллараро лимфа тугунчаларида) аниқланади. Кейинчалик метастазлар кўпинча ички аъзолардан жигар, ўпка, буйракни шикастлайди).

Қизилўнгач саратонининг халқаро TNM таснифи

T_{is}	— инвазиясиз карцинома.
T_1	— хавфли ўсма қизилўнгачнинг фақат шиллиқ қаватини шикастлаган.
T_2	— хавфли ўсма қизилўнгачнинг фақат шиллиқ ва шиллиқ ости қаватларини шикастлаган.
T_3	— хавфли ўсма қизилўнгач деворининг ҳамма қаватини шикастлаган.

- T_4 — хавфли ўсма қүшни аъзоларга ўсиб кирган.
- N_x — регионар лимфа тугунчалар ҳолатини ба-
холаш учун маълумот кам.
- N_0 — регионар лимфа тугунчаларида метастаз-
лар аниқланмаган.
- N_1 — регионар лимфа тугунчаларида метастаз-
лар аниқланган.
- M_x — узоқлашган метастазлар борлиги ноаниқ.
- M_0 — узоқлашган метастазлар йўқ.
- M_1 — узоқлашган метастазлар аниқланган.

Кизилўнгач саратонининг босқичлари

- I босқич ўсманинг ўлчами 3 см гача, фақат шиллиқ ва шиллиқ ости қаватига ўсан, лимфа тугунчаларида метастаз йўқ.
- II босқич ўсманинг ўлчами 3—5 см, шиллиқ ва шиллиқ ости қаватига ўсиб кирган, метастазлар йўқ ёки ёлғиз регионар лимфа тугунчаларида метастаз бор.
- III босқич ўсманинг ўлчами 5 см дан каттароқ, фақат мускул қаватига ўсиб кирган ёки ўлчами кичикроқ бўлсада қизилўнгач деворидан бутунлай ўсиб ўтган, регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ ёки силжийдиган метастазлар бор.
- IV босқич ўсма ўз атрофидаги тўқима ва аъзоларга ўсиб кирган, регионар лимфа тугунчаларида қимиirlамайдиган метастазлар ёки узоқлашган аъзоларда метастазлар бор.

Кизилўнгач саратонининг асоратлари ўсманинг емирилиши ва уни атрофидаги тўқима ва аъзоларга ўсиб киришига сабабчи бўлган. Кон қетиши, медиастенит, кўкс оралиғи аъзоларини босиб қўйиш, қизилўнгач-бронхиал ва қизилўнгач-трахея оқмалари пайдо бўлиши хавфи бор.

Клиник манзараси. Барча ички аъзо хавфли ўсмаларидан дисфагия белгиси билан фарқ қиласди. Бемор дисфагиядан шикоят қиласа, унда ўсма борлигига шубҳа қилиш мумкин. Дисфагия бу овқатни қизилўнгачдан қийинчилик билан ўтишидир. Дисфагия ўсма туфайли аъзо бўшлигининг торайишидир (механик дисфагия). Лекин, баъзи ҳолларда дисфагия қизилўнгачнинг юқориги қисмлари спаз-

мида (рефлектор дисфагия) ҳам рўй бериши мумкин. Кўп ҳолларда дисфагия аста-секин кучайиб боради. Дастреб берор овқатнинг тўш орқасига тушиши ёки гоҳо тиқилиб ўтишидан шикоят қиласи. Кейинчалик берор қаттиқ овқатларни қизилўнгачидан ўтказиш учун сув ичишга мажбур бўлади ёки бундай овқатларни ейишдан бош торгади. Орадан бир неча ҳафта ёки ойлар ўтгандан кейин ярим суюқ овқат, кейин эса суюқ овқат ҳам ўтмай қолади. Бу халқ орасида **«қилтомок»** деб аталади. Баъзан ўсма емирилиши ёки берорни доривор моддалар билан даволаниши туфайли қизилўнгачдан овқат ўтиши бир оз ёки бутунлай тикланиши мумкин. Берор аҳволининг яхшиланиши бунда узоқ давом этмайди ва дисфагия тез орада яна қайта кучая боради. Дисфагия кўп ҳолларда касалликнинг биринчи белгиси бўлади, лекин кўпгина берорларда даставвал овқат қабул қилиш билан боғлиқ ҳолда оғриқ ҳам рўй беради (бу ўсманинг яраланиш белгиси). Айрим ҳолларда берор тўш орқасидаги доимий оғриқдан шикоят қиласи, бу ўсманинг кўкс оралиғидаги клетчатка ёки нерв ўзакларига ўсиб кирганлигини билдиради. Касалликка хос ва ташхис учун муҳим аҳамиятга эга диспептик белгилар: кекириш, зарда қайнаши, кўнгил айниши, қайт қилиш, кўп сўлак ажралиши (гиперсаливация) намоён бўлади. Буларнинг ҳаммаси кўпинча ривожланган стенозда рўй беради. Бундан ташқари, оғиздан ёқимсиз ҳид келиши мумкин. Бу ўсма емирилиши ва қизилўнгачнинг торайган қисми юқорисида чириш жараёни бошланишидан дарак беради. Буни берорнинг ўзи ёки атрофидаги кишилар дарҳол пайқашади. Агар ўсма қизилўнгач деворидан ташқарига чиқиб, кўкс оралиғи ва кўкрак бўшлиғидаги аъзоларга ўсиб кирган бўлса, адашган ёки қайтувчи ҳиқилдоқ нервларининг зарарланиши туфайли симпатик нерв, трахея ва бронхларнинг босилиб қолиш аломатлари юзага келади. Агар ўсма яраланса ва емирилса қон кетиши, медиастинит белгилари кузатилади. Адашган нервнинг шикастланиши юрак фаолиятининг бузилишига, симпатик нервнинг зарарланиши — Горнер синдромига, қайтувчи нерв фаолиятининг бузилиши ҳиқилдоқ фалажи ва овознинг хириллашига олиб келади. Ўсманинг трахея ва бронхларга ўсиб кириши йўталиш, харсиллаш, зотилжам ва абсцесслар ривожланишига олиб келади. Қизилўнгач-трахеал ёки қизилўнгач-бронхиал оқмалар пайдо бўлса, берор суюқлик қабул қилганида азоб берадиган йўтал пайдо бўлади.

Ҳамма ички аъзонинг хавфли ўсмаларига хос бўлган умумий белгилар, яъни тана вазнининг камайиши (ҳатто каҳексиягача), умумий ҳолсизлик, тез чарчаб қолиш ва бошқалар қизилўнгач саратонида ҳам кузатилади. Иштаҳа пасайишидан одатда беморлар шикоят қилмайдилар, лекин қизилўнгачдан овқат ўтишини таъминлайдиган палиатив операция қилингандан сўнг кўпинча уларнинг иштаҳаси пасаяди.

Бемор дисфагиядан шикоят қилганда клиник натижаларга асосланиб уни бошқа касалликлардан *фарқловчи ташхис* ўтказишга тўғри келади. Овқат ўтишининг қийинлашиши қизилўнгач саратонидан бошқа касалликларда ҳам, масалан, қизилўнгачда чандиқли ўзгаришлар бўлганда, ахалазия, дивертикул ва ўткир эзофагитларда ҳам кузатилиши мумкин.

Ташхисоти. Қизилўнгач саратонининг ташхис тизими учча мураккаб бўлмасдан, сўраб-суриштириш, физикавий, лаборатория, рентгенологик, эндоскопик ва албатта патоморфологик текширишларни ўз ичига олади. Бемор ҳаётини сўраб-суриштириш умумий қоидаларга мувофиқ ўтказилади. Сўраб-суриштириш пайтида касаллик белгиларининг пайдо бўлиш вақти, унинг ривожланиши, bemornинг овқатланиш хусусиятлари, иссиқ овқатларни истеъмол қилишга мойиллиги, алкоголли ичимликлар ичиши, майдада суякли балиқ истеъмол қилиши, илгари бошдан ўтказган қизилўнгач касалликлари аниқланади. Илгари кўрсатилган тиббий ёрдам тавсифи ва босқичлари, ўтказилган текширув ва даволашнинг турлари тўғрисида ҳам маълумотлар сўралади. Қизилўнгачда хавфли ўсма борлигига шубҳаланиладиган белгиларга куйидагилар киради: 1) овқат ютиш пайтида сезиладиган ёқимсиз хис; 2) такрорланиб турадиган кўнгил айниши ёки қайт қилиш (айниқса қон аралаш); 3) қаттиқ овқат—нон, гўшт еганда унинг тикилиб ўтиши; 4) сабабсиз пайдо бўлган овоз хириллаши; 5) суюқлик ичганда пайдо бўладиган азоб берувчи йўтал.

Физикавий текширишлар ташхис қўйиш учун етарли маълумот бермайди. Фақат касаллик анча кечикиб кетгандан ўмров усти лимфа тутунчаларида метастазлар пайпасланиши мумкин.

Қонни текшириш. Қон клиник текшириб кўрилганда эритроцитлар чўкиш тезлиги ошган бўлиши мумкин. Одатда бошқа ўзгаришлар бўлмайди.

Рентгенологик текширишлар қизилўнгач саратонига ташхис қуиышда етакчи усуллардан ҳисобланади. Қизилўнгач рентгеноскопия ва рентгенография қилинади. Текшириш пайтида барий аралашмаси берилади. Қизилўнгач саратонинг рентгенологик манзараси ўсманинг ўлчами ва кўринишига боғлиқ бўлади. Саратоннинг бошланғич босқичида, рентгенограммаларда қизилўнгачнинг маълум жойларида контурларнинг нотекислиги ва деворининг қаттиқланишини кўриш мумкин. Кейинчалик экзофит ўсмаларда шу жойда барий йифилмаслиги (тўлиш нуқсони) ва қизилўнгач шиллиқ қавати бурмаларининг кўринмаслиги (узилиб қолиши) кузатилади (14-расм). Тўлиш нуқсонининг рўпарасида аъзо деворининг шишиб чиққанлиги аниқланади. Ўсма яраланган бўлса, уни маркази нотекис ёки айланма чегарали бўлиб, унда барий тўпланганлиги кўринади. Эндофит ўсган ўсмалар қизилўнгач бўшлигининг нотекис торайишига ва устидаги қисми кенгайишига, бурмаларининг «узилиб қолишига», деворининг қотишига ва касалланган жойда перистальтиканинг йўқолишига сабаб бўлади.

Эзофагоскопия маҳаллий анестезия ёки юзаки наркоз билан ўтказилади. Фиброскоп ёки металл эзофагоскоплар ишлатилади. Эндоскоп орқали қаралганда саратон юмшоқ, енгил қонаидиган, оқимтирқизил ёки тўқ қизил рандаги ўсма ҳолида бўлади. Ўсма ўртасидан емирилган бўлса, у ғадир-будир, қонаидиган, кулранг юзали, атрофлари қаттиқ яра ҳолида кўринади. Айrim ҳолларда ўсма кўринмаса ҳам қизилўнгач бўшлигини торайтиради, шиллиқ қават бурмаларини йўқотади. Эзофагоскопия қилин-

14-расм. Рентгенограммада қизилўнгачнинг ўсма туфайли торайиши.

ганда суртма ёки ўсма четидан гистологик текширишга бўлакча олинади.

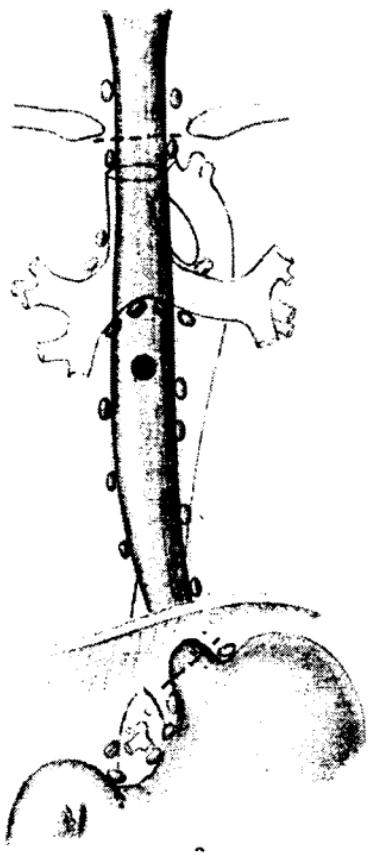
Даволаш. Қизилўнгач саратонини даволаш жуда ҳам мураккаб вазифа. Жарроҳлик, нўр терапияси ва комбинациялашган усуllар ишлатилади. Беморни фақат жарроҳлик усули билан узил-кесил даволаш мумкин, бироқ радикал операциялар жуда мураккаб ва хавфлидир. 90—95 % bemорни ўз вақтида касаллигига ташхис қўйилмаганилиги, 80 % дан ортиқ bemорни кексайиб қолганлиги ва бошқа хасталиклари борлиги сабабли операция қилиб бўлмайди. Шу сабабли жарроҳлик усули мустақил равишда фақат 3—5 % bemорда кўлланилади. Даволаш усулини танлаш ўсманинг жойлашишига боғлиқ бўлади.

Ўсма юқори қисмда бўлса фақат нур терапияси ёрдам беради. Ўрта ва пастки қисмларда бўлиб, ўсманинг ўлчами 5 см га етмаса у фақат жарроҳлик усули билан даволанади (15-расм). Ундан каттароқ бўлса ҳам радикал операция қилинади, аммо операциядан олдин нур ва кимётерапиялар берилса яхши натижага эришилади. Қизилўнгач саратонига жарроҳлик йўли билан даво қилиш учун унинг кўплаб усуllари таклиф қилинади. Бу операциялар қизилўнгачни экстирпация ёки резекция қилиш учун қайси йўл билан кириб борилишига, қайси аъзо трансплантант сифатида (меъда, йўғон ёки ингичка ичак) ишлатилишига ва трансплантат қайси жойда (плевра бўшлифи, олдинги ёки орқа кўкс оралифи, тери ости) ўтказилишига қараб фарқ қиласди.

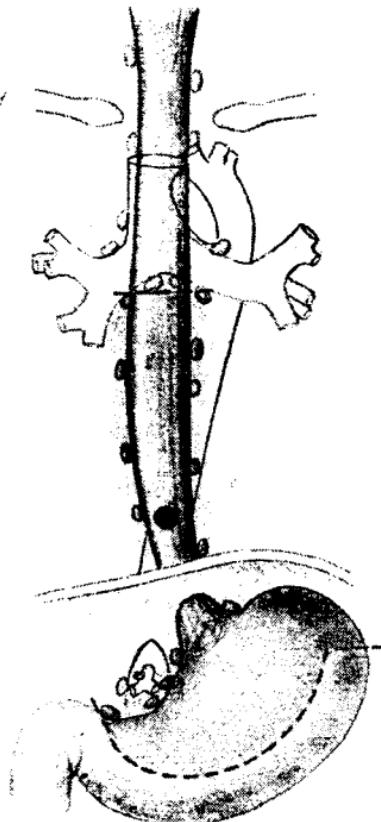
Ҳозирги вақтда онкология амалиётда Льюис ва Гэрлок операцияларини қўллаш мақсадга мувофиқ бўлиб, бунда орқа кўкс оралифи ва қорин орти ёф клетчаткасини метастазлардан шикастланган лимфа тугунчалари билан қўшиб олиб ташлашнинг имкони бор. Бу эса операциянинг радикаллик даражасини ошириб, узоқлашган натижалари яхшиланишига олиб келади.

Қизилўнгачнинг ўрта қисми саратонида Льюис операцияси вақтида қизилўнгач субтотал резекция қилиниб, ўнг плевра бўшлиfigа эзофагогастроанастомоз қўйилади.

Саратон қизилўнгачнинг пастки қисмидаги жойлашган бўлса, Гэрлок операцияси, яъни қизилўнгачнинг пастки ва меъда қисмлари резекцияси бажарилиб, чап плевра бўшлифидан эзофагогастроанастомоз қўйилади (16-расм). Техник жиҳатдан операцияларнинг жуда мураккаблиги ва

15-расм. Қызилўнгачнинг ўрта қисмидаги ўсмада уни резекция қилиш ва мөйдадан сунъий қызилўнгач ясаш операцияси.

16-расм. Қызилўнгачнинг пастки қисмидаги ўсмада операциянинг ҳажми.

операциядан кейинга ўлим кўрсаткичининг юқорилиги сабабли қызилўнгач экстирпацияси жисмоний бақувват одамларда қилинади ва у 35,9 % беморларга 3 йилдан кўпроқ яшашга имкон беради. Агар бунга нур терапияси ҳам кўшилса — 48,8 % bemorlar 3 йилдан кўп яшайдилар.

Нурлантириш гамма-терапия аппаратларида ўтказилиб, асосан 3 хил режада олиб борилади.

Катта фракцияли режада нур 4 Гр дан 5 марта берилиб (жами 20 Гр) 3—5 кундан кечикмасдан операция қилинади.

Кичик фракцияли режа: нур ҳар куни 2 Гр дан 4—6 ҳафта берилиб, жами дозаси 60 Гр гача етказилади.

Кўпинча курс бўлинган ҳолда ўтказилади, бунда нурлантириш 30—35 Гр дозага етказилиб, 2 ҳафта давомида

танаффус берилади, кейин яна давом эттирилиб, жами доза 60—70 Гр гача етказилади. Охирги 2 та режадан кейин 2—3 ҳафта ўтказилиб операция қилинади. Қизилўнгачнинг юқори қисми саратонида ҳам шу тартибда нурлантириш ўтказилади.

Сўнгги йилларда радикал операцияни кўтара олмайдиган ёки уни бажариб бўлмайдиган беморларда қўшма нурлантириш қўлланилмоқда. Бу усулда саратонга одатдаги дистанцион гамматерапия берилади ва ичкаридан ҳам қизилўнгачга маҳсус зонд орқали радиоактив кобалът ^{60}Co ёки аппарат орқали бошқа радиоактив моддалар юборилади. Нурлантиришда — умумий дозанинг 2/3 қисми (жами 50—55 Гр) ташқаридан ва 1/3 қисми (жами 20—25 Гр) ичкаридан берилади. Бу усул амалда ҳали кўп ишлатилган эмас, аммо биринчи натижалари одатдаги нур терапиясидан афзалроқ кўринмоқда.

Агар қизилўнгач жуда торайган бўлса, мажмуий усул қўлланилиши мумкин: дастлаб ўсма ҳарорати маҳсус аппаратлар (СВЧ, УВЧ) ёрдамида 44—47° С гача етказилади, кейин сунъий гипергликемия қилиниб (яъни қонга кўп миқдорда глюкоза юбориб) нур берилади. Бу усул паллиатив даволашлар билан қўшилиб кўпгина беморлар аҳволини яхшилайди ва уларнинг 8,2 % и умрини 5 йил ва ундан кўпроқча чўзади.

Паллиатив даволашдан мақсад, радикал даволаш ўтказиб бўлмайдиган беморларда дисфагия ва оғриқларни бартараф қилиб, уларнинг аҳволини яхшилаш ва умрини узайтиришdir. Бунинг учун нур терапияси, лазер нурлари ва паллиатив жарроҳлик усуллари ишлатилади. Нур билан даволаш дистанцион нурлантириш бўйича олиб борилади, унинг дозаси эса беморнинг умумий аҳволига боғлиқ бўлади. Нур терапияси кўпинча ўсманинг кичрайишига ва қизилўнгачдан овқат ўтиши вақтинча тикланишига олиб келади. Бундай натижага беморни лазер билан нурлантирилганда ҳам эришиш мумкин. Лазер нури бунда эндоскоп орқали ўсмага туширилади ва радиоактив нурлантиришга нисбатан ўсмада емирилиш тезроқ юз беради. Лекин даволаш жараёнида қизилўнгачнинг тешилиб қолиши, медиастенит, оқма пайдо бўлиши каби ҳар хил асоратлар юз бериши мумкин. Паллиатив жарроҳлик операцияларидан гастростомия, реканализация, эндопротез қўйиш кенг қўлланилади.

Кимётерапия мустақил даволаш усули сифатида унча яхши натижада бермайды, аммо адриамицин, метотрексат ва уларнинг комбинацияси ишлатилганда вақтингча ремиссияга эришилади. Ҳозирги вақтда адъювант ва ноадъювант кимётерапия натижалари ўрганилмоқда.

Даволаш натижалари. Қизилўнгач саратонида даволашнинг узоқ натижалари қониқарсиз.. Радикал жарроҳлик усули билан даволангандан беморлар 5—15 % ҳолда 5 йилдан кўп яшайди. Радикал операциядан олдин нур терапияси ўтказилса, 16,3 %, агар нур ҳамда кимётерапия ўтказилса — 32,2 % беморлар 5 йил ва ундан ортиқ яшайдилар.

Нур терапияси мустақил равишда ишлатилса 3—5 % беморлар 5 йил ва ундан кўп яшаси мумкин.

Ҳозирча кимёвий даволашнинг узоқ натижалари унча яхши эмас. Паллиатив даволаш беморлар ҳаётини бир оз узайтиради, касалликнинг салбий асоратларини камайтиради ва қолган умр сифатини яхшилади.

Касалликнинг олдини олиш. Ҳамма минтақаларда қизилўнгач саратонининг олдини олиш чораларига чекиши, спиртли ичимликлар ичиш, жуда иссиқ ва аччиқ овқатлар ейишдан сақланиш, хилма-хил овқатланиш, таркиби витамин А, С ва В га бой бўлган сабзавот ва меваларни кўпроқ истеъмол қилиш киради. Булардан ташқари, сурункали эзофагит ва бошқа ўсма олди касалликлари билан оғриган беморларни адекват даволаш муҳим аҳамиятга эга. Қорақалпоғистон республикаси Мўйноқ туманида Ўзбекистон онкология илмий маркази томонидан олиб борилган узоқ муддатли илмий текширишлар қизилўнгачнинг ўсма олди касалликлари ва организмдаги витамин С миқдори ўртасида патогенетик боғлиқлик борлигини исботлади. Бу туманда аҳолини ёппасига витаминлаштириш ишлари ўтказилиши ва стационар шароитида қизилўнгачнинг ва ўсма олди касалликлари бўлган беморларни даволаш, қизилўнгач саратони билан касалланганлар сонини 1979 йилдан 1990 йилгacha 1,7 марта камайишига олиб келди. Келтирилган далиллар қизилўнгач саратонининг келиб чиқишида витамин С етишмаслигининг аҳамияти ва унинг миқдорини организмда нормал даражада ушлаб туриш касалликни кескин камайтириши мумкинлигини кўрсатади.

XVIII БОБ

МЕЪДА САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Меъда саратони ер юзида бир хилда тарқалмаган. Ушбу хасталик билан энг кўп касалланиш Япония, Италия, Чили, Исландия ва бошқа бир қатор мамлакатларда қайд этилган. Энг кам касалланиш Канада, Америка Кўшма Штатлари, Австралия ва баъзи бир Африка мамлакатларида кузатилади. Хамдўстлик мамлакатларида меъда саратони билан касалланишнинг энг юқори кўрсаткичи Россия Федерацияси, Белоруссия, Латвия ва Литвада бўлиб, энг кам кўрсаткич — Туркманистон, Ўзбекистон, Арманистон ва Грузияга хосдир.

Ўзбекистонда меъда саратони хавфли ўсмалар билан касалланиш тузилмасида биринчи ўринда туради. Унинг республикада минтақаларро тарқалишини қўйидаги жадвалда кўриш мумкин.

34 - жадвал

Ўзбекистонда меъда саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	21,6	8,5	Самарқанд вилояти	6,7	4,7
Андижон вилояти	16,4	8,3	Сурхондарё вилояти	4,2	3,9
Бухоро вилояти	7,5	8,1	Сирдарё вилояти	7,3	5,4
Жиззах вилояти	9,7	8,3	Тошкент вилояти	11,6	7,2
Қашқадарё вилояти	3,6	4,8	Фарғона вилояти	6,1	6,7
Навоий вилояти	11,2	9,7	Хоразм вилояти	4,1	3,3
Наманган вилояти	5,4	7,7	Қорақалпоғистон Республикаси	13,5	8,6

Ўзбекистон бўйича жами: 1993 – 8,6; 1998 – 6,7

Касалланиш кўрсаткичи Тошкент шаҳри, Навоий, Жиззах, Андижон, Бухоро вилоятларида ва Қорақалпоғистон республикасида энг юқори. Меъда саратони Хоразм ва Сурхондарё вилоятларида кам учрайди. Энг кўп касалланиш 60 ёшдан ошган кишиларда ва эркакларда аёлларга нисбатан 2 марта кўпроқ кузатилади. Меъда са-

ратони уларда 30—39 ёшлиларга нисбатан 20 баравардан күпроқ қайд этилган. Сўнгги 25—30 йил ичида бу хасталик билан касалланиш ва ундан ўлиш бутун дунёда, шу жумладан, Ўзбекистонда ҳам камаймоқда. Бундай ижобий ўзгаришларнинг сабаблари охиригача ўрганилмаган.

Касаллик сабаблари. Эпидемиологик текширишлар шуни кўрсатадики, меъда саратони қаерда жуда аччиқ ва шўр, таркиби бир хил овқат, кўп қовурилган гўшт, дудланган балиқ мунтазам истеъмол қилинса, шу ерда кўпроқ учрайди. Касалланиш даражаси хилма-хил овқатлар истеъмол қилинадиган, сабзавот ва мевалар кўп ишлатида-диган жойларда камроқ бўлади. Меъда саратонининг пайдо бўлиши овқат маҳсулотларида канцероген моддаларнинг борлигига бевосита боғлиқ. Уларнинг ичида энг кўп эътибор талаб қиласидиганлари нитроза бирикмалари ва бензипрендир. Нитрозобирикмаларнинг кўп қисми организмига овқат билан тушадиган нитрит ва нитратлардан эндоген равишда (одам ичида) меъда ва ичак микрофлораси ишлаб чиқарадиган ферментларнинг бевосита иштирокида синтез қилинади. Нитрит ва нитратлар кўп миқдорда дудланган, қуритилган ва тузланган балиқ, гўшт, консерва ва колбасаларда учрайди. Лекин бошқа озиқ-овқатлар ва ичимлик сувлар ҳам қишлоқ хўжалигига азот ўғитлари меъёрдан ортиқ ишлатилганлиги туфайли ифлосланади.

Канцероген модда—бензипрен саноат корхоналари ва автотранспорт тутунида кўп бўлиб, меваларга, дала ўсимликларига, сабзавот ва полиз экинларига ўтиради ва улар билан бирга одам организмига тушади.

Нитроза бирикмалари ва бензипреннинг меъда саратонини ривожлантириш хусусиятлари борлиги ҳайвонларда ўтказилган тажрибалар орқали тасдиқланган.

Клиник тажрибалар шуни кўрсатадики, кучли спиртли ичимликларни суистеъмол қилувчиларда ва тамакини кўп чекадиганларда меъда саратони кўпроқ учрайди. Меъда саратони пайдо бўлишида генетик мойилликнинг аҳамияти ҳам тўлиқ ўрганилмаган. Лекин, меъда саратони айrim оиласаларда кўпроқ учрайди. Бунинг молекуляр механизми ҳозир илмий марказларда ўрганилмоқда.

Шу нарса аниқланганки, А, С, Е ва бошқа витаминлар антиоксидантлик хусусиятига эга бўлиб, нормал

хужайраларни саратон ҳужайралариға айланишига йўл қўймайди ёки фаол равища камайтиради. Овқатланиш хусусиятларидан ташқари, тупроқдаги микроэлементлар — магний ва селеннинг меъда саратони ривожланишидаги аҳамияти тўғрисида олимларнинг фикри ҳар хил ва маҳсус тажрибалар билан тасдиқланмаган.

Меъда саратони олди касалликлари. Буларга сурункали атрофик гастрит, полиплар ва меъда яраси киради.

Сурункали атрофик гастрит. Бу касалликда меъда шиллиқ қавати атрофияси билан бир қаторда унинг баъзи жойлари пролиферацияси ва эпителий ҳужайраларининг метаплазияси (яъни меъда эпителийсининг ичак эпителийсига айланиши) кузатилади. Сурункали атрофик гастритда пепсиноген ва хлорид кислота ишлаб чиқарилиши камаяди, бактериал флора кўпайиб кетади ва бу эса ўз навбатида меъдада нитроза бирикмалари пайдо бўлишига олиб келади. Сурункали атрофик гастрит билан касалланганларда меъда саратони соғлом кишиларга нисбатан 4—6 баравар кўпроқ учрайди. Шу сабабли бундай беморлар доимий диспансер кузатувида бўлишлари керак. Худди шундай диспансер кузатувига пернициоз анемия билан касалланган беморлар ҳам муҳтоҷ. Чунки бу хасталикда ҳам меъда саратони соғлом одамларга нисбатан 3—5 марта кўпроқ кузатилади.

Меъда полиплари. Полиплар бу меъда бўшлиғига шиллиқ қават эпителийсидан ўсан думалоқ тузилмалар бўлиб, нозик оёқчали ёки кенг негизли бўлади. Улардан безли (аденоматоз) ва кенг негизли полипларнинг саратонга айланиш хавфи кўпроқ. Полиплар асосан 78—84 % ҳолларда меъданинг антрап бўлимида учрайди. Кўпчилик беморларда касаллик ҳеч қандай алломатларсиз кечади. Агар полип емирилса, унда анемия, ҳолсизлик, кучли оғриқ ва қусиш рўй бериши мумкин.

Полиплар борлиги ва унинг ташхиси эндоскопик ва рентгенологик йўл билан аниқланади. Рентгенологик текширилганда полип 0,3 % ҳолда соғлом одамларда аниқланади, унинг сояси диаметри кўпинча 0,5 дан то 2 см гача, атрофидаги шиллиқ қават ўзгармаган, бурмалари узилмаган бўлади. Агар полип ингичка ва узун оёқчали бўлса, кўринмаслиги ҳам мумкин. Эндоскопик текшириш ўтказилганда полиплар 0,2—0,6 % соғлом одамларда аниқла-

ниб, думалоқ ёки замбуруғсім он шаклда, атрофидаги тұқымалардан аниқ чегараланған бўлади. Уларнинг ранги қизилроқ бўлиб, юзасида оқимтириш караши ёки унча чукур бўлмаган яраланиш кузатилиши мумкин. Полипларнинг саратонга айланиш эҳтимоли кўпгина олимлар фикрича 1,5—5 % га тенг.

Полипларни даволаш жарроҳлик усули билан амалга оширилади. Унча катта бўлмаган (диаметри 1,5 см гача етадиган), яраланмаган ва прогрессив ўсмаётган полипларни эндоскопик полипэктомия қилиш мумкин, лекин препаратни албатта гистологик текширишдан ўтказиш зарур. Катта ўлчамли ва кенг асосли полипларда меъда резекцияси ўтказилади. Полип олиб ташлангандан кейин ёки бемор операциядан бош тортса, улар диспансер кузатувида бўлади. Бу онкологлар томонидан амалга оширилади. Назорат-кўрик вақтида албатта эндоскопик текшириш ўтказилади. Даволашдан кейинги биринчи икки йил давомида ҳар 6 ойда, кейинчалик эса бир йилда бир марта назорат-кўрик ўтказилади.

Сурункали меъда ярасига ҳам ўсма олди касаллиги сифатида қаралади. Уни аниқлаш учун рентгенологик ва эндоскопик усуллар қўлланилади. Меъда ярасидан саратон келиб чиқиши патогенези узил-кесил ҳал қилинмаган. Сурункали яранинг 4,6—15 % bemorda хавфли ўсмага айланиши кузатилган. Меъда яраси хавфли ўсмага айланиши пайтида одатда ярага хос бўлган овқатдан кейинги оғриқлар тўхтайди, bemor сабабсиз оза бошлайди, иштаҳаси пасаяди, кучиззлик рўй беради. Эндоскопик текшириш ўтказилганда яранинг четлари чандиқлангани, тубида инфильтрация борлиги, текканда оғримаслиги кузатилади. Тўғри ташхис яра четларининг турли жойларидан олинган биоптатлар морфологик текшириб кўрилганидан кейингина кўйилиши мумкин.

Меъда резекциясидан кейинги атрофик гастрит. Меъда резекциясидан кейин табиий равища меъда ширасининг кислоталилиги камайиб, утнинг меъда чўлтоғига ўтиши кузатилади. Бу эса ўз навбатида меъданинг қолган қисмидаги сурункали гастрит ривожланишига, эпителийнинг ичак метаплазиясига айланишига олиб келади. Вақт ўтиши билан патологик ўзгаришлар ривожланиб боради ва саратон юзага келиши учун шароит туғилади. Эркаклар 4—5 марта кўпроқ касалланади. Усма кўпинча 10—20 йилдан кейин

пайдо бўлади. Касалланиш хавфи ёшлик вақтида резекция ўтказганларда бир оз юқорироқ бўлади. Касалликни эрта аниқлаш учун илгари меъдаси резекция қилинган bemorlar ҳар йили диспансер кузатувида бўлиб, 10 йил ва ундан кўпроқ вақт мобайнида албатта рентгенологик ёки эндоскопик текширувлардан ўтиши керак.

Патоморфологик тузилиши. Россия Федерацияси Онкология илмий марказининг маълумотларига кўра, саратон 23,3 % bemorларда меъданинг юқори кардиал қисмида, 14,3 % — ўрта (тана) қисмида ва 49,2% — пастки пилорик қисмида жойлашган бўлади. 13,2 % bemорда меъдани бутунлай шикастлайди.

Эндоскопик ва макроскопик текширишлар асосида меъда саратони 3 турга бўлинади:

Экзофит саратон. Бунда ўсма меъда бўшлиғи томонига кўпроқ ўсиб, полип ёки замбуруғ шаклида бўлади. Кўпинча ўсманинг ўртаси емирилиб, ликопчасимон ярага айланади.

Эндофит саратон — меъда девори, қаватларини инфильтрациялаб ўсади ва 2 асосий шаклда намоён бўлади: яраланган инфильтратив ва диффуз инфильтратив саратон (масалан, скирр).

Аралаш турида ҳам экзофит, ҳам эндофит саратон аломатлари юзага чиқади. Амалиётда кўпинча ликопчасимон ва яраланган — инфильтратив шакллари учрайди.

Микроскопик текшириш натижалари бўйича саратоннинг ҳар бир тури ўзига хос ҳужайралардан иборат бўлади. Ҳалқаро морфологик таснифга кўра меъда саратони ҳужайраларига қараб 5 хилга бўлинади:

Аденокарцинома (безли саратон):

- а) папилляр ҳужайрали;
- б) тубуляр ҳужайрали;
- в) муциноз ҳужайрали;
- г) узуксимон ҳужайрали;

Яssi ҳужайрали саратон;

Аралаш ҳужайрали (яssi ва безли) саратон;

Шакланмаган ҳужайрали саратон;

Нотасниф ҳужайрали саратон.

Одатда экзофит турдаги ўсма безли ҳужайралардан иборат бўлади. Эндофит турини эса кўпинча шакланмаган, нотасниф ҳужайралар ташкил этади. Меъда саратонининг ўсиши ва ривожланиш ҳалқаро TNM таснифи ва босқичлари билан ифодаланади.

Меъда саратонининг халқаро TNM таснифи

- T_x — бирламчи ўсмани аниқлаш учун маълумот кам.
- T_{is} — инвазия бермаган ўсма.
- T_0 — бирламчи ўсма аниқланмаган.
- T_1 — ўсма меъдани фақат шиллиқ ёки шиллиқ ости қавати билан биргаликда шикастлаган, унинг ўлчами ва жойлашишининг аҳамияти йўқ.
- T_2 — ўсма меъда деворига чуқур ўсиб кирган, унинг ярмидан камроқ қисмини шикастлаган.
- T_3 — ўсма меъда деворига чуқур ўсиб кирган ва унинг ярмидан кўпроқ қисмини шикастлаган.
- T_4 — ўсма меъда деворига чуқур ўсиб кирган ва унинг ярмидан кўпроғини шикастлаган ёки қўшни аъзоларга тарқалган.
- N_x — регионар лимфа тугунчалар ҳолатини аниқлаш учун маълумот кам.
- N_0 — регионар лимфа тугунчаларида метастаз аниқланмаган.
- N_1 — меъданинг кичик ва катта эгриликларидаги ўсмадан 3 см дан узоқ бўлмаган лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- N_2 — ўсмадан 3 см наридаги лимфа тугунчаларида, шу жумладан, меъда, қораталоқ ва умумий жигар артериялари ёнида ҳам метастазлар бор.
- N_3 — парааортал, гепато-дуоденал ва қорин бўшлиғи ичидаги бошқа лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- M_x — узоқлашган метастаз борлигини аниқлаш учун маълумот кам.
- M_0 — узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
- M_1 — узоқлашган метастазлар бор.

Меъда саратонининг босқичлари

- I босқич — ўсма ўлчами 3 см гача, шиллиқ ости қаватигача тарқалган, регионар метастазлар бермаган.
- IIа босқич — ўсма ўлчами 3 см дан каттароқ, шиллиқ қаватигача тарқалган ёки ўсманинг ўлчами

- хар хил бўлиб, меъданинг мускул қаватига ўтган бўлсада, лекин сероз қаватига ўтмаган, регионар метастазлар йўқ.
- II босқич** — ўсманинг ўлчами ва тарқалиши юқоридаги, лекин айрим ёлғиз (2 дан кўп эмас) перигастрал лимфа тугунчаларида метастаз бор.
- III босқич** — ўсманинг ўлчами ҳар хил бўлиб, меъданинг ҳамма қаватига ўсиб кирган ёки қизил ўнгач ва 12 бармоқ ичакка ўтган. Регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ.
- IIIб босқич** — ўсманинг тарқалиши юқоридаги, лекин перигастрал, чап меъда, умумий жигар ва қораталоқ артериялари ёнидаги лимфа тугунчаларида кўплаб метастазлар бор.
- IV босқич** — ўсма ўз атрофидаги аъзо тўқималарига ўсиб кирган ёки ўсманинг узоқлашган метастазлари мавжуд.

Клиник манзараси. Меъда саратонининг клиник кўриниши хилма хил бўлиб, бошқа кўпгина меъда-ичак касалликлариникига ўхшайди ва уларнинг ўсиши, ривожланиши ва асоратлари билан бевосита боғлиқ. Меъданинг эрта саратони бутунлай белгисиз кечиши мумкин. Бунда ўсма тасодифан рентгенологик ёки эндоскопик текшириш чоғида аниқлаб қолинади. Касаллик 15–40 % беморда белгисиз кечади, камдан-кам ҳолларда улар ўсма борлигидан ва бошқалари эса қўшимча меъда-ичак касалликларидан шикоят қиладилар.

Меъда саратонининг бошлангич пайтида «кичик белгилар» синдромини учратиш мумкин. Унга қуидагилар киради:

- беморнинг охирги вақтларда ўзини ёмон сезиши, тез чарчаб қолиши;
- кайфияти, ҳаётга, ишга қизиқиши йўқлиги, ётсираш;
- сабабсиз иштаҳанинг пасайиши, баъзида эса бир хил овқатлар, масалан, гўшт, балиқ ва бошқаларни кўнгил тортмаслиги;
- «меъда дискомфорти» ҳолати (яъни овқатланишдан мамнун бўлмаслиги, қориннинг тўлиб кетиш ҳисси, эпигастрал соҳада оғирлик ёки оғриқ пайдо бўлиши, баъзан кўнгил айниши);

— беморнинг тез ориқлаб кетиши, камқонлик (анемия) пайдо бўлиши.

Ривожланган меъда саратонининг клиник манзараси биринчи навбатда унинг жойлашишига кўра намоён бўлади.

Кардиал бўлим саратонида овқат ўтиш йўли қисилиши туфайли келиб чиқсан дисфагия бошқа симптомларга нисбатан биринчи ўринда туради. Бемор овқатнинг қийналиб ёки тўхталиб ўтишидан шикоят қиласди. Дастреб қаттиқ овқат сувсиз ўтмайди, кейинчалик юмшоқ ва ярим суюқ овқатлар ҳам ўтмай қолади. Овқат егандан кейин дарҳол кўнгил айниши ва қайт қилиш кузатилиши мумкин. Бемор тез озиб кетади ва тиббий ёрдамга муҳтожлик сезади.

Меъда танаси саратони кўп вақт ўзини намоён қилмаслиги мумкин. Одатда bemorлар иштаҳа пасайиши, ўзни ёмон ҳис қилиш ва сабабсиз озишдан шикоят қиласдилар. Фақат ўсма емирилгандан кейин ичдан қон кетиш аломати пайдо бўлади, ўсма меъда ости безига ўсиб кирса, белда кучли оғриқ рўй беради.

Меъданинг пилорик бўлими саратони қисқа муддат ичада меъдадан ичакка овқат чиқиш йўлини қисади. Бунда эпигастрал соҳада оғирлик ҳисси, ёқимсиз ҳидли кекириш, бир неча соат олдин ёки кечаги еган овқатини қайт қилиш кузатилади. Кўпинча bemorларнинг ўzlари аҳволини вақтинча яхшилайдиган қайт қилишни чақирадилар. Қорин пайпасланганда суюқликнинг шалоплаган овози эшишилади, баъзида эса умуртқа поғонасининг ўнг томонида қаттиқ тузилмани пайқаш мумкин. Bemorлarda тез озиш ва сувсизланиш кузатилади.

Меъда саратони қандай шаклда бўлмасин ва қайси қисмда жойлашмасин, албатта, яқин ва узоқлашган метастазлар беради. Дастреб меъда яқинидаги лимфа тугунчалари чап меъда артерияси пилорик ва ўнг меъда-чарви артерияси бўйлаб жойлашганларда аниқланади. Талоқ дарвозаси атрофидаги лимфа тугунчаларида метастазлар асосан саратон меъданинг юқори қисмида жойлашганда учрайди. Антрап бўлим саратонида жигар ва ўн икки бармоқ ичак боғлами, лимфа тугунчалари шикастланиши мумкин.

Саратон хужайраларининг кейинчалик лимфа система бўйлаб тарқалиши қорин орти бўшлиғи, меъда ости безининг атрофи, ичактутқич илдизи ва жигар дарвазасида жойлашган лимфа тугунчаларининг шикастланишига олиб

келади. Баъзи бир беморларда лимфоген метастазлар узоқ лимфа тугунчаларида, жумладан, ўмров усти, киндик, Дуглас оралифи ва тухумдонларда аниқланади. Метастазлари бор лимфа тугунчалари думалоқ шаклда, қаттиқ консистенцияда, пайпаслаб кўрилганда қимиirlайдиган, оғриқсиз, конгломератлар ҳосил қилмаган бўлади. Ўлчамлари тариқ дони катталигидан то 2 см гача етиши мумкин.

Чап ўмровнинг медиал қисми устидаги лимфа тугунчаларидаги метастаз — Вирхов метастази, киндик ёнидаги — Джозеф метастази, Дуглас оралифидаги — Шнитцлер метастази ва тухумдондагилар Круkenберг метастази деб номланади. Гематоген метастазлар энг кўп ҳолларда жигарда, камроқ ўпка, плевра, меъда ости бези ва буйракларда учрайди. Имплантацион метастазлар одатда кичкина, тариқ донига ўхшаш бўлиб, париентал ва висцерал плевра юзасида тарқалган бўлади. Бундай ҳолларда кўпинча асцит ҳам кузатилади.

Касаллик асоратлари. Одатда меъда саратонида қон кетиши, пилорик, кардиал бўлимлар стенози, ўсманинг кўшни аъзолар ва тўқималарга ўсиб кириши, қорин бўшлиғига тешилиб кетиши кузатилади.

Ташхисоти. Меъда саратонига шубҳа қилинганда одатда қуидаги клиник текширишлар қўлланилади: сўраб-суриштириш, объектив ва лаборатория текширишлари, рентгеноскопия, рентгенография, эндоскопия ва ультратовуш текширишлари.

Сўраб-суриштириш пайтида беморни нима безовта қилаётгани, қориндаги овқат билан боғлиқ ёки боғлиқ бўлмаган оғриқлар, кекириш, зарда қайнashi, иштаҳанинг пасайиши, сабабсиз озиш, кўнгил айниши, ахлатнинг (нажас) қора рангда келишини аниқлаш мумкин. Агар bemорда сурункали анемия, меъда яраси, атрофик гастрит ва полиплар бўлса, улар туфайли қачон рентгенологик ёки эндоскопик текширувлардан ўтганлигини билиш жуда зарур. Қонни умумий таҳлил қилганда ўсмаси катта ўлчамларга етган bemорларнинг 80%ида эритроцитларнинг чўкиш тезлиги ошиб кетганлиги кузатилади. Эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошганлиги кўшимча ташхисот белгиси бўлиб хизмат қилади, чунки касаллик қайталанмаган пайтда у ўзгармаган бўлади. Анемия борлигига ҳам катта аҳамият берилади. Одатда анемия гипохром турда бўлиб, қон кетиши натижасида юзага келади. Ахлатни қонга текшириш

ҳам мұхим қүшимчә текшириш усулларидан ҳисобланади. Ахлатда қон одатда емирилған экзофит ва яраланған меъда саратонларида пайдо бўлади. Агар қон кам бўлса, яширин ҳолда бўлиб, кўп бўлса ахлат рангини қорайтиради.

Меъданни рентгеноскопия ва рентгенография қилиш узоқ вақтдан бери саратонга ташхис қўйишда етакчи усуллардан бири бўлиб келмоқда. Меъда саратонининг рентгеноскопик манзааси жуда хилма-хил бўлиб, унинг ўсиш хусусиятлари, ўсманинг ўлчами ва жойлашишига боғлик.

Экзофит саратонда контраст модда — барий билан меъда бутунлай (ўсма бор жойдан ташқари) тўлади. Бу «тўлиш нуқсони» симптоми деб аталади ва унинг ташхис учун аҳамияти катта. Ўша тўлмаган жой рентген суратида думалоқ шаклга яқин, четлари нотекис бўлиб кўринади.

Эндофит саратонда ҳам «тўлиш нуқсони» симптоми учрайди, аммо у одатда каттароқ ва япалоқ бўлади. Бу жойда меъда деворининг физиологик қисқариши кузатилмайди.

Эндоскопик текшириш. Кўп беморлар учун, айниқса, меъда саратонининг эрта босқичларида ҳал қилувчи текшириш усули ҳисобланади. Бунда меъда шиллиқ қавати бевосита фиброгастроскоп билан кўрилиб, гистологик текширишга материал олинади. Эндоскопик текшириш натижалари жуда юқори бўлиб, ҳатто эрта саратон билан оғриган беморларнинг 90%ига тўғри ташхис қўйишга эршилади. Шу билан биргаликда бунда диаметри 5 мм бўлган тузилмаларни ҳам аниқлаш имконияти туфилади.

Ультратовуш билан меъданни текшириш учун унинг ичига зонд орқали суюқлик (сув) юборилади. Шунда саратон бор жойда меъда девори қалинлашади ёки ўзи кўринади.

Компьютер томография қўлланилганда меъданинг ҳар 5–10 мм юпқа қатламини (қирқимларни) нур билан бўлиб, ўсманинг жойлашиши, шакли, атрофидаги аъзоларга муносабати аниқланади.

Радионуклид усулнинг фақат меъда саратонини эмас, балки унинг жигарга берган метастазларини аниқлашда аҳамияти катта.

Иммунологик ташхис беморнинг қонида маҳсус оқсиллар (альфафетопротеин — АФП; саратон-эмбрионал антигени — СЭА; сульфогликопротеин антигени ва бошқалар) топилишига асосланган. Бу усул ҳозирги вақтда профилактик кўрикларда ва поликлиника текширувларида ишлатилмоқда ва айрим мамлакатларда 70% гача меъда

саратони бор беморларни топишга ёрдам бермоқда. Лекин иммунологик усул күпроқ жарроҳлик ва бошқа даволашлар самарадорлиги, рецидив ва метастазларни аниқлашда мухим ажамият касб этади.

Қиёсий ташхис. Беморнинг шикоятларига қараб меъда саратонини қатор бошқа касалликлардан ажратса билиш керак. Меъда касалликларида 5 та асосий клиник синдром кузатилади: 1) оғриқ; 2) меъда дискомфорти; 3) анемия; 4) дисфагия; 5) меъда эвакуациясининг бузилиши.

Беморларда меъда саратони оғриқ синдроми ва меъда дискомфорти билан кечса, бундай ҳолларда таққословчи ташхис меъда яраси, гастритлар, меъда ости бези саратони ва бошқаларга нисбатан ўтказилади. Оғриқ синдромида унинг хусусиятлари, ривожланиш динамикаси, секин-аста bemor умумий аҳволининг ёмонлашиши, шикоятлар тавсифининг ўзгаришига эътибор берилади.

Анемик синдром вақтида унинг тавсифи, манбаи ва табиати тўғрисидаги масала ҳал қилинади. Текшириш вақтида айниқса меъда туви ҳолатига, қонайдиган хавфли ўсма қаерда учраши мумкинлигига эътибор берилади.

Дисфагик синдромда таққословчи ташхисни чандиқли торайишлар ва қизилўнгач ахалазиясига нисбатан ўтказиш керак. Қисқа бўлган анамnez, симптомларнинг астасекин зўрайиб бориши, меъда дискомфорти, умумий ҳолсизлик, озиб кетиш хавфли ўсмадан дарак беради. Меъда эвакуациясининг бузилиши, анамнезда яранинг йўқлиги, симптомларнинг секин-аста кучайиб бориши, меъда дискомфорти, стенознинг нисбатан тез вақт (ҳафта, ой) давомида ривожланиши, касалликнинг кундан-кунга зўрайиб бориши юз берса ва хасталанган кишилар кекса бўлса пилорик стенознинг ўсма табиатли эканлиги тўғрисида фикр юритиш мумкин.

Даволаш. Меъда саратонини даволашда кейинги йилларда кўп ўзгаришлар рўй берди ва ҳозирги вақтда қуйидаги усуllар қўлланилмоқда:

Жарроҳлик усули

Нур терапияси

Кимётерапия

Криотерапия

Иммунотерапия

Комбинацияланган усуllар.

Бу усуllарни алоҳида ёки бирга қўшилган ҳолда қўлланиси асосан саратон меъданинг қайси қисмида жойлаш-

Амалий тажриба операциядан олдин нур терапияси қўлланилганда иккинчи режа биринчисидан афзалроқ эканлигини кўрсатади. Операциядан кейин қўлланилса, биринчи режа самаралироқ бўлади. Нур терапиясининг интраоперацион ва интрагастрал нурлантириш усуллари бор. Интраоперацион нурлантириш маҳсус шароитни талаб қиласди: операция қилинадиган хонада ионловчи нур аппаратлари (гамма нурлар, электронлар тарами ва бошқа) бўлиши керак. Қорин бўшлиғи очилиб меъданинг саратон жойлашган қисми нурлантирилади ва кейин жарроҳлик усули қўлланилади. Илмий адабиёт маълумотларига кўра, бу даволаш усули узоқ натижаларни яхшилайди.

Интрагастрал нурлантириш учун бемор гастростома қилиниши керак. У орқали меъда ичига ҳар хил радиоактив моддалар (кобалт, цезий, иридий, стронций, технечий ва бошқалар) юборилади ва саратон бевосита контакт билан нурлантирилади. Бу янги усул бўлиб, клиник тажриба энди йиғилмоқда. Лекин дастлабки натижалари ёмон эмас.

Кимётерапия меъда саратонини даволашда мустақил равишда ишлатилмайди. У III ва IV босқичлардаги саратонни даволаш режалари таркибига киради ва уларни узоқ натижалари яхшиланишига, метастазлари камайишига олиб келади. Меъда саратонида сезиларли самара берадиган кимёвий препаратлар: 5—фторурацил, митомицин, цисплатин ва вепезиддир. Буларнинг ичидаги энг кўп тарқалгани ва барча онкологик касалхоналарда ишлатиладигани—5—фторурацил ҳисобланади. Одатда у даволаш режасида беморнинг ҳар 1 кг вазнига 15 мг дан кунора берилади, жами —3 г ни ташкил қиласди. Бундай режа 2—4 марта қайтарилади.

Криотерапия — бевосита жарроҳлик операцияси пайтида меъда саратонини суюқ азот (ҳарорати —196°C) билан музлатиш усулидир. У меъдани олиб ташлашдан олдин қўлланилганда метастазланиши камайтиради ва узоқ натижаларини яхшилайди. Саратоннинг IV босқичида айрим ҳолларда у ягона даволаш усули сифатида ишлатилади ва кучли оғриқлар ҳамда қон кетишини тўхтатади.

Кейинги йилларда иммунотерапия bemорларни саратонга қарши курашиш қобилиятини кўтариш мақсадида қўлланилмоқда. Бунинг учун қатор иммуномодуляторлар — левамизол, декарис, зимозан, БЦЖ, лимфокинлар ва

монокинлар құлланилмоқда. Бу усул рецидив ва метастазларни камайтиришда мухим рол үйнайды.

Меъда саратонининг III—IV босқичларини даволаш усуллари самарадорлиги баҳоланганда узоқ натижаларига күра биринчи ўринни шубҳасиз комбинацияланган ва комплексланган усуллар эгаллайди. Беморни безовта қиладиган хасталик белгилари рецидив, метастазларни камайтиришда ва қолган умр сифатини яхшилашда бу құшма усулларнинг аҳамияти жуда катта. Барча усулларни бирга ишлатиш режалари күпинчә жарроҳлик усули негизида ташкил қилинади. Лекин улар жарроҳлик усулисиз ҳам қўлланилиши мумкин.

Даволаши натижалари. Меъда саратонини даволашда ишлатилган усуллар самарадорлиги даволанган bemornining қанча вақт яшашига қараб баҳоланади. Бу эса кўпгина омилларга боғлиқ бўлиб, уларнинг энг мухимлари саратоннинг босқичи, макроскопик шакли, микроскопик тузилиши, қайси қисмда жойлашиши, bemornining ёши ва жарроҳлик операциясининг ҳажми ҳисобланади. Омиллар ва даволаш усулларини бирга ишлатиш қоидалари кўплиги туфайли даволаш натижалари ҳам ҳар хил бўлади. Аммо шу нарса аниқки, саратоннинг биринчи босқичи, экзофит шакли, у меъданинг дистал қисмида жойлашган ва bemor унча қари бўлмагандага радикал операция билан даволаш самарадорлиги бошқача усулларга нисбатан юқори бўлади. Масалан, меъданинг экзофит саратони I—II босқичларида жарроҳлик усулларидан (субтотал резекция, гастроэктомия) кейин bemorларнинг 90,5—97,0% и 5 йилдан ортиқроқ яшайди, эндофит шаклида эса кўрсаткичлар бундан 5—10 марта паст бўлади.

III босқичда жарроҳлик усули билан даволаш фақат 20,2% дан 31,5% гача ҳолларда экзофит саратонли bemorлар ҳаётини 5 йилдан кўпроққа узайтиради. IV босқичда эса даволашдан кейин bemorларнинг умри ўртача 1—1,5 йилдан ошмайди. Шу сабабли меъда саратонининг III ва IV босқичларида асосан комбинацияланган ва комплексланган даволаш усуллари қўлланилади. Уларни узоқлашган натижалари III босқичда нур терапияси ва радикал операциядан кейин 35,8—37,5%, радикал операция ва кимётерапиядан кейин 38,2—40,0%, комплексланган усул (нур терапияси, радикал операция ва кимётерапия) қўлланилганда —41,3% bemorларнинг 5 йилдан кўпроқ яшаши билан ифодаланади. IV босқичда фақат жарроҳлик усули-

нинг ўзи ишлатилса, эндофит саратонда 1,4%, экзофит турида—6,5% бемор 5 йил яшайди холос. Паллиатив операциядан кейин нур терапияси қўлланилса — 19,5%, кимё терапиясидан кейин —38,7% bemорларнинг умри 5 йилга тенг бўлади.

IV босқичда bemорларнинг аҳволи оғир бўлгани учун кўпинча жарроҳлик усулини ишлатиш мумкин бўлмайди. Бундай bemорларнинг умри одатда операциядан кейин 4—6 ойдан ошмайди. Агар бундай bemорларда интраартериал кимётерапия билан бирга УВЧ-гипертермия ва нур терапия қўлланилса, уларнинг аҳволи яхшиланиб, кейинги умри ўргача 12,9 ойга тенг бўлади.

Касалликнинг олдини олиш. Меъда саратонининг олдини олиш чораларидан бири — бу меъда ўсма олди касалликларини ўз вақтида аниқлаш, диспансеризация қилиш ва барвақт даволашдан иборатдир. Кунига 3—4 марта овқатланиш, тузланган, дудланган, ўта аччиқ овқатларни камроқ ейиш, шўрва, сут, қатиқ каби маҳсулотларни кўпроқ ишлатиш, витамин «A», «C» ларга бой бўлган мева ва сабзавотларни истеъмол қилиш, чекишини ташлаш ва спиртли ичимликларни ортиқча истеъмол қилишдан сақланиш катта аҳамиятга эга. Яқин қариндошларида меъда саратони бўлган, айниқса меъда ширасининг кислоталилиги камайган ва 50 ёшдан ошган кишиларга кўпроқ эътибор бериш лозим. Бундан ташқари, меъда саратонини олдини олишнинг муҳим тадбирларига барча аҳоли, айниқса ўрта ва кекса ёшдаги кишилар, бутун тиббиёт ходимларининг меъда саратони тўғрисидаги билимларини ошириш муҳим аҳамиятга эгадир. Одамлар меъда касалликларининг келиб чиқиши ва уларни саратонга айланиш сабабларини қанча кўп билишса, меъда саратонидан ўлиш шунча камаяди.

Меъда саркомаси. Бу кам учрайдиган касаллик бўлиб, меъданинг ҳамма ўсмалари ичida 1,5—5,0% ни ташкил қилади. Улар орасида 60—73,2%ни ретикуло- ва лимфосаркома эгаллайди. Меъда саркомаси ва саратонининг клиник манзараси бир-бирига жуда ўхшаш бўлади. Фақат саркома ўрта ёшдан ошмаганларда кўпроқ учраши, қорин бўшлиғида bemорни унчалик безовта қилмайдиган каттагина ўсма топилиши ва ички қон кетиши билан ажralиб туради. Саркома меъда шиллиқ ости қаватида пайдо бўлиб, аввало шиллиқ қаватни емиради, кейин бошқа қисмларга тарқалади. Меъда саркомаси кўпроқ лимфоген, камроқ қон

орқали метастазлар беради. Саркома мейданинг дистал қисмида жойлашган бўлса, I-II босқичларида жарроҳлик усули (субтотал резекция) билан даволанади. Бошқа ҳолатларда гастроэктомия операцияси афзалроқ ҳисобланади. Даволаш натижасида 5 йил ва ундан кўпроқ яшаш гастроэктомиядан кейин 89,5%, субтотал резекциядан кейин —80,0% ҳолатда кузатилади. Меъда саркомасининг олдини олиш (профилактика) чоралари ишлаб чиқилмаган.

XIX БОБ Ⅴ ЙЎГОН ИЧАК САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Йўғон ичакнинг узунлиги 2 м гача етади. У 4 қисмга ажратилади: кўричак, чамбар ичак, сигмасимон ичак ва тўғри ичак. Бу қисмларнинг саратон билан касалланиши бир хил эмас. Охирги маълумотларга кўра, ўсма ўрта ҳисобда 12% ҳолда кўр ичакда, 8% — чамбар ичакда, 15% — сигмасимон ичакда ва 65% — тўғри ичакда кузатилади. Дунёда йўғон ичак саратони энг кўп АҚШ (ҳар 100 минг аҳолига 15 та бемор Данияда 96%) ва Бельгияда 7,1% учрайди.

Ўзбекистонда йўғон ичак саратони билан касалланиш кўрсаткичи нисбатан паст — 3,7% (1998 йил), лекин 1993 йилга нисбатан бир оз кўпайган —3,3. Республикаиз вилоятларида бу касалликнинг тарқалиши қўйидаги жадвалда кўрсатилган.

36 - жадвал.

Ўзбекистонда йўғон ичак саратонининг тарқалashi (ҳар 100 минг аҳолисонига ҳисоблагандага)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	8,4	7,3	Самарқанд вилояти	2,7	2,9
Андижон вилояти	3,0	4,4	Сурхондарё вилояти	3,2	3,4
Бухоро вилояти	2,3	3,5	Сирдарё вилояти	3,3	3,6
Жizzах вилояти	2,4	3,2	Тошкент вилояти	3,0	3,7
Қашқадарё вилояти	1,9	2,9	Фарғона вилояти	3,2	3,9
Навоий вилояти	3,9	3,6	Хоразм вилояти	2,7	3,4
Наманган вилояти	3,0	3,2	Қорақалпоғистон республикаси	3,0	3,4
Ўзбекистон бўйича жами — 1993—3,3; 1998—3,7					

Жадвалдаги маълумотларга кўра, йўғон ичак саратони энг кўп Тошкент шаҳрида, Андижон ва Фарғона вилоятларида, Самарқанд, Наманган ва Жиззах вилоятларида эса камроқ учрайди. Тошкент шаҳридан ташқари барча минтақаларда касалланиш кўрсаткичи сўнгги 5 йил ичида бироз ошган. Умуман олганда йўғон ичак саратони асосан 50—70 ёшдаги кишиларда ва эркакларда кўпроқ кузатилади.

Касаллик сабаблари. Ўсмаларнинг келиб чиқишига овқат ва сув билан ичакка тушган (минерал ўғитлардан (селитрадан) ичак бактериал флораси таъсирида) кучли канцероген моддалар (нитроза бирикмалари), ўт кислоталари, ичак чиқиндиларининг канцерогенлик хусусияти, оқсиллар ва ёғларга бой бўлган овқатларни кўпроқ истеъмол қилиш сабаб бўлади.

Иқтисодий ривожланган мамлакатларда ҳайвон гўшти ва сунъий қўшимчаларга бой овқатларни кўп миқдорда истеъмол қилиш ҳам йўғон ичак саратони билан касаллашибнишга сабабчи бўлиши тасдиқланган.

Витамин А ва С га бой бўлган ўсимлик клетчаткаси кўпроқ истеъмол қилинганда эса аксинча, канцерогенезнинг сусайиши кузатилади. Саратон касаллигининг келиб чиқишида маълум даражада ирсий омиллар ҳам рол ўйнайди. Яқин қариндошлар ўртасида бу касалликнинг кўпроқ кузатилиши буни тасдиқлайди.

Ўсма олди касалликлари. Йўғон ичак саратони кўп ҳолларда полиплардан ривожланади. Полиплар шиллиқ парданинг безли эпителийси ва унинг остидаги қўшимча толали тўқимадан пайдо бўлади. Аденоматоз полиплар йўғон ичакнинг ўсма олди касалликларига киради. Улар думалоқ шаклда, оч-қизил рангда, юмшоқ консистенцияли, ноzik ёки йўғон асосли, текис ёки баҳмалсимон юзали бўлади. Бу полиплар аксарият ҳолларда тўғри ичाकда, ундан кейин эса сигмасимон, кўр ва пастга тушувчи чамбар ичакда учрайди. Полиплар бир ёки бир нечта бўлиши мумкин. Уларнинг ўлчами бир неча миллиметрдан 3—4 см гача ва ундан ортикроқ бўлади. Уларнинг ўлчамлари катталашishi билан дисплазия даражаси ва хавфли ўсмага айланиш эҳтимоли ҳам орта боради. Диаметри 1 см гача бўлган полиплар камдан-кам хавфли ўсмага айланса, ўлчами 2 см дан катта бўлганлари 40—50% ҳолларда саратонга айланади.

Йўғон ичакнинг облигат ўсма олди касалликларига диффуз (оилавий) полипоз касаллиги киради. Бу касаллик кўпинча саратонга айланади. Касаллик наслдан-наслга ўтиб, ёш кишиларда ҳам полипоз сифатининг ёмонлашиши ва хавфли ўсма пайдо бўлиши кузатилади. Йўғон ичакнинг сўрғичли ўスマлари, ёлғиз полиплари, специфик бўлмаган ярали колит ва Крон касаллиги факультатив ўсма олди касалликларига киради.

Патоморфологик тузилиши. Ўсиш шаклига қараб экзофит ва эндофит ўスマлар фарқланади. Экзофит ўスマлар полип, тугун ёки сўрғичли шаклдаги тузилма бўлиб, гулкарамни эслатади ва ичак бўшлиғига ўсиб киради. Эндофит (инфилтратив) саратон асосан ичак девори ичига ўсади. Ўсма ичакнинг бутун айланаси бўйлаб циркуляр ўсиб, унинг бўшлигини торайтириб қўяди. Эндофит ўсма емирилганда бутун ичак айланаси бўйлаб жойлашган қаттиқ четли ва нотекис тубли кенг ясси яра пайдо бўлади. Ичакнинг ҳар хил бўлимларида ўсма ўсишининг маълум қонуниятлари бор. Йўғон ичакнинг ўнг ярмида одатда экзофит, чап ярмида кўпроқ эндофит ўスマлар пайдо бўлади. Йўғон ичак саратонининг 72,7% ини аденокарцинома, 18,4% ини солид саратон, 8,9% ини шиллиқ саратон ташкил қиласи. Йўғон ичак саратонига секин ўсиш ва кеч метастаз бериш хосдир. Ўсма қорин девори, ингичка ичак ва бошқа ички аъзоларга қараб ўсиши мумкин. Метастазлар асосан лимфоген йўл билан тарқалади. Метастазларнинг тарқалиш тавсифи ўсманинг қаерда жойлашиши, ўсиш шакли ва унинг гистологик тузилишига боғлиқ. Метастазлар тарқалиши кўп ҳолларда саратон йўғон ичакнинг чап ярмида жойлашганида ва эндофит турда ўсганда рўй беради. Узоқлашган метастазлар кўп ҳолларда қорин орти бўшлиғи лимфа тугунчалари ва жигарда, камдан-кам ҳолларда эса ўпка, буйрак усти безлари ва қорин парда-сида учрайди.

Йўғон ичак саратонининг халқаро TNM таснифи

T_{is}	— инвазиясиз ўсма.
T_x	— бирламчи ўсманни аниқлаш учун маълумот кам.
T_0	— бирламчи ўсма аниқланмайди.
T_1	— ўсма ичакнинг фақат шиллиқ қавати ва шиллиқ ости қаватини шикастлаган.

- T_2 — ўсма ичакнинг мускул қаватини ёки сероз қаватини шикастлаган.
- T_3 — ўсма ичакнинг яқин атрофдаги тузилмаларини шикастлаган, оқма ҳосил қилган ёки қилмаган.
- T_4 — ўсма париетал қорин пардасига ва ичак тутқичларига ўтган.
- N_x — регионар лимфа тугунчаларида метастазлар борлиги номаълум.
- N_0 — регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ.
- N_1 — регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- N_4 — юкстарегионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- M_x — узоқлашган метастазлар борлиги номаълум.
- M_0 — узоқлашган метастазлар йўқ.
- M_1 — узоқлашган метастазлар бор.

Эслатма: N_2 ва N_3 ишлатилмайди.

Йўғон ичак саратонининг босқичлари:

- I босқич ўсма ичак доирасини ярмигача эгаллаб, шиллиқ ости қаватидан нарига ўтмаган. Регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ.
- II босқич ўсма ичак доирасини ярмидан кўпини эгаллаб, мускул қаватига ўсиб кирган, регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ ёки 1—2 та метастаз учраши мумкин.
- III босқич ўсма ичак доирасининг ярмидан кўпини эгаллаб, сероз қаватига ўсиб кирган, регионар лимфа тугунчаларида кўплаб метастазлар аниқланади.
- IV босқич ўсманинг ўлчами турлича бўлиб, атрофдаги аъзоларга ўсиб кирган, лекин регионар метастазлар йўқ ёки узоқлашган метастазлар бор.

Клиник манзараси. Йўғон ичак саратони билан оғриган беморларда ҳар хил шикоятлар бўлади. Улар ўсманинг жойлашиши, ўлчами, ўсиш шакли, гистологик тузили-

ши, ривожланиш босқичи ва бошқаларга боғлиқ. Клиник амалиётнинг кўрсатишича, йўғон ичакнинг ўнг ярмида жойлашган ўсмаларнинг намоён бўлиш даражаси чап ярмидагилардан фарқ қиласи (37-жадвал).

37-жадвал.

Йўғон ичак саратонининг эрта белгилари (%)

Белгилари	Ичакнинг ўнг ярми	Ичакнинг чап ярми
Оғриқ	90,0	35,8
Иштаҳанинг йўқолиши	59,7	10,4
Кўнгил айниши	40,7	9,4
Кекириш	21,8	6,6
Қусищ	6,3	1,9
Қориннинг дам бўлиши ва қулдираши	6,9	38,7
Қабзиятлар	9,2	46,2
Ич кетиши	4,1	8,5
Ич тутилиши	1,7	19,8
Ажралмалар (қон, шиллик)	—	30,2
Анемия	68,4	4,7
Иситма чиқиши	18,9	16,0
Холсизлик	56,9	8,5
Озиш	2,9	7,5
Пайпасланадиган ўсма	10,2	0,9

Жадвалдаги маълумотларга кўра, йўғон ичакнинг ўнг ярми саратонида кўпчилик беморларда оғриқ, иштаҳанинг йўқолиши, кўнгил айниши, кекириш, қусищ, анемия, холсизлик ва пайпаслаб топиладиган ўсма учрайди. Бунда ичакдан қонли ёки шиллик ажралма келиши кузатилмайди. Саратон йўғон ичакнинг чап ярмида бўлса, қорин дам бўлиши ва қулдираши, қабзият, ич кетиши, ичак тутилиши, қонли ёки шиллик ажралмалар ва озиш кузатилади. Иситма чиқиш аломати одатда саратоннинг жойлашишидан қатъи назар бир хилда учрайди. Йўғон ичакнинг ўнг ярми саратони учун касалликнинг аста-секин зўрайиши хос бўлиб, клиник белгиларининг сони ва ифодаланиши ўсиб боради. Чап бўлим ўсмаларида бундай қонуният кам кузатилиб, кўпинча касаллик тўсатдан ичак тутилиши билан намоён бўлади.

Клиник манзарасининг хусусиятига қараб йўғон ичак саратони 6 хил клиник шаклга эга бўлади: токсик-ане-

мик, энтероколит, диспептик, обтурацион, сохта яллиғланиш ва ўсма.

Токсик-анемик шакли. Нохушлик, ҳолсизлик, тез чарчаш, иситма күтарилиши, тери қопламларининг оқимтирилиги ва кучайиб бораётган анемия ривожланиши билан намоён бўлади.

Энтероколит шакли. Доимий оғриқ, ич бузилиши, узоқ вақт гоҳ қабзият, гоҳ ич кетиши, қориннинг дам бўлиши ва қулдираши, ичакдан шиллик, қонли ёки йирингли ажратма келиши билан ажралиб туради.

Диспептик шакли. Меъда-ичак йўлининг диспептик бузилишлари: қоринда оғриқ, иштаҳанинг пасайиши, кўнгил айниши, кекириш, вақти-вақти билан қайт қилиш, эпигастрал соҳада оғриқ ва дам бўлиш билан фарқ қиласи.

Обтурацион шакли. Эрта ичак тутилиши билан ифодаланади. Биринчи навбатда қоринда дастлаб унча кучли бўлмаган, симиллаган, жойлашуви аниқ бўлмаган оғриқ пайдо бўлади. Вақт ўтиши билан улар кучайиб нажас ва газларнинг тутилиши билан кечадиган хуружлар кузатилади. Хуружларнинг қайталаниши ва уларнинг давомийлиги аста-секин ўсиб бориб, кейинчалик сурункали ичак тутилиши кузатилади. Хуружларнинг бирида бутунлай обтурацион ичак тутилиши юз беради.

Сохта яллиғланиш шакли. Қорин бўшлиғида яллиғланиш жараёнини эслатадиган белгилар: ўнг томонда оғриқ, қорин девори мускулларининг таранглениши, ҳарорат күтарилиши, лейкоцитознинг ўсиши ва эритроцитлар чўкиш тезлигининг кучайиши рўй беради.

Ўсма (атипик) шакли. Бошқа клиник белгилар кам ифодаланган ҳолда пайпасланадиган ўсма борлиги билан фарқ қиласи. Беморнинг ўзи ёки врач кўрик ўтказаётган чоғида ўсмани тасодифан аниқлади. Анамнез йиғиш пайтида, ўсма аниқланишидан бир неча ой бурун bemor аҳамият бермаган ичакка тааллуқли шикоятлар борлигини аниқлаш мумкин.

Йўғон ичакнинг ўнг ярми саратонида кўпроқ токсик-анемик, диспептик, сохта яллиғланиш ва ўсманинг клиник шакллари, чап ярим саратонида эса энтероколит ва обтурацион хиллари учрайди.

Юқорида келтирилган статистик маълумотларга кўра, йўғон ичак саратони 65% bemornинг тўғри ичагида бўлади. Шунинг учун тўғри ичак саратонини барвақт аниқ-

лашнинг аҳамияти катта. Бу саратоннинг ўзига хос белгилари бўлмасдан, улар йўғон ичакнинг бошқа қисмлари ўсмаларида ҳам учрайди. Шу сабабли 50 ёшдан ошган кишиларда ахлат (нажас) келиши қийинлашса ёки у шиллиқ, йиринг ёки қон аралаш келса ва кейинчалик унга оғриқ ҳамда анемия қўшилса, тўғри ичак саратони пайдо бўлганлиги тўғрисида тахмин қилиш мумкин.

Ташхисоти. Клиник текширишларга сўраб-суриштириш, объектив текширишлар, тўғри ичакни бармоқ билан текшириш, лаборатория ва рентгенологик текширишлар ҳамда ректороманоскопия ёки колоноскопия орқали биопсияга материал олиш киради.

Сўраб-суриштириш. Беморнинг шикоятлари ва анамнези батафсил ўрганиб чиқилиши керак. Бунда симптомларнинг тавсифи, пайдо бўлиш вақти, кетма-кетлиги ва динамик ривожланишига эътибор берилади. Касаллик клиник манзарасининг хусусиятлари таҳлил қилинганда, сурункали ичак касалликлари бор bemорларда саратон пайдо бўлиш эҳтимолини ҳисобга олиш керак. Йўғон ичак саратони борлигига шубҳа қилинадиган «хавфли белгиларга»:

- қоринда ёқимсиз хис пайдо бўлиши, унинг тўлиб кетиши, дам бўлиши, оғриқ безовта қилиши;
- қабзият ёки ич кетиши, дефекациядан кейин ичакнинг тўлиқ бўшамаганлик ҳисси, ёлғон чақирувлар;
- нажасда қон, шиллиқ ёки йиринг бўлиши;
- иштаҳанинг ёмонлашиши, ҳолсизлик, кўнгил айниши, анемия кузатилиши;
- сабабсиз иситма чиқиши;
- пайпасланадиган ўсма борлиги.

Объектив текширишлар пайтида bemорнинг териси ва кўринадиган шиллиқ пардаларининг рангига эътибор берилади. Тери ва шиллиқ қаватларнинг рангизлиги йўғон ичакнинг ўнг ярми саратони туфайли ривожланган анемия борлиги тўғрисида фикр юритишга олиб келиши мумкин. Қорин текшириб кўрилганда баъзида ичакнинг торайишдан юқори қисмининг кучайган перистальтикаси кўзга ташланади. Қорин девори шалпайган бўлса, ўсма устидан шишни пайқаш мумкин. Перкуссия қилинганда ўсма устида бўғиқ товуш ҳамда қорин бўшлиғида эркин суюқлик борлигини аниқлаш мумкин. Аускультация пайтида ўсма соҳаси ва ундан юқорида аниқланган кучайган қулдираш ичак стенозидан дарақ бериши мумкин.

Үсмага шубҳа қилинганда беморни чалқанча, ўнг ва чап ёнбошга ётқизган ҳолда қорни пайпасланади. Күричак, юқори ва пастга тушувчи чамбар ичакларнинг ўスマларини аниқлаш енгилроқ. Кўндаланг, чамбар ва сигмасимон ичак ўスマлари ушбу ичак бўлимларининг қўзғалувчанлиги туфайли пайпаслаш пайтида бармоқлар остидан чиқиб кетиши мумкин. Кўпроқ экзофит ўスマларни пайпаслаш мумкин, эндофит ўスマларда эса бунинг иложи камроқ. Тўғри ичакни бармоқ билан текшириш усули ичаклар фаолияти ҳар қандай бузилганда ҳам зарурий ҳисобланади.

Лаборатория текширувлари. Қон таҳлили ва нажасни яширин қонга текшириш диагностик аҳамиятга эга. Қоннинг умумий таҳлили эритроцитлар чўкиш тезлиги кучайганлигини, гипохром анемия, баъзи беморларда эса ёндош яллиғланиш жараёнлари борлигидан дарак берадиган лейкоцитозни аниқлаб беради.

Қонни саратон-эмбрионал антигенга (СЭА) текшириб кўриш лозим. Бу глюкопротеид оз миқдорда соғлом одамлар ва баъзи хавфли ўスマлар билан оғриган беморлар қонида ҳам учрайди. Йўғон ичак саратони билан оғриган беморларда СЭА миқдори кескин ошиб кетади. Радикал жарроҳлик усули билан даволанган беморларда касаллининг қайталаниши ёки қайталанмаслигини билиш учун бу тестнинг фойдаси катта.

Нажасни яширин қонга тахлил қилиш йўғон ичакда саратон касаллиги борлигини аниқлашга ёрдам беради. Яширин қонга текширишнинг техник жиҳатдан осонлиги уни аҳоли ўртасида ёппасига профилактик кўриклар ўтказишида қўллашга имкон яратади.

Ректороманоскопия. Бу йўл билан тўғри ва сигмасимон ичакларнинг бошланғич ўスマлари аниқланиб, гистологик текширишга материал олинади. Ректороманоскоپ билан тегилганда енгил қонайдиган, ғадир-будир экзофит, тўқ қизил рангдаги ўсма аниқланиши мумкин. Бошқа ҳолларда эса ўсма яssi яра шаклида, ичак девори айланаси бўйича тортилган, чеккалари ялтироқсимон, қаттиқ бўлиб, шиллиқ қават устидан кўтарилиб туради. Баъзида эса ректороманоскопнинг учи торайган жойга тиради ва юқорига ўтишнинг иложи бўлмайди. Қоидага биноан, ўсма аниқланганда уни биопсия қилиш шарт.

Рентгенологик текшириш. Ҳозирги вақтгача йўғон ичак саратонига ташхис қўйишда бу асосий усул бўлиб қолмоқда. Текширишнинг мақсадларига қараб ҳар хил усул-

лар қўлланилади. Булар ичидаги усул ирригоскопия усули ҳисобланади. Ирригоскопия — йўғон ичакни ҳуқна орқали барий билан тўлдириб текшириш усулидир. Бунинг учун овқатланиш рациони ва тозаловчи ҳуқналар билан ичак олдиндан яхшилаб тайёрланади. Барий билан ичак бўшлифи тифиз тўлдирилиб ва бўшатилгандан кейин эса ҳаво билан кенгайтирилиб ичакнинг ҳолати текширилади.

Йўғон ичак саратонининг учта асосий рентгенологик белгиси бор: ичак барий билан тўлдирилганда нуқсон борлиги, чеккалари кўтарилилганлиги, ўртасида чуқурча борлиги, яssi нуқсон ҳосил бўлиши, ичак бўшлифи ҳаво билан кенгайтиришга ҳаракат қилинганда ригид деворли ичакнинг циркуляр торайиб қолиши.

Колоноскопия — йўғон ичакни эндоскоп билан кўриш усулидир. Эндоскопнинг уни авайлаб тўғри ичакка киритилгандан кейин ичак бўшлифи ҳаво билан кенгайтирилиб, ретроград йўналишда то кўричаккача кўрилади ва шубҳали жойлари орқага қайтишда ҳам кўриб чиқилади. Ўсиш шаклига қараб ўсма тугун ёки гулқарам шаклида бўлади. Одатда тугун кенг асосли бўлиб, баъзан чўққиси яраланган бўлиши ҳам мумкин. Ликопчасимон ўсманинг чеккалари қалинлашиб, емирилиб кетган, туби яралangan бўлиб, асосан циркуляр ўсади ва ичак бўшлигини торайтириб қўяди. Инфильтратив ўсадиган ўсмалар ташхис қўйишда анча қийинчилик туғдиради. Ўсманинг ўзи кўринмасада, лекин, бу шиллиқ қаватнинг оқариб, силлиқланиб, қалинлашиб, ригидланишидан аниқланади.

Сонография — ультратовуш усули сўнгги йилларда йўғон ичак (кўпроқ тўғри ичак) саратонини аниқлашда кенг қўлланилмоқда. Сонография ўтказилиши ўсманни аниқ жойлашиши, ичакнинг ўзига ёки унинг ташқарисига тарқалиши, жигардаги метастазлар, ичакда рецидив (қайталашиб) пайдо бўлишини аниқлаш ва даволаш самарадорлигини билишда аҳамиятга эга.

Компьютер томография. Йўғон ичакни диагностик текширишда жуда муҳим маълумот беради. Жумладан, ўсма атрофидаги томирлар, тўқималар ва аъзолар билан касалликни бевосита муносабати, уларга ўсиб кириши, метастазлар борлиги ва бошқаларни бу усул аниқ кўрсатиб беради.

Радионуклид-сцинтиграфия. Йўғон ичак саратонини радикал операция қилишдан олдин жигарда унинг метастаз-

лари бор ёки йўқлигини аниқлашда яхши ёрдам беради. Йирик тиббий марказларда йўғон ичакни текширишда маҳсус рентгенологик усул — *ангиография* қўлланилади. Бунда артерияга контраст модда юборилиб, уни ичак қон томирларида тарқалиши (*ангиограмма*) ўрганилади ва шу орқали ўсманинг топилишигига имконият туғилади.

Бармоқ билан текшириш. Бу — ичак деворини кўрсаткич бармоқ билан пайпаслаб кўриш усулидир. Бу текшириш усули одатда bemорни тизза-тирсак ҳолатида ётқизиб ўтказилади, лекин шу билан бир қаторда у чўккалаб ўтирганда ҳам текшириш қулагигини унутмаслик керак. Бу ҳолатда тўғри ичак паствга тушади ва натижада орқа чиқарув тешигига бўлган ўсмаларни аниқлаш имконияти туғилади. Текшириш техникаси жуда оддий. Қўлга қўлқоп кийилиб, ўнг қўлнинг кўрсаткич бармоғига вазелин суртилади ва орқа чиқарув тешигига киргизилади. Айланма ҳаракатлар билан ичак девори айланасига пайпаслаб кўрилади. Соғлом ичак девори одатда бор бўйига юмшоқ бўлади. Саратон пайдо бўлганда эса думалоқ, қаттиқ, оғриқсиз, ғадир-будур тузилма ёки қаттиқ консистенцияли, нотекис, ликопчасимон яра пайпасланади ва кўпинча текширувдан кейин қўлқопда қон кўринади.

Тўғри ичакда ҳар қандай бузилишлар бўлганда ҳам албатта бармоқ билан текшириш зарур. Бу усул қорин бўшлиғи касалликларида пайпаслаш ёки ўпка касалликларида аускультация қилиб кўришдек зарурий усул ҳисобланади. Бармоқ билан текширмасдан ташхис кўйиш кўпол хато ҳисобланади. Йўғон ичак саратонини поликлиника шароитида эрта аниқлаш учун 40 ёшдан ошган кишилар текширилганда қўйидагилар бажарилиши керак: анкета усули, ахлатни яширин қонга таҳлил қилиш ва тўғри ичакни бармоқ билан текшириш. Бу комплекс усул билан 40% гача йўғон ва тўғри ичак саратони билан оғриган bemорларни аниқлаш мумкин. Йўғон ичак саратонининг якуний ташхиси патоморфологик текширишсиз кўйилмайди. Фақат цитологик ёки гистологик тахлиллар асосида саратон борлиги тўғрисида хулоса қилинади ва унинг ривожланиш босқичлари ва таснифи тузилади.

Киёсий ташхиси. Йўғон ичак саратонининг клиник кўринишларига қараб ҳар хил касалликлардан фарқловчи ташхис ўтказишга тўғри келади. Ичак фаолияти бузилиб, қабзият, ич кетиши, нажасда қон ва йиринг аралашмалари бўлганда саратонни сурункали дизентерия, ярали

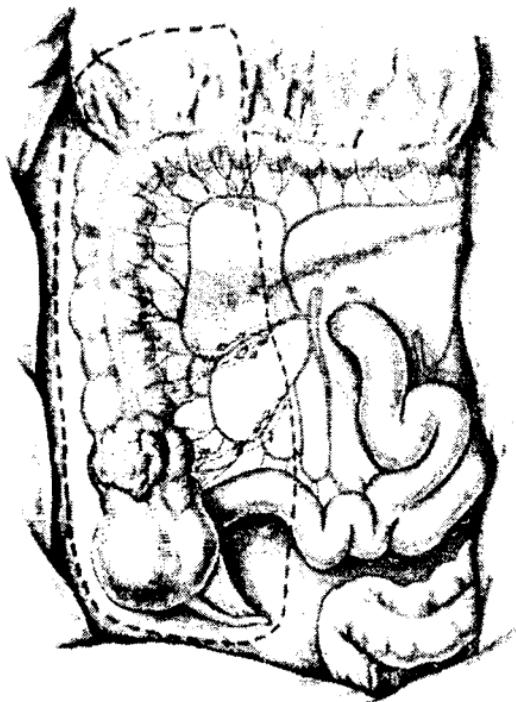
колит, бавосил, ичак полипозидан ажрата билиш керак. Хасталик ўткир бошланмасдан, нисбатан тез, бир неча ой давомида ривожланса, уни белгиларининг аста-секин зўрайиши ва ўтиб кетмаслиги кузатилса, ремиссия ва қайталашибалар бўлмаса, бунда хавфли ўсма борлиги ҳақида фикр юритиш мумкин бўлади. Йўғон ичак саратони ҳақида ги эҳтимол юқорида кўрсатилган белгилар 40—50 ёшдан ошган кишиларда пайдо бўлса ёки ичак касаллиги бўлган беморларда унинг аломатлари ўзгарса, яна ҳам кўпроқ асосланган бўлади. Тўғри ташхис bemорлар учун зарурий бўлган рентгенологик ва эндоскопик текширишлар ўтказилгандан кейин қўйилади.

Таққословчи ташхис қўйишдаги қийинчиликлар меъда-ичак йўлидаги бузилишлар, яъни иштаҳа пасайиши, кўнгил айниши, номаълум оғриқлар, қайт қилиш пайдо бўлган bemорларда туғилади. Бундай белгилар пайдо бўлган ҳолларда сурункали аппендицит ёки холецисцит, меъда ёки меъда ости безининг атипик кечадиган сурункали касалликлари тахмин қилинса уларни ирригоскопик текшириш зарур ҳисобланади. Беморда нохушлик, ҳолсизлик, тез чарчаҳ, тана вазнининг камайиши, иситма, анемия билан ифодаланган токсик-анемик синдром бўлганда ҳам шундай усул қўлланилиши лозим. Шундай шикоятлар бўлганда йўғон ичакнинг ўнг ярми саратони, кўпинча қон касаллиги, сурункали сепсис, эндокардит, сурункали тонзиллит ёки ревматизм бор деб ўйлайдилар. Юқорида кўрсатиб ўтилган касалликлarda bemорларнинг ноаник клиник манзараси бўлганда, иситмали ҳолатлар ёки анемияларда ҳам ирригоскопия қилиш керак бўлади.

Пайпасланадиган ўсма бўлганда taққословчи ташхис кўричак ўсимтасининг яллиғланиши (аппендицит), специфик инфильтратлар (сил, актиномикоз, сўзак), қорин ва қорин орти бўшлиғи ўсмаларига нисбатан ўтказилади. Бунинг учун маҳсус реакциялар (Вассерман, Пирке ва бошқалар), рентгенологик, эндоскопик текширишлар ва биопсия қўлланилади.

Даволаш. Йўғон ичак саратонини даволашнинг радикал йўли жарроҳлик усули ҳисобланади. Кўричак, йўғон

19-расм. Йўғон ичакнинг кўричак ва кўтарилиувчи ичак қисмларидаги саратонда ўнг томонлама геликолэктомия операцияси.

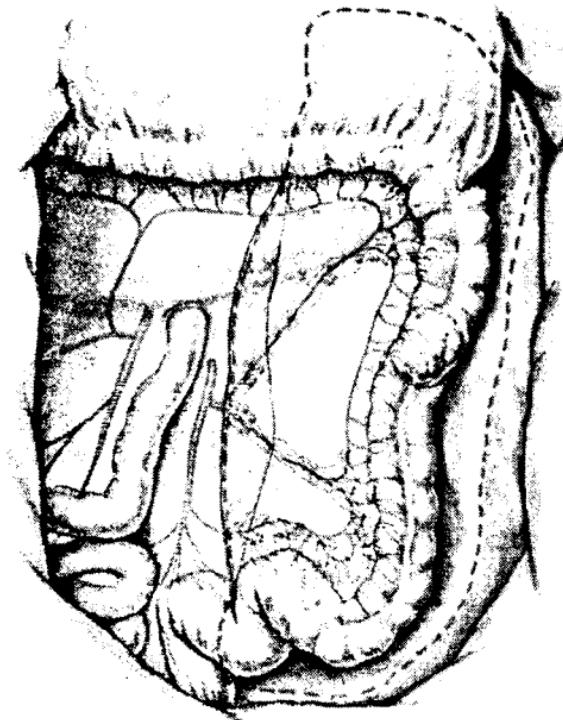
ичакнинг юқорига кўтарилиувчи қисми ва ўнг бурчаги саратонида ўнг томон гемиколэктомияси қилинади. Бу операцияда чамбар ичакнинг ўнг томони, кўндаланг чамбар ичакнинг ўнг ярми, ингичка ичакнинг дистал сегментининг 10—15 см узунликдаги қисми резекция қилиб олиб ташланади (19-расм).

Тўғри ичакдан ташқаридаги саратонда йўғон ичакнинг чап ярми чап томон гемиколэктомияси қилинади. Бу операцияда кўндаланг чамбар ичакнинг чап ярмидан сигмасимон ичакнинг юқори қисмida тамом бўладиган бўлагигача резекция қилинади (20-расм).

Кўндаланг чамбар ичакнинг ўртаси ва сигмасимон ичакнинг дистал қисмida саратон бўлганда шикастланган жой ўсма четидан 5—6 см чеккароқдан резекция қилинади.

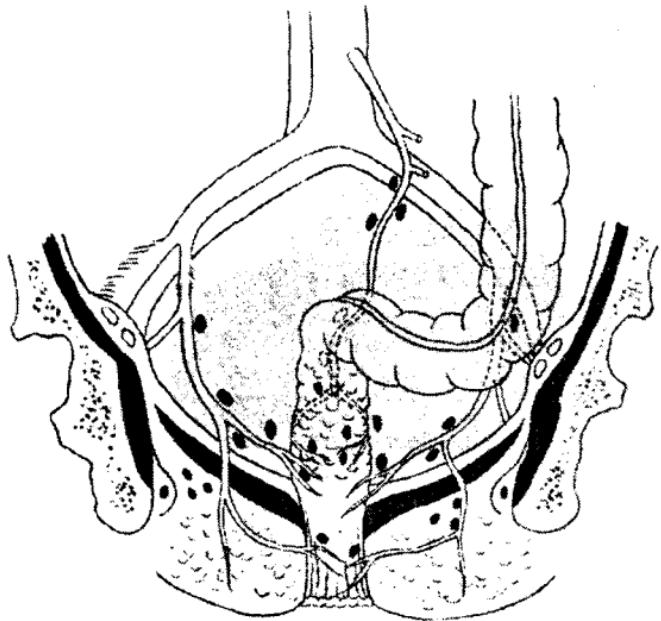
Кўпчилик bemорлар клиникага шошилинч ҳолда ичак тутилиши, инвагинация, ичак тешилиши ва ичакдан қон кетиши билан тушадилар. Бу асоратлар касаллик оқибатларини ёмонлаштиради. Ичакнинг тутилиб қолиши йўғон ичакнинг чап ярми саратонида ўнг тарафга нисбатан 4—6 марта кўпроқ учрайди. Бундай bemорларда аввало ичакни бўшатиш учун сифонли хуқналар, спазмолитиклар, меъда-ичак йўли юқори қисмини назогастрал зонд билан тозалаш ишлари бажарилади. Шу билан бир қаторда инток-

20-расм. Йўғон ичакнинг пасаювчи бўлимидағи саратонда чап томонлама геликолэктомия операцияси.

сикация ва волемик ўзгаришларга қарши юрак, жигар ва буйрак фаолиятини яхшилайдиганchorалар кўрилади. Ўтказилган chorалардан яхши натижа кузатилса, беморни шошилинч операция қилишга эҳтиёж қолмайди. Агар 2—4 соат давомида ўтказиладиган интенсив терапиядан натижа бўлмаса, унда bemor албатта жарроҳлик усули билан даволанади.

Йўғон ичакнинг асоратли чап томон саратонида (ичак тутилишида) Гартман операцияси афзал ҳисобланади. Бунда ичакнинг касалланган қисми резекция қилинади, дистал қисми тикилиб, қорин пардаси билан ёпилади, проксимал қисми эса қорин девори орқали чиқарилиб, колостома ҳосил қилинади. Беморнинг умумий аҳволи яхшиланиб, яллиғланиш жараёнлари йўқолгандан кейин ичакнинг учлари бир-бирига уланиб, ичак найини тиклаш операцияси ўтказилади. Чамбар ичакнинг ўнг томони тутилиб қолган бўлса, ўнг томон гемиколэктомияси бажарилади. Йўғон ичак саратонининг бошқа асоратлари — инвагинация, ичак тешилиши ва қон кетишига кўпинча жарроҳлик усули билан даво қилинади.

21-расм. Тўғри ичак резекцияси (операциянинг ҳажми пунктир чизиқлар билан кўрсатилган). .

Тўғри ичак саратонини даволашнинг жарроҳлик усуллари бир нечта бўлиб, улар ўсма билан орқа тешик орасидаги масофага қараб қўлланилади. Агар саратон орқа тешикдан 12 см юқорида бўлса, оддинги резекция қилинади: шикастланган жой олиб ташланади ва ичак охирлари бирбири билан уланади (анастомоз қўйилади). Ўсма орқа тешикдан 6—12 см юқорида жойлашган бўлса, бундай ҳолларда сигмасимон ичакни пастга тушириб тўғри ичакда қорин-анал резекцияси қилинади. Бунда тўғри ичакнинг шикастланган жойи олиб ташланади ва сигмасимон ичак тўғри ичак қолдигига уланади. Агар ўсма орқа тешикдан 6—7 см дан кам масофада жойлашган бўлса, сфинктерни сақлаб қолиш хатарли ҳисобланади. Шунинг учун тўғри ичакда қорин-оралиқ экстирпацияси қилинади: сигмасимон ичак кесилади, унинг проксимал учидан чап ёнбош соҳасида сунъий орқа тешик ҳосил қилинади. Дистал учи тўғри ичак ва ўсма билан биргаликда олиб ташланади (21-расм).

Дунёдаги йирик тиббиёт марказларининг хуносасига кўра йўғон ичак саратонини ягона жарроҳлик усули билан даволашнинг узоқ натижалари умуман олганда ҳозирча қониқарли эмас. Шунинг учун кейинги йилларда жар-

роҳлик усули нур терапияси, кимётерапия ва бошқалар билан бирга кенг қўлланилмоқда (38-жадвал).

38-жадвал.

Йўғон ичак саратонини даволаш усуллари ва уларнинг узоқлашган натижалари

Ўсманинг жойлашиши	Босқи-чи	Даволаш усуллари	Тузалиб кеттанилар сони (%)*
Йўғон ичак (кўричак, чамбар ичак ва сигмасимон ичак)	I-II	Радикал операция (геми-колэктомия)	64,5
		Нур терапияси, кейин радикал операция	84,4
	III	Радикал операция	35,0
		Радикал операция ва кимё-терапия	47,5
		Радикал операция, нур терапияси ва кимётерапия	65,0
Тўғри ичак	I-II	Радикал операция	45,0—52,8
		Нур терапияси, сўнгра радикал операция	63,0—72,0
	III	Радикал операция	25,0—40,0
		Нур терапияси, сўнгра радикал операция	49,0—55,0
		Кимётерапия ва радикал операция	53,4
		Нур терапияси, локал гипертермия радикал опера-ция	78,6
		Нур терапияси, локал гипертермия, гипергликемия ва радикал операция	77,2
		Нур терапияси (фақат анус саратонида)	80,0—90,0

*Даволанган bemорларнинг 5 йилдан кўпроқ яшаганлари сони.

Келтирилган маълумотлардан кўриниб турибдики, йўғон ичакнинг кўричак, чамбар ичак ва сигмасимон қисмлари саратонининг I—II босқичларида фақат радикал операция қўлланса 64,7% бемор, агар у нур терапиясидан кейин ўтказилса — 84,4% бемор 5 йилдан кўпроқ яшайди. Ўсманинг III босқичида радикал операциянинг ўзи қўлланилса 35,0% бемор, нур терапияси ва кимётерапия бирга қўлланилганда эса 65,0% беморнинг умри камидан 5 йилга узаяди. Тўғри ичакни даволашда ҳам радикал операция — I—II босқичларида 52,8% гача, III босқичида — 40,0% гача беморлар умрини сақлаб қолади. Агар нур терапиясидан кейин операция қилинса, кўрсатилган рақамларнинг биринчиси 72,0%, иккинчиси — 55,0% га етади. Агар комплекс даволаш усули нур терапияси, локал гипертермия, гипергликемия ва радикал операция билан биргаликда қўлланса, тўғри ичак саратонини даволаш самарадорлиги энг юқори поғонага — 77,2—78,6% га чиқади.

Умуман олганда, келтирилган даволаш усулларининг узоқлашган натижалари (5 йилдан кўпроқ яшаш кўрсаткичи) аёлларда эркакларга нисбатан яхшироқ (63,7%—74,4%). Саратоннинг эндофит турига қараганда экзофит турининг натижалари афзалроқ (50,9%—73,7%). Гистологик тузилишига кўра аденокарциномада даволаш самарадорлиги 69,9%, шиллик турида 31,6% га teng.

Йўғон ичак (шу жумладан тўғри ичак ҳам) саратонини даволашда комбинацияланган ва комплексланган усулларни қўллашнинг яна бир яхши томони шуки, булар ягона жарроҳлик усулига нисбатан метастазлар ва қайталанишлар сонини камидан 3 марта пасайтиради.

Нур терапияси одатда ичак саратонини даволашда радикал операциядан олдин қўлланилади (фақат анус ўсмасида мустақил равишда қўлланилади). Операция қилишга қарор қилингандан кейин беморни шикастланган ичак қисмига 4 Гр дан 5 марта нур берилади ва 2—3 кундан кейин операция қилинади. Анусда жойлашган саратонда нурлаш ҳар хафтада 5 марта 2 Гр дан берилиб, умумий дозаси 60 Гр гача етказилади. Жадвалда кўрсатилганидундай даволаш 80,0—90,0% беморлар умрини камидан кўпроқка узайтиради.

Кимётерапиянинг ичак саратонини даволашда раси ҳозирча юқори эмас. Келажакда янги-янги ни қўллаш туфайли бу усулнинг даволаш самшубҳасиз ошади.

Касалликнинг олдини олиш. Йўғон ичак саратонининг бирламчи профилактикаси тўғри овқатланиш, яъни таркибида етарли миқдорда овқат клетчаткаси, витамин А ва С га бой бўлган сабзавот ва меваларни истеъмол қилишдир. Иккиласми профилактикаси диффуз полипоз, сўрғичли ўсмалар, кўпчилик ва ягона полиплар, ярали полип ва сурункали касалликларга чалинган беморларни ўз вақтида аниқлаш, даволаш ва диспансеризация қилишдан иборат.

ХХ БОБ

ЖИГАР САРАТОНИ

Статистик маълумотлар. Жигарнинг бирламчи саратони бошқа хавфли ўсмалар орасида 7—8-ўринни эгаллайди. Жаҳон соғлиқни сақлаш ташкилотининг маълумотларига қараганда, бу касаллик билан йилига 250 мингдан ортиқ киши касалланади. Жигар саратони айниқса ривожланаётган мамлакатларда кенг тарқалган.

Энг кўп касалланиш (ҳар 100 000 аҳолига 100,0 дан кўпроқ) Африка жанубида — Мозамбик, Нигерия, Жанубий Африка республикасида учрайди. Ўртача касалланиш (ҳар 100 минг аҳолига 15—50) жануби-шарқий Осиё мамлакатлари бўлган Япония, Индонезия, Хитой, Сингапур, Янги Зеландия ва бошқаларда кузатилади.

Европа мамлакатлари ва АҚШда эса бу ўсма кам учрайди (ҳар 100 000 аҳолига 5—15). Алоҳида мамлакатлар ўртасида касалланиш фарқи жуда катта. Масалан, Мозамбикда касалланиш даражаси Англияга нисбатан 100 баравар ортиқ.

Ўзбекистонда вилоятларо жигар саратони билан касалланиш кўрсаткичи 39-жадвалда берилган.

Республикамида жигар саратони Навоий, Наманган ва Самарқанд вилоятларида энг кўп, Хоразм, Сурхондарё ва Тошкент вилоятларида энг кам учрайди. Бирламчи жигар саратони кўпроқ эркакларда қайд қилинади. Бундай қонуният гепатоцеллюляр саратонга хос бўлиб, у билан эркакларнинг касалланиши аёлларга нисбатан 3—4 марта кўпроқни ташкил қиласи. Холангироцеллюляр саратонда икки жинс вакилларининг ҳам касалланиши деярли бир хилдир. Жигар саратони билан касалланиш ёшга қараб ортиб боради. Лекин бу касаллик билан хасталаниш ёшларда ва ҳатто болаларда ҳам учрайди. Ҳозирги вақтда бола-

Ўзбекистонда жигар саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони)

Минтақа	1998	Минтақа	1998
Тошкент шаҳри	3,3	Самарқанд вилояти	4,1
Андижон вилояти	3,8	Сурхондарё вилояти	2,3
Бухоро вилояти	3,4	Сирдарё вилояти	3,5
Жиззах вилояти	3,8	Тошкент вилояти	2,7
Қашқадарё вилояти	2,9	Фарғона вилояти	3,3
Навоий вилояти	7,4	Хоразм вилояти	2,1
Наманган вилояти	4,1	Қорақалпогистон Республикаси	3,9

Ўзбекистон бўйича жаъми — 1998—3,4

ларда учрайдиган жигар ўсмалари улардаги барча хавфли ўсмаларнинг 3—4% ини ташкил қилади.

Касалликнинг сабаблари. Жигарнинг бирламчи гепатоцеллюляр саратони билан вирусли «В» ва «С» гепатитлар орасида боғлиқлик борлиги кейинги йилларда аниқланди. Бундай боғлиқлик вирусли «А» гепатит да қайд қилинмаган.

Дунё бўйича 300 млн га яқин «В» ва «С» гепатит вирусини сурункали ташиб юрувчи кишилар бор. Касалланиш кўпинча болалик чоғларидан бошланиб, унинг салмоғи жануби-шарқий Осиё ва жанубий Африка аҳолиси ўртасида 10% дан то 90% гача етади. Сурункали вирус ташувчиларда жигар саратони билан оғриш хавфи соғлом кишиларга нисбатан 220 баравар кўп. Европа мамлакатлари ва АҚШда вирус ташувчилар сони анча кам (0,2—0,5%).

Касалликнинг бошқа аниқ этиологик омилларидан бири овқат маҳсулотларининг *Aspergillus flavus* — моғор замбурууглари ишлаб чиқарадиган заҳарли афлотоксин билан ифлосланишидир. Бу асосан моғорлаган ун, жўхори, гуруч, ловия, нўхат, ерёнгоқ (арахис) ва бошқаларда пайдо бўлади. Тажриба ҳайвонлари моғорлаган дон билан овқатлантирилганда унда жигар ўсмаси пайдо бўлган.

Жигар саратонига мойилликни оширувчи омиллар. Ривожланган мамлакатларда жигар саратони пайдо бўлишида алкоголнинг ўрни катта. Касалланганлар ўртасида алкагонни сурункали истеъмол қиласидиганлар сони соғлом турмуш тарзини кечиралишган кишиларга нисбатан кўпdir.

Жигар циррози ва саратони кўпинча биргаликда учрайди. Жигар циррози билан оғриган беморларда 5—25%

ҳолда унинг саратони шаклланади. Бирламчи жигар саратони билан оғриган беморларда бундан ҳам кўпроқ (50—80%) циррозга хос ўзгаришлар топилади. Эҳтимол, циррозда кузатиладиган некрозлар ва регенерация ўчоқлари саратон пайдо бўлишини тезлаштирар.

Жигарнинг холангисцеллюляр саратони кўпроқ жигарнинг ички ўт йўлларида паразитлик қиласидан гижжалар тарқалган минтақаларда учрайди. Булардан бири — описторхоз Корея, Япония, Россия, Хитой, Таиланд, Гонконгда учрайди. Сабаби ушбу мамлакатларда овқатга хом ёки етарли миқдорда пишмаган балиқ кўп ишлатилишидир. Россия Федерациясида описторхознинг энг катта эндемик ўчоги Тюмен вилояти ҳисобланади. Бирламчи жигар саратони билан касалланиш бу ерда мамлакатнинг бошқа минтақаларига нисбатан 10 баравар кўп учрайди. Гижжаларнинг яна бошқа бир тури — шистозомиаз (билгарциоз) экваториал Африка, Миср, Бразилия ва Хитойда кўп тарқалган бўлиб, у жигарда саратон ҳосил бўлишига мояилликни оширади.

Патоморфологик тузилиши. Ўсма кўпинча жигарнинг ўнг бўлагида учрайди. Ташқи кўринишига қараб беморларда жигар саратонининг уч тури кузатилади: тугунсимон — 57%, массив — 35,5% ва диффуз тури — 7,5%. Жигарнинг бирламчи саратони энг кўп (65—90%) ҳолларда жигар ҳужайраларидан ривожланади (*гепатоцеллюляр саратон*). Беморларнинг 10—25%ида ўсма жигарнинг ўт йўллари эпителийсидан ривожланади (*холангисцеллюляр саратон*). Кам учрайдиган жигар ўсмасининг тузилишида уларнинг иккаласига хос белгилар учрайди (*аралаш саратон*). Баъзан ўсма ҳужайралари кам дифференциаллашган бўлиб, унинг генезини аниқлаш қийин бўлади (*дифференциаллашмаган саратон*). Бирламчи жигар саратони юқори даражада метастазлар бериши билан тавсифланади. Жигар ичидаги метастазлар ташқи метастазлардан кўпроқ бўлади. Саратон ҳужайралари тарқалишининг асосий йўллари — гематоген ва лимфоген йўллардир. Метастазлар билан кўпинча жигар дарвозасида жойлашган лимфа тугунчалари шикастланади. Бошқа груҳ лимфа тугунчаларида метастазлар камроқ учрайди. Узоқлашган метастазлар кўп ҳолларда ўпкада ва суяқда, камроқ буйрак усти безида, буйракда ва бошқа аъзоларда кузатилади. Жигар саратонининг босқичларга бўладиган таснифи йўқ. Лекин ҳамма мамлакатларда халқаро саратонга қарши иттифоқ TNM таснифи қўлланилади.

Жигар саратонининг TNM таснифи

- бирламчи ўсма борлиги номаълум.
- бирламчи ўсма аниқланмайди.
- ўлчами 2 см гача бўлган ёлғиз ўсма қон томирларига ўсиб кирмаган.
- ўлчами 2 см гача бўлган ёлғиз ўсма қон томирларига ўсиб кирган ёки ўлчами 2 см гача бўлган бир нечта ўсма қон томирларига ўсиб кирмаган ва жигарнинг бир бўлагида жойлашган.
- ўлчами 2 см дан катта бўлган ва қон томирларига ўсиб кирган ёлғиз ўсма ёки кўплаб 2 см дан катта ўсмалар жигарнинг бир бўлагида жойлашган ва қон томирларига ўсиб кирган ёки кирмаган.
- жигарнинг икки бўлагида жойлашган бир қанча ёки портал венанинг асосий тармоқларига ўсиб кирган ўсма.
- регионар лимфа тугунчаларида метастаз борлиги номаълум.
- регионар лимфа тугунчаларида метастазлар йўқ.
- регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
- узоқлашган метастазлар йўқ.
- узоқлашган метастазлар бор.

Клиник манзараси. Бирламчи жигар саратонида кўпинча гепатомегалия, оғриқ, озиб кетиш, иштаҳанинг пасайиши, беҳоллик, тана ҳароратининг кўтарилиши, асцит ва сарфайиб кетиш белгилари кузатилади. Булар орасида эрта ва энг кўп учрайдиган белгиларидан бири оғриқdir.

Оғриқ ўнг қовурға остида ёки эпигастрал соҳада бўлиб, елка ва ўнг қуракка иррадиация бериши мумкин. Дастлаб оғриқ унча кучли бўлмасдан, ўнг қовурға остида оғирлиқ, шиш сезгиси ёки босиш ҳисси пайдо бўлади. Кейинчалик у доимий зирқираб турадиган тус олиб, овқат ейишга боғлиқ бўлмайди ва куннинг охирига бориб ёки кечалари зўрайиши ҳам мумкин. Оғриқ аста-секин зўрайиб бориб, охирида чидаб бўлмайдиган даражага етади. Оғриқ ҳиссининг бундай динамикаси жигар қобифининг ўсаётган ўсма билан чўзилиши ва унинг ўсиш тезлигига боғлиқ

бўлади. Баъзи беморларда оғриқнинг аста-секин зўрайиши кузатилмайди, аксинча, ўсманинг катта ўлчамлари ва жигарнинг тез катталашишига қарамай деярли оғриқ бўлмайди.

Иштаҳанинг пасайиши, ориқлаб кетиш, ҳолсизлик жигар саратонида энг кўп учрайдиган белги ҳисобланади. Дастлаб бу аломатлар унчалик билинмайди ва шу сабабли бемор унга эътибор бермайди ва тиббиёт ходимларига ўз вақтида мурожаат қилмайди. Вақт ўтиши билан бу белгилар зўрая бориб, қисқа муддат ичидаги иштаҳа йўқолади, тана вазни камайиши ва ҳолсизлик кескин кучаяди. Кўнгил айниши 15–20% беморларда қайд қилинади.

Бирламчи жигар саратонининг энг объектив белгиларидан бири гепатомегалия ҳисобланади. Жигарнинг пастки чети қовурға остидан чиқиб туради, пайпаслаганда фадир-будур бўлади.

Бошқа муҳим белгиларидан яна бири пайпаслаганда жигарда оғриқ бўлишидир. Иситма чиқиши кўпчилик беморларда кузатилади; баъзи беморларда у қисқа, бошқаларида эса узоқ муддатли бўлади. Асцит жигар саратони билан оғриган беморларнинг қарийиб ярмида учрайди. Суюқлик кўпинча сероз, камроқ ҳолларда геморрагик бўлади. Тери ва шиллиқ қаватларнинг сарғайиши беморларни ўртача $\frac{2}{3}$ қисмида кузатилади. Шу пайтда қонда билирубин миқдори кўпаяди, лекин тери қичишиши кам кузатилади. Спленомегалия жигар саратонининг кечки босқичларida учрайди.

Ташхисоти. Жигарнинг бирламчи саратонини аниқлаш учун диагностик муолажалар мажмуаси қўлланилади. Улардан баъзилари амбулатория шароитида, бошқалари эса оддий жарроҳлик усули сифатида стационарда қўлланилади. Кўпгина қўлланиладиган усуллар маҳсус аппаратлар бўлишини талаб қиласди. Шу сабабли беморларни амбулатория ва стационар шароитида текшириш ҳажми ҳар бир тиббиёт муассасасининг аниқ имкониятларига боғлиқ бўлади.

Амбулатория шароитида жигарнинг бирламчи саратонига шубҳаланилганда сўраб-суриштириш, объектив текширишлар, қон таҳлили, Абелов-Татариновнинг иммунокимёвий реакцияси, кўкрак қафаси ва қорин аъзоларини рентгенологик текшириш, сонография, радиоизотоп сцинтиграфия, компьютер томография қўлланилади.

Сўраб-суриштириши. Беморнинг шикоятларида оғриқ сезгилаrinинг хусусиятлари, иштаҳаси, ҳолсизлик, чарчаш, иситма, озганлик аломатлари бор-йўқлиги аниқланади. Бемордан касаллик динамикаси сўраб-суриштирилади. Жигар саратонига унинг аломатлари ўтиб кетмаслиги ва касалликнинг тез зўрайиши хосдир. Беморнинг илгари бошдан ўтказган касалликлари ва турмуш тарзи, жигар ва сариқ касалликлари, хавфли ўсмалари, заарали одатлари бор-йўқлиги, гемотрансфузиялар ва вена қон томирига дорилар юбориш билан боғлиқ даволанишлар, эхинокок-коз ёки описторхоз тарқалган туманларда яшаган-яшамаганлиги аниқланади.

Объектив текширишлар: кўриш, қоринни пайпаслаш ва перкуссия қилиш вақтида катталашган, ғадир-будур ҳолатдаги жигар ва унинг ўлчамлари, сариқ касаллига ва асцит, пайпаслаб бўладиган бошқа аъзо ўсмаларини ҳам аниқлаш мумкин. Қонни лабораторияда текширишда эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошганлиги, сийрак ва унча юқори бўлмаган лейкоцитоз, билирубинемия, баъзи ҳолларда эса анемия борлиги аниқланади. Қонни биокимёвий текширишлар вақтида альбуминлар миқдорининг камайганлиги, бета- ва гаммаглобулинларнинг кўпайганлиги, фаол ишқорий фосфатазанинг кўтирилганлиги ва бошқа кўрсаткичларнинг меъёрдан четга чиқиши аниқланади. Одатда қўлланиладиган рентгенологик усуллар бошқа ички аъзоларда хавфли ўсмаларнинг ва жигарда шикастланиш ўчоқларининг бор-йўқлигини аниқлаш учун кўшимча маълумот беради.

Кўкрак қафаси рентгенологик усулда текширилганда қуйидагиларни аниқлаш мумкин:

Диафрагманинг юқори жойлашганлиги, унинг гумбази деформацияланганлиги ва ҳаракатланишининг чекланганлиги.

Ўпкада унча катта бўлмаган думалоқ соялар ёки унинг илдизизда метастазларга хос бўлган лимфа тугунчаларининг катталashiши.

Ўпканинг ўнг пастки бўлагида параллел чизиқли гардишли ателектаз соялари.

Ўпка майдонидаги тиниқлиқнинг юрак-диафрагма бурчагида пасайиши.

Санаб ўтилган рентгенологик белгилар жигар саратонининг билвосита белгилари бўлиб хизмат қиласи. Меъда-ичак йўлини рентгенологик текшириш унда хавфли

ўсма бор-йўқлигини аниқлашдан ташқари, катталашган жигар билан меъда, 12-бармоқ ва кўндаланг чамбар ичакнинг деформацияланганлиги ва силжиганлигини кўрсатади. Қонни иммунокимёвий текширишлар вақтида альфа-фетопротеинни (АПФ) аниқлаш (Абелев-Татаринов реакцияси), хавфли ўスマларга ташхис қўйишда кейинги йиллардаги муҳим кашфиётлардан бири ҳисобланади. АПФ ни аниқлаш техник жиҳатдан жуда осон бўлиб, клиника амалиётида кенг қўлланилмоқда. Гепатацеллюляр саратонда ушбу реакция 60—90% bemорларда ижобий бўлади. Радиоизотоп сцинтиграфия радиоактив олтин, технеций, йод бирикмалари билан бажарилади. Жигарнинг ўсма, паразитар киста ёки абсцесс жойлашган қисмида радиоизотоп йигилмайди ва бу сцинтиграммада қайд қилинади.

Ультратомовуш ёрдамида жигар ўлчамлари, тузилмаси, шикастланиш ўчоқлари, уларни бўшлиқ ёки гомогенлигини фарқлаш мумкинлиги туфайли кўпчилик bemорларда бу усул билан касаллик табиатини аниқлаш имкони туғилади. Ҳозирги замон асблолари 1 см гача бўлган ўスマларни ҳам аниқлашга ёрдам беради. Жигарнинг бирламчи саратони билан оғриган 83—98% bemорларда патологик ўчоқларни топиш мумкин.

Жигар саратонини аниқлашда бир неча контраст рентгенологик усуллар қўлланилади (спленопортография, трансумбиликал портография, ангиография ва флегография). Бу текширишлар талоқ, жигар артерияси, қопқа ёки киндик венасига сувда эрийдиган ёки майда дисперс мойли контраст моддалар юбориш билан амалга оширилади. Бирламчи жигар саратонида, ангиограмма ва венограммалар бажарилганда унинг ўсма бор жойида қон томирлар сурати ўзгаради. Бу усуллар ҳал қилувчи аҳамиятга эга бўлиб, ўлчами 1—2 см гача бўлган ўスマларга ташхис қўйишда яхши ёрдам беради.

Ўсманни пункция қилиш саратонни аниқлашнинг самарали усули ҳисобланади. Кўп йиллик тажрибалар шуни кўрсатадики, жигарни пункция қилишдан келиб чиқадиган асоратлар жуда кам учрайди. Усулнинг ҳал қилувчи ташхисий аҳамияти юқори даражали ҳисобланади. Бу усул ёрдамида bemорларнинг 80% ига узил-кесил ташхис қўйиш мумкин.

Лапароскопия ҳам текширишнинг аниқловчи усулларига киради. Лапароскопия пайтида жигарнинг олдинги ва пастки юзаси, ўт қопи ва қорин бўшлигининг бошқа аъзоларини кўз билан кўриш ва жигарни визуал назорат остида

пункция қилиш мумкин. Бирламчи жигар саратонининг лапароскопик манзараси ўсманинг ўсиш шакли ва жойлашишига боғлиқ. Тугун шаклида ўсма чегараланган, кулранг ёки сариқ рангда бўлиб, жигар юзасидан 1—5 см гача юзага чиқиб туради. Тугун марказида киндиксимон тортилишлар бўлмайди ва бундай ўзгаришлар асосан метастазлар учун хосдир. Массив саратон шаклида нотекис юзали оқимтири ва катта ягона тугун кўринади. Лапароскоп учи билан тегилганда у енгил қонайди. Баъзан асосий ўсма атрофида ёки ундан сал узоқроқда ўлчамлари кичикроқ, лекин асосий ўсмага ўхшаш кичик тугунчалар кўринади.

Келтирилган усулларга қўшимча равишда жигар саратонига ташхис қўйишда *компьютер ва магнит резонанс томографиялар* қўлланилади. Иккала усул ҳам юқори даражада ҳал қилувчи имкониятга эга бўлиб, улар 1 см гача бўлган ўсмаларни топишда, ўсма атрофидаги қон томирлар ва тўқималарга унинг ўсиб киришини аниқлашда аҳамиятлидир.

Таққословчи ташхис жигар саратонининг клиник белгиларига қараб кенг доирадаги касалликларга нисбатан ўтказилади. Сурункали гепатит ва циррозлардан хавфли ўсмани фарқлашда саратонда жигарнинг катта ҳажми ва нотекис катталashiши, қаттиқ консистенцияси, ғадирбудур юзаси ва пайпаслаган вақтда оғриши ҳамда касалликнинг тез зўрайиши ёрдам беради.

Жигар кисталари кўпинча аёлларда учрайди ва текис юзали думалоқ тузилма шаклида пайпасланади, аста-секин катталashiб, беморнинг умумий аҳволида оғир ўзгаришлар бўлмайди. Жигар гемангиомаси юмшоқ ёки эластик консистенцияли бўлиб, кам оғрийди, секин катталашади ва бунда интоксикация белгилари бўлмайди. Эхинококк кисталари кўпинча эндемик ҳудудларда яшайдиган кишиларда пайдо бўлиб, эластик консистенция, аллергик реакциялар билан кечиши, секин ривожланиши, bemor аҳволининг қониқарли даражада бўлиши, кўпинча эозонофилия кузатилиб, эхинококк антигенига боғлиқ ташхисот тестларининг ижобий бўлиши билан таърифланади.

Жигар саратонининг *сарғайши белгиси* билан кечадиган турини инфекцион гепатитлардан фарқлаш зарур. Жигарнинг бирламчи саратони тўғрисида катталашган, ғадирбудур юзали, оғрикли жигар, асцит ҳамда bemor умумий аҳволининг тез ёмонлашиши дарак беради. Жигар сара-

тонини барча касалликлардан фарқлашни лапароскопия ва пункцион биопсия узил-кесил ҳал қиласы.

Даволаш. Жигар саратонига даво қилинмасдан, унинг табиий кечишига қўйиб берилса, беморлар қисқа (5–6 ой) вақт ичида ҳалок бўладилар.

Жигарнинг бирламчи саратонига даво қилиш жуда ҳам қийин масала ҳисобланади. Жарроҳлик усули билан даволанганда жигарнинг заараланган анатомик бўллаги ёки унинг ярми олиб ташланади. Бироқ, радикал операцияни фақат жигар саратонининг ягона тугун хилида ва у чап бўлакда жойлашганида бажариш мумкин. Шунинг учун радикал операция фақат 5–15% bemorларда амалга оширилади. Радикал операция қилиб бўлмайдиган bemorларга паллиатив даволаш мақсадида нур ва кимётерапия, ўсманни қон билан таъминланишини кескин камайтирадиган ёки тўхтатадиган усуллар (эмболизация), иммун ва кимётерапиялар ҳамда бошқа усуллар қўлланилади.

Нур терапияси жигарнинг ионлаштирувчи нурланишга чидамсизлиги — толерантлиги пастлиги туфайли кенг қўлланилмайди. Беморлар кичик фракциялар билан нурлантирилганда унинг дозаси 30–40 Гр дан ошганда йўғон ичак ва буйракда кучли нур асоратлари пайдо бўлиши мумкин. Бу даволаш усули уларнинг умрини деярли узайтирмайди. Ҳозирги вақтда жигар саратонини даволаш усуллари тез ривожланмоқда. Кимётерапия усулида даволашнинг трансумбиликал ва интраартериал турларида (фотографур, адриамицин, митомицин ва бошқ.) касалликнинг ремисия даври ошмоқда. Жигар саратони билан шикастланган сегментар артерияни эмболизация қилиш ўсма некрозига олиб келсада бироқ унинг четларида қолган тирик хужайраларда қисқа вақт ичида коллатерал қон айланishi ривожланиши кузатилади. Сўнгги пайтлар жигар артерияси суюқ, мойли контраст препараторлар билан окклюзия қилиниб, унга кимёпрепаратлар (адриамицин ёки пластина) юборилмоқда. Лекин бу усулнинг узоқлашган натижалари ҳозирча ўрганилмоқда.

Жигар саратонини даволашнинг энг янги усули бу иммунокимётерапия усулидир. Бунинг учун аввало саратон хужайраларига қарши моноклонал антитаначалар ишлаб чиқарилади. Кейин уларга ўсма хужайраларини ўлдиридиган заҳарли моддалар ёки токсинлар қўшиб иммунотоксин бирикмаси ясалади. Ушбу иммунотоксин bemor қонига юборилганда у асосан саратон хужайраларига ёпишиб

уларнинг фаолиятини тўхтатади. Бу усулнинг клиник тажрибалари ривожланган мамлакатларда йифилмоқда ва ўрганилмоқда.

Даволаш натижалари. Умуман олганда жигарнинг бирламчи саратонини даволаш натижалари ҳозирча қониқарли эмас. Радикал операция қилинган беморларнинг фақат 10—15%и, йирик тиббиёт илмий марказларида даволанаётганларнинг эса 25—30%и 5 йилдан ортиқроқ яшайдилар. Нур терапияси ҳозирча яхши натижа бергани йўқ. Келажак комплекс даволаш усуллари (радикал операция ва кимётерапия ҳамда иммуноимётерапия) ни кутмоқда.

Касалликнинг олдини олиш. Бир неча йиллар мобайнида Япония, Тайван, Хитой ва бошқа бир қатор жанубий Африка мамалакатларида янги туғилган чақалоқларга гепатит «В» вирусига қарши эмлаш ўтказилмоқда. Шу йўл билан фаол иммунитет ҳосил қилиниб, вирус ташувчилар сонини камайтиришга эришилмоқда. Бу эса гепатоцеллюляр саратондан сақланишининг амалий чораси ҳисобланади. Ҳозирги вақтда ишлатиладиган бирламчи профилактиканинг бошқа яна бир усули—гепатит вирусига қарши иммуноглобулин қўлланилишидир. Эндемик худудларда холангиселлюляр жигар саратонининг олдини олиш чоралари — бу донларни сақлашга эътибор бериш, балиқларни хомлигича овқат сифатида емаслик, описторхоз инвазиясига вақтида даво қилишдир. Жигар саратонининг иккиласми профилактикаси — бу сурункали гепатитлар, цирроз ва вирусли гепатитларнинг «В» ва «С» турларини даволаш самарадорлигини кескин оширишдир. Жигар саратонини олдини олишда алкоголли ичимликларни истеъмол қиласмаслик, аччиқ, дудланган маҳсулотларни камроқ истеъмол қилиш, табиий витаминларга бой овқатларни кўпроқ ишлатиш муҳим аҳамиятга эга.

XXI БОБ

МЕЪДА ОСТИ БЕЗИ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Меъда ости бези саратони билан касалланиш дунё бўйича йилдан-йилга ўсиб бормоқда. Касалланиш билан бирга ундан ўлиш ҳоллари ҳам ошиб бормоқда. Беморларнинг кўпчилиги бу касалликка ташхис қўйилгандан кейин одатда бир йил мобайнида ҳалок бўладилар. Бундай аҳволнинг сабаби касалликни

аниқлаш ва даволашнинг қийинлигидир. Касалланишда мамлакатлар аҳолиси ўртасида фарқ бор. Ҳар 100 минг аҳолига ҳисоблаганда 1970—1990-йилларда энг кўп касалланиш АҚШ, Канада ва Австрияда, энг кам — Японияда кузатилган. (Австрияда: эркакларда — 10,4; аёлларда эса — 8,4, Японияда: эркакларда — 2,6; аёлларда — 1,8). Меъда ости бези саратони 30 ёшгача бўлган одамларда жуда кам учраб, у кейинчалик ортади: 40—50 ёшда — 10,5; 60 ёшда — 40,0 ундан юқори ёшларда 100 гача етади (ҳар 100 минг киши ҳисобига). Ўзбекистон вилоятларида аҳолининг касалланиш кўрсаткичи 40-жадвалда келтирилган.

40-жадвал.

Ўзбекистонда меъда ости бези саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли сонига ҳисоблаганда)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	2,7	1,1	Самарқанд вилояти	1,0	0,9
Андижон вилояти	1,2	1,4	Сурхондарё вилояти	1,0	1,2
Бухоро вилояти	1,3	1,3	Сирдарё вилояти	0,8	0,5
Жиззах вилояти	0,8	1,3	Тошкент вилояти	2,3	1,2
Қашқадарё вилояти	0,8	1,1	Фарғона вилояти	1,1	1,3
Навоий вилояти	1,0	1,2	Хоразм вилояти	0,6	1,2
Наманган вилояти	0,8	1,0	Қорақалпоғистон республикаси	1,0	1,1
Ўзбекистон бўйича жами — 1993 — 1,2; 1998 1,1					

Бу маълумотлардан кўриниб турибдики, айрим минтақаларда (Тошкент шаҳри, Сирдарё ва Тошкент вилоятларида) касалланиш 1993 йилдан 1998 йилгача бироз камайган бўлса-да, қолган барча вилоятларда (Бухоро вилоятидан ташқари) ошган. Умуман олганда Ўзбекистон бўйича 5 йил мобайнida касалланиш динамикасида ўзгариш йўқ, деса ҳам бўлади (1,2—1,1).

Касаллик сабаблари сўнгги йиллардаги текширишларга кўра, эркакларнинг меъда ости бези саратони билан кўпроқ касалланиши эҳтимол чекиш билан боғлиқдир. Иқтисодий ривожланган мамлакатларда меъда ости бези саратонининг кўпроқ учраши ёғли овқатларни кўп истеъмол қилиш асорати бўлиши ҳам мумкин. Меъда ости саратони билан оғриган bemорларнинг кўпчилигига сурункали панкреатит аниқланади, лекин уни саратонга алоқадорлиги тасдиқланмаган. Ўт халтасининг холестерин

тошлари билан меъда ости бези бош қисми саратони ўртасида боғлиқлик борлиги аниқланган.

Патоморфологик тузилиши. Саратондан меъда ости бош қисми 50–60%, тана қисми – 10%, дум – 5–6% ва аъзо 25% ҳолда бутунлай шикастланади. Ўсиш хусусияти бўйича саратоннинг тугунсимон ва диффуз (инфилтратив) турлари учрайди. Ўсманинг емирилиши кам кузатилади.

Тугунсимон шакли бошқаларидан кўра кўпроқ учрайди: Тугулар ғадир-будур, ўлчамлари ҳар хил бўлади (3–8 см). *Инфильтратив* ўсмаларда без бутунлай қаттиқлашиб нотекис бўлиб қолади.

Меъда ости бези саратони ўт йўллари эпителийсидан ёки паренхимасидан ўсиб ривожланади. Камдан-кам ҳолларда ўсма безнинг эндокрин ҳужайраларидан пайдо бўлади (апудома). У ҳар хил гормонлар (инсулин, глюкагон, гастрин, АКТГ, серотонин ва бошқалар)ни ишлаб чиқариш хусусиятига эга бўлиб, ўзига хос клиник манзараси билан ажрагиб туради.

Гистологик тузилиши бўйича меъда ости бези саратони қуидагича бўлади: *аденокарцинома*, *яssi ҳужайрали*, *анапластик ва бошқа*. Кўп ҳолларда аденоқарцинома учрайди ва у ҳар хил (скирр, шиллиқ, папилляр) кўринишда бўлади.

Ўсма ўз атрофидаги тўқималарга бевосита, жумладан, периневрал ёриқлар орқали тарқалади. Шу сабабли кўпчилик беморларда айниқса ўсма «куёш чигалига» яқин жойлашган бўлса кучли оғриқ кузатилади. Ўсманинг метастазлари лимфа тугунчаларида эрта пайдо бўлади ва у олдин панкреатик ва панкредуоденал, кейин чап ва ўнг бел, пастки қорин ости ва қорин бўшлиғи юқори қаватидаги бошқа гуруҳ лимфа тугунчаларига тарқалади. Узоқлашган метастазлари ўпка, жигар, қорин пардаси ва суюкларда учрайди. Меъда ости бези саратонининг ривожланиш босқичларини халқаро TNM таснифидан кўриш мумкин.

Меъда ости бези саратонининг халқаро TNM таснифи

T _x	— бирламчи хавфли ўсмани аниқлаш учун маълумот етарли эмас.
T ₀	— бирламчи ўсма аниқланмаган.
T ₁	— ўсма фақат меъда ости бези билан чегараланган.
T _{1a}	— ўсманинг ўлчами 2 см гача.

- T_{16} — ўсманинг ўлчами 2 см дан катта.
- T_2 — ўсма қўшни аъзоларга: 12 бармоқ ичакка, ўт йўли ва унинг атрофидаги тўқималарга ўсиб кирган.
- T_3 — ўсма қўйидаги аъзоларнинг бирига тарқалган: меъда, талоқ, чамбар ичак, катта қон томирлари.
- N_x — регионар лимфа тугунчалари заарланганлигини аниқлаш учун маълумот кам.
- N_0 — регионар лимфа тугунларида метастаз аниқланмаган.
- N_1 — регионар лимфа тугунчаларида метастаз аниқланган.
- M_0 — узоқлашган метастазлар аниқланмаган.
- M_1 — узоқлашган метастазлар мавжуд.

Клиник манзараси. Меъда ости бези саратонининг клиник манзарасида учта белги етакчи аҳамиятга эга: оғриқ, сарфайиш ва тана вазнининг пасайиб кетиши. Улардан ташқари иситма ва тромбозлар ҳам кузатилиши мумкин. Бу белгилар қачон пайдо бўлиши, қайси бири кўпроқ ёки камроқ учраши саратоннинг безда жойлашишига бевосита боғлиқ.

Меъда ости бези бош қисми саратонининг бошланғич даврида беморлар ўнг қовурға остида оғирлик ва оғриқ, озиш, кўнгил айниши, ич бузилиши, ҳолсизлик, тез чарчаб қолиш, тери қичишишидан шикоят қиласидар. Ўсма ривожланиб ўт йўлларига ўсиб киргандан ёки уларни бошиб қўйганидан кейин сарфайиш пайдо бўлади ва у кундан-кунга кучайиб, нажас рангсизланади, сийдик тўқ рангли бўлиб қолади, жигар ва ўт пуфаги ўлчамлари катталашади. Ўсма ўн икки бармоқ ичакка ўсиб кирганида қайт қилиш кузатилади. Аста-секин жигар, кейинчалик буйрак этишмовчилиги қўшилади. Шуни айтиш керакка, сариқлик пайдо бўлганида деярли ҳар доим шифокорлар беморда вирусли гепатит борлигига шубҳаланиб, уни юқумли касалликлар шифохонасига юборишади.

Меъда ости безининг тана ва дум қисми саратони учун сарфайиш хос эмас. Уларнинг клиник манзарасини икки симптом, яъни қорин усти соҳасида орқа томонга, куракка ва чап елкага берилувчи кучли оғриқ ва тез ориқлаш белгилайди. Қорин усти соҳаси пайпасланганда оғриқ сезилади ва озғин bemорларда шиши борлиги аниқланади.

Ташхиси. Меъда ости бези саратонига шубҳа қилинса одатда сўраб-сурештириш, клиник текширишлар, қонни клиник ва биокимёвий тахлил қилиш, сийдик ва нажасни ўт пигментларига текшириш, қорин бўшлифи юқори қавати аъзоларини сонография қилиш (ультратовуш билан текшириш), рентгенологик (релаксацион дуоденография) ва эндоскопик текширишлар ўтказилади.

Сўраб-сурештириш. Сарфайган bemорларда унинг пайдо бўлиш вақти ҳамда ривожланиш динамикаси сўралади. Сариқликкача бўлган даврнинг давомлилиги ва хусусиятлари, тери қичишиб, озиб кетиш, ҳолсизлик, иштаҳанинг камайганлиги, иситма, диспептик ҳолатлар борйўқлиги аниқланади. Нажас ва сийдик рангининг ўзгарган-ўзгармаганлигига эътибор берилади. Беморда илгари қисқа муддатли сарфайиш бўлган-бўлмаганлиги, гепатит билан оғриган bemорлар билан контактда бўлганлиги, гемотрансфузиялар ва вена қон томири орқали дори қабул қилганлиги аниқланади. Агар оғриқ бўлса, унинг хусусиятлари, давомлилиги ва ривожланиш динамикаси, меъда ва бошқа ички аъзолар фаолиятига шикоятлари борлиги тўғрисида bemордан сўралади. Ташхис учун асос бўладиган бир нечта «хавфли белгилар»ни ажратиш мумкин. Агар:

— сарфайиш кексайган bemорларда пайдо бўлса.

— сарфайиш ўтиб кетмаса ёки аста-секин кучайиб борадиган хусусиятга эга бўлса, унгача ёки у билан биргаликда оғриқ ёки тана вазнининг камайиши кузатилса;

— пайпаслаган вақтда катталашган, оғримайдиган ўт пуфаги пайпасланса;

— бир оз вақт давомида қориннинг юқори қисмида орқа томонга, куракка ва чап елкага бериладиган доимий кучли оғриқ бўлиб, озиб кетиш қузатилса меъда ости бези саратони борлигига шубҳа қилиш мумкин.

Объектив текширишлар ташхис кўйиш учун муҳим маълумотлар беради. Беморни кўриш пайтида терининг сарфайиш интенсивлиги ва унинг турага эътибор берилади. Саратон учун интенсив сарфайиш хосдир. Ўт йўллари узоқ вақт бекилиб қолганда сарфайган тери кўкимтири туслади. Қорин бўшлифи аъзоларини пайпаслаб кўриш орқали меъда ости бези, жигар, ўт пуфаги ва талоқнинг ҳолати аниқланади. Одатда меъда ости безини пайпаслаб бўлмайди. Ўсма анча катта ўлчамларга етганда у пайпасланади, жигар эса бир текисда катталашган бўлиб, қовурға остидан 2–4 см чиқиб турди, четлари юмалоқлашган, пай-

паслаганда оғриқ бўлади. Жигарнинг юзаси текис, лекин метастазлар бўлганда ғадир-будур бўлади. Агар ўсма безнинг бош қисмida бўлса, ўт димланиб қолади ва шу туфайли ўт халтасининг катталашиши — Курвуазье симптоми пайдо бўлади. Ўсма талоқ веналарини босиб қўйганда ёки уларнинг тромбози рўй берганда спленомегалия пайдо бўлади. Периферик лимфа тугунларида, жумладан, ўмров усти тугунчаларида метастазлар камдан-кам ҳолларда учрайди.

Лаборатория текширувлари меъда ости бези саратонини аниқлашда муҳим аҳамиятга эга. Қоннинг умумий таҳлилида эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошиши, нейтрофил лейкоцитоз ва тромбоцитоз кузатилади. Умумий ўт йўли бекилиб қолганда сийдикнинг ранги қорамтиркўнгир тус олади, унда кўп миқдорда билирубин бўлиб, уробилин бўлмайди. Сариқлик бўлмаган ҳолларда сийдикда диастаза миқдори кўпаяди ва баъзан глюкозурия кузатилади. Бундай ўзгаришлар кўпинча ўсма меъда ости безнинг тана ва дум қисмларида ривожланганида пайдо бўлади. Меъда ости бези саратонида нажас мўл бўлиб, сариқлик пайтида рангизланади ва ундан чириган ҳид келади. Нажас текширилганда стеаторея (ҳазм бўлмаган ёғ) ва крепаторея (ҳазм қилинмаган мускул тўқимаси кузатилади). Қонни биокимёвий текширишда бемор сарфаймаган пайтда гипергликемия ва липаза миқдорининг кўпайиши аниқланади. Сариқлик пайдо бўлганда холестерин, билирубин миқдорининг кўпайиши, ишқорли фосфатаза фаолиятининг анча ошиши, плазмада оқсил ва протромбин концентрациясининг камайиши кузатилади.

Одатда bemорда сариқлик белгиси пайдо бўлганда унинг қандай табиатли эканлигини ҳал қилишга тўғри келади. *Гемолитик сариқлик* кўпроқ ёшларда кузатилиб, озиш, ҳолсизлик, тери қичишиши кузатилмайди, тери оч сариқ рангда бўлиб, сийдик ва нажаснинг ранги ўзгармайди. Қон текширилганда анемия ва бошқа патологик ўзгаришлар аниқланади. Қон зардобида билирубин миқдори унинг билвосита фракцияси ҳисобига ўртача даражада кўпайган бўлади. Холестерин ва биокимёвий кўрсаткичлар миқдори нормал даражада, Кумбс тўғри синови, антиглобулинли тест ижобий ва тўғри, эритроцитларнинг осмотик резистентлиги пасайган бўлади.

Паренхиматоз гепатитда бош, бўғимларда оғриқ, катарап яллигланишлар кузатилади. Оғриқ қовурға остида бўлмайди, сариқлик тез ривожланади, ўт пуфаги пайпас-

ланмайди. Касаллик 3–5 ҳафта давомида даврий равишда кечади. Қон зардobi биокимёвий текшириб күрилганда, унинг кўрсаткичларида паренхиматоз сарфайишни обтурацион сарфайишдан ажратишга ёрдам берадиган кўпгина ўзгаришлар топилади.

Калькулёт холецистит одатда ўткир оғриқ хуружи билан бошланиб, кейин сариқлик пайдо бўлади. Озиш ва ҳолсизлик кузатилмайди. Беморнинг қовурғаси остида кучли оғриқ сезилиб, Курвуазье симптоми бўлмайди, тана ҳарорати кўтарилади. Маълумки, механик сариқлик нафақат меъда ости бези бош қисми саратонида, балки жигардан ташқаридағи ўт йўллари ва фатер сўргичи касалликларида ҳам рўй беради. Улар ўртасидаги фарқланиш онкологлар томонидан маҳсус текширишлар асосида ҳал қилинади.

Сариқлик бўлмаган пайтда умумий амалиёт врачига саратон билан эпигастрал соҳада тасодифий аниқланган ўスマлар ўртасида таққословчи ташхис ўтказишга тўғри келади. Улар кўпинча меъда ости бези кистаси ёки меъда, кўндаланг-чамбар ичак, қорин орти бўшлиғидан чиқсан ўスマлар бўлади.

Бошқа симптомларнинг (тана вазнининг камайиши ва секин-аста кучаяётган оғриқ) сабабларини аниқлаш учун рентгенологик, эндоскопик ва ультратовуш текширували ўтказилади.

Рентгенологик релаксацион дуоденография. Меъда ости безининг бош қисми саратони ўн икки бармоқ ичакни қисиб қўйиши ёки унга ўсиб кириши мумкин. Бунда шикастланган жой шиллиқ қаватининг рельефи бузилиб, перистальтикаси йўқолади, яраланиш ҳам пайдо бўлиши мумкин. Бошқа ҳолларда эса ўсма билан катталашган меъда ости бези ўн икки бармоқ ичак «тақа»сини катталаштириши мумкин. Одатда рентгенологик текширишлар барий аралашмасининг ўн икки бармоқ ичакдан тез ўтиб кетиши натижасида юқорида кўрсатилган ўзгаришларни аниқлашга имкон бермайди. Ичак дори моддалар билан релаксация қилинганда уни синчиклаб кўришга имкон туғилади. Бунинг учун мускул орасига 2,0 мл 0,1% ли метацил эритмаси, венага 1,0 мл 0,1% ли атропин эритмаси 4–5 мл 10 % ли кальций хлорид эритмаси билан биргаликда юборилади ёки оғиз орқали аэрон қабул қилинади. Зондли ва зондсиз дуоденография турлари мавжуд. Зондли релаксацион дуоденографияда контраст аралашмаси дуоденал зонд орқали дори моддалари инъекция қилинганидан

сүнг 15 дақиқа ўтгач юборилади. Ичак бўшлиғи тўлғизилиб, унинг контурлари, шакли ва жойлашиши, кейинчалик барий аралашмаси зонд орқали тортиб олингач, шиллик қават рельефининг тавсиғи ўрганилади. Зондсиз дуоденография техник жиҳатдан осонроқ бўлиб, бунда дастлаб меъда рентгеноскопия қилинади. Кейин бемор 2 таблетка аэррон қабул қиласи ва улар ўн икки бармоқичак гипотониясига олиб келади. 30—60 дақиқа ўтгандан кейин беморга барий аралашмаси берилиб, рентгенологик текшириш ўтказилади.

Эндоскопик ретроград холангипанкреатография фибродуоденоскопия қилиш пайтида бажарилади. Ўн икки бармоқичак кўрилгандан кейин катетер фатер сўрғичи орқали меъда ости бези йўлига ўтказилиб, 5 минут давомида уширадан тозаланади ва унга секин-аста контраст модда юборилади. Рентгенограммада ўсма ўсган жойда меъда ости бези чўлтоғининг торайғанлиги ёки чеккага итариғанлиги кўринади. Тиббий муолажалар пайтида цитологик текширишга суртма ҳам олинади. Бу усул юқори даражада маълумот беригина қолмасдан, балки меъда ости бези ва умумий ўт йўллари билан боғлиқ бўлган ҳар қандай ўсманни аниқлашга ва уни сурункали панкреатитлардан фарқлашга имкон беради.

Ультратовуш текширишлар (сонография) меъда ости бези ўсмаларининг диаметри 3 см гача катталашганда уларга ташхис қўйиш, саратонни кисталардан ажратишга ёрдам беради. Қийинчилик туғилган ҳолларда меъда ости безини ингичка игна билан эхоскоп назоратида пункция қилиш мумкин. Сонография текширишини ретроград холангипанкреатография билан бирга қўшиб олиб бориш энг оддий ва жуда самарали диагностик мужмуалардан ҳисобланиб, кўпчилик bemорларга тўғри ташхис қўйиш имконини беради.

Компьютер томографиянинг суратларида меъда ости бези ўсмасининг ўлчами 1,0 см дан каттароқ бўлганда уғадир-будур шаклда бўлиб, зичлиги без паренхимасидан юқорироқ бўлади. Бу усул кистоз касалликлар, катталашган лимфа тугунчалар, ўсманинг қўшни аъзоларга ва магистрал томирларга тарқалганигини аниқлашга ёрдам беради.

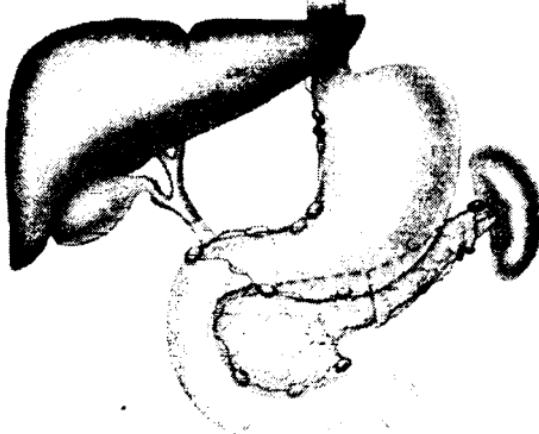
Целиакография ёки қорин артериясининг селективangiографияси олдинги усулларга нисбатан техник жиҳатдан мураккаб ҳисобланади. Сувда эрийдиган рентконтраст

модда катетер билан сон артаријаси орқали қорин артериясига юборилади. Рентгенограммаларда без томирларининг чўлтоқлари, юқори ва пастки васкуляризацияси, томир суратларининг бузилган жойлари кўринади. Бу инвазив усул кейинги йилларда ультратовуш ва компьютер томографияга нисбатан камроқ қўлланилмоқда. Бу усул асосан ўсманинг магистрал қон томирларга тарқалганлигини ва беморни операция қилиш-қиласликни аниқлаш учун ишлатилади.

Меъда ости безини сцинтиграфия қилиш ^{75}Se билан нишонлаган метионин ёрдамида амалга оширилади. Бу препарат меъда ости безида жигар ва бошқа аъзоларга нисбатан анча кўпроқ тўпланади. Текшириш усули ўлчами 2 см дан каттароқ ўсмаларни аниқлашга ёрдам беради, аммо кистани ўсмадан ажратиш имконини бермайди.

Даволаш. Меъда ости бези саратонига даво қилиш уни аниқлаш каби енгил эмас. Радикал даволашнинг ягона усули жарроҳлик йўлидир. Агар метастазлар бўлмаса, нур ва кимётерапия билан даволаш фақат паллиатив мақсадларда ёки операцияга қўшимча равишда қўлланилади. Меъда ости безининг тана ва дум қисми саратонида радикал операция безни (бош қисмидан ташқари) резекция қилишdir. Меъда ости бези бош қисмida радикал операция қилиш техник жиҳатдан мураккаб ҳисобланади. Безнинг ўн икки бармоқ ичак билан яқин алоқадорлиги уни ҳам олиб ташлашга мажбур қиласди (бу операция панкреатодуоденал резекция деб аталади) (22-расм). Ҳазм қилиш йўлини тиклаш учун холецистогастроанастомоз, гастроэнтероанастомоз ва олиб келувчи-олиб кетадиган ингичка ичак ҳалқалари ўртасида қўшимча равишда анастомоз қўйилади. Кўпчилик bemорларда касалликни даволаш вақти кечикиб кетганлиги ёки bemор умумий аҳволининг оғирлиги туфайли радикал операция қилишнинг иложи бўлмайди. Бундай bemорларга кўрсатиладиган даволаш ёрдами асосан сариқликни йўқотишга йўналтирилган бўлади. Бунинг учун кўпинча ўтни олиб кетувчи анастомозлардан бири бўлган холецистоеюноанастомоз қўйилади. Агар ўсма бир вақтнинг ўзида ўн икки бармоқ ичакни ҳам қамраб олган бўлса, унда меъда билан ичак ўртасига ҳам анастомоз қўйилади.

Меъда ости бези саратонида нур терапиясининг жами дозаси 40—45 Гр гача бўлган телегамматерапия шаклида ўtkazilganda баъзи bemорларнинг умри uzайganligi ку-

22-расм. Меъда ости бези бошчаси ўсмасида панкреатодуоденал резекция операциясининг ҳажми.

затилган. У кўпинча кучли оғриқли синдромда қўлланилади ва нурлантирилгандан кейин оғриқ камайганлиги қайд қилинади.

Кимётерапия учун 5-фторурацил ва фторофур қўлланилади. Кимёвий препаратларнинг самарадорлиги унча юқори эмас. Лекин улар амбулатория шароитида беморни маҳсус даволашнинг яккаюягона йўли бўлиши мумкин.

Кейинги йилларда саратон яқин лимфа тугунчаларига метастаз бергағлиги туфайли радикал операция қилиб бўлмайдиган bemорларга тиббий ёрдам қўрсатишнинг янги ва унумли чоралари ишлаб чиқилмоқда. Буларнинг ичидаги комплекс даволаш усули, яъни операция қилиниб холецистоеноанастомоз қўйилгандан кейин ўсмани УВЧ-гипертермия қилиш (маҳаллий иситиш), нур ва кимё терапияси ҳамда қисқа муддатли гипергликемия ўтказиш диққатга сазовордир. Бундай усул 66,6% bemорда оғриқни йўқотади, 26,0% bemорда — оғриқни сезиларли даражада камайтиради, ҳаёт сифатини оширади ва умрни узайтиради.

Агар саратон аниқлангандан кейин даво қилинмаса, bemорлар ўртача 4,5—6,0 ой яшайдилар, комплекс даводан кейин эса 18,2 ойгacha яшайдилар (яъни, ҳаёти 3—4 марта узаяди). Меъда ости саратонини даволашнинг узоқ нитажалари қониқарли эмас. Радикал операциядан кейин bemорларнинг 10% дан камроғи 5 ва ундан кўпроқ яшайдилар. Паллиатив операциялар bemор умрини бир неча ойга узайтиради, холос.

Касалликнинг олдини олиш. Меъда ости саратонининг олдини олишнинг аниқ чораларий йўқ, чунки ўсма пайдо бўлишига олиб келувчи, ҳал қилувчи аҳамиятга эга бўлган омиллар ҳозирча аниқланмаган. Чекишдан сақланиш, тар-

кибида сабзавот ва мевалар етарли бўлган ҳамда ёғлар кам бўлган овқатларни ўз вақтида қабул қилиб туриш фойданан ҳоли эмас.

XXII БОБ

ХАВФЛИ ЛИМФОМАЛАР

Бу ўсмалар лимфоретикуляр ҳужайралардан пайдо бўлади. Бундай ҳужайралар асосан лимфа тугунчаларида учрайди, лекин бошқа ички аъзоларда (талоқ, жигар, суяқ, ўпка ва бошқалар) ҳам уларни топиш мумкин. Шу сабабли хавфли лимфомалар кўпроқ лимфа тугунчаларида рўй бериб, юқорида айтилган аъзоларда ҳам ривожланиши мумкин.

Хавфли лимфомаларнинг қисқача халқаро гистологик таснифи:

- А. Лимфосаркома.
- Б. Замбуруғсимон микоз.
- В. Плазмоцитома.
- Г. Ретикулосаркома.
- Д. Тасниф қилиб бўлмайдиган лимфомалар.
- Е. Лимфогранулематоз (Ходжкин касаллиги).
- Ж. Бошқалар:
 - 1. Эозинофил гранулемаси.
 - 2. Мастоцитома.

Изоҳ: Бу ўсмалардан онкологик шифохоналарда фақат лимфогранулематоз, лимфосаркома ва ретикулосаркома билан касаллангандар даволанади.

Статистика маълумотлари. Хавфли лимфомалар АҚШ, Канада, Фарбий Европа ва Ўрта Шарқда юқори даражада қайд қилиниб, Япония, Хитой, Шарқий Европа ва Осиёда энг кам учрайди. Собиқ Иттифоқ республикалари ичida касалланишнинг (ҳар 100 минг аҳолига) энг юқори кўрсаткичи Эстония (12,9), Латвия (12,2) ва Белорусияда (8,9), энг паст кўрсаткичи — Тожикистон (2,0), Ўзбекистон (2,9) ва Озарбайжонда (2,9) қайд қилинган.

Ўзбекистон вилоятлари ичida хавфли лимфомаларнинг тарқалиши ва унинг охирги йиллардаги динамикаси 41-жадвалда кўрсатилган.

Келтирилган маълумотлардан республика бўйича узбу хасталик билан касалланиш кўрсаткичи 1993 йилдан 1998 йилгача ошганлиги кўриниб турипти.

Ўзбекистонда хавфли лимфомаларнинг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони)

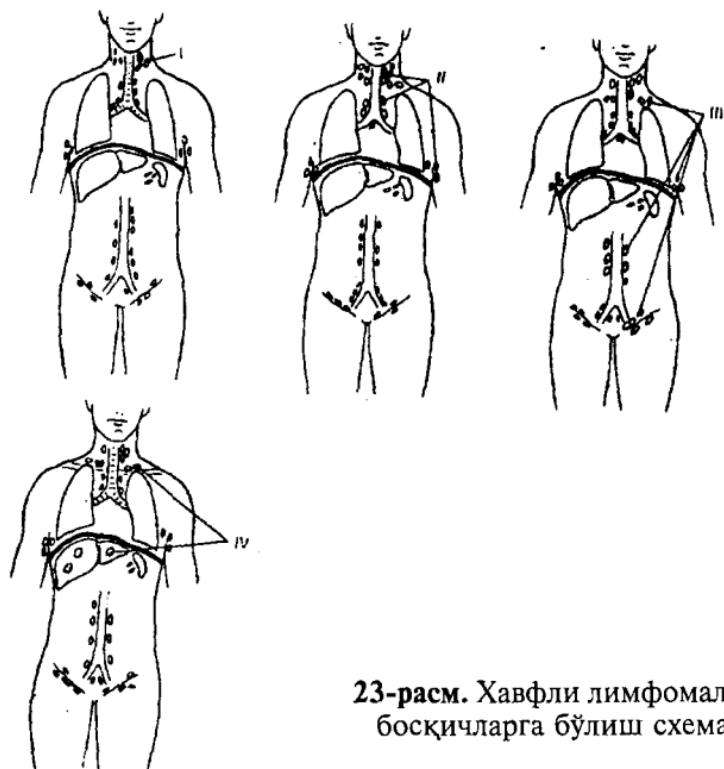
Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	5,9	3,1	Самарқанд вилояти	3,1	6,4
Андижон вилояти	3,6	3,6	Сурхондарё вилояти	4,1	5,0
Бухоро вилояти	5,4	7,4	Сирдарё вилояти	2,4	4,1
Жиззах вилояти	5,1	3,7	Тошкент вилояти	3,8	3,5
Қашқадарё вилояти	3,4	4,4	Фарғона вилояти	4,6	5,6
Навоий вилояти	4,3	6,2	Хоразм вилояти	4,4	6,5
Наманган вилояти	4,5	5,4	Қорақалпоғистон республикаси	1,6	2,0

Ўзбекистон бўйича жами — 1993 — 4,1; 1998 — 4,8

1998 йилда хавфли лимфомалар Бухоро (7,4), Хоразм (6,5) ва Самарқанид (6,4) вилоятларда бошқа минтақаларга нисбатан кўп учраган. Қорақалпоғистон республикасида (2,0), Тошкент шаҳрида (3,1) ва Тошкент вилоятида (3,5) нисбатан касаллик кам кузатилган. Ушбу хасталик билан асосан 16—35 ёшдаги одамлар ва кўпроқ эркаклар касалланадилар.

Касаллик сабаблари. Хавфли лимфомаларнинг этиологик омиллари яхши аниқланмаган. Олимлар ўртасида энг кенг тарқалган тахминлардан бири — бу касалликнинг сабабчиси Энштейн-Барр вирусидир. Кейинги йиллардаги бир қанча илмий изланишлар буни тасдиқламоқда. Касалликка мойиллик туғдирувчи омиллар ичидан иммун танқислиги ҳолатларини айтиб ўтиш керак. Беморга соғлом одамдан кўчириб ўтказилган буйрак, юрак, жигар ёки бошқа аъзолар тўлиқ битиб кетиши учун организм иммунитетини кескин пасайтириш мақсадида узоқ вақт давомида маҳсус моддалар берилади. Бундай bemорларнинг кўпчилигига келажакда хавфли лимфомалар пайдо бўлиш эҳтимоли бўлади.

Патоморфологик тузилиши. Ҳозирги вақтда лимфогранулематознинг Т-лимфоцитлар, лимфосаркома В-лимфоцитлар, ретикулосаркома—ретикуляр хужайралардан келиб чиқиши аниқланган. Хавфли лимфомалар аввал маълум бир гуруҳ лимфа тугунчаларини ёки аъзони шикастлайди, кейин бошқа лимфа тугунчаларига, тўқималарга ва аъзоларга тарқалади. Лимфогранулематоз фақат лимфоген, лимфо-

23-расм. Хавфли лимфомаларни босқичларга бўлиш схемаси.

саркома, ретикулосаркома эса қўпроқ гематоген йўл орқали тарқалади. Бу касалликларнинг халқаро клиник таснифи уларнинг ривожланиш ва тарқалиш динамикасига боғлиқ (23-расм).

Хавфли лимфомаларнинг халқаро клиник таснифи

- I босқич — фақат бир жойдаги лимфа тутунчалари ёки бир аъзо (тўқима) касалланган.
- II босқич — диафрагманинг бир томонида жойлашган икки ёки ундан кўп лимфа тутунчалари гуруҳи ёки бир аъзо (тўқима) касалланган.
- III босқич — диафрагманинг икки томонидаги лимфа тутунчалари, талоқ ёки бошқа аъзо (тўқима) биргаликда касалланган.
- IV босқич — бир ёки бир неча аъзо (тўқималар) касалланган (жигар, суяқ, мия, ўпка ва бошқалар).

Бу таснифга мувофиқ беморда интоксикация аломатлари бўлмаса-А, бўлса-В индекси билан белгиланади.

Клиник манзараси. Лимфогранулематозда умумий ва маҳаллий симптомлар кузатилади. Ташхис қўйиш учун маҳаллий симптомлар катта аҳамиятга эга. Беморда лимфа тугунчалари катталашади, қаттиқлашади, аммо бир-бира га ва терига ёпишмайди, устидаги терининг ранги ўзгармайди. Лимфогранулематоз кўп ҳолларда (80%) бўйин лимфа тугунчаларидан бошланиб, янги-янги гуруҳ лимфа безларини шикастлантиради. Одатда, кўпинча bemорларда талоқ катталашади. Интоксикация аломатлари (50% bemорда) сабабсиз озиш, ҳароратнинг 38°C гача қўтарилиши, кечалари кўп терлаш, тери қичишиши билан ифодаланади.

Лимфосаркоманинг клиник манзараси ўсманинг жойлашишига боғлиқ. Кўпинча bemорларда бошқа касалликларда кузатилмайдиган бир нечта лимфа тугунчаларининг (энгак, энса) катталashiшини кўриш мумкин. Бундай белги бошқа хавфли лимфомаларда ҳам учрайди. Bеморларнинг умумий аҳволи яхшилигича қолади. Лекин шу ҳолат кузатилса, лимфа тугунчалари катталashiши сабабини биопсия йўли билан аниқлаш лозим. Bu касаллик натижасида меъда, ичак ёки талоқ шикастланса, узоқ вақтгача клиник аломатлари юзага чиқмаслиги мумкин. Лимфосаркома одатда тезликда суяқ, мия, талоқ ва жигарга метастаз беради ва bemорнинг аҳволини оғирлаштиради.

Ретикулосаркоманинг клиник аломатлари лимфосаркоманикига жуда ўхшайди. Бошланғич пайтида bemорларда бир гуруҳ лимфа тугунчалари катталашиб, кейинчалик улар бир-бира га қўшилади, тери ва ўсма атрофидаги тўқималар, қон томирлари ва нервларга ўсиб киради, кучли тинимсиз оғриқ пайдо бўлади ва ички аъзоларга метастаз беради. Agar суяқ, мия шикастланса, ўткир миелобласт лейкоз пайдо бўлади.

Ташхисоти. Bеморларни амбулатория шароитида сўраб-суриштириш пайтида уларнинг шикоятлари, касаллик динамикаси, лимфа тугунчалари катталashiшининг кетма-кетлиги, уларнинг инфекция ёки шамоллаш билан боғлиқлигига эътибор бериш керак. Bеморни кўриш пайтида барча пайпасланиши мумкин бўлган лимфа тугунчалари ва ички аъзолар пайпаслаб кўрилади. Agar bemорда катталашган лимфа тугунлари аниқланса, сурункали лимфолейкоз, ўткир лимфобласт лейкоз, ўткир яллигланиш жараёнлари, сурункали носспецефик ва специфик лимфаденитлар, хавфли ўсмаларнинг лимфа тугунчаларидаги метастазларига қиёсий ташхис ўтказиш керак бўлади.

Сурункали лимфолейкозларда лимфа тугунчалари юмшоқ, оғриқсиз, катта ўлчамларга етмаган, улар устидаги тери ўзгармаган бўлади. Лимфа тугунчалари одатда бир хил консистенцияли бўлиб, кўпгина лимфа тугунчалари катталашганига қарамай интоксиация белгилари кузатилмайди.

Ўткир лимфобласт лейкозда геморрагик синдром, иситма кўтарилиши, ҳолсизлик, анемия туфайли тез чарчашиб, қорин ва кўп ҳолларда болдири суякларида оғриқ пайдо бўлади. Лимфа тугунчалари катталашиб, эластик консистенцияга эга бўлади, оғримайди, талоқ ва жигар катталашади. Ўткир яллигланиш жараёнларида катталашган лимфа тугунчалари оғриқли бўлиб, тери қизариши, баъзида эса лимфангоит ҳам кузатилади. Кўп ҳолларда инфекция манбай кариес тишлар, ангинা, йирингли яралар, тирналишлар ҳисобланади. 7—10 кун давомида ўтказилган антибактериал терапиядан натижа бўлмаса, лимфа тугунчалини пункция ёки биопсия қилиш керак бўлади. Сурункали носпецифик лимфаденитларда лимфа тугунчалари қаттиқлашган, кам оғрийдиган, бир-бири билан ёпишмаган ва улар устидаги тери ҳам ўзгармаган бўлади.

Сил лимфаденитларида лимфа тугунчалари оғриқли, қаттиқ консистенцияли, баъзан эса юшаган жойлари ҳам бўлади. Ташхис қўйиш сил билан оғриган беморлар билан контакт аниқланганда, ўпка ёки бошқа аъзоларда бу қасаллик алломатлари аниқланганда енгиллашади. Хавфли ўсмаларнинг метастатик лимфа тугунчалари қаттиқ, оғриқсиз, қимиirlайдиган бўлади. Кейинчалик ўсма ўз атрофидаги тўқималарга тарқалганда тугунчаларнинг қимиirlashi йўқолади.

Келтирилган маълумотлардан кўриниб турибдики, кўп қасалликлар лимфа безларини шикастлантириши туфайли белгилари бир-бирга ўхшайди ва уларнинг ичидан хавфли лимфомаларни ажратиб олиш мураккаб масала ҳисобланади. Шунинг учун амалиётда хавфли лимфомаларга узил-кесил ташхис қўйиш цитологик ёки гистологик текширишлар асосида бажарилади. Бундай текширишларда лимфогранулематоз тасдиқланиши учун Березовский — Штернберг ҳужайралари аниқланиши шарт.

Лимфосаркомада эксцизион биопсия усули билан олинган лимфа бези ёки аъзо парчасининг гистологик кўринишидан нормал манзара йўқолиб, унда ҳар хил ўлчамли лимфоцитлар кўпаяди ва одатда атрофдаги тўқималарга тарқалиб кетган бўлади.

Ретикулосаркомада биоптат бутунлай ўсма ҳужайралари билан түлган, уларнинг ядролари тубдан ўзгарган бўлади (кўпайиб кетиш, ҳаддан ташқари катталашиш, парчаланиш, митозлар кузатилади).

Патоморфологик текширишлардан ташқари, касалликка ташхис қўйишда бошқа усувлар ҳам қўлланилади. Қон тахлил қилинганда хавфли лимфомаларда эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошиб кетиши, лейкоцитлар таркиби томонидан лимфогранулематозда кўпроқ лимфопения ва нейтрофилёз, лимфосаркома ва ретикулосаркомаларда ўртача лейкоцитоз, уларнинг ўтиб кетган босқичларида лейкемизация кузатилади. Рентгенологик, радиоизотоп усувлар, компьютер томография, сонография (ультратовуш) ва лимфография асосан касалликнинг тарқалиш даражасини аниқлаш учун қўлланилади.

Даволаш. Хавфли лимфомаларни даволаш усувларини танлаш уларнинг жойлашиши, гистологик тузилиши, босқичи ва беморнинг аҳволига бевосита боғлиқ. Ҳозирги вақтда қўлланиладиган даволаш усувлари 42-жадвалда тўлиқ келтирилади.

Жадвалда келтирилганлардан кўриниб турибдики, лимфогранулематозга нур терапияси ва кимётерапия усулида даво қилинади. Ликин I ва II босқичларда касалликнинг гистологик турига қараб фақат нур терапияси ёки поликимётерапия билан нур терапияси бирга ишлатилади. III ва IV босқичларда ҳамда гистологик турида поликимётерапия қўлланилади.

Лимфосаркоманинг I ва II босқичларида ҳар хил даволаш усувлари қўлланилади. Агар бирламчи бўлиб лимфа безлари шикастланса — нур терапияси ва кимётерапия, маълум аъзолар шикастланганда эса улар радикал операция йўли билан олиб ташланади. III — IV босқичларда — комбинациялашган усул, яъни кимётерапия ва нур терапияси бирга ишлатилади.

Ретикулосаркома бошланғич (I—II) босқичларида кўпинча меъда ва ичакни шикастлайди. Бунда радикал операция қўлланилади. Агар ўсма бошқа аъзолар ёки лимфа безларида пайдо бўлса — нур терапияси билан кимётерапия мақсадга мувофиқ бўлади. III ва IV босқичларда фақат поликимётерапия қўлланилади.

Нур терапияси лимфогранулематозни даволаш учун радикал режа асосида ишлатилганда шикастланган лимфа безлари гуруҳига 40—50 Гр дан беришдан ташқари

Хавфли лимфомаларга замонавий усулда даво қилиш.

Хавфли лимфомаларнинг турлари	Касаллик босқичи	Гистологик тури	Даволаш усуллари
Лимфогранулематоз	I-II	A.Лимфоидларга бой Б.Нодуляр склероз	Нур терапеяси — радикал режа бўйича
		В.Аралаш хужай-рали Г.Лимфоидлар жуда кам	Поликимётерапия, кейин нур терапияси
	III-IV	Барча гистологик турларида	Поликимётерапия, кейин нур терапияси (қолган ўчоқларга)
Лимфосаркома	I-II	1. Лимфа безлари бирламчи шикастланса — нур терапияси ва кимётерапия. 2. Меъда, ичак, мояк, сут бези ва бошқа аъзолар бирламчи шикастланса — радикал операция.	
	III-IV	Кимётерапия ва нур терапияси	
Ретикулосаркома	I-II	1. Меъда ва бирламчи шикастланса — радикал операция. 2. Қолган ҳолларда нур терапияси ва кимётерапия	
	III-IV	Поликимётерапия	

қолган барча диафрагмадан юқорида жойлашган лимфа безлари 30—35 Гр жами доза билан нурлантирилади. Нур терапияси лимфосаркома ва ретикулосаркомаларда қўлланилганда одатда шикастланган лимфа безлари яқин қўшни безлар билан бирга ҳар куни 2—2,5 Гр, —ҳафтада 10 Гр, жами — 40—50 Гр лимфосаркомада ва 50—60 Гр дозада — ретикулосаркомада берилади.

Лимфогранулематоз, лимфосаркома ва ретикулосаркомаларнинг кимётерапияси асосан 3 та кимёвий препарат билан — циклофосфан (400 mg/m^2) ва винкристин ($1,4 \text{ mg/m}^2$) вена орқали, преднизолон (40 mg/m^2) эса ичишга буюрилади. Сўнгги пайтларда буларга қўшимча равишда адриамицин ва цисплатин ҳам қўлланилмоқда. Одата кимётерапия 3—6 марта қайтарилади.

Даволаш натижалари. Йирик онкологик марказларнинг маълумотларини умумлаштириб чиққанда лимфогранулематоздан даволанган bemорларнинг 67,9 – 72,1% и 5 ваундан кўп йил яшайди. Лимфосаркомада касалликнинг босқичи ва гистологик турига қараб 28,8% дан то 79,9% гача bemорлар 5 ваундан кўп йил яшайдилар. Ретикулосаркомада bemорларнинг умри даволаш сифатига қарамасдан ўртача 2–3 йилдан ошмайди.

Касалликнинг олдини олиш. Хавфли лимфомаларни олдини олиш учун маҳсус чоралар ишлаб чиқилмаган.

XXIII БОБ

СИЙДИК-ТАНОСИЛ АЪЗОЛАРИ САРАТОНИ

1. БУЙРАК САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Буйрак саратони ҳамма хавфли ўсмаларнинг 2—3% ини ташкил қилади. Эркакларда аёлларга нисбатан 2 марта кўп ва асосан 40—60 ёшлардаги кишиларда учрайди. Касаллик Канада, АҚШ, Япония ва Европада энг юқори даражада (ҳар 100 минг аҳолига 10—15), Лотин Америкаси ва Осиёда энг кам (ҳар 100 минг аҳолига 3—5%) кузатилади. Ўзбекистонда бошқа миintaқаларга нисбатан бу саратон кам учрайди (ҳар 100 минг аҳолига 0,7%). Республика вилоятларида буйрак саратонининг 1998 йилда қайд этилган сони 43-жадвалда кўрсатилган.

43 - жадвал .

Ўзбекистонда буйрак саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган bemорлар сони)

Минтақа	1998	Минтақа	1998
Тошкент шаҳри	1,1	Самарқанд вилояти	0,8
Андижон вилояти	1,0	Сурхондарё вилояти	0,4
Бухоро вилояти	0,6	Сирдарё вилояти	0,5
Жиззах вилояти	0,5	Тошкент вилояти	0,6
Қашқадарё вилояти	0,6	Фарғона вилояти	0,7
Навоий вилояти	0,9	Хоразм вилояти	0,7
Наманган вилояти	1,0	Қорақалпоғистон республикаси	0,7
Ўзбекистон бўйича жами – 1998 – 0,7			

Ушбу касаллик Тошкент шаҳри, Андижон ва Наманган вилоятларида энг кўп, Сурхондарё, Сирдарё ва Жиззах вилоятларида эса энг кам қайд этилган.

Касаллик сабаблари. Буйрак хавфли ўсмаларининг сабаблари яхши ўрганилмаган. Ҳайвонларга махсус синов тариқасида гормонлар (эстрогенлар) ва баъзи кимёвий моддалар юборилганда буйрак ўсмалари пайдо бўлади. Одам организмидаги ҳам шунга ўхшаш жараёнлар пайдо бўлиши эҳтимолдан ҳоли эмас.

Патоморфологик тузилиши. Буйракда турли хил хавфли ўсмалар қайд этилади. Улар асосан эпителиал (гипернефроид саратон), бириктирувчи (саркома) ва эмбрионал (Вилмс ўсмаси) ҳужайраларидан ўсиб чиқади. Булардан энг кўп учрайдигани (80—90% bemorda) гипернефроид саратондир (бошқача айтганда буйрак ҳужайрали ёки аденокарцинома). Буйрак саратонининг ривожланиш босқичлари TNM таснифи орқали ифодаланади.

Буйрак саратонининг TNM таснифи

T ₀	— бирламчи ўсма аниқланмайди.
T ₁	— буйрак катталашмаган, лекин унинг косачаси уrogrammada деформациялашган.
T ₂	— буйрак катталашган, аммо силжиш ҳаракати сақланган.
T ₃	— ўсма буйрак атрофидаги ёғ тўқимасига ёки оёқчасидаги томирларга тарқалган.
T ₄	— буйрак катталашган ва умуман жойидан силжимайди.
N ₀	— рентгенологик ёки радиозотоп текширишларда регионар метастазлар аниқланмайди.
N ₁	— регионар метастазлар бор.
M ₀	— узоклашган метастазлар йўқ.
M ₁	— узоклашган метастазлар бор.

Буйрак саратонининг босқичлари

I босқич	— ўсма буйрак қобифига ўсиб кирмаган, регионар метастазлари йўқ.
IIа босқич	— ўсма буйрак қобифига ўсиб кирган, лекин регионар метастазлари йўқ.
IIб босқич	— ўсма буйракдан ташқаридаги регионар лимфа тугунчаларини ҳам шикастлаган.
IIIа босқич	— ўсма атрофидаги ёғ тўқимага ўсиб кирган, лекин регионар метастазлари йўқ.

- III босқич — ўсма буйракдан ташқаридаги регионар ва парааортал (паракавал) лимфа түгунчаларини шикастлаган.
- IV босқич — узоқлашган метастазлари мавжуд.

Клиник манзараси. Буйрак саратонининг клиник белгилари 2 гурӯҳга бўлинади: умумий ва маҳаллий белгилар. Умумий белгиларига ҳолсизлик, иштаҳа пасайиши, озиш ва иситма чиқиши киради. Буларнинг ҳаммасига саратон тўқимасининг емирилиши ва моддалар алмашинуви натижасида пайдо бўладиган токсинлар ҳабаб бўлади. Маҳаллий белгилари — гематурия (сийдикда қон пайдо бўлиши), бел оғриши (ўткир эмас) ва пайпасланадиган ўсма (қаттиқ, ғадир-будир, оғримайдиган) ҳабабчи бўлади. Кейинчалик буларга ўсма метастазларига хос бўлган белгилар қўшилади (навбатма-навбат ўпкада, жигарда, суякларда, бош мияда ва бошқаларда). Буйрак саратонининг муҳим хусусиятларидан бири ҳамма аъзоларга метастаз бериши мумкинлиги ва айрим баморларда буйрак операция қилиб олиб ташланганидан 10—20 йил ўтганидан сўнг метастаз бериш эҳтимолининг борлигидир.

Ташхисоти. Буйрак саратонини аниқлаш учун одатда сўраб-суриштириш, объектив қўриш, лаборатория ва маҳсус текширишлар (сонография, сцинтиграфия, экскретор урография, венография, лимфография, комъютер томография, МРТ ва бошқалар) қўлланилади. Кўпинча сўраб-суриштириш ва пайпаслаб қўриш буйрак саратонини барвақт аниқлашга ёрдам бермайди.

Конни лабораторияда тахлил қилганда эритроцитлар чўкиш тезлигининг ошиши, ишқорий фосфатаза ва лактатдегидрогеназа ферментларининг кўпайиши, сийдикда микрогоематурия, оқсил ва лейкоцитлар кузатилса буйракда саратон борлиги тўғрисида тахмин қилиш мумкин. Ташхисни аниқ қўйиш мақсадида бир неча маҳсус текширишлар ўтказилади. Энг аввало ультратовуш (сонография) қўлланилади ва саратон бўлган тақдирда сонограммада буйрак сурати катталашганлиги, чегарали деформациялашганлиги, ичидаги қаттиқ консистенцияли ўсма аниқланади (агар ўлчами 2 см дан катта бўлса).

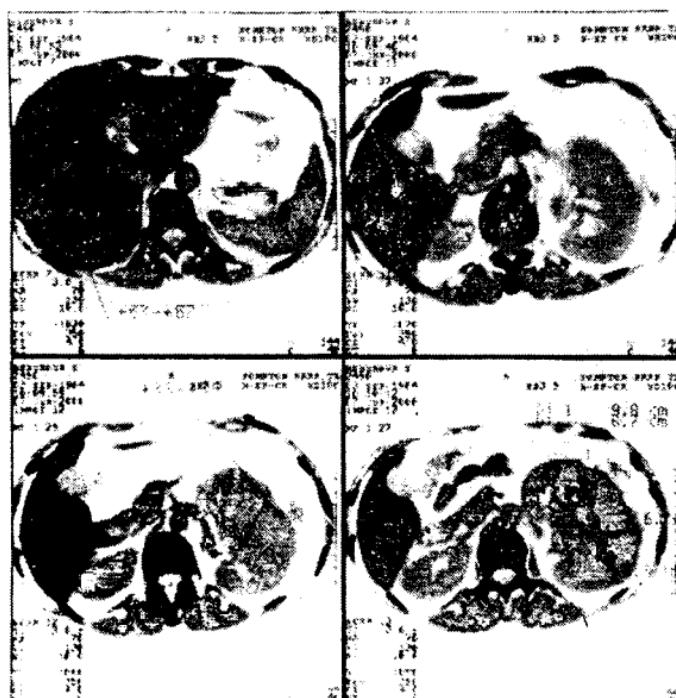
Рентгенологик экскретор урография қилинганда буйрак косасининг деформацияси, контраст модда билан тўлиш нуқсонлари қўринади. Селектив ангиографияда буйрак артериясининг кенгайиб кетганлиги ва контраст

модданинг тартибсиз йиғилиши (халқоб бўлиши) кузатилади.

Венография ва лимфографияда ўсманинг веналарга ўсиб кирганлиги, паракавал ва парараортал лимфа тугунчаларининг метастаз билан шикастланганлигини кўриш мумкин. Компьютер томография ёрдамида буйракнинг ҳажми, чегаралари, ўсманинг атрофдаги тўқималар ва аъзолар билан муносабати, лимфа тугунчаларининг шикастланганлиги, жигарда метастазлар борлиги аниқланади (24-расм). Буйракни радионуклид сцинтиграфияси охирги йилларда кам ишлатиладиган бўлиб қолди.

Таққословчи ташхис асосан буйракнинг алоҳида кистаси, гидронефрози, поликистози, абсцесси (карбункули) ва қориндаги бошқа ўсмаларга нисбатан ўтказилади. Бу мураккаб масалани ечишда кўпинча сонография, урография, селектив ангиография, компьютер томография ва пункцион биопсиялар ҳал қилувчи аҳамиятга эга.

Касалликни даволаш. Буйрак саратонини радикал даволаш усули—бу жарроҳлик операцияси—нефрэктомиядир. Етакчи онкологик марказларнинг кейинги йиллар таж-

24-расм. Ўнг буйрак ўсмасини компьютер томография усулида аниқлаш.

рибаси бўйича касалликнинг барча босқичларида, техник жиҳатдан буйракни олиб ташлаш имкони бўлса, иккинчи буйрак соғ бўлса ва бемор томонидан қаршилик бўлмаса нефрэктомия қилиш мумкин. Агар операциядан олдин нур терапияси, кейин кимё ва гормон терапиялари қўлланилса бунинг узоқлашган натижалари сезиларли даражада яхшиланади.

Даволашнинг узоқлашган натижалари. Буйрак саратонининг I—III босқичларида қилинган нефрэктомиядан кейин ўртача 50% bemорлар 5 ва ундан кўп йил яшайдилар. Агар операциядан олдин ва кейин нур терапияси ўтказилса, бу рақам 60—70% га этиши мумкин. Касалликнинг IV босқичида фақат 10% bemор 3 йилгача яшайди. Шуни айтиб ўтиш керакки, буйрак саратонининг ёлғиз метастазларини операция қилиб олиб ташлаш мумкин ва бу bemорлар умри чўзилишига олиб келади.

Ўпкадаги метастаз олиб ташлангандан кейин бундай bemорлар ўртача 4 йил, қорин ортидаги метастазда операция қилинганда 35% bemорлар 5 йилдан кўп яшайдилар. Суяқдаги метастаз операциясидан кейин bemорлар ўртача 21 ой яшайдилар. Нур терапияси операциядан олдин ўтказилса, одатда 30 Гр (жами доза), операциядан кейин эса — 60 Гр берилади. Кимётерапия учун кўпинча винblastin (бир курсга — 40 мг) ва фторбензотэф (бир курси 300—400 мг) қўлланилади ва бунда ўртача 25% bemорнинг умумий аҳволи вақтинча яхшиланади. Гормон терапияси асосан 17-оксипрогестерон капронат билан ўтказилади ва у bemорларнинг умумий аҳволини вақтинча яхшилайди.

2. ҚОВУҚ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Қовуқ саратони барча саратонларнинг 4% ини ташкил қиласди. Эркакларда аёлларга нисбатан 3—4 марта кўпроқ учрайди. Асосан 40—70 ёшли одамлар касалланади. Бу хасталик энг кўп Швейцария, Франция ва Испанияда (ҳар 100 минг аҳолига 20—25 bemор тўғри келади), энг кам Ҳиндистон, Япония ва Шарқий Европада (ҳар 100 минг аҳолига 2—10 bemор) тарқалган. Ўзбекистонда қовуқ саратони кам учрайди (ҳар 100 минг аҳолига 1,1 bemор). Касаллик республика вилоятларида бир хилда учрамайди (44-жадвал).

43-жадвалдаги маълумотлар охирги 5 йил (1993—1998 йиллар) давомида республика минтақаларида касалланиш динамикасида унчалик ўзгариш бўлмаганлигини кўрсата-

Ўзбекистонда қовуқ саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган беморлар сони).

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	2,9	2,4	Самарқанд вилояти	0,8	1,3
Андижон вилояти	1,0	1,4	Сурхондарё вилояти	0,6	0,3
Бухоро вилояти	1,2	0,9	Сирдарё вилояти	0,8	0,6
Жиззах вилояти	0,9	1,3	Тошкент вилояти	1,8	1,4
Қашқадарё вилояти	0,7	0,8	Фарғона вилояти	0,8	1,2
Навоий вилояти	0,4	0,3	Хоразм вилояти	0,5	0,5
Наманган вилояти	0,9	1,4	Қорақалпогистон республикаси	0,4	0,3
Ўзбекистон бўйича жами – 1993 – 1,0; 1998 1,0.					

ди. Келтирилган кўрсаткичлар солиштирилганда республикамизда қовуқ саратони энг кўп Тошкент шаҳрида (2,4), энг кам (0,3) Навоий, Сурхондарё вилоятида ва Қорақалпогистон республикасида учраши яққол кўринади. Паст ва юқори даражадаги кўрсаткичлар фарқи 8 баробар бўлиб, бунинг сабаби аниқ эмас.

Касаллик сабаблари. Қовуқ саратонининг келиб чиқишида экологик омилларнинг аҳамияти катта. Ҳайвонларда ўтказилган синовларда завод ва автотранспортлар чиқарадиган тутун ва бўёқ ишлаб чиқариш саноатида ишлатида-диган кимёвий моддалар таъсирида қовуқ саратонининг ривожланиши тасдиқланган. Бўёқ ишлаб чиқариладиган корхоналарда 12—15 йилдан кўпроқ ишлаган одамларда қовуқ саратони бошқаларга нисбатан кўпроқ учрайди. Кейинги йилларда ўтказилган эпидемиологик текширишларда тамаки чекиши қовуқ ўсмаларининг сабабчиси бўлиши мумкинлиги тўғрисида далиллар келтирилган. Одамнинг ўз организмида пайдо бўладиган триптофан метаболитлари ҳам сийдик орқали таъсир қилиб, қовуқда ўсма ҳосил қилиши тасдиқланган.

Қовуқ саратони олди касалликлари гуруҳига сурункали цистит, шиллиқ қават лейкоплакиялари, яралари, папилломалари киради.

Патоморфологик тузилиши. Қовуқ саратони 4 асосий гистологик турдан иборат бўлиб, улар ўткинчи ҳужайрали, яssi ҳужайрали, аденоқарцинома ва дифференциялашмаган ўсмалардир. Булардан энг кўп учрайдигани

ўтқинчи ҳужайрали саратон (қовуқ саратонларининг 90% ини ташкил қилади) ҳисобланади.

Ўсиш шакли бўйича қовуқ саратони З хилга бўлинади: инвазиясиз, папилляр ва инфильтратив саратон. Эҳтимол, булар бир ўсма жараёнининг босқичларидир.

Қовуқ саратонининг TNM таснифи

T _{is}	— инвазиясиз ўсма (carcinoma in situ).
T ₀	— бирламчи ўсма аниқланмайди.
T ₁	— ўсма эпителий остида бириктируви тўқимага ўтган, мускул қавати шикастланмаган.
T ₂	— ўсма мускул қаватининг ярмини шикастлаган.
T ₃	— ўсма мускул қаватини бутунлай шикастлаган ёки қовуқ атрофидаги ёғ тўқимасига ҳам тарқалган.
T ₄	— ўсма куйидаги аъзолардан бирини шикастлаган: простата бези, бачадон, қин, чаноқ девори, қорин девори.
N ₀	— регионар лимфа тугунчаларида метастазлар аниқланмайди.
N ₁	— шикастланган томондаги алоҳида регионар лимфа тугунчаларида метастаз бор.
N ₂	— метастазлар қарама-қарши, ички томондаги ёки регионар лимфа тугунчаларида аниқланган.
N ₃	— регионар лимфа тугунчаларида силжимайдиган метастазлар бор.
M ₀	— узоқлашган метастазлар аниқланмайди.
M ₁	— узоқлашган метастазлар бор.

Қовуқ саратонининг босқичлари

I босқич	— ўсма фақат шиллиқ қаватнинг ўзини шикастлаган.
II босқич	— ўсма мускул қаватига ўсиб кирган.
III босқич	— ўсма қовуқнинг ҳамма қаватларини шикастлаган, регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
IV босқич	— ўсма қовуқ атрофидаги аъзоларга ўсиб кирган, узоқлашган метастазлар бор.

Клиник манзараси. Кўпинча беморнинг сийдиги ёки унинг охирги қисми сабабсиз қон аралаш келади. Бу ҳолат

(гематурия) 1—2 кун давом этиб, бироз вақтдан кейин яна қайталанади. Кейинчалик сийиш қийинлашиб, тез-тез ва оғриқли бўлади. Секин-аста қовуқ ва оралиқдаги оғриқлар кучаяди ва давомли бўлиб қолади. Ўсма қовуққа келадиган сийик йўлини бекитиб кўйса, буйрак шишиб кетади (гидронефроз), оғриқ пайдо бўлади, пиелонефритга айланса, иситма безовта қиласи.

Ташхисоти. Қовуқ саратонини аниқлашда энг муҳим усул цистокопиядир. Бу усул орқали ўсма борлиги, унинг ўлчамлари, ўсиш шакли, жойлашиши аниқланади ва биопсия қилинади. Ташхис қўйишда икки қўл билан (бимануал) текшириш катта ёрдам беради, аммо бу усулни бажариш учун bemorga умумий наркоз бериш керак бўлади.

Цитологик текширищда сийикда саратон хужайрала-ри топилса, ташхис шубҳасиз тўғри ҳисобланади. Қовуқни рентгенологик текшириш одатда экскретор урографиядан бошланади. Бунда буйрак, сийик йўли ва қовуқда ўсма бор-йўқлиги сезилади (25-расм). Лекин қовуқ ичини батафсил текшириш учун ретроград цистография кўлла-нилади (сийик пуфаги 10—15% ли суюқ барий билан катетер орқали тўлдирилади, кейин бўшатилади ва сўнгра кислород билан тўлдирилиб, рентгенография қилинади). Бу усул туфайли қовуқда ўсмаларнинг сони, ўлчамлари, ўсиш шакли ва шиллик қаватининг шикастланиш дара-жасини аниқлаш мумкин.

25-расм. Экскретор урографияда қовуқдаги ўсманинг кўриниши.

Лимфография ва лимфосцинтиграфия регионар лимфа түгунчаларидан метастазлар бор-йўқлигини билишда муҳим маълумот бериши мумкин. Сонография (ультратовуш) ва компьютер томография қовуқ ўсмаси ва унинг атрофидаги аъзоларга ўсиб кириш даражасини аниқлаб беради.

Қовуқ саратонига узил-кесил ташхис гистологик текшириш асосида қўйилади.

Даволаш. Қовуқ саратонини самарали даволаш учун жуда кўп усуllар тавсия қилинган ва амалиётда қўлланилмоқда. Булар орасида турли хил жарроҳлик усуllари, яъни:

1. **Эндовезикал** (сийдик пуфагини кесмасдан) операциялар — трансуретрал электрокоагуляция, трансуретрал электрорезекция (ТУР), криодеструкция.
2. **Трансвезикал** (сийдик пуфагини кесиб очиш) операциялар — электрокоагуляция, электроэксцизия, криодеструкция, қовуқни резекция қилиш.
3. **Цистэктомия** — қовуқни бутунлай олиб ташлаш.

Кўпчилик онкологик илмий марказлар амалиётида (халқаро илмий маълумотларга кўра) қовуқ саратонининг самарали комплекслашган даволаш усуllари қўлланилади. Бу усуllар ўсманинг I—III босқичларida қўлланилади ва улар қўйидагилардан иборат:

1. Нур терапияси — 4—5 Гр. дан 5 кун давомида (жами доза 20—25 Гр).
2. 1—2 кундан кейин — операция (юқорида кўрсатилганлардан бири).
3. Агар радикал равишда ўсманি олиб ташлашнинг имкони бўлмаса, операциядан кейин поликимётерапия (адриамицин, фторафур, циклофосфан, цисплатин).
4. Кимётерапия қисман ремиссия берса, унда трансуретрал электрорезекция (ТУР), электроэксцизия ёки қовуқ резекцияси қилинади.

Саратоннинг IV босқичида асосан нур терапияси ва кимётерапия қўлланилади. Бундай беморлар паллиатив операцияларга (цистостома, пункцион нефростомия, уретерокутанеостомия) муҳтож бўлади. Кейинги йилларда қовуқ саратонини сийдик пуфаги ичига кимёвий препаратлар (тиофосфамид, адриамицин, митомицин С, VM-26) ёки БЦЖ вакцинаси юбориб даволаш усуllари қўлланилмоқда. Сўнгги йилларда қовуқ саратонини даволашда янги нур терапияси аппаратлари ва кимёвий препаратла-

ри операциядан олдин ёки кейин қўлланилмоқда. Бу комбинациялашган (нур терапияси ва операция) ёки комплексланган (операция, нур терапияси ва кимётерапия) усуллар даволаш натижаларини яхшиламоқда.

Даволаш натижалари ҳозирча қониқарли эмас. Фақат барвақт аниқлаб радикал операция қилинса, 36% ҳолда бемор 5 йилдан кўп яшайди. Нур терапияси алоҳида ишлатилса — 20—25% bemорда шунга ўхшаш натижа кузатилади. Агар комбинациялашган ёки комплексланган усуллар қўлланилса, II босқичдаги 70,6%—85,1%, III босқичдаги 44,1% — 50% bemор 5 йилдан ортикроқ яшайди.

Касалликнинг олдини олиш чораларидан энг муҳимлари — бу бўёқ ишлаб чиқариш ва нефт саноати корхоналарида санитария-гигиена қоидаларига амал қилиш, ходимларни тез-тез профлактика кўрикларидан ўтказиш, қовуқнинг барча сурункали касалликларига вақтида ва тўғри даво қилишдир. Агар сийдикда сабабсиз қон пайдо бўлса, урологга мурожаат қилиш шартлигини аҳолига тушунириш лозим.

3. ПРОСТАТА БЕЗИ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Простата бези саратони асосан 50 ёшдан ошган эркакларда учрайди ва 80 ёшгача ортиб боради. Қатор йирик мамлакатларда бу саратон кекса одамлар ўлимининг асосий сабабчиларидан бири ҳисобланади. АҚШда у жуда кўп тарқалган (кўпроқ қора танлиларда) ва Японияга нисбатан 40 марта ортикроқ учрайди. Ўзбекистонда простата бези саратони унча кўп учрамайди (45-жадвал).

Касаллик сабаблари. Ҳайвонларда ўтказилган тажрибаларда канцероген моддалар билан простата бези саратонини ҳосил қилиш мумкин. Маълумки, бичилган одамларда простата бези фаолияти кескин пасайиб кетади. Простата бези саратони билан касалланганларнинг сийдигида эса андрогенлар миқдори ошиб кетади. Шулар асосида айтиш мумкинки, простата бези саратонининг келиб чиқиши канцероген омиллар ва одамдаги гормонал дисбаланс туфайли ошиб кетган андрогенларнинг биргалишган таъсири билан боғлиқдир.

Патоморфологик тузилиши. Простата саратони безнинг майда шира томирлари ёки ацинуслар эпителийсидан ўсиб чиқади. Простата adenомаси эса парауретрал безчалардан пайдо бўлади. Шунинг учун adenоманинг саратонга айла-

Ўзбекистонда простата бези саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли сонига ҳисоблаганда)

Минтақа	1998	Минтақа	1998
Тошкент шаҳри	2,0	Самарқанд вилояти	0,8
Андижон вилояти	1,1	Сурхондарё вилояти	0,5
Бухоро вилояти	0,7	Сирдарё вилояти	0,5
Жиззах вилояти	0,4	Тошкент вилояти	0,9
Қашқадарё вилояти	0,5	Фарғона вилояти	0,3
Навоий вилояти	1,4	Хоразм вилояти	0,5
Наманган вилояти	0,5	Қорақалпоғистон республикаси	0,3
Ўзбекистон бўйича жами		-0,8	

ниши жуда кам кузатилади. Простата бези саратонининг гистологик турларидан энг кўп тарқалгани (90–95%) – аденокарцинома бўлиб, қолганлари – скирр, ясси ҳужайрали ва бошқа турлари кам учрайди. Простата бези саратони тез метастаз бермайди. Метастазлар кўпинча аввал ёндош лимфа тугунчаларида, кейинчалик чаноқ суяклири, бел умуртқалари, сон суягида пайдо бўлади. Жигар ва ўпкада улар жуда кам учрайди.

Простата беzi саратонининг TNM таснифи

- T₀ — безда ўсма пайпасланмайди.
- T₁ — ўсма без қобиғи ичида жойлашган, атрофлари нормал тўқима билан ўралган.
- T₂ — ўсма без қобиғи ичида жойлашган, лекин без деформациялашган.
- T₃ — ўсма без қобиғидан ўсиб ўтган.
- T₄ — ўсма силжимайди, атрофдаги тўқима ва аъзоларга тарқалган.
- N₀ — регионар лимфа тугунчалари шикастлангани ноаниқ.
- N₁ — қасаллик томондаги лимфа тугунчасида ёлғиз метастаз бор.
- N₂ — қарама-қарши ва билатерал лимфа тугунчаларида метастазлар кўп.
- N₃ — регионар лимфа тугунчаларидаги метастазлар силжимайди.
- M₀ — узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
- M₁ — узоқлашган метастазлар бор.

Простата бези саратонининг босқичлари

- I босқич — бездаги ўсма унинг ярмидан камини шикастлаган, лекин без қобиғига ўсиб кирмаган ва метастаз бермаган.
- II босқич — ўсма безнинг кўп қисмини шикастлаган, лекин атрофидаги тўқималарга ўтмаган. Регионар лимфа тугунчаларида ёлғиз метастазлар бор.
- III босқич — ўсма безни бутунлай шикастлаган, қобиғига ўсиб кирган. Регионар лимфа тугунчаларида метастазлар кўп.
- IV босқич — ўсма атрофидаги тўқима ва аъзоларга ўсиб кирган, кўп метастазлар берган.

Клиник манзараси. Бошлангич пайтда касаллик белгилари яққол намоён бўлмайди. Кейинчалик беморлар сийдик ажралиши қийинлашгани ва тезлашганидан шикоят қиласидилар. Сийиш кечаси кундузига қараганда кўпроқ бўлади. Ўсма катталашганда ва атрофидаги тўқималарга тарқалганда сийдикда қон пайдо бўлиши ва сийдик келмай қолиши кузатилади. Баъзида энг аввал без саратонининг суюндағи метастаз белгилари намоён бўлади.

Ташхисоти. Простата бези саратонини аниқлаш усулларидан энг муҳими ва енгили — бу безни тўғри ичак орқали бармоқ билан текширишdir. Шу усул билан безда ўсма борлиги, унинг сони, без ўлчамлари, консистенцияси, силжиш даражаси ва бошқа ўзгаришларни аниқлаш мумкин. Қон тахлил қилинганда эритроцитлар чўкиш тезлиги ошганлиги, альдолаза миқдори кўпайганлиги аниқланади.

Рентгенологик усуллар (экскретор урография, ретрографад цистография, суюк рентгенограммалари) безнинг ҳолати тўғрисида ташхис учун керакли бўлган маълумотлар, яъни унинг ўлчамлари катталашгани, тарқалиш даражаси, қовуқнинг деформациялангани ёки ичига ўсиб кирганлиги ва бошқаларни беради. Компьютер томография простата бези саратонининг аниқ ўлчамлари ва атрофидаги тўқималар ва аъзолар билан муносабатини яққол кўрсатиб беради.

Радионуклид сцинтиграфия (радиоактив технэций ёки галлий ишлатилади) суюклардаги энг бошлангич, ҳали рентгенограммаларда кўринмайдиган метастазларни аниқлаб беради. Простата бези саратонини аниқлашда унинг ўлчамлари ва жойлашиши, даволаш натижасидаги ўзга-

ришлар, қовуқ ва түгри ичақдаги асоратларини ўрганишда ультратовуш (сонография) усули катта аҳамиятга эга. Лекин якуний ташхис албатта морфологик (цитологик ёки гистологик) текшириш асосида қўйилади.

Таққословчи ташхис асосан adenомага нисбатан ўтказилади ва бу саратоннинг бошланғич даврида жуда мураккаб вазифа ҳисобланади. Касаллик белгилари динамикасида метастазларнинг пайдо бўлиши саратон борлигидан гувоҳлик беради.

Касалликни даволаш. Простата бези саратонини даволаш усуллари кўп. Охириги ўн йилликлардаги даволаш усулларининг узоқлашган натижаларини ҳисобга оладиган бўлсак, қуйидаги даво дастури афзалроқ кўринади: саратоннинг эрта босқичларида (T_{1-2} NoMo) — жарроҳлик операцияси — радикал простатэктомия қўлланилади. Агар операцияда олиб ташланган лимфа тугунчаларида метастаз топилмаса, бундай беморлар қолган бутун умри давомида тиббий назорат остида бўлиши керак ва улар қўшимча даволаш чораларига муҳтоҷ бўлмайдилар. Агар олиб ташланган лимфа тугунчаларида метастаз топилса, бунда беморларга нур терапияси ёки кимётерапия буюрилади.

Касалликнинг II ва III босқичларида комбинациялашган усул—нур терапияси ва гормон терапияси (ёки бальзида кимётерапия) қўлланилади. Нур терапиясининг радикал дастури қўлланилади: шикастланган безга гамма ёки мегавольт нурлари билан ҳар куни 2 Гр дан жами 56—72 Гр, регионар лимфа тугунчаларига 65—70 Гр берилади.

Гормонал даволаш II—IV босқичларда қўлланилади ва асосан синэстрол ёки фосфэстрол билан ўтказилади (биринчиси ҳар куни 60—80 мг дан иккى ой, иккинчиси — ҳар куни 500—1000 мг дан 3—5 ҳафта давомида). Кейинги вақтларда антиандроген — флютамид ва гипофизнинг сунъий препаратлари — лейпролид ва бусерелин ацетатлар клиника амалиётида қўлланилмоқда ва уларнинг узоқлашган натижалари ўрганилмоқда. Кимётерапия қўпинча адриамицин ва цисплатинлар билан ўтказилади.

Радикал операция — простатэктомия без саратонининг I босқичида энг яхши натижа беради ва беморнинг бутунлай тузалиб кетишига олиб келади. II—III босқичларда нур терапиясидан кейин 68—90% bemor 5 йил ва ундан кўпроқ яшайди. Гормон терапияси простата бези саратонининг I—II босқичларида 45—72%, III босқичида 19—44%, IV босқичида 0—20% bemor умрини 5 йилгача чўзади.

Касалликнинг олдини олиш. Махсус чоралар ишлаб чиқилмаган.

4. МОЯК САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Мояк саратони эркаклар хавфли ўсмаларининг 2% ини ташкил қиласди. Кўпинча 20—45 ёшдаги эркакларда учрайди. Ўзбекистонда кам кузатилади.

Касаллик сабаблари. Касалликка мойилликни оширувчи омилларга биринчи навбатда крипторхизм киради (бу ҳолатдаги одамлар моягида саратон 65 марта кўп пайдо бўлади). Мояги майиб бўлганларда ҳам бу касаллик кўпроқ учрайди. Кейинги вақтларда мояк саратони пайдо бўлишини гипофизнинг гонадотроп гормони ишлаб чиқариш фаолияти бузилганлиги билан боғлашмоқда. Мояк яллифланиши — орхитнинг ўсмага айланиши тасдиқланмаган.

Патоморфологик тузилиши. Мояк саратонлари иккита гуруҳга бўлинади: герминоген ва ногерминоген ўсмалар. Мояк ўсмаларининг 95% и герминоген ҳужайралардан ривожланади. Мояк саратонининг 4 тури ажратилади: семинома, тератобластома, эмбрионал саратон ва хорионэпителиома.

Мояк саратонининг TNM таснифи

T ₀	— бирламчи ўсма аниқланмаган.
T ₁	— ўсма мояк ичидан бўлиб, уни катталаштирган ва деформацияланмаган.
T ₂	— ўсма мояк қобигидан ўсиб чиқмаган, лекин уни катталаштирган ва деформациялаган.
T ₃	— ўсма мояк қобигидан ўсиб ўтиб унинг ортига тақалган.
T ₄	— ўсма ёрғоққа ёки уруғ тизимчасига ўсиб кирган.
N _x	— регионар лимфа тугунчалари ҳолатини баҳолаш мумкин эмас.
N ₁	— регионар лимфа тугунчалари пайпасланмайди, лекин улардаги метастазлар рентгенологик ёки радионуклид усуllibар билан аниқланади.
N ₂	— регионар лимфа тугунчаларидағи метастазлар пайпасланади.
M ₀	— узоқлашган метастазлар йўқ.

- M_1 — лимфа тугунчаларда узоқлашган метастазлар бор.
- M_2 — узоқлашган аъзоларда метастазлар бор.
- M_3 — узоқлашган лимфа тугунчаларида ва аъзоларда метастазлар бор.

Мояк саратонининг босқичлари

- I босқич — ўсма маяк ичида бўлиб, уни катталаштиргмаган ва деформацияламаган.
- II босқич — ўсма маяк қобиғидан ўсиб чиқмаган, лекин уни катталаштирган ва деформациялаган.
- III босқич — ўсма маяк қобиғидан ўсиб ўтган, ортиғига тарқалган ва регионар лимфа тугунчаларига метастаз берган.
- IV босқич — ўсма ёрғоқقا ёки уруг тизимчасига ўсиб кирган, узоқлашган метастазлар берган.

Клиник манзараси. Эрта белгилари маякнинг катталашиши ва қаттиқлашиши бўлиб, кейинчалик унинг оғирлашгани сезилади. Агар саратон маякда пайдо бўлиб, ёрғоқга тушмаган бўлса, унда човда ёки қорин ичида шиш пайпасланади ва оғриқ сезилади. Ўсма маяк қобиғидан ўсиб чиққандан кейин беморнинг тана ҳарорати ошиши, умумий аҳволининг ёмонлашиши, ёшларда балоғатга етиш одатдан эртароқ пайдо бўлиши, айримларда гинекомастия ёки феминизация белгилари қузатилиши мумкин.

Ташхисоти. Маяк саратонига ташхис қўйиш қийинчилик туғдирмайди. Беморнинг шикоятлари, маяк ва регионар лимфа тугунчаларини пайпаслаш орқали ташхис қўйиш мумкин. Маяк саратонининг хорионэпителиома турида лаборатория текширишларида ҳамма беморларнинг қонида хорион гонадотропин гормонининг кўпайганлиги, эмбрионал саратонда эса — 70% беморларда альфа-фетопротеиннинг нормадан юқорилигини аниқлаш мумкин. Маякни пункцион биопсия қилиш орқали саратон ташхиси узилкесил қўйилади. Ўсманинг маяқдан ташқарига тарқалиш даражасини аниқлашда экскретор урография, лимфография, рентгенография, сонография (ультратавууш усули) ва компьютер томография катта ёрдам беради. *Таққословчи ташхис* маякнинг яллиғланиш касалликлари (орхит, эпидидимит, унинг ўзи ёки ортиғининг сили) га нисбатан ўtkaziladi. Буларни саратондан фарқлашнинг асосий усули — пункцион биопсия ва цитологик текширишdir.

Даволаш. Мояк саратонининг барча босқичларида ва гистологик турида даволаш ишлари операция — орхофуникулэктомиядан бошланади ва кейинги даволаш усулини танлаш ўсманинг гистологик турига боғлиқ бўлади. Семинома бўлса — операциядан кейин I ва II босқичларида барча регионар лимфа тугунчаларига нур терапияси берилади. III ва IV босқичларда комбинациялашган усул — нур терапияси ҳамда кимётерапия ўтказилади. Хорион-эпителиома бўлса, операциядан кейин фақат кимётерапия ўтказилади. Тератобластома ва эмбрионал ўсма бўлса, орхофуникулэктомиядан кейин қорин орти лимфа тугунчаларини олиб ташлаш — лимфоаденэктомия операцияси бажарилади. Агар олиб ташланган лимфа тугунчаларида метастаз аниқланса, поликимётерапия ўтказилади. Нур терапияси (кўпинча дистанцион гамма терапия) ҳар куни 2 Гр дан, ҳафтасига — 10 Гр, жами 50—70 Гр. Кимётерапия учун сарколизин (жами 200—250 мг), циклофосфан (жами 6—8 Гр), винбластин (жами — 15 мг), блеомицин (жами — 120 мг) ва цисплатинлар қўлланилади. Кимётерапия одатда 2 йил давомида 3—4 курс билан берилади.

Даволаш натижалари. Энг яхши натижа семиномада кузатилади: даволангандан кейин I босқичда — 93, 7%, II босқичда — 90% ва III босқичда 57, 59% бемор 5 йилдан кўпроқ яшайди. Мояк саратонининг бошқа турларида узоқлашган натижалар, яъни 5 йиллик яшаш муддати ўртacha 40 — 50% дан ошмайди.

XXIV БОБ

АЁЛЛАР ЖИНСИЙ АЎЗОЛАРИ САРАТОНИ

1. БАЧАДОН БЎЙНИ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Бу хавфли ўсма кўпроқ Лотин Америкаси, Жануби-шарқий Осиё, АҚШ ва Африка мамлакатларида, камроқ Ўрта Осиё, Ирландия ва Испанияда учрайди. Кейинги йилларда бачадон бўйни саратони билан касалланиш кўрсаткичи аста-секин пасайиб бормоқда. Масалан, собиқ иттифоқ бўйича 1960 йилда ҳар 100 минг аҳолига 28,0 та касал тўғри келган бўлса, 1985 йилда — 17,8 та тенг бўлган.

Ўзбекистонда касалланиш кўрсаткичи 1993—1998 йилларда деярли ўзгармаган (4,2 ва 4,1). Касалликнинг республикада тарқалиши 46-жадвалда кўрсатилган.

Ўзбекистонда бачадон бўйни саратонининг тарқалиши (ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган bemорлар сони)

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	7,1	4,9	Самарқанд вилояти	3,1	2,2
Андижон вилояти	3,2	3,1	Сурхондарё вилояти	3,5	2,7
Бухоро вилояти	2,9	2,7	Сирдарё вилояти	3,7	2,8
Жиззах вилояти	1,9	1,4	Тошкент вилояти	4,1	3,8
Қашқадарё вилояти	1,7	1,2	Фарғона вилояти	8,3	9,1
Навоий вилояти	6,4	6,6	Хоразм вилояти	4,2	3,7
Наманган вилояти	4,8	5,4	Қорақалпогистон республикаси	4,7	4,6
Ўзбекистон бўйича жами 1993 — 4,2; 1998 — 4,1					

Кўриниб турибдики, Ўзбекистонда бу саратон бошқа мамлакатлардагига нисбатан 4—5 марта кам кузатилар экан. Республика минтақалари орасида 1998 йилда бачадон бўйни саратони энг кўп (9,1) Фарғона вилоятида, энг кам (1,2) Қашқарадё вилоятида аниқланган. Асосан 40 ёшдан 50 ёшгача бўлган аёлларда учрайди.

Касаллик сабаблари. Бачадон бўйни саратони асосан кўп марта ҳомиладор бўлган ва туғиши пайтида бачадон бўйни шиллиқ қавати ёрилган, такрор абортлар қилинган ва бачадонида сурункали яллиғланиш касалликлари ва чандиклари бор аёлларда учрайди. Ҳайвонларда ўтказилган синовлар ва клиник текширишлар бу саратоннинг келиб чиқишида эстроген гормонининг ошиб кетиши катта аҳамиятга эга эканини кўрсатади. Сўнгги йилларда учук ва папиллома вирусларининг бу саратонга сабабчилиги текширилмоқда.

Ўсма олди касалликлари. Бу саратон кўпинча бачадон бўйни касалликлари — лейкоплакия, эритроплакия, эрозия ва полиплардан пайдо бўлади.

Патоморфологик тузилиши. Юқорида кўрсатилган бачадон бўйни хавфсиз касалликларининг саратонга айланishi жуда узоқ вақт (5—10 йил) давомида рўй беради. Энг эрта ўзгаришлар бачадон бўйни шиллиқ қаватидаги ҳужайраларнинг ўчоқли дисплазиясида, яъни уларнинг етилиши тўхташи, айниши ва атипик шаклларда кўпайиши натижасида бўлади. Бундан сўнг узоқ вақт давомида фақат эпителийнинг ўзида ўчоқли ўзгаришлар — саратон ҳужайралари ҳосил бўлиб, паstdаги қаватларга ўтмаслиги кузатилади (бу “carcinoma *in situ*” инвазив олди ўсмаси деб ай-

тилади. Кейинчалик саратон ҳужайралари эпителийдан базал мембранагача ривожланган, шиллиқ қаватдан ташқарига тарқалмаган бўлади ва микроинвазияли саратон дейилади. Вақт ўтиши билан саратон ҳужайралари регионар лимфа тугунчаларига, қинга, параметрийга, чаноқ девори, бачадон, қовуқ, тўғри ичак ва узоқдаги аъзоларга тарқалади. Бачадон бўйни саратонининг ривожланиш ва тарқалиш босқичлари TNM таснифида ифодаланади.

Бачадон бўйни саратонининг ҳалқаро TNM таснифи

T_{is}	— инвазиясиз ўсма (carcinoma in situ).
T_1	— ўсма фақат бачадон бўйнини шикастлаган (T_{1a} — 3 мм чуқурликкача тарқалган — микроинвазияли ўсма, T_{1b} — барча бошқа ҳолатлар).
T_2	— ўсма бачадон бўйнидан ташқарига тарқалган (T_{2a} — фақат қиннинг юқори ва ўрта қисмига, бачадон танасига, T_{2b} — параметрийга тарқалган, лекин чаноқ деворига етмаган).
T_3	— ўсма қиннинг пастки қисмини ёки параметрийни чаноқ деворигача шикастлаган.
T_4	— ўсма чаноқдан ташқарига, қовуқ ёки тўғри ичак шиллиқ қаватларига тарқалган.
N_x	— регионар лимфа тугунчалари ҳолатини баҳолаш учун маълумот кам.
N_0	— регионар лимфа тугунчаларининг шикастланиш белгилари йўқ.
N_1	— регионар лимфа тугунчаларидаги метастазлар бор.
M_x	— узоқлашган метастазларни аниқлаш учун маълумот кам.
M_0	— узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
M_1	— узоқлашган метастазлар бор.

Бачадон бўйни саратонининг босқичлари

0 босқич	— инвазиясиз.
I босқич	— ўсма фақат бачадон бўйнини шикастлаган.
II босқич	— ўсма қиннинг юқори ва ўрта қисмларига ёки бачадон танасига (IIa), ёки параметрийга тарқалган, лекин чаноқ деворини шикастламаган (IIb).

- III босқич — ўсма қиннинг пастки қисмига (IIIa), параметрийга ва чаноқ деворига (IIIb) тарқалган, ёлғиз метастазлар пайпасланади.
- IV босқич — ўсма қовуққа, түғри ичак ва чаноқ ташқасында тарқалган.

Бачадон бўйни саратонининг босқичлари ва TNM таснифининг бир-бирига мослиги қуйидагича:

Босқичлари	TNM таснифи
0	T _{is} N ₀ M ₀
Ia	T _{1a} N ₀ M ₀
Ib	T _{1b} N ₀ M ₀
IIa	T _{2a} N ₀ M ₀
IIb	T _{2b} N ₀ M ₀
III	T ₃ N ₀₋₁ M ₀
IV	T ₄₋₄ N ₀₋₄ M ₁

Гистологик тузилиши бўйича бачадон бўйни саратони 2 турга бўлинади: 95% гача яssi хужайрали (мугузланадиган, мугузланмайдиган, етишмаган) ва қолгани без хужайрали — аденокарцинома.

Клиник манзараси. Одатда саратон экзофит, эндофит ёки яра шаклида намоён бўлади. Касаллик бошланишида беморлар кўпинча ўч қандай шикоят қилмайдилар. Саратоннинг иккинчи босқичидан бошлаб bemor қинидан қонли ажралма, оқчил келиши ва бели оғришидан шикоят қиласди.

Ташхисоти. Касалликка ташхис қўйишда сўраб-суриштириш, қин ва тўғри ичак орқали пайпаслаш, қин ва бачадон бўйнини маҳсус асбоб «Симс ойнаси» билан кўриш жуда катта аҳамиятга эга. Булар орқали ўсманни топиш, клиник шаклини аниқлаш, цитологик ва патогистологик текширишларни ўтказиш енгиллашади. Кейинчалик саратоннинг ривожланиш босқичларини аниқлашда рентгенологик ва радиоизотоп лимфография, сонография, экскретор урография, ренография, цистоскопия, ректоскопия, ирригоскопия ва компьютер томография катта ёрдам беради. Бачадон бўйни саратонининг узил-кесил ташхиси гистологик текшириш асосида қўйилади. Поликлиникаларда ҳар бир аёлни албатта цитологик «паптест» текширувидан ўтказиш лозим.

Даволаш. Бачадон бўйни саратонини даволаш учун асосан жарроҳлик операцияси ва нур терапияси қўлланилади.

Қўшимча даволаш чораси сифатида кимётерапия ва иммун терапия қўлланилмоқда. Даволаш усулларини саратоннинг ривожланиш босқичлари ва bemornинг аҳволига қараб қўллаш тартиби ва уларнинг узоқлашган натижалари 47-жадвалда кўрсатилган.

47-жадвал

Бачадон бўйни саратонига даво қилиш усуллари ва уларнинг натижалари

Босқичи	T N M	Даволаш усули	Даволашдан кейин 5 йилдан кўпроқ яшаганлар сони (%)
0	$T_{15}N_0M_0$	Ёши 50 гача бўлса — бачадон бўйни конуссимон электроэксцизия қилиш.	97,0
		Ёши 50 дан ошган бўлса — бачадонни ортиқлари билан бирга экстирпация қилиш.	
Ia	$T_{16}N_0M_0$	Ёши 50 гача бўлса — бачадон ва қинни юқори қисми билан бирга экстирпация қилиш, лекин ортиқлари қолдирилади.	95,1
		Ёши 50 дан ошган бўлса — бачадон қиннинг юқори қисми ортиқлари билан бирга экстирпация қилинади.	
Iб	$T_{16}N_0M_0$	Бачадон ва унинг ортиқларини Вертгейм усули билан экстирпация қилиш.	91,0
II	$T_2N_0M_0$	Бирикма нур терапияси.	70,0
		Агар ўсманинг нур терапияга сезгирилиги паст бўлса (радиорезистент) қўшимча Вертгейм операцияси қўлланади.	75,0
III	$T_{1-3}N_{0-1}M_0$	Бирикма нур терапияси.	44,0
		Агар регионар лимфа тугунчаларида метастаз аниқланса, қўшимча Вертгейм операцияси ўтказилади.	51,4
IV	$T_{0-4}N_{0-4}M_0$	Дистанцион нур терапияси ва кимётерапия.	—

Илова:

- 1) Агар операцияга монеъликлар бўлса, барча босқичларда нур терапияси ўтказилади.
- 2) Операциядан сўнг ўсма

қайталаган бўлса — нур терапияси ва кимётерапия берилади, нур терапиядан кейин қайталаниш бўлса — операция қилинади ва кимётерапия берилади.

Бирикма нур терапияси — бу ўсма ва регионар лимфа тугунчаларини ташқаридан маълум масофадан ва ичкаридан бевосита гамма-нури билан таъсирлашдир. Ташқаридан (дистанцион нур терапияси) одатда жами 40—45 Гр, ичкаридан — 60—80 Гр доза нур берилади.

Кимётерапияда кўпинча цисплатин, винкристин, адриамицин ва фторурацил қўлланилади. Булар 15—25% беморларда ўсманинг ўсишини вақтинча тўхтатади.

Афсуски, бачадон бўйни саратони қайталаниш хусусиятига эга. Ўртача I босқичда 15—18%, II босқичда 30—35%, III босқичда 55—60% ҳолда қайталаниш кузатилади. Уни даволаш учун жарроҳлик операцияси, нур терапияси ва кимётерапия қўлланилади, лекин даволаш натижалари ҳозирча қониқарли эмас. Бу муаммони ҳал қилиш устида кўпгина илмий ва амалий ишлар олиб борилмоқда.

Сўнгги пайтларда комплекслашган даволаш усули си nab кўрилмоқда. Бунда аввало қайталангандан ўсманинг ҳарорати УВЧ билан 40—41°C гача кўтарилади, кейин нур терапияси ва поликимётерапия берилади. Бу тадбир беморда қисқа муддат сунъий гипергликемия ҳосил қилинган пайтда қўлланилади. Бундай комплекслашган даволаш усули 33,3% bemорларда ўсма бутунлай йўқ бўлиб кетишига олиб келади (тўлиқ регрессия), бошқа ҳолларда эса ўсманинг ярмидан кўпи ёки камроғи емирилади. Бундай даволашдан кейин 40,7% bemорлар 3 йилгача ящайди (ёлғиз нур терапияси ёки кимётерапия берилганда эса — фақат 16,1% ёки 17,8% ҳолда шундай натижага эришилади).

Касаликнинг олдини олиш. Бачадон бўйни саратонини олдини олишнинг ягона йўли — бу унинг сурункали яллигланишлари, лейкоплакия, эритроплакия, эрозия ва полипларга ўз вақтида тўғри даво қилишдир.

2. БАЧАДОН ТАНАСИ САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Бу хасталикнинг 2 та номи бор: кўпгина жойларда у бачадон танаси саратони, айрим мамлакатлар (АҚШ, Канада ва бошқалар) да эса эндометрий саратони дейилади. Бачадон танаси саратони кўпроқ ривожланган мамлакатларда учраб, унинг кўрсаткичи йилдан-йилга ошиб бормоқда. АҚШ ва Европада ўртача ҳар 100 минг аёлга 15 bemор тўғри келади. Собиқ иттифоқда

1970 йилда бу рақам 6,4 га тенг бўлиб, 1985 йилда 11,2 га етган. Ўзбекистонда ҳам бу хавфли ўсма кейинги йилларда кўпайиб бормоқда: 1993 йилда ҳар 100 минг аёлга 1,6 бемор тўғри келган бўлса, 1998 йилда — 2,7 га етган. Республика миңтақаларида бачадон танаси саратонининг тарқалиши 48-жадвалда кўрсатилган.

48-жадвал

**Ўзбекистонда бачадон танаси саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аҳоли орасида аниқланган bemорлар сони)**

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	5,5	6,6	Самарқанд вилояти	1,1	1,8
Андижон вилояти	0,5	0,9	Сурхондарё вилояти	0,7	1,1
Бухоро вилояти	0,9	1,5	Сирдарё вилояти	1,1	2,1
Жиззах вилояти	2,1	2,5	Тошкент вилояти	1,8	2,6
Қашқадарё вилояти	0,9	1,9	Фарғона вилояти	4,1	10,5
Навоий вилояти	2,2	2,7	Хоразм вилояти	0,8	1,8
Наманган вилояти	0,9	2,1	Қорақалпоғистон республикаси	0,2	0,4

Ўзбекистон бўйича жами 1993—1,6—1998—2,7.

Келтирилган рақамларга кўра, 1993—1998 йилларда Ўзбекистон бўйича бу саратон 2,4 мартаға ортган бўлса, вилоятларда касаллик кўрсаткичи 1,8 мартағдан (Андижон вилояти) то 2,6 мартағача (Фарғона вилояти) ошган. Бунинг сабаби бир томондан саратоннинг кўпайиши бўлса, бошқа томондан айрим миңтақаларда профилактик кўриклиарнинг самарааси кўтарилиганлигидир. Бачадон танаси саратони асосан 50—59 ёшдаги аёлларда учрайди.

Касаллик сабаблари. Илмий адабиёт маълумотларига кўра бу касаллик бошланишидан олдин bemорларда эндокрин без фаолияти ва моддалар алмашувининг бузилиши кузатилади (ановуляция, гиперэстрогения, семириш, гипертония, қандли диабет ва бошқалар). Сўнгги йилларда наслий мойиллик бачадон танаси саратони пайдо бўлишида маълум аҳамиятга эга эканлиги туғрисида фикр билдирилмоқда.

Ўсма олди касалликларига безли гиперплазия, полипоз ва adenomatоз киради. Булар bemорда эндокрин безлар фаолияти ва моддалар алмашувининг бузилиши билан бирга кечса, саратон пайдо бўлиши тезлашади.

Патоморфологик тузилиши. Бачадон танаси саратони халқаро гистологик тасниф бўйича асосан 4 морфологик шаклда учрайди: adenокарцинома (80% bemорда), яssi ҳужайрали, мукоэпидермоид ва дифференциялашмаган

турда аденокарциномаларнинг дифференциалланиш даражаси бемор тақдирини ҳал қилишда катта аҳамиятга эга.

Бачадон танаси саратонининг ҳалқаро TNM таснифи

T _{is}	— “carcinoma in situ” (эндометрийнинг атипик гиперплазияси).
T ₁	— ўсма фақат бачадон танасини шикастлаган.
T ₂	— ўсма бачадон бўйнига тарқалган.
T ₃	— ўсма бачадондан ўсиб чиқиб фақат қин ва унинг ортиқларини шикастлаган.
T ₄	— ўсма қовуқ ёки тўғри ичак шиллиқ қаватига ўсиб кирган ёки кичик чаноқдан ташқари тарқалган.
N _x	— регионар лимфа тугунчалари ҳолатини баҳолаш учун маълумот кам.
N ₀	— барча қўлланилган ташхис усуслари регионар лимфа тугунчаларида ўзгариш борлигини аниқлашга ёрдам бермаган.
N ₁	— регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор.
M ₀	— узоқлашган метастазлар борлиги ноаниқ.
M ₁	— узоқлашган лимфа тугунчаларида ва (ёки) аъзоларда метастазлар бор.

Бачадон танаси саратони босқичлари

0 босқич	— “carcinoma in situ”.
I босқич	— ўсма фақат бачадон танасини шикастлаган, регионар метастазлар йўқ.
II босқич	— а) ўсма миометрийга ўсиб кирган.
— б) ўсма параметрийга тарқалган, лекин чаноқ деворини шикастламаган.
— в) ўсма бачадон бўйнига ўтган, лекин регионар метастазлари йўқ.
III босқич	— а) ўсма параметрийга тарқалиб, чаноқ деворига ўтган.
— б) ўсма регионар лимфа тугунчаларига, қин ва ортиқларга метастаз берган.
— в) ўсма қорин пардасига ўтган, лекин яқин аъзоларни шикастламаган.
IV босқич	— а) ўсма қовуқقا, тўғри ичак ва йўғон ичакка тарқалган.
— б) ўсма узоқлашган метастазлар берган.

Бачадон танаси саратони босқичлари билан TNM таснифининг бир-бирига мослиги қуидаги:

Босқичлари	TNM таснифи
0	$T_{is} N_0 M_0$
I	$T_1 N_0 M_0$
II	$T_2 N_0 M_0$
III	$T_3 N_{0-2} 2M_0$
IV	$T_{0-4} N_{0-2} 2M_1$

Клиник манзараси. Бу саратон билан касалланган беморларда эндокрин безлар фаолиятида бир қатор ўзгаришлар бўлгани туфайли уларнинг қўпчилиги ҳайз эрта келиб кеч тўхтагани, ҳомиладор бўлмаганлиги, сабабсиз семириш, қонда қанд миқдори кўпайиши ва қон босими ошганлигидан шикоят қиласидар. Бачадон танаси саратонининг энг кўп учрайдиган клиник белгиларидан бири бу ҳайз тўхтаганда ёки ҳайзлар оралиғида қонли ажралма келишидир.

Ташхисоти. Касалликни аниқлаш мақсадида цитологик, гистологик, гистероскопия, гистерография, лимфография, сонография, компьютер ва магнит-резонанс томографиялар қўлланилади.

Цитологик усулда бачадон танаси бўшлиғидан аспирацион усулда олинган суюқлик (аспират) текширилади.

Гистологик таҳдил бачадон танаси бўшлиғидан қириб олинган ҳужайраларни текшириш орқали ўтказилади. Бу иккала усул натижалари асосида 90% дан кўпроқ bemorga тўғри ташхис қўйилади.

Гистероскопия (эндоскопик текшириш) ва гистерография (рентгенологик текшириш) усуллари бирга қўлланилиб, қўшимча биопсия қилинса, саратоннинг бошланғич босқичида 94,4% bemorga тўғри ташхис қўйиш мумкин.

Лимфография орқали регионар лимфа тугунчаларида метастазлар бор-йўқлиги ва ўсманинг тарқалиш даражаси аниқланади. Сонография (ультратовуш усули) ўсманинг жойлашиши, ўлчамлари, миометрийга ўсиб қириш даражаси ва атрофдаги аъзолар билан муносабати тўғрисида муҳим маълумот беради. Кейинги вақтларда компьютер ва магнит-резонанс томографиялар касалликка тўғри ташхис қўйишга ёрдам бермоқда.

Таққословчи ташхис ҳайз тўхташи (климакс) пайти, бағосил, кексалар колъпити, қовуқ, тўғри ва сигмасимон ичак саратонида кузатиладиган қон кетишларга нисбатан

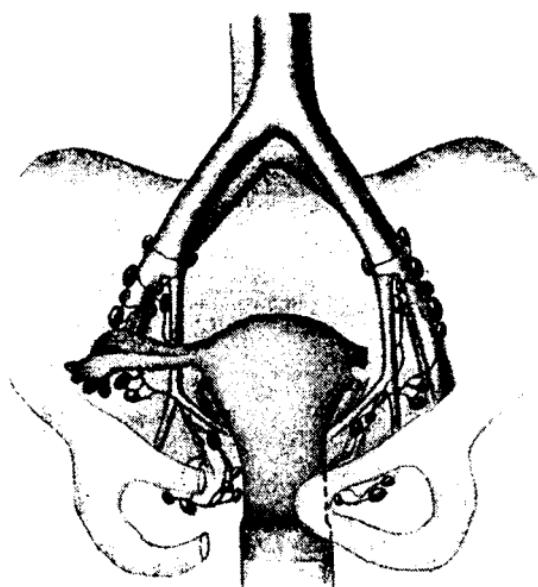
Бачадон танаси саратонига даво қилиш дастури

Ўсманинг босқичлари	Даволаш усууллари	Даволанган беморларнинг 5 йилдан кўпроқ яшаганлари сони (%)
0 carcinoma in situ	Гормонал терапия. Агар ижобий натижа бўлмаса, бачадонни ортиқлари билан бирга экстирпация (олиб ташлаш) қилиш.	98,0
I	Ўсма ҳужайралари юқори даражада дифференциялашган бўлса, комбинациялашган усул: 1. Гормон терапияси. 2. Бачадонни ортиқлари билан бирга экстирпация қилиш. 3. Операциядан кейин гормон терапиясини давом эттириш.	86,0
	Агар операция қилиш мумкин бўлмаса, бачадон ичидан нурлантириш. Агар операция ва нур тераписини ўтказиб бўлмаса — гормон терапияси.	
II	Комплекслашган усул: 1. Вертгейм операцияси. 2. Операциядан кейин дистанцион нур терапияси (кичик чаноқ бутунлай нурлантирилади. Агар ўсма миометрийга чуқур ўсиб кирган бўлса қўшимча эндоловагинал — қин ичидан нурлантириш). 3. Гормон терапия.	71,0
	Агар операция қилиш мумкин бўлмаса — бачадон ичидан лимфа тутунчаларини дистанцион нурлантириш.	
III	Комплекслашган усул: 1. Вертгейм операцияси. 2. Дистанцион нур терапияси. 3. Гормон терапия.	30,0—50,0
	Агар параметрийда ва қинда метастазлар бўлса, бачадон ичидан нур терапияси ўтказиш.	
IV	Комплекслашган усул: 1. Паллиатив дистанцион нур терапияси. 2. Гормон терапия. 3. Кимётерапия.	5,0—10,0

ўтказилади. Пухта ўтказилган гинекологик текшириш, цистоскопия, ректороманоскопия ва биопсиялар аниқ ташхис қўйишга ёрдам беради.

Даволаши. Бачадон танаси саратонини даволаш учун жарроҳлик, нур терапияси, гормонал, кимётерапия комбинациялашган, комплекслашган усуllар қўлланилади (26-расм). Уларни саратон босқичлари, ҳужайраларнинг дифференциялашганлиги ва бемор аҳволини ҳисобга олган ҳолда даволаш дастури тузилади.

Бачадон танаси саратонининг барча босқичларида гормонал даволаш усули қўлланилади. Ҳозирги вақтда шу мақсадда асосан сунъий прогестагенлар қўлланилади. Булардан энг самаралиси — 17 — оксипрогестерон капронат (17-ОПК) ҳисобланади. Бу усул ёрдамида узоқлашган (ўпка, суяклар) метастазларни даволаш мумкин. Агар антиэстрогенлар ҳам қўшиб ишлатилса (масалан, тамоксифен) даволаш самараси янада ошади. Одатда, операциядан олдин ҳар куни 500 мг 17—ОПК (жами — 10—12 г) ва 60 мг тамоксифен (жами — 800 мг) берилади. Операциядан кейин (I—II босқичларда) 2 йил давомида гормон терапия берилади (жами — 60—70 г). III—IV босқичларида бемор кўрсатилган гормонлар билан умрбод даволаниши керак бўлади.

26-расм. Бачадоннинг ортиқлари билан кенгайтирилган экстирпацияси —Вергейм операцияси (пунктир чизиқ билан операция ҳажми кўрсатилган).

Нур терапияси икки усулда қўлланилади. Операциядан олдин бачадонга радиоактив модда (асосан ^{60}Co) қўл билан (афтелодинг усули) ёки маҳсус аппарат билан олиб кирилади ва жами 30—40 Гр («А» нуқтада) берилади (бу бевосита нурлантириш усули). Операциядан сўнг нур терапиясининг дистанцион (бавосита нурлантириш) шакли гамма- ёки мегавольт нурлар билан бажарилади. Бунда кичик чаноқ, қин ва кўпинча метастазлар пайдо бўладиган жойлар нурлантирилади (жами 40—60 Гр). Зарур бўлганда бу иккала усул бирга қўлланилади (бирикма усул).

Кимётерапиядан барча усуллар қўлланиб бўлингандан кейин фойдаланилади. Бунинг учун кўпинча адриамицин, циклофосфан, фторурацил ва метотрексатлар қўлланилади.

Даволаши натижалари. 49-жадвалдан кўриниб турибидики, даволашнинг энг яхши натижаси саратоннинг О босқичида (“*carcinoma in situ*” пайтида) кузатилади. Саратон ривожланган сари даволаш самараси (5 йил яшаш кўрсаткичи) пасаяди (I босқичда — 86,0%, II — 71,0%, III — 30,0—50,0% ва IV — 10,0% дан ошмайди).

Бачадон танаси саратонининг олдини олиш учун бачадоннинг безли гиперплазияси, полипоз ва adenomatозини барвақт аниқлаб, тўғри даволаш керак.

БАЧАДОН САРКОМАСИ

Бачадонда саратондан ташқари бошқа хавфли ўсма — саркома ҳам учрайди (бу бириктирувчи тўқима ҳужайраларидан ўсиб чиқадиган хавфли ўсма). Бачадон саркомаси бачадон саратонидан жадал ўсиши, кўп метастазланиши (қон томирлар орқали) ва тез-тез қайталаниб туриши билан фарқланади. Кўпинча амалиётда унинг патоморфологик тузилиши (саркомалиги) бачадондаги тугунларни олиб ташлаб, ирригоскопик текшириш пайтида аниқланади. Шунинг учун бачадон саркомасини самарали даволаш енгил эмас.

Кўпчилик йирик онкология марказларининг тажрибалари шуни кўрсатадики, бачадон саркомасини даволаш натижалари унинг босқичларига боғлиқ.

Бачадон саркомаси босқичлари:

- I босқич — ўсма фақат бачадон танасини шикастлаган.
- II босқич — ўсма бачадон танаси ва бўйиниши шикастлаган, бачадондан ташқарига чиқмаган.
- III босқич — ўсма бачадондан ташқарига тарқалган (фақат кичик чаноқ доирасида).
- IV босқич — ўсма қўшни аъзоларга ўсиб кирган ёки узоқлашган метастазлари пайдо бўлган.

Бу саркомани даволаш тартиби қўйидигича:

Босқичи	Операциянинг тури	Нур терапияси	Кимётерапия
I	Кентайтирилган экстирпация (бачадон ортиқлари билан ва лимфа түгунлари олиб ташланади)	Ҳамма операциялардан кейин тос яхлит нурлантирилади (умумий доза 40 Гр)	Ҳамма даволаш усуllibаридан кейин ўсманинг исталган босқичларида кимётерапия цикллари узок вақт давомида ўтказилади
II	Бачадон ортиқлари билан, қиннинг юқориги 1/3 қисми экстирпация қилинади		
III	Бачадон ортиқлари билан, қиннинг юқориги 1/3 қисми ва лимфа түгунлари кентайтирилган экстирпация қилинади		
IV	—	—	

Келтирилган маълумотларга кўра, бачадон саркомасининг ҳамма босқичларида (IV босқичдан ташқари) радикал операция бажарилади. Операциядан кейин узоқ вақт давомида кимётерапия қўлланилади. Нур терапиясининг дистанцион шаклларидан операциядан кейин фойдаланилса узоқлашган натижалари яхшиланади.

Кўшма нур терапияси (дистанцион ва ички нурлантириш) фақатгина операцияларга қарши кўрсатмалар бўлганда ёки бемор даволанишнинг жарроҳлик усулидан бош гортса қўлланилиши мумкин.

Бачадон саркомасини комилек даволашнинг узоқлашган натижалари қўйидагича: I босқичда — 70%, II босқичда — 54%, III босқичда — 30% ҳолда беморлар беш йил ва ундан кўп яшайдилар, IV босқичда фақат кимётерапия бемор ҳаётини енгиллаштириши мумкин.

3. ТУХУМДОН САРАТОНИ

Статистика маълумотлари. Дунё бўйича тухумдан саратони аёллар жинсий аъзолари хавфли ўсмаларининг 20%ини ташкил қиласди. Ўртача ҳар йили 15 минг янги бемор (ҳар 100 минг аёл ҳисобига) қайд этилади ва охирги даврларда уларнинг сони аста-секин кўпайиб бормоқда.

Ўзбекистонда ҳам тухумдан саратони билан касалланиш кўрсаткичи сўнгти йилларда ортиб бормоқда: 1993 й. — 1,6 бўлса, 1998 й. — 2,2 га тенг бўлди. Республика минтақаларида тухумдан саратонининг тарқалиши 50- жадвалда кўрсатилган.

50-жадвалдан кўриниб турибиди, 7 вилоятда касаллик кўрсаткичи 1998 йилда 1993 йилга нисбатан ортган 2,1 мартадан (Тошкент шаҳри) то 3,2 мартағача (Қашқадарё вилояти) ортган, 3 вилоятда (Навоий, Сирдарё ва Тошкент вилоятлари) эса кўрсаткич камайган, қолган 9 та вилоятда у сезиларли ўзгармаган. Тухумдан саратони

50 - жадвал .

**Ўзбекистонда тухумдан саратонининг тарқалиши
(ҳар 100 минг аёл орасида аниқланган bemorlar soni)**

Минтақа	1993	1998	Минтақа	1993	1998
Тошкент шаҳри	4,9	5,8	Самарқанд вилояти	0,7	1,4
Андижон вилояти	1,1	1,5	Сурхондарё вилояти	0,5	1,0
Бухоро вилояти	0,6	1,6	Сирдарё вилояти	1,1	0,9
Жizzах вилояти	0,3	0,4	Тошкент вилояти	3,5	1,6
Қашқадарё вилояти	0,4	1,3	Фарғона вилояти	1,7	4,7
Навоий вилояти	1,8	1,5	Хоразм вилояти	0,6	1,9
Наманган вилояти	1,5	2,1	Қорақалпогистон республикаси	0,6	0,8

Ўзбекистон бўйича жами 1993—1,6; 1998 —2,2.

энг кўп (1998 йилда) Тошкент шаҳрида(5,8), энг кам (0,4) Жizzах вилоятида қайд этилган (фарқи 14,5 марта).

Касалликнинг сабаблари. Касалликнинг асосий сабабчиси аёл организмида ташқи ва ички омиллар таъсирида дисгормонал ўзгаришларнинг пайдо бўлишидир. Булар эса ўз навбатида тухумданда ҳар хил кисталар (пифак) пайдо бўлишига олиб келади (бу ҳайвонларда ўтказилган тажри-

баларда тасдиқланган). Кисталардан эса хавфли ўсмалар ривожланади. Генетик тадқиқотлар тухумдан саратонининг келиб чиқишида ирсиятнинг аҳамияти бор, деган хуласа-га олиб келмоқда.

Ўсма олди касалликларига тухумдондаги ҳар хил хавфсиз кисталар, ортиқларнинг сурункали яллигланиши, дис-гормонал бузилишлар, миомалар ва бошқалар киради.

Патоморфологик тузилиши. Тухумдонда энг кўп учрайдиган саратон тури (75—90% беморда) — бу эпителий ўсмалари. Улар асосан зардобли (сероз) ва шилимшиқ (муциноз) цистоаденокарциномалардан иборат. Герминоген ўсмалар — дисгерминома 60%, қолгани — тератобластома ва хорионэпителиомалар 10% ни ташкил қиласди. Кам учрайдиган турлари (4,6%) — гранулез ва тека хужайралари ўсмалардир. Эпителиал ўсмалар кўпинча 30 ёшдан ошган аёлларда, қолганлари эса —30 ёшгача бўлганларда учрайди.

Тухумдон саратонининг халқаро TNM таснифи

T ₁	— ўсма битта тухумдонни шикастлаган, лекин уни силжитиш мумкин.
T ₂	— ўсма иккала тухумдонни шикастлаган, лекин уларни силжитиш мумкин.
T ₃	— ўсма бачадонга ёки найчаларга тарқалган.
T ₄	— ўсма бошқа тўқима ва аъзоларга тарқалган.
N ₀	— парааортал лимфа тугунчалари пайпасланмайди.
N ₁	— парааортал лимфа тугунчалари пайпасланади.
M ₀	— узоқлашган метастаз белгилари йўқ.
M ₁	— метастазлар бор.
M _{1a}	— фақат кичик чаноқда метастаз бор.
M _{1b}	— фақат қорин бўшлиғи аъзоларида метастаз бор.
M _{1c}	— узоқлашган метастазлар мавжуд.

Халқаро акушер-гинекологлар ташкилотининг тухумдон саратони бўйича клиник таснифи (1985 й).

I босқич	— ўсма битта (Ia) ёки иккала (Ib) тухумдонни шикастлаган ёки қўшимча асцит ҳосил қиласди (Ic).

- II босқич — ўсма тухумдондан бачадонга ёки найчаларга (IIa), кичик чаноқ түқималарига (IIb) тарқалган ёки метастазлар берган ёки буларга қўшимча яна асцит ҳосил қилган (IIc).
- III босқич — ўсма битта ёки иккита тухумдондан ташқари кичик чаноқ түқималарини шикастлаган, лимфа тугунчаларига метастаз бермаган (IIIa), қорин бўшлиғига ўлчами 2 см гача бўлган метастазлар берган (IIIb), қорин бўшлиғидаги метастазларнинг ўлчами 2 см дан ортиқ ва чов ёки қорин орти лимфа тугунчалари шикастланган (IIIc).
- IV босқич — ўсма битта ёки иккала тухумдонни ва қўшни аъзоларни шикастлаган, узоқлашган метастазлар (жигарга ҳам) берган, плеврада экссудат ҳосил бўлиши мумкин.

Клиник манзараси. Тухумдон саратони пайдо бўлгандан кейин ҳам кўп вақт сезиларли белгилар бермайди. Кейинчалик бемор қорни шиштани, унинг пастки қисмидаги оғриқ, ҳолсизлик, озишдан шикоят қиласиди. Айрим bemорлар озгина овқатдан кейин ҳам тўйишлари, харсиллаш, ҳарорат кўтарилишидан нолийдилар.

Ташхисоти. Тухумдон саратонини аниқлаш учун одатдаги сўраб-суринтириш, сонография (ультратовуш), рентгенологик текширишлар, қин орқа гумбази пункцияси ва лапароскопия қўлланилади. Булардан ташхис учун энг муҳимлари —сонографиядир. Ультратовуш усули билан тухумдондаги саратонни 93% bemорда аниқлаш мумкин. Қин орқа гумбазини пункция қилиб олинган суюқлик цитологик текширилганда 96,4% bemорда тухумдон саратони борлигини аниқлаш мумкин. Лапараскопия якунловчи усул бўлиб, аниқ ташхис қўйишни таъминлайди.

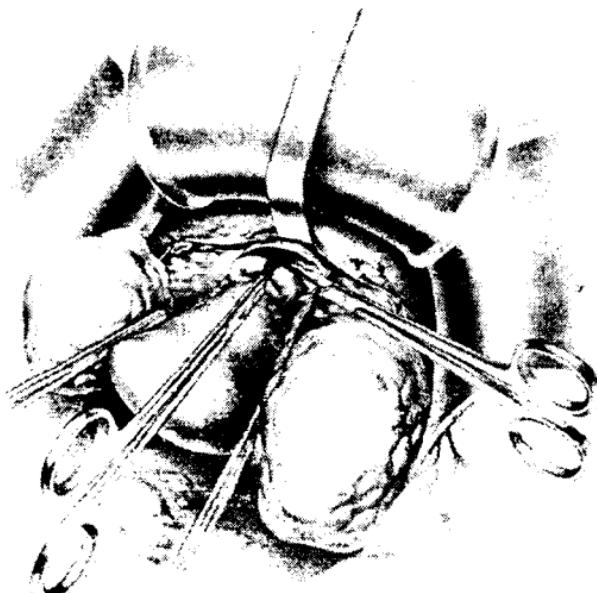
Таққословчи ташхис одатда тухумдонда учрайдиган бир қатор хавфсиз кисталар — цистаденомалар ва дермоидларга нисбатан ўтказилади. Булар билан тухумдон саратонини фарқлаш енгил эмас. Кўпинча ташхис цитологик ёки гистологик текширишлардан кейин қўйилади.

Даволаши. Тухумдон саратонини даволашда жарроҳлик, кимётерапия, нур терапияси ва гормон терапия усуллари комбинациялашган ёки комплекслашган ҳолда ишлатилади.

Тухумдон саратонини даволаш режаси

Босқичлари	Операциядан олдинги кимётерапия	Операция	Операциядан кейинги кимётерапия	Гормонал терапия	Нур терапияси
Ia	—	+	+	+	—
Ib	—	+	+	+	—
Ic	+	+	+	+	+
IIa	—	+	+	+	+
IIb	—	+	+	+	+
IIc	+	+	+	+	+
III	+	+	+	+	+
IV	—	—	+	+	—

51-жадвалдаги маълумотларга кўра, тухумдоннинг Ia ва Ib босқичларида операциядан олдин кимётерапия ишлатилмайди. Бемор аёл ёш бўлиб, ўсмаси Ia босқичда бўлса, операция вақтида фақат бир томондаги тухумдон ортиқлари ва катта чарви олиб ташланади. Операциядан олдин кимётерапия асосан Ic, IIc ва III босқичларда қўлланилади. Нур терапияси кўпинча Ic, IIc ва III босқичларда ишлатилади

27-расм. Икки томонлама овариэктомия операцияси.

Жарроҳлик — саратоннинг барча босқичларида асосий даволаш усули ҳисобланади (27-расм). Операция пайтида одатда бачадон, ортиқлари ва катта чарви олиб ташланади (экстирпация қилинади). Катталашган ўсмани бутунлай олиб ташлаш имконияти бўлмаса, у қисман олинади ва сўнг катетер орқали қорин бўшлиғига кимёвий дорилар юборилади.

Беморларда кўпинча операциядан кейин албатта кимётерапия ўтказилади. Бунинг учун адриамицин, цисплатин, актиномицин Д, винкристин, циклофосфанлар берилади ва бундай режа 3—4 марта қайтарилади. Агар III—IV босқичларда кимётерапия ўтказилса, кўпчилик bemорларда ўсма кичрайиб, асцит қайтади ва операция қилиш имконияти пайдо бўлади.

Нур терапияси тухумдан саратонини даволашда, унга сезирлик паст бўлгани учун (дисгерминомалардан ташқари) нисбатан кам ишлатилади. Аммо нур терапияси даволаш усулларига қўшилса, bemорларнинг 5 йил яшаёт кўрсаткичи 50,0% га етади, қўшилмаса — 22,5% га teng бўлади (яъни, 2 марта камаяди). Нур терапияси асосан bemорда асцит бўлганда (Ic босқич) ва операциядан кейинги қолдиқ 2 см дан кам бўлган ўсмаларда қўлланилади (II—III босқичларда). Дисгерминомаларнинг нур терапиясига сезирлиги юқори бўлгани туфайли унинг ўзига 25—30 Гр, медиастинал ва ўмров устидаги лимфа тугунчаларига 20—25 Гр дан бериб яхши даволаш натижаларига эришиш мумкин.

Гормон терапияси учун эркаклар жинсий гормони — тестостерон-пропионат ишлатилади. У кимётерапия билан бирга қўлланилса, даво самарааси янада ортади. Тестостерон-пропионат тухумдан ўсмасининг I—II босқичларида кўпинча 50 мг дан кунора, III—IV босқичларида 200—300 мг дан ҳар ҳафтага (жами 5—6 г) бир курс ишлатилади. Радикал операциядан сўнг у ҳар ҳафтада 100—150 мг дан то 5—6 г гача берилади.

Даволаш натижалари. Тухумдан саратонининг узоқлашган натижалари ўсманинг босқичи, гистологик тузилиши, дифференцияланиш даражаси ва операциядан кейин қолган ўсма қисмининг ўлчамига боғлиқ. Ўсманинг I босқичида 61—82%, II — 40—60%, III— 10—25%, IV— 0—12% bemор 5 йил ва ундан кўпроқ яшайди. Зардобли (сероз) ўсмаларда бу кўрсаткич 14—25%, шилимшиқ (муциноз) ўсмаларда — 50—60% ga teng. Юқори дифферен-

циялашган ўсмаларда — 71%, ўртача — 22%, паст — 14% бемор 5 йиллик қўшимча умрға эга бўлади. Радикал операцияда ўсма бутунлай олиб ташланса, 60—72%, ўсманинг 2 см дан кўпроқ қисми қолган бўлса — 17—26% бемор 5 йил яшайди.

Касалликнинг олдини олиш. Тухумдон саратонини олдини олиш учун тухумдон хавфсиз кисталари, дисгормонал бузилишлар, ортиқларнинг сурункали яллиғланиши ва миомаларга ўз вақтида даво қилиш зарур.

ТРОФОБЛАСТ ЎСМАЛАР

Трофобластик ўсмаларга бачадонда пайдо бўладиган касалликлар — оддий елбўғоз (ёки пуфакли уюм), инвазив елбўғоз ва хорионэпителиома киради. Сўнгги йилларда улар битта касалликнинг ҳар хил босқичлари деб ҳисобланмоқда.

Оддий елбўғоз — хавфсиз ўсма, аммо турли сабаблар билан у инвазив елбўғозга айланиб, соғлиққа зиён келтириши мумкин.

Хорионэпителиомалар 35—40 йил илгари жуда хавфли ўсма деб ҳисобланар эди ва 90% беморларни ўлимга олиб келарди. Лекин тиббиёт амалиётида олдин кимёвий модда—метатрексат, кейинчалик актиномицин Д ишлатила бошлагандан кейин бу ва бошқа трофобластик ўсмалар жуда яхши даволанадиган бўлди. Юқоридаги ютуқлар сабаб ҳамма трофобласт ўсмаларга алоҳида гормон — хорион гонадотропин (ХГ) ишлаб чиқарилиши бўлди. Текширишлар шуни кўрсатадики, ХГ қонда, сийдикда аниқланиши мумкин. Унинг миқдори ўсманинг хавфлилиги билан баробар ўсади. Шунинг учун у энг кўп хорионэпителиомада, энг кам оддий елбўғозда учрайди.

Ҳозирги вақтда трофобласт ўсмаларни энг самарали даволаш усули — бу кимётерапия (моно- ёки поликимётерапия усулида). Жарроҳлик усулидаги даво фақат айтилган ўсмаларнинг ҳаёт учун хавфли асоратларида (кучли қон кетиши, бачадоннинг тешилиши) ёки кимётерапия салбий натижа берсагина қўлланилади. Одатда трофобласт ўсмаларни даволаш тартиби қўйидагicha:

1. Оддий елбўғоз аниқланса, маҳсус асбоблар ёрдамида бачадондан олиб ташланади, кейин бемор бир йил ичида амбулатория назорати остида бўлади. Шу вақт ичида ҳар икки ойда бир марта бемор сийдигидаги ХГ миқдори текширилади. Агар унинг миқдори ошиб кетса, монокимёте-

рапия ўтказилади (метотрексат ёки актиномицинД билан). Назорат вақтида бемор ҳомиладор бўлиши мумкин эмас.

2. Инвазив елбўғоз аниқланса, олдин бир неча монокимётерапия курслари ўтказилади (актиномицинД ёки метатрексат билан). Агар бу даво қониқарли ёрдам бермаса (ХГ миқдори доим баланд поғонада турса), унда поликимётерапия қўлланилади (метотрексат+актиномицинД+циклофосфан ёки бошқа препаратлар билан бирга — адриамицин, цисплатин, винクリстин ва бошқалар). Агар бу даво ёрдам бермаса ёки бачадондан қон кета бошласа, бачадон тешилганлиги (перфорация) аломатлари мавжуд бўлса, дарров жарроҳлик (бачадонни ортиқлари билан экстирпация қилиш) қўлланилади.

3. Хорионэпителиома ўсмаси аниқланса, даволаш бунда ҳам монокимётерапиядан (агар метастазлар бўлмаса) ёки поликимётерапиядан (метастазлар бўлса) бошланади. Агар даволаш самарасиз бўлса — унда жарроҳлик усули (бачадоннинг ортиқлари билан экстирпацияси) қўлланилади.

Трофобласт ўсмаларни даволашнинг узоқлашган натижалари қониқарли. Масалан, хорионэпителиомани даволагандан кейин 95% bemорлар (агар метастазлар бўлмаса) беш ва ундан кўп йил яшайдилар. Агар метастазлар бўлса, бу рақам 70% га teng бўлади.

Шуни алоҳида айтиб ўтиш керакки, трофобласт ўсмалардан даволангандан кейин аёллар ҳомиладор бўлишлари мумкин ва соғлом бола туғадилар.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР

1. Абу Али ибн Сино. «Тиб қонунлари», Тошкент, «Фан», 1954.
2. Агеенко А. И. «Онкогены и канцерогенез», М., 1986.
3. Блохин Н. Н., Петерсон Б. Е. Клиническая онкология, Т. 1,2 М., 1971.
4. Быкорез А. И. и др. «Экология и рак», Киев, 1985.
5. Ганичкин А. М. «Рак толстой кишки», Л., 1970.
6. Гранов А. М., Петровичев Н. Н. «Первичный рак печени», М., 1977.
7. Двойрин В. В., Аксель Е. М., Трапезников Н. Н. «Заболеваемость злокачественными новообразованиями и смертность от них населения стран СНГ». М., 1992, 1994, 1996.
8. Зедгенидзе Г. А., Алиев Б. М. «Лучевая терапия амбулаторных больных», Ташкент, 1988.
9. «Злокачественные новообразования в Республике Узбекистан» (статистический сборник), Ташкент, 1996.
10. «Иммунология» (учебник), М., 1987.
11. Линдебратен Л. Д. «Медицинская радиология» (учебник), М., 1969.
12. Manual of clinical oncology (International union against cancer — UICC), 1990.
13. Муратходжаев Н. К. «Очерки современной онкологии». Ташкент, «Фан», 1996.
14. Напалков Н. П. «Общая онкология», Ленинград., 1989.
15. «Наследственные болезни» (справочник), Ташкент, 1980.
16. Пачес А. И. «Опухоли головы и шеи», 1971.
17. Петерсон Б. Е. «Онкология» (учебник для вузов), М., 1980.
18. Петерсон Б. Е., Чиссов В. И., Пачес А. И. «Атлас онкологических операций», М., 1987.
19. Приказ МЗ РУз Т 631 от 15.12.1995 г. «О мерах по дальнейшему улучшению профилактики, ранней диагностики и лечения злокачественных новообразований».
20. Переводчикова Н. И. «Противоопухолевая химиотерапия» (справочник), М., 1986.
21. «Русча-лотинча-ўзбекча тиббий лугат», Тошкент, 1996.
22. «Сборник официальных указаний по организации онкологической помощи», М., 1985.
23. Холин В. В. «Радиобиологические аспекты лучевой терапии злокачественных опухолей» — Ленинград, 1979.
24. Чиссов В. И. «Комбинированное и комплексное лечение больных со злокачественными опухолями» (руководство для врачей), М., 1989.

МУНДАРИЖА

Сүз боши	3
УМУМИЙ ҚИСМ (<i>Н. Қ. Муродхұјжаев</i>)	
I б о б . Онкология ҳақида түшүнчә, унинг тарихи ва замонавий тиббиёттә туттан үрни	4
II б о б . Хавфли ўсмалар эпидемиологияси	8
III б о б . Хавфли ўсмалар этиологияси	14
IV б о б . Хавфли ўсмалар патогенези	22
Молекуляр погонадаги канцерогенез	23
Хұжайра погонасидаги канцерогенез	24
Ўсма куртагининг миқдорий ўсиши (кинетикаси)	28
Ўсма куртагининг сифат жиҳатидан ўзгариши	30
V б о б . Ўсмалар таснифи	33
TNM таснифининг асосий қоидалари	37
A. TNMнинг клиник таснифи (даволащдан олдин аниқладанды)	37
Б. Операциядан кейинги патогистологик тасниф	38
VI б о б . Хавфли ўсмаларни аниқлашыннан умумий қоидалари	38
VII б о б . Хавфли ўсмаларни даволашыннан умумий қоидалари	47
1. Жарроғлық усулида даволаш	48
2. Ўсма криодеструкцияси	53
3. Нур терапияси	54
4. Хавфли ўсмалар кимётерапияси	62
5. Хавфли ўсмалар гормонал терапияси	71
6. Хавфли ўсмалар иммунтерапияси	74
Худоса	77
VIII б о б . Хавфли ўсмаларга қарши курашни ташкил этиш қоидалари	77
А. Онкологик хизмат	77
Б. Ҳисоб ва ҳисобот	79
В. Илмий-текшириш институтлари, олий ўқув юртлари ва жамоат ташкилотларининг саратонга қарши курашдаги үрни	81
Г. Хавфли ўсмалар профилактикаси	83
Д. Онкологик беморларнинг реабилитация ва меңнат экспертизаси	85
Е. Онкологик деонтология	88
ХУСУСИЙ ҚИСМ (<i>Худойқулов Т. Қ., Жұраев М. Д, Муродхұјжаев Н. Қ.</i>)	
IX б о б . Терининг хавфли ўсмалари	93
Тери саратони	93
Ўсма олди касаллуклари	94
Тери саратонининг босқичлари	96

Тери меланомаси (мелобластома)	99
X бөб. Юмшоқ түқима саркомалари	102
XI бөб. Сүяк саркомалари	107
XII бөб. Пастки лаб саратони	113
XIII бөб. Оғиз бүшлиги саратони	119
XIV бөб. Қалқонсимон без саратони	124
XV бөб. Сут бези саратони	130
XVI бөб. Үпка саратони	144
XVII бөб. Қызилүнгач саратони	151
XVIII бөб. Меъда саратони	168
XIX бөб. Йўғон ичак саратони	184
XX бөб. Жигар саратони	200
XXI бөб. Меъда ости бези саратони	209
XXII бөб. Хавфли лимфомалар	219
XXIII бөб. Сийдик-таносил аъзолари саратони	226
1. Буйрак саратони	226
2. Қовуқ саратони	230
3. Простата бези саратони	235
4. Мояк саратони	239
XXIV бөб. Аёллар жинсий аъзолари саратони	241
1. Бачадон бўйни саратони	241
2. Бачадон танаси саратони	246
3. Тухумдан саратони	254
Фойдаланилган адабиётлар	261

Ўқув нашри

Муродхўжаев Наримон Қодирович,
Ўзбекистон ФА академиги, тиббиёт фанлари доктори, профессор.
Худойкулов Тилла Қурбонович,
тиббиёт фанлари доктори,
Жўраев Миржалол Дехқонович,
тиббиёт фанлари доктори.

ОНКОЛОГИЯ

Тошкент, 700129, Абу Али ибн Синё номидаги тиббиёт нашриёти,
Навоий кўчаси, 30.

Таҳририят мудири
Муҳаррир *M. Қодирова*
Бадиий муҳаррир *Ф. Матёқубов*
Техн. муҳаррир *B. Мешчерякова*
,
Мусаҳҳиҳ *D. Тўйчиева*

Н/К

Босишга рухсат этилди 18.01.2002 й. Бичими $84 \times 108\frac{1}{32}$. Офсет босма.
Адабий гарнитура. Шартли босма табоқ 13,86. Шартли бўёқ-оттиски .
14,07. Нашр босма табоқ 14,36. 79—2001-рақамли шартнома. Жами
3000 нусха. 171-рақамли буюртма. Нархи шартнома асосида.

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасининг Тошкент
китоб-журнал фабрикасида чоп этилди. Тошкент 700194. Юнусобод
даҳаси, Муродов кўчаси, 1.